

တက္ကသိုလ်

သိဟအောင်

အစွန်းရောက်မေတ္တာ

BURMESE
CLASSIC

ပရိ
တတ်သိမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၉၃၆/၂၀၀၂ (၉)
မူက်ဆုခံခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၅၆/၂၀၀၃ (၁)

ဝယ်ယူအကြိမ်၊ ၂၀၀၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
အုပ်စု-၅၀၀
တန်ဖိုး-၁၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်စိုးကေနိုင်(ချီးတေးသံစာပေ)
ရွှေနံသာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့(၃)
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးသန်းဝင်း (ကျော်ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၂၃၉၊ မေဇာသီလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

မူက်ဆုခံခိုက်

ဦးထွန်းလင်း (ဖိုးဝအောင်ဆက်)
အမှတ် ၁၄၇၊ ၄၅-လမ်း
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

တက္ကသိုလ်

သီဟအောင်

အစွန်းရောက်မေတ္တာ

တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

BURMESE
CLASSIC

အစွန်းရောက်မေတ္တာ

(ပထမပိုင်း)

ဆွမ်းခံရှင်း ငှက်စာပို့

လေးရာင် ထိန်ထိန်သရလျှော်ရှိသည်၊
 ပြည့်ရှုန်း ဝိုင်းစာစီနေသော လဝန်းကြီးထ ဝန်းတွင်
 တစ်ခုလုံးကို နေ့နှင့်မခြား၊ လင်းထိန်နေစေ၏၊
 ကြမ်းတမ်းသော စာမ်းမကြီးပေါ်တွင် လူတစ်ဆေး၏
 အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် ခရီးနှင့်နေ၏၊
 အသစ် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်ခန့်ရှိစေ လူတစ်ပိုင်း
 အရွယ်ဖြစ်၏၊
 သူတား ဆခြေ၊ ဆူပူဟုတ်ပါ၊
 သိုင်းစောအည့် ထင်ရှားနေစေ သိုင်းတစ်ခု၊ တျင်းတုန်
 ခင် ဖြစ်စေသည်၊
 သူ့ကို မမြင်ဖူးလျှင်သာရှိမည်၊

သိင်္ဃသဗ္ဗေ ကျင်းတန်ဆာမည်ကိုမူ မကြားဖူးသူ ရှိမည်
မဟုတ်ချေ။

ထူးသည် ကြွမ်းတမ်းသေဆမ်းပေါ်၌ ပြေးနေ၏။
ခပ်သေသေလေး ပြေးနေသော်လည်း၊ လှည့်ခနဲလှည့်ခနဲ
လျှင်မြန်လှ၏။

ထူးသည် နားခိုရာ မြို့ရွာများကို ကျော်လွန်ခဲ့သဖြင့်
ညဉ့်ခင်းက မီး နှေးကလံထပ်ရွာစာင်ရွာ ၊ သို့မဟုတ် မြို့ဘစ်မြို့သို့
ရာထရံခရေန် ခရီးပြင်းနှင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အားကြောင်းမှာ...

ထူးသည် လူသူစင်းမဲ့ သာလမ်းတောင် ညဉ့်ခင်း ခရစ်နှင်း
ဆိုင်ခေတ်ကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ လျှင်မြန်စွာ ခရီးနှင်းနေခြင်း ဖြစ်
ပေ၏။

ကျွမ်းတန်သည့် အရှုံးဖြင့်ပြေးနေရာမှ ရုတ်တရက်အရှုံး
လျှော့ချလိုက်၏။

မျှော်လင့်မသားသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခုကြောင့် ထူးသည်
တွင် အံ့ဩသည့်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ထူးသည် များမခန့် ကြိုက်ပြီး ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မြင်
ကွင်းကို အကဲခတ် စူးစမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

လူအုပ်တစ်အုပ်၊
လူပေါင်း လေးငါးယောက်ခန့်ရှိမည်ကဲ့သို့ ခန့်မှန်းရ၏။

၎င်းသို့အေးလုံး ရွက်ရွက်သွယ်နှင့် ဝေဖန်ယူပြီးခတ်နေ
ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

'တယ်သွေးတယ်၊ တစ်လုပ်နေကြတာလို့
ကျွမ်းတန် စိတ်ထဲမှ တွေးနေမိ၏။

သားခန့်ကိစ္စအစုံဖြင့် လှုပ်ရှားနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊
ကျွမ်းတန် အကဲခတ်မိ၏။

၎င်းတို့သည် လူအုပ်ကို နိယမိကိုင်စွဲလျှင် တစ်စုံတစ်ခုကို
အရေးတကြီး ရှေးဖူးပုံအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ထိုခါကပင် ရှေ့တက် ဝါးလေးပြန်ရာခန့် အကားရှိ
လူကြီး၏ ထူးခြားသော လှုပ်ရှားမှုကို မိတ်ဝင်စားသွား
သည်။

'ဟေ့...တစ်လုပ်နေကြတာလို့၊ သေမှာကြည့်ကြည့်၊
မလှတိခနဲ'

ခေါင်းအောင်းဖြစ်သူ၏ အော်ခေါ်ဟန်၊ ထူးတော်လှ
သည်။

'ဟေ့...ပုန်းမခနဲ၊ ထူးတို့ခဲ
ခင်း ပြေးလို့လွတ်မအေး'

'ဟေ...ဟိုဘဏ်၏ ရှေးကြည့်'

တစ်စောတစ်စောပေါ်၏ စားသံများ ကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်
ထွက်ပေါ်လေ၏။

သေချာပေသည်။

ထိုလူစုသည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား ရှေးပွေးကြွခြင်း
ဖြစ်၏။

ညည်သည်ကိစ္စဖြင့် ရှေးပွေးကြွပါသည်။

ကျွန်းဟန်သည် စူးစမ်းလိုသောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လေ
သည်။

စပ်စုတင်ခြင်းသည် သူ၏ဝလံတစ်ခုလိုဖြစ်နေရာ ဘေးမှ
စေ့ငါးစေးနိုင်စေရုံဘဲ ထိုလူစုရှိရာဘေးအုပ်ဆီသို့ လှမ်းသွား
မိလေဘော့သည်။

'ဟေ...ကျွဲပြီ၊ ဟိုမှ...ဟိုမှ'

လူစုထဲမှ တစ်ယောက်၏အသံက ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်
လေသည်။

ထိုအသံကြောင့် ဟိုကြည့်သည်ကြည့် ရှေးပွေးကြွသော
လူစုကြီးသည် အသံထုတ်ပေါ်လေရာဆီသို့ အစုရုံရေစီကုန်
ကြ၏။

ထိုနေ့၏ အသံချဉ်ညှိပြရာသို့ တန်းတန်း လှမ်း
ကြည့်မိလိမ့်ကြ၏။

ထိုအခါ ခမ်းမကြီးတက်မှ သူတို့ထံ တစ်လှမ်းချင်း
လျှောက်လှမ်းသောအနုသော လူ့စာရိယေဟင်္ဂို တွေမြင်လိမ့်
ကြရစေ့၏။

သူတို့ထံသို့လျှောက်လှမ်းသော သိုင်းသမား ကျွန်းဟန်ပင်
ဖြစ်သည်။

လူစုထဲမှ တစ်ယောက်ထံ တူ့အား ဆန့်ညှိုးဆိုကာ
ပြောလာလေသည်။

'ဗုတ်တယ်...သူပဲ...သူပဲ'

ကျွန်းဟန် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။
အခြေအနေပဟန်မှန်း ချစ်ချင်းသိလို၏။

သို့သော် ထိုလူစုသည် မညီညည့် ကိစ္စဖြင့် ယခုကဲ့သို့
ဓမ္မကြိုထုတ်ပျားဖြစ်နေရသည်ကို သိချင်သောကြောင့်ကျွန်း
ဟန်သည် ရှေးခင်ထွက်သွားခြင်း မပြုဘဲ ရပ်ကြည့်နေလိမ့်
သည်။

ထိုစဉ်မှပင် ထိုလူစုသည် ထူထဲအပြေးအလွှား ပြုရာ
၌အပြေး ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေစေ့၏။

ကျင်းဟန်သည် သူ့အားဝိုင်းရံသားသူများ ဤအားကြီးစွာ
ကြောင်ဖြင့် ကြည့်မိသည်။

အအယ်ချ်မိခင်တို့ဝိုင်းရံသားသူတစ် ခုရန်သူဖြစ်လျှင်အဆင်း
တိုက်ခိုက်ထိုးဖောက်ထုတ်ရန် ကြိုးစားမည်သာဖြစ်သည်။

ယခုမှ တိုက်ခိုက်ပို့ခန်းနေသောအခါ ခုခံရန်ပင် သတိရပုံ
ခန့်ခွဲဆဲ ပြန်လည်ခေါ်ကြောင်းကြိုသိရုံပင်။

ဆိုကြောင် ဝိုင်းရံထားသူများမှာ အစစ်အမှန် အကြီးစွာ
အမ်းအမ်းပြန်ကုန်ကြ၏။

ယင်းအခိုင်း လူစုတစ်ခု တစ်ယောက်တစ် ဝါးပုံကြီးကို
မြေခင်း၍ ကျင်းဟန်ကို ကြည့်လို၏။

လူအချို့က ဝေးကယ်မိယမ်းဖြင့် တိုက်ခိုက်မည်ဟန် ပြင်
လိမ့်ကြ၏။

ထိုစဉ်.....
လူတစ်ယောက်၏ အသံ ရက်တခက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘မများဘူး၊ ဂီလုပါ၊ ထူကို မလှုတ်ခနဲ’
ဤတုန်း တစ်ယောက်ကတစ်ယောက် ဆူဆူညူညူ အသံများ
ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘တုတ်တယ်၊ ထူကို ဖမ်းရမယ်’
‘ပြေးမယ်၊ ကြောင့်’

‘ဟေ့...ခုခံရင် ခည့်ခနဲနဲ့၊ တန်ခါအသွယ်သာခွင်းမယ်’
ထင်းသို့ တစ်ယောက်တစ်ယောက်ပြေးဆိုကာ ထွင်းထန်

အား ဖမ်းဆီးရန် ဝင်ရောက်လာကြ၏။
ကျင်းဟန်က ရွှေခင်တိမ်း၊ ပြေးသွား၏။

‘ဟေ့လူတွေ...ခင်ပျားတို့ လူနားနေပြီ’
‘ဆို...ကမ္ဘာမှ မေးစရာမရှိဘူး၊ ဖမ်း ဝိုင်းကြိုခမ်း’

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အောက်ဟစ်အမိန့်ပေးလိုလိမ့်ဖြစ်
လှသော်လည်း ယခုအခါက ကျင်းဟန်ကို ဝင်ရောက် ဖမ်းချုပ်
သို့ ကြ၏။

ကျင်းဟန်က ဆို... ကျက်နင်း၍ ရွှေခင်ထွက်လို၏။
သူ့အား ဝင်ဖမ်းသူများ အံ့သားသင့်ကုန်ကြ၏။

သူတို့သည် ကျင်းဟန်အား အလှူပိအတူ ဖမ်းချုပ်နိုင်
မည်လူ ထင်မှတ်ထင်ခဲ့၏။

‘တကယ်တမ်း ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီးခြင်းကို သည့်အခါ ကျင်း
ဟန်၏ တံကိုခေါ်မည် ဖမ်းဆွဲနိုင်မိခြင်းရှိပေ’

ထိုသူများ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားကြ၏။
ဝေးကြောင်းမသိသူများက အားမလိုအားမရ ဖြစ်အေး
မြောလိုက်၏။

‘ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ ဖမ်းစရာမရှိဘူး၊ ဖမ်းချုပ်သို့
ပါလား’

ထွေးငါးပါးပြေးဆိုရင်း ကျင်းဟန်ကို ဝင်ရောက်ဖမ်း
ချုပ်ကြပြန်၏။

ဆိုသော် ထိုသူများကိုယ်တိုင်လည်း ကျင်းဟန်ကို ဖမ်း
ချုပ်နိုင်စွမ်း ရှိပေ။

‘ဟေ့လူတွေ ကေနကြစမ်းပါဦး’
ကျင်းဟန်က ရွှေခင်ထွက်ရင်း ဖမ်းဆွဲခံလိုက်၏။

သို့သော် ထိုလူစုသည် နားခေါ်စဉ်အလေး သူ၏
ကေးကိုကြားသည့်ဟန်ဖြင့် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ရန်အတွက်
တရကြမ်း ကြိုးစားကြစေသည်။

အချို့မှာ စိတ်ရှည်နိုင်ဘဲ ခေးလှို လက်နက်ချားဖြင့်
ထိုးခုတ်ကြ၏။

ကျင်းဟန် စိတ်ပျက်သူစားသည်။
ထိုလူစုသည် အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြ၍မရနိုင်
သော ဆင်ခြင်တုံညာဏ် နည်းပါးလှသူများ ဖြစ်နေသည့်
မဟုတ်ပါ။

အကြောင်းမဲ့ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုခြင်းမရှိသဖြင့် ကျင်း
ဟန်သည် ထိခိုက်ပေးရန်အတွက် ရှေ့ထွက်နေခေါ်

အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ထိုလူစုသည် အနည်းငယ်
ထိတ်လန့်စပြုလေ၏။

‘လူမှတုတ်ခိုလေး’
အချို့ဆိုလျှင် ခေးခင်တေး မြေဖတ်ထွေးဖြင့် မျှတ်ခံ
မျှန်နား ဖျက်ကုန်ကြ၏။

ခဏကြာသော လူစုကြီးသည် အနည်းငယ်ရှုံ့သွားပြီး
ခပ်ခူးခူးမှသာ ဝိုင်းရံနေကြတော့၏။

ကျင်းဟန်က ၎င်းတို့အေး တစ်ချိန် ဝေ ကြည့်လိုက်
သည်။

‘ကျုပ်က ခရီးသည်တစ်ယောက်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့ရှာနေ
တဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး’

ဤတိုင် လူစုထဲမှတစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။

‘အစုတ်ဖြစ်ပြီ။ ခင်ဗျားကျုပ်တို့နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ။ ဟိုထူး
ရှင်းပြစား ပိုခံစားရင်မယ်’

ကျင်းဟန် မျှော်မောင်ကြုတ်ဆွားသည်။
‘ဗျား... ခင်ဗျားတို့နဲ့ မြီဆီရယ်ဟုတ်လား။ ဘယ်လို
လိုက်ရမှာလဲ’

‘ထန်ကျွေးခံကျွေးရွာတို့ပါ။ ဘဲဒီဒီ လူသတ်မှုဖြစ်လို့’
‘ဘယ်လို... လူသတ်မှုတုတ်လား’

‘တုတ်တယ်’
‘ဘယ်သူ အသတ်ခံရလို့လဲ’

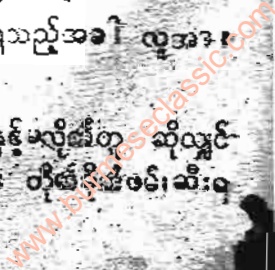
‘သူငွေကြီးထန်ခဲ့သေးခါ။ အထယ်လို့ ခင်ဗျားထစ်တာ
မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့နဲ့ အာစုန်ဆီရဲစရာ ရှိမလို့ဗျား’

ကျင်းဟန်မှာ လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားသည်ဆိုသောကြောင့်
လှန်စူးစိတ်ဝင်စားသူမ၏။

စူးစမ်းလိုစိတ်များ ထပွားပွား ဖြစ်ပေါ်လေ၏။
ဆို ကြောင့် ကျင်းဟန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ခေးခင်းပြီးလ။ ကျုပ် ခင်ဗျားတို့နဲ့ မိုက်ပါပေ’
ကျင်းဟန်၏စကားကို ကြား ခိုက်ရသည်အခါ လူအား
လှို စိတ်သစ်သားရှာရအားကြသည်။

အကယ်၍ ကျင်းဟန်ကသာ ဆုတိုနှင့်လိုက်တု ဆိုလျှင်
ဆုတိုအေးလုံး ကျင်းဟန်ကို ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်မိမိ။ ဆီးရ
ပေတော့မည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် မိမိတို့အဖို့မှ လူတစ်ဝင်တော် ဖိခိုက်
ခက်ရာများ သေချာသလို ကျင်းဟန်ကို ဖမ်းမိရန်မှ စတင်
မသေချာမချေ

ယခုမှ ကျင်းဟန်ကိုယ်တိုင်က ရင်းတို့နှင့်အတူ ထိုက်
မည့်ထူး ရှေးခရီးရှာရှာ သဘောတူလိုက်သဖြင့် ရင်းတို့
အားလုံး ငါ့ဘယ်ဘက်မှ ရသွားအေးအေးအေးအေး

ကျင်းဟန်သည် ခရီးသွားသန်သလိုမျှသာ ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့် လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အလွယ်တကူ ရှင်း
လင်းနိုင်ခဲ့သော ယုံကြည်ကာ ယခုကဲ့သို့ အဆိုးလူစုနှင့်
ဆက်ပါဆွေးနွေး ဆုံးဖြတ်ဖို့တို့ဖြစ်ပြန်၏။

ခါစဉ်ခင်ဗူး တို့အိမ်လူပတ်ဝန်းကျင်တို့ တယ်ဆွာသိဝါ
ဆိုတာ မမှတ်မိကြဘူးလားဗျာ

အသက်အရားအယ်ခန့်ရှိသော ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူ
ဆူကို ကျင်းဟန်က စပစ်စားပြန်လို့ကိခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုသူသည် ရည်ရည်စွန်းစွန်းရှိ စာစားပြော ပြောပြန်သူ
ဖြစ်၏။

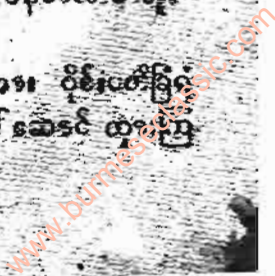
ဤသည် သစ်ပြင်းအစ်ဖျက်ချလိုက်သည်။
အင်း... အမှန်အတိုင်းပြောရရင်လူပုတ်အောင်ကို ထွက်
တိုမြင်ခဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ သူ့ငွေကြီးရှဲသားကို ထုပ်ကြ
စွာ၊ အယ်ဆိုလို့၊ ကျွန်တို့လိုလူစုပြီး ပြေးခိုက်ခဲ့ကြတာပဲ။
ပီရောဇ်အေ့ ခင်ဗူးတစ်ယောက်နည်းနဲ့ပဲ တွေ့ရအယ်။
ဒါကြောင့် ခင်ဗူးတစ်ယောက်အတိုင်း အင်းအင်းဆုံးလူလို
ထက်မှတ်ပေးတော့တော့မော့ဗျာ။

ကျင်းဟန်က ပြုံးလို့မိသည်။
ကျွန်ုပ်ကို လူသတ်တရားခံမပါလို့ ခင်ဗူးတို့ တစ်အပ်
ခေပြာနိုင်ဘူးပေါ့။

ထိုလူက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။
'ဇုတ်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗူးကို ဆွဲငွေကြီး
ဆီကို ခေါ်ဆွားရတော့ပေါ့။ ခင်ဗူးကလေး တတယ်အရားခံ
ဆွတ်ရင် အကျိုးဆင်အကြောင်းပင် ရှင်းပြအေးနဲ့ တံစွဲပြီး
ထူးမှပဲ'။

ကျင်းဟန်က ပြုံးလို့မိသည်။
'ဟုတ်ပါအယ်ဗျာ။ ကျုပ်အရားခံမှမဟုတ်အေး။ ထက်
မရှိဘူး။ တယ်ထူ့ကဲ့သို့ လိုက်ပြီးရှင်းပြဖို့ ဝန်ခံလေးခါဘူး'။
'ဈေးငွေအင်ပါအယ်ဗျာ'။

ထို့နောက်လူစုကြီးသည် ကျင်းဟန်အား ဝိုင်းပတ်ခြင်း
ထူးထက် ထန်ကျားကျားရွာသို့ ဦးတည်ခေါ်ဆောင် တွေ့ပြု
အေးတော့သည်။

ထန်ပီသားစု

ထန်ကျားကျေးရွာသည် ရွာဟုဆိုသော်လည်း မြို့ငယ်စား
အိမ်မြို့မျှ ကြီးမားလှစေသည်။

အမန်စော့ ထန်ကျားကျေးရွာသည် ရွာသစ် နှစ်ရွာ
ဟောင်း ဝေါင်စေံဆွေးရာမှ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သောရွာကြီး
အိမ်ရွာဖြစ်စေသည်။

ရွာသစ်မှာ ဆူငွေကြီးဝူနှင့် ဆူ၏ဆွေမျိုးအစ်သို၏ နေ
ထိုင်သေစ ရွာဖြစ်၏။

ဆူငွေကြီးဝူ၏ အိမ်အော်မှာ ကျေးရွာနှင့် ဖော်ဖော်
အောင် ခန့်ညားထည်ဝါလှစေ၏။

ရွာဟောင်းတွင်မူ ဆူငွေကြီးထန်နှင့် ဆူ၏ဆွေမျိုးပျား
အပြင် အခြားအရပ်မှ လာစေရာ အခြေချ ခုများနေလိုက်၏။

ရွာသန်နှင့် ရွာဟောင်းများ လှည့်စွာ နီးအပ်စည်ရှိပြီး
အစ်ရွာတည်းလိပ်ပြန်လျှာ၊ ရှိခဲ့ရ၏။

ရွာဝန်ရှိအိမ်များသည်သစ်လှင်လှင်ပြန်ပေးခဲ့ပြီးနောက် ကြီးကြွယ်
လေ၏။

ရွာအထက်ရှိအိမ်များမှာ နှာမည်နှင့်လှိုင်ထီးခင် ရှေး
ဆန်လှပေ၏။

အခု ကျွင်းဟန်သည် ထည့်ဝါခံ ညားလှသော ဧည့်ခန်းမ
ကြီးထဲသို့ စုဆက်ရှိနေပေပြီ။

သုဋ္ဌေ ကြီးထန်၏။ စံအိမ် တော်မှာ ဧည့်ခန်းမကြီးဖြစ်အေး
စည်။

ဧည့်ခန်းထဲတွင် အထက်ပိုင်းအောက်အရွယ် လူကြီး
တစ်ယောက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ အုတ်နုစားဖြင့် ရပ်
လျှာရှိ၏။

ထိုသည် ကျင်းဟန်အား တွေ့လိုစေသည်အခါ ခြေအဆုံး
ခေါင်းအား အကဲခတ်ကြည့်လို၏။

'ငါကားကို သတ်တော့ မင်းလား'
ထိုလူကြီး၏အသံထဲ ထုန်လင်အက်ကဲ့သို့။

ကျွန်းတစ်ဆူ ခေါင်းလက်လိုက်သည်။

'တေ့တေ့ကွာဗျာ၊ ဦးရဲသား၊ ပြုသလား၊ ခဏ္ဍိယလား
အောင် သိရအောင်အစ်ဘူး။ အသိနယ်ကြောင့် စု့ကို ကျွန်
အော်အ သတ်ရမလဲ'

ကျွင်းဟန်က ထိုလူကြီးအား အစ်ချဆီ အကဲခတ်က
ကြည့်လို၏။

'ဦးတို့ဆီမှာကားတွေပြန်ခဲ့တယ်ဆိုတာကတော့ ကျွန်တော်
အသိရပါဘူး'

ထိုလူကြီးသည် လူ့ဘေး ခေါ်ခေါ်လာတာကို ထွန်း
ကြည်လိုက်သည်။

'မင်းတို့ပြောသောစု လူသတ်တရားခံက ထိုသို့ ခုအစု
လူစု မင်းတို့အား လိုချင်နေသေးတယ်။ အဲဒါကယ်လိုဖြစ်အောင်
သုဋ္ဌေကြီး ခင်ဗျား... အပြစ်ရှိတဲ့လူတိုင်းလဲ ဗုဒ္ဓကိုယ်
လူတို့ အပြစ်ရှိတယ်လို့ အမတ်က အ ခင်ခံခဲ့ဖူးလို့ခင်ဗျာ'

ထိုသို့စာ ဆရာရှင်ပြောလေ၏။

'ကျွန်တော်တို့ သမင်းကြီးကြားနည်း ပြေးလိုက်သွား
တဲ့အခါ ဘောအုပ်ထဲမှာ ထိုလူတို့ မင်းမိခင်အပါ။ အဲဒီ ငယ်
ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ သူကလွဲပြီး အသိပုဂ္ဂိုလ် ခေါ်ဗျာ'

ကျွင်းဟန် ခေါင်းခါဆိုသည်။

'ကျွမ်းက ရိုးသွားအောင်ယောတိပါ။ ထိုလူစု စုတ်ခတ်
သိသင့် တစ်ခုခု ရှာနေသလို တွေ့ရတာမို့ အပြစ်ပေါ်လိမ့်
ဆိုပြီး ဝေကြည်နေတာပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ ထိုလူ ကျွန်တော်
လိုတွေ့ပြီး အသိပုဂ္ဂိုလ် ခေါ်အောင်ကြတယ်ပါ ခင်ဗျာ'

'အဲဒါကား သုဋ္ဌေကြီး၊ ထိုလူစုအစုပါ။ ထိုစုတိုင်း
ပညာအစုံတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး လူ
အင်အားများများသိလို သူတို့ယ်သူ ရိုးသွားအောင်ယောတိ
အပြစ် လိမ်ပြေးနေတာပါ'

'အဲဒါကား သုဋ္ဌေကြီး၊ ထိုလူစုအစုပါ။ ထိုစုတိုင်း
ပညာအစုံတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး လူ
အင်အားများများသိလို သူတို့ယ်သူ ရိုးသွားအောင်ယောတိ
အပြစ် လိမ်ပြေးနေတာပါ'

'အဲဒါကား သုဋ္ဌေကြီး၊ ထိုလူစုအစုပါ။ ထိုစုတိုင်း
ပညာအစုံတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး လူ
အင်အားများများသိလို သူတို့ယ်သူ ရိုးသွားအောင်ယောတိ
အပြစ် လိမ်ပြေးနေတာပါ'

'ထဲ... အော်ပြီ... ကျွန်ပြီ'

ထူးကြီးထန်သည့် လက်ကားပြရင်း အိမ်ဖော်တစ်ဦး
အား လှမ်းခေါ်ကြိုက်၏။

အိမ်ဖော် ရောဇာသည့်အခါ ကျင်းဟန်အား ညွှန်ပြ
လို၏သည်။

‘သူ့ကို သေချာကြည့်စမ်း။ မင်းသခင်လေးကို အတ်
စွားတာ သူလေး။’

အိမ်ဖော်သည် ကျင်းဟန်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်
လို၏လေသည်။

အတန်ကြာကြည့်ပြီးမှ ခေါင်းတွင်တွင် ခါယမ်းလိုက်၏။
မဟုတ်ဘူး သူ့ဌေးကြီး။ လူသတ်သမားက အနု၏ရောဂါ

ဝတ်ရုံကြီးကို ဝတ်ထားစားပျ
ဤတွင် ကျင်းဟန်ကို ခေါ်ဆောင်စေသူက အိမ်ဖော်
အား ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်း သေသေချာချာ ကြည့်စမ်းပါဦးကွ။ အဝတ်အစား
ဆိုတာ လဲပစ်လိုက်လို့ရအားပဲ’

ထိုလူ၏အမည်မှာ စတေးလီဖြစ်၏။
ထူးကြီးထန်၏ အိမ်အောက်လိုခြံရေးတဖန်ခံပြစ်သည်။

သူသည် အစ်ဆတ်သည်။ ပင် ဆူဌေးကြီးဟန်တစ်သို့လှည့်
လို၏သည်။

‘ကျွန်တော် လူလူမိပြီး စောအုပ်ထဲ သွားရှာခိုင်းလိုက်
ပါပြီ။ အနု၏ရောဂါဝတ်စုံကို သူ စောစောထဲမှာ ဝှက်ထားခဲ့
မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်’

ထူးကြီးထန် အနုညွှန်းငယ် တွေ့စေသွား၏။

‘စောစေးလီ ပြောစားလို့ ပြင်နိုင်တာပဲ။ မင်း သေချာ
ကြည့်စမ်းပါဦး’

‘အိမ်ဖော်က ကျင်းဟန်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်၏။
စောစေးလီက ရေပစ်ခင်အောင်ပြောဆိုတာ ပြီးဖြစ်ရာ
အိမ်ဖော်မှာ စောစေးအလို ယတ်ပြတ် မပြောဝံ့စေတုရေချာ
ဆုကိုယ်တိုင်လည်း ဇေဝဇေဝါဖြစ်သွား၏။

‘ကျွန်...ကျွန်တော်လို့ ခပြောတတ်အော့ပါဘူး ခင်ဗျာ’
ထူးကြီးထန်သည် ကျင်းဟန်အား သေချာစူးစိုက်ကြည့်
လို၏သည်။

‘ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး။ မင်းကို ဘယ်စရာ ခိုင်းထားလို့
ကျင်းဟန်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်သတ်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်နှစ်ခါပြောစေ
လေ့ဗျာ’

‘မင်း အသစ်ငယ်ငယ်နဲ့ စားဖြစ်လို့ လိမ်ချင်ရတာလဲ’
‘ကျွန်တော် မှာ လိမ်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူးဗျာ’

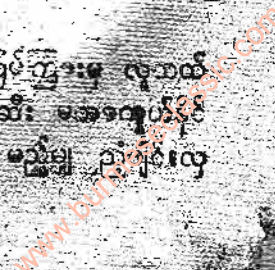
ထူးကြီးထန်သည် အနုညွှန်းငယ် စိတ်တိုလားပုံရ၏။
‘ဒီမှာ... မင်း ဇေယကျားမဟုတ်လား။ လုပ်ရဲရင် ဝန်ခံ
ခဲ့တဲ့သတ္တိ ရှိရမှာပေါ့။ ကဲ...ပြောစမ်း။ မင်းကို ဘယ်စရာ
ငွေပေးပြီး ခိုင်းထားလို့’

ကျင်းဟန် သတ်ပြစ်ချလိုက်သည်။
‘ဦး’ သေချာ စဉ်းစားကြည့်ပါဦးဗျာ။ ကျွန်တော်က
သူ့သတ်စရာ။ ခံဆိုရင် ခုလိုအောင်ကြည့်နဲ့ လိုက်လံဝေလား။
ဗျာ။ ထွက်ပြေးထား ကြာပြီ။’

ဤတိုင် ကောင်းလိမ္မာ ကြားဝင်၍ ပြောရိုင်း၏။
 -င်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောနေစေပါနဲ့ ပြော
 လေ့တတ်မှန်း သိလို့ အပမ်းခံစားများ။
 စစ်တမ်းပျော့ ခင်ဗျားတို့ဆီ ကျင်တောင်းကို လက်
 ခံခံ အကောင်စွပ်စွဲ နှုတ်အားပေး
 ကျင်တန်းမှ အမန်ပင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွား၏။
 ကြီးအကြီး ငါ သိခင် မြင့် လိုသောတာမှ လူသတ်
 တရားခံအဖြစ် အတိအကျ စွပ်စွဲခံနေရပေပြီ။
 အကယ်၍ သနပ်ပွဲတော်ပြုတိုင်း နေ့စဉ်ပါက ပိဋိ အတင်
 မှားကြရုံသာ လူသတ်တရားခံဟု တစ်ဘစ်ချ မှတ်ယူကြ
 စေအံ့အာမည်။
 ထူးမခံမြတ် နေပြန်ပါကလည်း လူသတ်တရားခံအဖွဲ့
 ယိုးဒယခံ နေအံ့။
 ကျင်တန်းမှ ဆုတ် ခည်းစူး စားလည်းရွာ အခြေအနေသို့
 ဆိုက်ခရာထိနေရစေ၏။
 မည်သို့ပင်ဆိုစေ သူ့အနေဖြင့် ထေရဝံတို့ကို အထူးပင်
 စိတ်ဝင်စားလာမိပြီ ဖြစ်၏။
 ထူးငွေကြီးထန်သားသည် အဘယ်ကြောင့် လုပ်ကြံခံ
 ဝါသနာ။
 ထူးငွေကြီးထန်သည်လည်း မည်သို့သော လူစားမျိုး
 စေရည်း။
 မည်သို့ အကြောင်းကြောင့် ထူးအား လုပ်ကြံရပေ
 သနည်း။

လူသတ်တရားခံက မည်သို့နည်း။
 ထူးဆန်းဘဝမှ အခမ်းမြစ်ပွားရာနေရာ၌ သတ်ဆိပ်ရာ
 အထူးလေးများ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရှိနေခြင်းပင်။
 ယင်းသို့ဆိုလျှင် သူတို့သည် လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားသည်ကို
 ထင်ဆိုးရာ အထူးပင် ထိုင်ကြားခြင်းမရှိကြောင်း ထင်
 ရွားနေပေသော သည်း။
 အကယ်ကြောင့် အမှုနှင့် ပတ်ကြားပါသနည်း။
 နောက်တစ်ချက်
 စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်စုမှာ ကောင်းလိမ္မာ ဖြစ်
 သည်။
 ကောင်းလိမ္မာသည် သူ့ငွေကြီးထန်၏ အိမ်တော်အမှုထမ်း
 ဟုတ်ကြောင်း သိသားထင်ရှား၏။
 ထိုအဘူ ကောင်းလိမ္မာ အဖေက လူများသည်လည်း
 ထူးငွေကြီးထန်၏ အိမ်တော်ခွဲလူများ ဟုတ်ကြံစား
 ရင်းတို့က လုံးသည် စောစင်းလိမ္မာလူများဖြစ်ကြောင်း
 ချီးတန် အကဲခတ်မိ၏။
 ဤသို့ဆိုလျှင်
 ဤမျှများပြားသော အစောင့်အကြပ်ကြားမှ လူသတ်
 တရား ဝင်ရောက်အစသည်ကို မတောင်းဆို အစောင့်ထုတ်နိုင်
 သည့်မှာ ကောင်းလိမ္မာနှင့် ထွက်ထွေး မည်မျှ ညှိနှိုင်းလှ
 ကြောင်း သိသားထင်ရှားပေ၏။

ကျင်းဟန်သည် အမျိုးမျိုးတော့တော့ရင်း ပို၍ပို၍ စိတ်
ဝင်စားလာရာ ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာမသွားဘဲတော့ အခြေ
အနေ စောင့်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

စုဌေးကြီး ထန်သည် အထန်ငယ် ခဏ်းစားတော့ခါ
တတ်ပုံရ၏။

ဆောင်လီထိုက ကျင်းဟန်အား လူသမီး တရားခံတို့
အခိုင်အမာ ပြောဆိုစွပ်စွဲနေကြသော်လည်း စုဌေးကြီးထန်
မှာ ယတိပြတ်ယုံကြည်လက်ခံရန် ခစားခဲ့ရ၏။

ကျင်းဟန်သည် သံသယခင်စရာအောင်၊ စုဌေးဆိုနိုင်သော်
လည်း လူသတ်တရားခံစွာ ခံစားရုံသာ သတ်မှတ်ရန်အထေးအဖတ်
အထား မရှိလိုချေ။

ထို့ကြောင့် စုဌေးကြီးထန်မှ ခည့်သို့ဆုံးဖြတ်ရမှန်း
အသိတ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာရ၏။

'ဦးစို့ ကျွန်ဆော်ကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ကြမလိမ့်ဗျာ'

ကျင်းဟန်က စိတ်မရွည်နှံနှင့် မေးလိုက်၏။

စုဌေးကြီးထန်သည် ထေဝေဝေးဝိုင်နေရာမှ ကျင်းဟန်
ကို စစ်ချစ်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'ကဲ... ငင်း ငါ့နေ့နံပါတ်လို့ခဲပါ'

ပြောပြီး ချွေးခဲလှည့်တူထွေး၏။

ကျင်းဟန်သည် ဘာမျှမပြောဘဲတော့ စုဌေးကြီးထန်၏
နေ့နံပါတ်ကို လိုက်ပါသွား၏။

နေ့နံပါတ်ဆောင်သို့ ရောက်သည်အခါ အမျိုးသမီး
များ၊ အရွယ်ရှင်ငါးကြားနေသည့်တို့ ငံတူရ၏။

အခန်း ခေါင်းရင်၊ ဘယ်ကွန် ကင်ပျစ် အင်လုံးရှိက
ကွပ်ပျစ်ပေါ်၌ ပိတ်ဖြူဖုံးအုပ်ထားသော လူသေအဆေးစီး
တစ်လောင်းရှိနေ၏။

အလေးငင်းပတ်ပတ်လည်တွင် အမျိုးသမီးများ၊ ဝိုင်းထွံ
လျက် အရွယ်ရှင်ငါးကြားနေကြ၏။

စုဌေးကြီးထန်က ကျင်းဟန်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ငင်း ခုလိုတွေလိုဆီရအော့ စိတ်ထဲမှ တစ်လိုခဲစား
ရသမိ'

ကျင်းဟန် သစ်ပြင်းချလိုက်သည်။

'စိတ်မဆောင်းရောပေဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဦးထွန်း
ဆော်ကို လူသတ်တရားခံလို့ ထင်နေတော့ ကျွန်တော်က
ဘယ်လိုလုပ်အတုအညီပေးနိုင်မလဲဗျာ'

ထိုအခါကြောင့် စုဌေးကြီးထန် ကြော်ငြာအင်အပ်
မြန်သွား၏။

တက... တယ်လို့ ငင်း... စို့လို ကျွန်တော်တို့မှာ

‘တုတ်ဝါထယ် ခင်ဗျား’

ထိုနှောင်းက ကျင်းဟန်သည် ထူးငွေကြီးထန်အေး ဇောစုနစ် အညံ့ကြွယ်စွာ ကြည့်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော်ဟာ မယားမှ ဘာအာရုံမှ မုန်းတဲ့လူပေါ့အခု ဒီမှာဖြုတ်ကိစ္စကို အစအဆုံး ပြောပြနိုင်ရမယ် နောက်ပြီး ကျွန်တော် အနေနဲ့ ဘဲ ကူညီ ဘင်တယ်လို့ ဟူဆချင် တယ်လေးကပ်ပဲ အန္တရာယ် များများ ကျန်အော် တက်က ကူညီဖို့ ထောင်ပါ’

ထူးငွေကြီးထန်အေး စောမလည်နိုင်စာနိဖြင့် ကျင်းဟန်ကို ကြည့်လိုက်၏။

‘မင်း...မင်း...တတယ်ပဲ ငါ့ဘေးကို စသလဲ...’

သုဇိစကားစေ့ မိနာပင် ကျင်းဟန်၏ နှောင်းကတ်မှ ဇောစင်ကြည့် လိုက်ပါလေ့မည့် ကောင်းလိစာ ကြားဖြတ် ဝင်းပြုလိုက်၏။

‘ထူးစကားကို မယုံမိနဲ့ ထူးငွေကြီး’

ပြောပြပြီးထည့်နှင့် ကျင်းဟန်က အလှည့်ကံ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟေ့ကောင်း...မင်းညက်များမယ် မကြန့်နဲ့’

ကျင်းဟန် ပခုံးတုန်လိုက်၏။

ကျုပ် အမှန်အတိုင်း ပြောနေတာကို မယုံရင် ကျုပ် တွေးစာတံနိုင်မှစတဲ့ဗျား’

ဤဘဝထူးငွေကြီးထန်အေး ပြောလေသည်။

‘လေးလေးဆဆ ဘဲမှ အာရုံ ပါ မယုံနိုင်ပဲ ဘဲကူး’

ကျွန်းဟန်က ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဘဲလဲ...အာရုံအောင် ဖော်စိုနဲ့လူသတ်စားအံ့...ထူးစောစင် ရွာဦးမယ်ဆိုပါအောင်’

‘အကောင်းလိစာ မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။’

‘ဟုတ်တယ်...မင်းဟာ သာဓိကမေပစ္စည်းတွေကို ဈေးဝယ် ဖျန်ဖို့ အချိန်အခွင့်ကူး မကုတ်သား’

‘တကယ်လို့ ခင်ဗျားရွာမတော့ရင်ကောဗျာ’

‘ကောင်းလိစာ ဝေလှောင်ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။’

‘ဒါဆို ခင်မတူကံ အခြားနေအောင်းတယ်လို့ ပြောနေမှပေါ့’

ကျင်းဟန် ကားပြင်းချပိုက်လေသည်။

‘အင်း...ဒါဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ရွာအားနဲ့အာဖျိ ကျုပ်က ဇောစင်နေရဦးမှစေပါဗျာ’

ဤနေရာသည် စံအိမ်တစ်ခုခုကို ထင်းနှင့် ကောက်
ရိုးများ သို့မဟုတ် ရာ ဘခန်းထပ်ခန်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုအခါတွင် ထိုအခန်းသည် ယယီအချုပ်
ခန်းအတွင်းသို့ တစ်ခုတည်း ပြောင်းထိုးသွင်းပြီ ဖြစ်အ
သည်။

ကျင်းအန်သည် ထိုယယီအချုပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်နေပြီ
ဖြစ်သည်။

အေးလီသည် ဧည့်စားဆင်ခြင်ဉာဏ်တစ်ခုခုလည်း
သို့မဟုတ် ဉာဏ်နိဉာဏ်နစ်နာမှုများသော လူလိပ် လူအေးလိပ်
အေးဆိုသည်ကို အေးအေးအေးအေးနှင့် ကျင်းဟန် အနေဖြင့်
ခွဲခြား သိနိုင်သေးပါ။

အဆိုပါအထုပ်ကို ထူးခြားကြီးထန်၏ ရှေ့မှောင်မီမှပင်
ပြေကြည်လိက်ကြသေးသည်။

ထိုအခါ သူ့ငွေကြီးထန်မှ မှုတ်လုံးငွေ၊ ဝိုင်းခေါ်
ပြုအောင်စွမ်းရအေ့စွာသည်။

အကြောင်းမှာ အထုပ်ထဲမှ အနုဆီရောင်ဝတ်ကြီး တစ်
ထည်နှင့် သူ့စွန်းသေးစွန်း တစ်လင်္စာ ထုတ်ဖော်ထားသည်
ထို ဆွေခြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ကြည့်ခမ်း၊ ဒီအစာရုံ အသစ်ထင်ငယ်ငယ်နဲ့ ရအိမ်ထဲလှ
ဆွေလေး။

အောင်လီ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။
'ဘုတ်ဝါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီအနီးအနား အစာရုံအိမ်မှ လူထ
လို့ အယ်လှမရှိဘူး မထွက်ဘဲ'

သူ့ငွေကြီးထန် စိတ်လှုပ်ရှားသွား၏။
'ခါနီးခင်းဖြစ်ဘူး။ သူ့ကို အစာရုံဝိုင်းတွေ လာဖော်
အပြန်ပို့ဖြစ်မယ်'

အောင်လီက ပြုံးသို့က်သည်။
'စိတ်မရွာနဲ့ခင်ဗျာ၊ တယ်လို့နည်းပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ထုတ်
အပြန်နိုင်ပါသွား'

သူ့ငွေကြီးထန် အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။
'သူ အခုလို အစားလေးကတည်း မကြေစမ်းမရွံ့ လိုက်
အေးတာ သူ့မှာ တခြားအပေါင်းအပော် ရှိလို့ဖြစ်ရမယ်။
ထူးလှတော့တာတယ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်'

အောင်လီက နှစ်သိပ်ပြုံးလိုက်၏။

'ဒီအတူတူ' စိတ်ချပါဗျာ၊ ထူးကိုချုပ်ဘားနေရာ အစာရုံ၏
မှ ကျုပ်လူတွေ အသိအားအပြည့် ချထားပါတယ်။
အအောင်ပီရင်တောင် ပြေးလေ့ထိုင်ပါဘူး'

အောင်လီက ခန့်ခန့်ကြို၊ ပြေးသို့က်ခြင်း ဖြစ်အေ
မည်။

အမှန်တကယ်လည်း အစာရုံအကြပ်များ ထုထပ်စွာ
အသုံးဝင်သည်။

ရောင်နီ ပျိုအန်လေးပြီ ဖြစ်သည်။
မကြေမီ မိုးလင်းပေအစုမည်။

'အမယ်အေး.....'
ရုတ်တရက် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်လိုက်သော အသံ
အနိပ်အာ ထိတ်အန်တုန်လှုပ်စွာ ထုတ်ပေါ်လာသည်။

ဆိုအသံကြောင့် အိပ်ပျော်နေသူများ အသုန်တကြား
အသံအကြား

ခြောင်းကို အောင့်ကြွပ်နေသူများ အသံဆက်ပေါ်လာ
ရာသို့ အပြေးအလွှား ရောက်သွားကြ၏။

ထိုအခါ ကြွေးငွေပေးလျှင် ဝူဝူကြီး ပြောနေသော
အမျိုးအမီးအိမ်ဖော်အနည်းကို တွေ့လိုက်ရမည်။

သူ့အသွယ် ဝူဝူအနား၊ ဝိုင်းတုံ့ဆွေမိရှိလားသည့်ကို မြစ်
ကမ်းပေါ် အတိတ်အခါဟန်ဖြင့် နှံ့ရံ့အသွယ်ကို မြစ်ညှိုးထိုးပြ
နေသည်။

ဝူဝူအရ ဝူဝူအနားပြောနိုင်သေးပါ။
အားစေ့ငွေအားကလေး လည်ညှိုးညှိုးပြုစု ချော့သို့ ပျံး
ချော့သလို လှမ်းကြည့်မိလိုက်၏။

ထိုအခါ ခပ်ကျေးကျေးလဲလျှောင်းနေစေ့စွာကုန်ညှိုးကို
မြင်တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

‘အင်... အဖိလိမ္မာဖြစ်တယ်’
ထိပ်လန်အံ့အံ့ပြင် လိကုန်အဖို့ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှု
လိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ ကျင်းဟန်အိအခန်း၌ ထားစဉ်အဖို့အသား
အစေ့စေ့ပြန်၏။

သတိအစ မေ့ခြားနေခြင်းပြန်၏။

အမျိုးအမီး အိမ်ဖော်က ထို အားစေ့ငွေကို ထင်မှတ်အခါ
ထိတ်နစ်သဖြင့် အောက်ဖက်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

သူ့အား ဝိုင်းဝန်းအဖို့အစေ့ငွေထုနေစဉ်မှာပင် သူ့ငွေကြီး
အနည်းကို ဝန်းပေးစဉ်နှစ်ယောက်နှင့် ဝေဝေလိတို့ ဆုတ်သိမ်း
သုတ်ပျာ ဆွေထိရှိလားသည်။

အစေ့ငွေများအည် အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုင်း
ဇွားဖွ ခြားညှိုးကြရာ ပန်းရုံကြား၌ နေအိမ်ထပ် သတိအစ
နေလှ ဝင်ညှိုးကို တွေ့လိုက်ကြပြန်၏။

ထိုလူဝင်သည် ကျင်းဟန်၏ အချုပ်ခန်းကို နေစေ့
ကြည့်ရန် နားဝန်ချသားခြင်း ခံရသူပင်ဖြစ်၏။
အစေ့ငွေအဖို့အသားလည်း ဝမ်းသို့ အတိအစ နေ
သည်ကို တွေ့ရသည်အခါ ဝေဝေလိတို့နှင့် နှာ ပျက်သွား
သည်။

ထိုအခါ သူ့ငွေကြီးအနီးအနား စီးနှိပ်ပန်းနှိပ်သွား၏။
ကျင့်ဆိုလျှင် ယ ယိအချုပ်ခန်းသို့ ကျင်းအနိရှိနေပါ
ဦးညှိုးလေး။

သူ့ငွေကြီးအနီးအနား ဝေဝေလိတို့သည် တိုက်ပစ်ထမ်း
ကြည့်လေလေးယ ယိအချုပ်ခန်းရှိရာ၌ ဦးတည်ပြောလျှား
သွားကြတော့၏။

ထင်းမျှား ထိုလှေခင်ရာ ယယိအချုပ်ခန်းသို့
ဇွားဖွ ခြားညှိုးကြရာ ယယိအချုပ်ခန်းတံခါးတွင် ဝေဝေ
သုတ်သိမ်း တွေ့လိုက်ရ၏။

'ဟေ...တစ်သောဇာတိသော သွားယူခမ်း'
 သူဌေးကြီးထန်က အိမ်ပေးတစ်ယောတို့ကို လှမ်း၍
 အမိန့်ပေးလို၏။
 သိပ်ခကြီးပါချေ၊
 အိမ်ပေးသည် ဆေးဒုယူပြီး အပြုအလှူပင် ပြန်သည်
 ရှေ့ဆီရှိလာ၏။
 စောင်းလီသည် ဇေးကိုဆွဲသွားပြီး အခန်း၏ပြတင်း
 ဝေါင်နီရာသို့ လျှောက်ခေါ်သွား၏။
 ပြတင်းပေါင် သံတိုင်ကြီးမှ အခန်းထဲ လှမ်းကြည့်
 လိုက်သည်။
 သူ လှမ်းမြင်ရာသော မြင်ကွင်းအတွင်း၌ ထျင်ဟန်လို
 မတွေ့ရပေ။
 ကောင်းလီ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။
 ပြတင်းပေါင် သံတိုင်မှူးက ဝမ်းဆေးကြည့်လိုက်သည်
 အခါ နစ်စုံတစ်ရာ ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း မရှိပေ။
 ဤတံခါးဆီလျှင် ရှာသည် ပြတင်းပေါင်နှင့် အခန်း
 တံခါးကြီးမှ ထွက်ပြေးခြင်း ဟုတ်ခကြီးစင်း ဆင်ရှားနေ
 ပေပြီ။
 ထိုစဉ် သူဌေးကြီးထန်သည် အခန်းတံခါး၏ ပွင့်လိုက်
 သည်။
 စောင်းလီသည် သူဌေးကြီးထန်နှင့်အတူ အခန်းထဲဝင်
 လိုက်၏။
 အခန်းထဲ၌ လူ မရှိဘဲအစဉ်။

အခန်းကို ရှင်ထင်းထေးသဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်၌ လိုက်
 ရှားပေခန့် မလိုပါ။
 အခန်းမှ လှမ်းကြည့်ရုံနှင့် အခန်းထဲ၌ လူသူတစ်ဦး
 အစ်ယော့မရှိ။ ရှိနေကြောင်း သိနေရပြီဖြစ်သည်။
 သူ နာယကရာဇ်ဆွေးပါလိမ့်။
 ထွက်ပြေးလွယ်မြတ်သွားပါဦးကား။
 နာယကရာဇ် ထွန်းပြေးသွားခဲ့လျှင် မည်သို့မည်ပုံ သွက်ပြေး
 သွားပါသည်။
 လူသားလိုသည် အလိုအလျောက်ပင် ခေါင်းစော့ကြည့်
 မိသွား၏။
 ထိုအခါ ခေါင်မိုးရှိအုတ်ကျွတ်များသည် လူတစ်စုံယံစေ
 ကုန်သွားကြပြီးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောထေရု၏။
 ဤအခြင်းအရာလုံတို့မြင်ရခြင်းအားဖြင့် ကျင်းဟန်သည်
 ခေါင်မိုးမှတစ်ဆင့် ထိုးပေးခန့် ထွက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း
 သိသားထင်ရှားနေပြီ ဖြစ်သည်။
 ကောင်းလီသည် သူဌေးကြီးထန်ရှေ့၌ မိမိ၏ အစွမ်းအစ
 ကို ပြသရန် သင့်အားကြားတော်ပြီဟု ယူဆလိုက်၏။
 ချစ်ချင်ဆိုသလိုပင် နွဲ့အင်္ဂုလီလှုပ်ရှားလိုက်ရာ မျက်နှာ
 ကြယ်ရှိ ထုပ်အန်းပေါ် ရှေးရှိသွားသည်။
 သူသည် ထုပ်တန်းမှတစ်ဆင့် ခေါင်မိုးပေါ် အက်လိုက်
 ၏။
 ခေါင်မိုးပေါ် ရပ်လျှင် အရပ်သေးမျက်နှာသို့ ရောက်
 ရှားပေကြည့်ရှုလိုက်သည်။

ကျင်းဟန်၏ အရိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရချေ၊
သို့သော် ကျင်းဟန်၏ အကွက်မြင်သော ဉာဏ်စွမ်းနှင့်
ထစ်မြက်သော သိုင်းပြည့်ကို စိတ်ထဲမှကျိတ်ဖြူ ချီးကျူး
မိ၏။

သို့သော် ကိုယ်ထက်သာ မှေးလိမ္မော် မှေးသိမ်တို့
စိတ်ထူးပြုစေနှင့် နှုတ်ထုတ်ဖော်ခန့်ခွဲရန် လုံးဝ စိတ်ကူး
မရှိချေ။

သွေးကြီးထန်က ကျင်းဟန်အား ပါ အထင်ကြီးလွှား
ညွှန်က အထူးစိုးရိမ်စရာမိစေသည်။

အယ်လီယံ သူ့ကို တွေ့ရသော
ပြန်ဆင်းစေသော အောင်လီ ဝိ သွေးကြီးထန်က
ဆီးရီးဒေးလီ၏။

တောင်လီ ခေါင်းခေါင်းလီ၏။
တွေ့ရသော သူ့ထုတ်ပြောသောပြီ
ခေါ်မြင် ဘယ်လဲလုပ်ကြားရ။

ခြံဝန်မင်းဆီ သူ တော်ရစေအာမှအစပါ အာဇာနည်အား
တွေ့က သူ့ကို လက်ဖမ်းကြရလိမ့်မယ်။
သွေးကြီးထန်က မကျေနပ်ဖြစ်သွား၏။

ဒါကြောင့် အစောတည်းက အာဇာနည်အားတွေ့ဆီ အပ်
လိုက်ပါလို့ပြောထား မင်းတို့က နှေးမှမေ့သောင်ကြဘိ
စိမ်းချင် သွေးကြီးထန် ပြီးလို့ မလွတ်စေရပါဘူး။

ကျုပ်တို့ထံတိုင် မိသားစု ပြန်ဖမ်းခေါ်မယ်
တောင်လီက ပြောကြားကြား ပြောလိုက်သည်။

ဟိုစဉ်မှာပင်...
'ခေါ်ပါဘူးချေ၊ ကျုပ် ဒီခေါ်ခါဘယ်'၊
စုတ်အေးက ထုတ်ပြောလာသည့် အသံကြောင့် ထိတ်ခနဲ
ဖြစ်ကာ လှုပ်ကြည့် ခိုခိုကြည့်ညှိ

ဤအတိုင်း သွေးကြီးဆရာ အေးရင်းလီခါ ပါးစပ်အဖောက်
သား ပြန်သွားကြရအောင်သည်။

အောင်လီသည် အထံတော်ဖြစ်ကာ မျက်လုံးကြီးများ
ပိုင်စေကာမူ အလယ်သည်

အကြောင်းမှာ ထုတ်ပြော သွားပြီ သူ့ထက်ထက်အေးအေး
ကျင်းဟန်ကို မျှော်လင့်ဘိ မြန်တော့လိုက်ရသောကြောင့်
ဖြစ်၏။

ကျင်းဟန်သည် အခြားသူအစုံအစင် ကျင်းဟန်ကို ကိုယ်
အလှူကံ ခြံဝင်အုတ်ခုံရုံပေါ်၌ မှီနေသောအခါ

သွေးကြီးထန်က အစဉ်အဆက်ပြုစုခဲ့၍ ကျင်းဟန်က
လက်ပါအစောဆုံး ခြံဝင်အုတ်ခုံ အုတ်ချပြ မှုတ်ထံတိုင်
အည်း ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

ဆောင်းလီ၏ လူများက လက်နက်များကို ကိုင်ဆွဲကာ
ကျွန်းဟန်အား တိတိခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်ကြသည်။
ကျွန်းဟန်သည် ၎င်းတို့အား လှည့်ပစ်မကြည့်ဘဲ သူ့ဌာ
ကြီးထန်နှင့် ဆောင်းလီထံ လျှောက်ထားလေသည်။

သူ့လက်ထဲ၌ အဆီနုထိထစ်စုံဘစ်ရာ လှိုင်ခဲဆောင်ထား
ခြင်း မရှိပေ။

သူသည် တွန်းချခဲ့သူတို့ ဆွဲယူလိုက်သည်။
'သူက ဦးတို့လူလား'
သူ့ဌာကြီးထန် ခေါင်းခါလိုက်၏။
'စရာတပါဘူး'

ထိုနောက် ဆောင်းလီဘက် လှည့်လိုက်သည်။
'ခင်ဗျားကော စာ့ကုသိလား'
ဆောင်းလီ ခေါင်းခါလိုက်၏။

'ခင်ဗျား၊ နေပါဦး...။ စာက ဘယ်သူလဲဗျ'
ကျွန်းဟန်က ပြုံးလိုက်၏။
'သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိနေမှ ကျုပ်က ဝေးနေရာ လို
ဝေးတာ။

သူ့ဌာကြီးထန် မျက်မှောင်ကြောက်သွား၏။
'မင်း သူ့ကို ဘယ်နေ့တွေ့ပြီး ခေါ်လာတာလဲ'

'ကျုပ် ဒီကနေ တောအုပ်ထဲအထိ လိုက်သွားမှ သူ့ကို
ဖမ်းမိတာဗျ။ သူ့ကို ဘာလေးလုပ်ထားလို့ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့
မေးကြည့်ကြပါစေဦး'

ကောင်းလီက ကျွန်းဟန် ဖမ်းခေါ်လာသူတို့ ကြည့်လိုက်
၏။

'မင်း ဘယ်သူလဲ'
ထိုသူက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် ပြေးလေသည်။
'ချွန်တော် အာဝီပါ'

'မင်း ဘာအလုပ်လုပ်ဆဲဦး'
'ဟို...ဟို...။ ဇူးခိုးဝါ'
ကောင်းလီ မျက်မှောင်ကြောက်သွား၏။

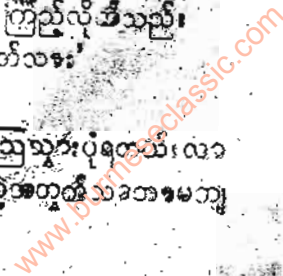
'ခါဆို မင်းက စွဲညှိုးခိုးဖို့ ရောထိလာတာပေါ့'
အာဝီဆိုသူက တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်
သည်။

'တုတ်...တုတ်ကဲ့'
ကျွန်းဟန်က ကြားဖြတ်ပြောလိုက်၏။
'တုတ်ဘူးဗျ။ သူ ဒီကို လာစား ကျုပ်ကို အင်ထုတ်
သွားဖို့'

'ဘာ...'
ကောင်းလီ အံ့သြသွား၏။
ကျွန်းဟန်အား နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

'သူက မင်းကို ကယ်ထုတ်မလို ဟုတ်လား'
ကျွန်းဟန်က ရယ်လိုက်လေသည်။
'ဘာလဲ...ခင်ဗျား ခေတ်တော်အံ့သြသွားပုံရတယ်လား

ကယ်တဲ့လူကို ကျုပ်က ပြန်ဖမ်းလိုက်တဲ့အတိုင်း သာသနာမကျ
ဘူးလို့ ခင်ဗျားထင်မှာပေါ့'

ကောင်းလီကား... အသိအောင်...
သုခေ... ကြီးထွားမှု... နားမလည်နိုင်ဟန်ဖြင့်...
ကံ... ကံ... ကြီးကြီး... ဟယ်... ဖြစ်ပျက်ခဲ့... သိဆို...
မျှေးဖြူခါး

ကွင်းတန်းက... အစိုးရ... သွန်ပြို...
အစိုးရ... ပြော... သတ်... သူ... ကို... မေး... ကြည့်...
သူ

ကောင်းလီကား... အစိုးရ... ကြည့်...
အစိုးရ... များ... ဆီး... ခန့်... သာ... ရှိ... တွေ...
ကံ... ဟ... ကောင်း... ပြော... စမ်း... ခင်း... သူ... ဟ... ဖြစ်... လို့...
အာ... နယ်... ရ... တာ... လီ

ဟို... ဟို... ကျွန်... တော်...
ကောင်းလီ... စိတ်... ချစ်... တာ... ပါ...
ခြင်း...
ဇား... ဆို... ထုတ်... ပြီး... အာ... ဝီ... လ... သို့... မျှ... နို့... ချိန်... လို... ထံ... သည်...
မြန်... မြန်... ပြော... စမ်း... ကာ... ဖြစ်... လို့... လာ... တယ်... ရ... တာ... လီ...
အ... စိုး... ချ... ထစ်... ကိ... ယ်... လုံး... ဟုန်... ခါ... သွား... လေး... သည်...
ပြော... မြေ... ပေါ်... ယ်... တွေ... ကျင်... ကျွန်... အော်... ကို... စေ... ထိ...
ဝါ... နဲ့... ဟို

ဟေ... ပြော... ဆရာ... ဘာ... မြန်... မြန်... ပြော... စမ်း...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

ဟေ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ဟို... ဟို... လူ... များ... ထာ... ဝေ... ခေ... ခို... ရ်... လို... ဝါ...
ကောင်းလီ... မျှ... မျှ... ကြို... တ်... သွား... အီး

အရှုပ်ထုပ်

ကျင်းတန်တ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံကို ပြောပြလိုက်၏။
ပြီး အစိုးအေး လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

‘ငါ့ပြောတာ တုတ်တယ်ဟုတ်လား၊’

အစိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘စုတိပါတယ်ဗျာ’

ထိုနေ့အထိ အစိုးသည် ကောင်းလီအေး ကြည့်လိုက်
သည်။

‘ကျွန်တော်ကို စုများက ငွေပေးပြီးခိုင်းတာ အမှန်ပင်
ပဲဗျာ၊ ကျွန်တော် အိတ်ထဲမှာတောင် သွေးတံခွက်တွေ ပါ
သေးမယ်’

ကောင်းလီအေး စု၏ လူ့ဘစ်ယေဇက်ကို မှူးခိုင်းဆီ၏
သည်။

အာဝီ၏ အင်္ကျီနှင့်အင်္ကျီကြမ်းမှ အတုတုံးတင်ချိုကို ရှုစေပေ
ပစ္စည်းခံ၏။

ကျွန်းဟန်က ခေမာဝင်းလီကို ပြုံးပြောလိုက်၏။
ကျွန်းက ဖက်ကိတ်ဖက် ဝှုပ်နှံမှုက ဘိက္ခုလူမျိုး အနု၏
ဝရာဝ ဝတ်စုံနှင့် လူက ကျွန်းခွဲ ဘာမှဆိုင်ဘူး မဟုတ်ဘူး။
သူ့က ကို အာဝီက ထောက်ခံလိုက်၏။

ဒုတိယပိုင်း၊ ကျွန်းဟန်က အာဝီက ခင်ဗျားနဲ့
အဲဒီလူ တစ်ဖုံကည်း ဆိုထင်နေပါစေ။ အခုအခါ ကျွန်းဟန်က
ပြောထင်စ ကန်လန်ကန် ပန်နီ ခုကွဲရောင်းအေးပြီ

ကျောင်းလီက ကျွန်းဟန်က အေးရောင်း ကျွန်းဟန်လီ၏။
နေ့ပိုပြီး... မင်းက အခုလိုအရေး ရရအိန်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့
ထွက်ခွာပြေးတာလဲ။

ကျွန်းဟန် ဝမ်းပန်းနဲ့လိုက်၏။
ကျွန်းက အရေးခံနေမဟုတ်ဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ခွာပြေးရ
မှလို့

ခေမာဝင်းလီက ပေးအားပေးပြန်လို့၏။
ဒါနဲ့ ခေမာက ကိစ္စကို မင်းဟန်လို့ခေါ်မယ်
ကျွန်းဟန် မျှ မိမိကုတ်ဘူး၏။
ဘာကိစ္စမျှပါလိမ့်

ခေမာညီက မင်းကုတ်ဖက်ဒီဟယ်၊ နေ့ကပြီ၊ အဲဒီနေရာ
မှလဲ၊ အထုပ်အစုံထုပ်ကို ရှာပေးတုတ်ခံအယ်
ကေမာဝင်းလီကပြောပြပြီး ဝမ်းပန်းကန်ခံပေးဖတ်ကို ထွက်
ပေးဖမ်းပြလိုက်၏။

ကျွန်းမိ ဝယ်သားသည် အထုပ်အစုံထုပ်ယူပြီး ပြန်လည်
ရောက်ရှိ ပေး၏။

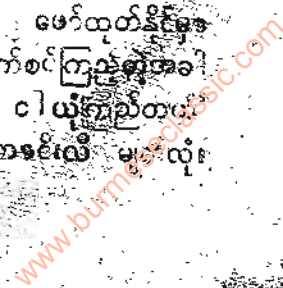
အထုပ်က ပြည်လီကိုလေသည်။
အနု၏ရောင် ဝက်စုံညီနှင့် အလှူအနှံးအသကာ ခေး
စာမိအင်္ကျီကို ဝှုပ်နှံ၏။
ကျွန်းဟန်က ခေမာဝင်းလီကို တစ်ချက် လှမ်းပြောလိုက်
သည်။

ဒါ ကျုပ်ခွဲစွဲမှ ဟော့တတ်
ခေမာဝင်းပြီ၊ ဒါဆိုလို့ ဝင်းကို အတုတုံး ကြားကျခံပြီ
ဘာပြောလို့တယ်ဆိုရတာလဲ။
ကျွန်းဟန် ခံနေရဦးမလိမ့်။

ဒါကတော့ ကျုပ်မသိဘူး၊ ဒါပေးဖတ် ပြန်နိုင်တာက
အရေးခံအစေ့ဟာ ဒီအန္တရာယ်ကို ထောင်စက်စက်ရည်အေးကို
ထုပ်လိုက်တာပဲ။ ဝေချာဆက်ခင်မတူပဲ ညီမင်း အခြေအ
နေကို ခင်ဗျားလေးလည်နိုင်မလား။

ခေမာဝင်းလီက ကျွန်းဟန်၏အေးအေးတို့ လုံးဝ လေးမခံ
နိုင်ဘဲ ပြန်နေ၏။

ထိုစဉ် သူ့ငွေကြီးထန်က ပြောလို့၏။
ကဲ... ဒီလိုပြောနေလို့ အပြစ်မှန်နဲ့ ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ
တုတ်ဘူး။ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဆက်စပ်ကြည့်ရင်အခါ
ထုထုတုတ်ကလေးဟာ မင်းပြောနိုင်ဘူးလို့ ငါယုံကြည်တယ်။
သူ့ငွေကြီးထန်၏စကားကြောင့် ခေမာဝင်းလီ မျှလုံး
ပြောလို့၏။

'ဟေ...သူငှားကြီး၊ ဘယ်လို ပြောလိုက်တယ်လဲ၊ ယူ့လို့ အလွယ်တကူ ယုံပါနဲ့'

သူငှားကြီးထန်အ ဇာနည်ကပြလိုက်၏။

ပြီး ဘေဒင်၊ လီအား၊ ကြည့်လိုက်သည်။

'လူသာ လူသတ်တရားခံဆိုင်ခေါင်းစိုး ဂျိတောင်ပေမာန် ဦး၊ သူ့ဆံ့သွားနိုင်သေးသေးပါ၊ ဒီလိုပြန်လာရောအကြောင်း ဦးလေး'

မနိပါသည်။

ကျင်းဟန်သည် ထွက်ပြေး နိုင်ပါလျှင် ထွက်မပြေးဘဲ သူ့အား လာရောက်အယ်အင်သည် အာဝီ၏ ပြန်လည်ပမ်း ဆီးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သူငှားကြီးထန်သည် ခေမရအေးဝီးနှင့်သစ်သေခံစွဲညှိ ထုပ်ကို ယာန်ခိုင်ရာ အားကားပိုင်ထံသို့ ပို့ပြီး အမှုပွင့်ရန် စောဒင်၊ လီအား၊ ခေဒိုင်းလုံထံ၏။

ထိုခနားထံ ကျင်းဟန်အား၊ ညော်သည်အဖြစ်အသံအမှတ် ပြုစာ ညော်ခန်းဆောင်သို့ ခေါ်သွား၏။

'ဒါနဲ့ မင်းနဲ့ ခေညော်ဘယ်လိုခေါ်ဖို့'

'ကျင်းဟန်ပါ'

'ဘယ်သူ့အမည်လဲ'

'ဘယ်လိုယ်လို့ အဘိအကျွေးရုံပါဗျား၊ ဘေးလေးဆယ် ခေတရ စီယမ်းမြို့ကိုသွားဦး၊ အနားယူခွင့်ပါ'

သူငှားကြီးထန်အ ကျင်းဟန်အား လှမ်းကြည့်လိုက် သည်။

'အခုလို ခေမျှင်ဆင့်တဲဖြစ်သွားတဲ့အတွက် အနားပါ ဘယ်ကွား'

ကျင်းဟန်က ပြုံးလို့တယ်။

'ကိစ္စခရိုပါဗျား၊ ခေထြ...ဒါနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်ပျက်ခဲ့ တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါလားဗျား'

သူငှားကြီးထန်အ သစ်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဇာနည်...ပြေးရရင်ခေကွ သိပ်ခေအောင်းပါဗျားလေး ဝါ သားက အင်မတန်ဆိုးစား၊ လူဆိုးသူဆိုးတွေနဲ့ ပါဝင်သင်း ဆက်ဆံနေစား၊ ဒါ့မီလူတွေထဲက အစ်စေးထဲသေခံရ ဇာနည်ကြောင့် ဖြစ်မယ်ဆင်စေပဲ'

ကျင်းဟန် မျှင်မေ့ခင်ကြိုက်သွားသည်။

'ဦးရဲအိမ်မှ သိုင်းညာတတ်တဲ့ လက်အေးထိငယ်သား တွေ အများကြီးရှိပါလျှင်နဲ့ ဘာကြောင့် အခုလို အသတ်ခံ ရက...လိုဗျား'

သူငှားကြီးထန်က မချီပြုံးပြုံးလို့တယ်။

အထူးလှ ဆွဲဆောင်တောင် ခြံစင်ထဲ ထရုတ်တကူ
ဝင်ယာနိုင်ဘက်ကြည့်ရင် ဦးရွဲလူတွေဟာ ဘယ်အထိ
ထည့်မကျသလဲဆိုတာ သိနိုင်ပဲတယ်လေ'

ဒါပြင် အားကြောင့် သူတို့ကို ငွေကုန်ကြေးကျွန်းပြီး ငှား
ထားတော့လဲ

သူ့ငွေကြီးထန် သတိပြုချလိုစိသည့်

အခဏ ဦးရွဲထိမိမှ လူတို့ခရီးပါဘူး၊ ဦးက ကုန်ထည့်
ဆီအော့ ဟယ်သန့်မှ ရန်ငြိုးအရှိအလေ ခါဝေဝယ် လှည့်
ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်က ပေါ်ပြီး ဦးရွဲထိမိကို လူတို့ချို ကြားခဏ
စားပြီး နေ င်ယုတ်တ မို့ သူတို့ဘဲ ငှားလိုက်တော့မိလဲ

ယင်းသို့ပြော ဆိုနေစဉ် အတွင်းဘက်ခန့် မှလူအနီးသားကို
ထုတ်တမ်း

အသစ်နစ်ဆယ်ဝန်းကောင်နဲ့ရှိသော လူငယ်ဘစ်ဝေဖန်
ဖြစ်သည်

ထိုလူငယ်သည် သူ့ငွေကြီးထန်ထဲ ကျွန်ုပ်တို့လေးပါးတိုးတိုး
ခြားလိုတမ်း

သူ့ငွေကြီးထန် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး...
ထို... ကျင်ဟန်အား လူငယ်နှင့် မိတ်ဆက်စား
ဆိုက်သည်။

'သူက ဦးရွဲလူတွေထံ ထန်စုံပါ'
ကျင်ဟန်က ခေါင်းညှိဝဲ နှုတ်ဆန်လိုက်စား
သူ့ငွေကြီးထန်က ဆက်၍ပြော ဆိုက်သည်။

'က... ဦးရွဲ ကိစ္စနည်းနည်းရှိလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ဒီမှ
ခဏထိုင်စေခင်နော်'

'ဟတ်ကို'
သူ့ငွေကြီးထန်က သားဖြစ်သူထန်စုဘစ်လှည့်လိုက်ပြီး...
'စား... ပေပေ ကိုယ်စား ညှော်သည်ကို ညှော်ခံထားလိုက်
ပါ'

ပြေးပြေးနေမိ သူ့ငွေကြီးထန် ညှော်ခန်းထဲမှ ထွက်ခွာ
စွမ်းခဏတော့သည်။

ကျင်းဟန်သည် သူ့ငွေကြီးထန်ထံသားအဖမည်သည်ကို
ထိုးတိုးပြောဆိုနေသည်ကို ခေါ်ပါ။

သူသည် ထန်စုအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။
'ခါနဲ့ မင်းတို့မှ ညီအစ်ကို ခောင်နှစ် ဘယ်အထိ
နဲ့သမီး'

'နှစ်ဆေးမိပါ'
'ခါနဲ့ ရေသွေးအော ဝင်းရွဲအစ်ကိုလား၊ ညီအစ်ကို
'အစ်ကိုပါ'

‘ထူးထူးဆန်းဆန်း မင်းကို အခဏာ စိတ်ထိခိုက်ပေးပေါ့’
 ‘တုတ်က... အစိတ်စိတ်ပေးလို့၊ စိတ်ထိခိုက်ကြပြီပေါ့နော်၊
 အထူးသဖြင့် အဖေအမေ အဆိုးဆုံးပါပဲ’
 ‘ခါပေးပေး မင်းအဖေကတော့ ဒီအဖေအဖေ စိတ်ထိခိုက်တဲ့
 မတူဘူး၊ မင်းအဖေကို ကျင့်ရတာ ဆိုးမယ့်ပုံပဲ’
 ‘ထန်စွာ သတ်ပြင်ချင်တာနဲ့ ဆိုးတာပဲ’
 ‘အင်း... မိဘဆိုးတာတွေ သားသမီးအားလုံးကို ထန်းတူ
 ချွေနှိပ်ကြတာပေါ့’
 ‘မင်းဆိုလိုတဲ့ သဘောက...’
 ‘ဒီလိုပါ၊ အစ်ကိုကြီးက အဖေကို ချစ်အောင်လုပ်ဆောင်
 တင်ပို့ အရေးရှိ အသည်းစွဲပါ၊ ကျွန်တော်အဖေအဖေ အဖေ
 လို အေးအေးနေအပ်တော့မို့ အဖေက ပိုချစ်ပါမယ်’
 ‘ကျွန်းတန်က ပြုံးလှိုက်သည်’
 ‘တစ်ဖက်တစ်ဖက်ပါတယ်အေး၊ အစ်မထာအစ်မ အပေအဖေ
 တစ်ယောက်တည်း အဖေချစ်ပေါ့’
 ‘ထန်စွာ စားလမ်း ကြောင်း ပြောင်းဆောင်အောင် ပြော
 စားသည်’
 ‘ဤ... ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ခင်ဗျားကို ခိုင်းခိုင်း
 ခိုင်းခိုင်း အစိတ်စိတ်ပေးလို့ ဘုရားအား ခွင့်လှယ်ပါဗျာ’
 ‘ခါကတော့ အထင်လှလို့ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ ထောင်းပန်ခရာ
 မလိုပါဘူးကား’
 ‘ကျွန်းတန်သည် ပြောရင်း အစိတ်စိတ်ကို ယထာရူပတန်း
 ပြင် ခြေ လိုက်၏။’

‘ခါနဲ့ မင်းကို တစ်ခါပေးပေးချင်တယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်
 ပေးပေးတာ မင်းတို့ကိစ္စမှာ အရေးအခင်းအယှက်အမျိုးမျိုး ကြုံရ
 နယ်ဆီ’
 ‘တုတ်ခါတယ်ဗျာ’
 ‘ဘယ်လိုအရေးအခင်းအယှက်မျိုးနဲ့ ကြုံနေသလဲ’
 ‘ထန်စွာ အထင်ပြင်ချင်တာပဲ’
 ‘အင်း... အရေးအခင်းအယှက် အမျိုးမျိုးနဲ့ ကြုံနေတာပဲဗျာ၊
 အဖေ ခြေစွဲလာတော့ အဖေအဖေ မြင်းကြီး ချစ်အောင်
 သားဆိုးအဖေအဖေ၊ ဒီမြင်းက ပေးပေး အထောက်အပံ့ အသေး
 အားတူ မြင်းကြီးပဲ၊ ထေထွားတဲ့ မြင်းကို စစ်ဆေးကြည့်
 ခဲ့ရင် အဖေ မြင်းနဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ အဆိပ်လူးထွားတဲ့ အစ်
 ခင်အဖေအဖေ စိတ်ဝင်နေတာကို ခတ္တရပါမယ်ဗျာ’
 ‘ကျွန်းတန် မျက်စိမှောင်ကြွတ်ဆွေးသည်’
 ‘ခါဆို တစ်ယောက်တည်းကတည်း မြင်းကို တာဝန်ပေးထား
 နိုင်လို့မိတာပေါ့’
 ‘တုတ်ခါတယ်ဗျာ’
 ‘ခေတ်အခါက တစ်ဆင့်ဖြစ်သေးလို့’
 ‘ထိုခါခေတ်က ဣန္ဒာရီဗျာ လူ့တူအိပ်နေတုန်း ချော့ထွေး
 ချော့အောင် အဖေအဖေအဖေအဖေပါပဲ၊ သိပ်မကြီးဘူး
 အဖေအဖေအဖေ ချစ်အောင် စိတ်ဆွေးတယ်၊ ခါနဲ့ ကိစ္စ
 အားလုံးကို တစ်ဆင့်ဖြစ်သွားဆီပဲ၊ ပြန်လို့လဲမိကြ
 မိမိ မနေလို့မိလင်းမှ ချော့ထွေးအားလုံး ခေတ်အခါက
 အထောက်အပံ့’

www.burmeseclassic.com

ကျင်းဟန် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်၊
 'ဘယ်လိုသောကုန်စားလဲ'
 'အဆိပ်အပိနဲ့ အဝစ်ခံရပြီ၊ ဆေးကုန်တာဝါ'
 'အင်း... ဒီလိုဆိုရင် မင်းတို့ကို... အစိယေးထဲအောင်စား
 နောင်တွက်နေတာ ထင်ရှားနေပြီပဲ'
 ထန်စု ဆစ်ပြင်းချလိုက်သည်၊
 'တုတ်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ၊ အဲဒီလိုနဲ့ နောက်ဆယ်ရက်လေးထိ
 အကြား အိပ်ပေါ်မှာ လူအစ်ယေးထဲနဲ့ ပက်ပင်းတိုတော့
 တာပါပဲ'
 ကျင်းဟန် စိတ်ဝင်စားသွားသည်၊
 'တုတ်ဇား၊ အဲဒီလူ ဘယ်သူလဲ'
 'ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုအာတော့ မသိလိုက်ရစါဘူး။ အဲဒီ
 လူအ နာမည်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားအယ်၊ ပထမတော့
 စွဲခိုးလို့ ထင်မိတာပဲ။ ဒါပေမယ့် သေချာ စစ်ကြည့်လိုက်
 အော့ရမယ် အာပစ္စည်းမှ ပျေးဖန်တာကို မတွေ့ရဘူး'
 ကျင်းဟန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်၊
 'ဒါကြောင့် မင်းအဖေက ခြံဝင်စေရင်ပို သိုင်းဆေး
 တချို့ကို ငှားရမ်းခဲ့မယ်ဆိုပါအော့'
 ထန်စု ခေါင်းခါလိုက်သည်၊
 'အဲဒီအချိန်ထိ အခစောင့်တွေငှားဖို့ စိတ်ကူးသေးစ
 ချားဗျာ'
 'ခါပြင့် ထယ်စိုက်စွဲတွေဝေါ်စားမှ ငှားပြန်အော့မယ်'

'နောက်ပိုင်းမှ အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ ပြစ်ရပ်တစ်ခု
 ဝေါ်လာမှ ပေပေကလုလို အခစောင့်တွေကို မလှသစမရွှေရှင်
 စာ ငှားရမ်းလိုက်ရတာပဲပေါ့'
 ကျင်းဟန် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်၊
 'ဘယ်လိုထူးဆန်းတဲ့ ကိစ္စမျှားပါလိမ့်'
 'အဲဒီပြစ်ရပ်အစောစု အိမ်စားအားလုံး ထူးထူးဆန်း
 ဆန်း အေဒုအန့်ဝမ်းယူး၊ ကြုတ် ကိစ္စပေါ့၊ အသေအပျောက်
 ခရီးပေမယ့် အတော်ခုကွဲရာအိမ်ကြပါတယ်'
 'အဲဒီတုန်းက သမားတော်ကြီးတွေဝင်ပြီး မပြသူးအေး'
 'သမားအော်ကြီးတွေပင်ပြီး ပြင်တယ်'
 'သမားအော်ကြီးက အာပေပြေးသလို'
 'အစ်ကိုမိသားစု၊ မအည့်တဲ့အခစ စားမိကြည့် ပြစ်
 တာပဲ'
 ကျင်းဟန်က အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်၊
 'မင်းတို့ကအခစားတွေအထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်
 ဝမ်းနူတီသေး၊ ဆည့်သားအာထင်အယ်'
 ထန်စု ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်၊
 'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်အဲဒီဆွဲပင်ဝါတယ်'
 'နောက်ထော့ တစ်ထပ်ပြန်သေးလဲ'
 'အဲဒီနောက်ပိုင်းအစပြီး အခစောင့်အယုံအယုံတစ်ခုပြီး
 တစ်ခု ဝင်စားတော့ စောင့်လိမ့်ကို ငှားရမ်းလိုက်ရတာ
 ပါပဲ'
 ကျင်းဟန် အနည်းငယ်စဉ်းစားဟန် ပြုလိုက်သည်၊

ထုတ် ငှားရမ်းပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဘာတော့
ဖြစ်သေးသလဲ

ထန်စွာ တိုကြည်သည်ကြည့် ကြည့်ဖို့နော်။
ထုတ်ကို ငှားရမ်းလိုက်တာကတော့ အေးအေးချမ်းချမ်း
နေရမယ့် အေးအေးမေ့မေ့ ဝါအယ်ဒီအေရုတ်ကိုတောင် သေရ
မှပဲ

အစ်ကိုဖြစ်သူ သေဆုံးခြင်းကြောင့် ထန်စုပွားအောင်ပစ်
ခတ်ပုဒ်နဲ့ ဖြစ်နေပုံရသည်။

မင်းအစ်ကို သေဆုံးသွားရတာနဲ့ ဖတ်ဆက်ပြီး မင်း
ဘယ်လိုထင်သလဲ

ထန်စုက အစ်ချမ်းစဉ်းစေးလိုက်သည်။
ကျွန်တော် အထင်ကို ပြောရရင်အေရုတ် အိမ်ထဲမှာ ရှေး

အတတ် အောင်အောင်ထိုက်ထိုက်ကို ငှားရမ်းမိခဲ့တာကြောင့် မသေ
မမှန်ဖြစ်ပြီး ရလို့လတ်ကြုံခဲ့တာလို့ ထင်ပါအယ်

ဘယ်သူလဲ မတော့ရပေပြန်တာလဲ
အခုထိရောင် ဝတ်စို့လူခေါ်

ခါဖြင့် စာဖီလူတာ မင်းလို့မိသားစုနဲ့ ပတ်ဆက်ပြီး
ရန်ပြုဖို့ကလေး ဖြစ်မယ်အင်တယ်

ဟုတ်ကဲ့ အခုလဲ ဒီလိုပဲ ယူဆပါအယ်
လူက ထန်စုနဲ့ပေးစဉ်းစေးလိုက်၏။

ခါနဲ့ မင်းအေပေမှ ရန်ပြုဖို့နိုင်လောက်တဲ့လူ ရှိခဲ့
သေး

ထန်စုက ခေါင်းယမ်းဆိုလိုသည်။

ကျွန်တော် သိရသလောက်အေရုတ် မေပေ တယ်သူနဲ့မှ
ရန်ပြုမပွဲခဲ့ပါဘူး

ကျွင်းဟန်သည် စဉ်းစားရင်း အင်စုံတစ်ခုကို ဝယ်ရ
အာဟန်ဖြင့် ပြောလေသည်။

မနပ်ဦး။ စောစောက မင်းအေပေထံ ဘေးတူတံတိုး
အေးပြေတယ် မင်းလို့ပြောပြီးရော ထုတ်ပစ်ခင်းထဲလည်း
အေရုတ်ကပါ တာပေပြန်သလို

ကျွင်းဟန် အေးအေးအေပေက မေးလိုက်ရာ ထန်စုမှာ
ရုတ်တရက် ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွား၏။

သူ့စကား ချစ်ချမ်းပင် ဟန်အေးပြော ပြောလိုက်၏။
ဘာမှမပြောပါဘူးဗျာ အေပေက ခေါ်ခိုင်းလို့ကတော့

ကျွင်းဟန်သည် ထန်စုထံမလည်း ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း သိ
လိုက်၏။

တစ်စုံတစ်ရာ မုံးကွယ်ထမ်းဆိုဟန် သိသာအင်ပွားလှသ
သည်။

ထုတ်တင် ညစ်ညမ်းကိစ္စများ ယင်မပေါ်ပေါ်နဲ့ ဖြစ်
ပွားခဲ့ပါသနည်း။ ပိုမိုပို၍ စိတ်ဝင်စားပွယ်ရာ တောင်းပန်

ပေးပြီး။
ထိုစဉ် သူရွှေကြိုထန်သည် ကတည်းခမ်းဘက်မှ ဖြစ်ထွက်

အခါ။
ထန်စုက သူ့အထံ ပြီးအော့ညှော်မိုးနှယ် မိုင်းလှီ ခုခမ်း

ခနားထံထပ်ပြသနားတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်မှပဲ ဖြစ်
ကြောင်း ကျွင်းဟန် ခန့်မှန်းပေးအညွှတ်လိုက်သည်။

'ဘာတွေ ပြစ်ဒြပ်ပြုလဲခင်ဗျား'
အနားသို့ ရောက်လာသည် သူငွေကြီးထံမှ ထိုစု
ဆုံး၍ အေးစိတ်၏။

သူငွေကြီးထံသို့ စိတ်နှလုံးထပ်မံပြန် ပြောလာ
သည်။

'ထူးထူးထူးထူးအော့ မကုတ်ပါဘူး၊ ဦးရှင်နီ၊ အဖေ
အောက်အဖေပဲ ပျောက်သွားလို့ပါ၊ ဦးရှင်နီ၊ အဲဒီအကဲ
အေးအဖေထံတော် အင်မတန် မြတ်နိုးစား'

ကျွင်းဟန် မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

'ဘယ်တုန်းကမှန်း ပျောက်သွားတာလဲဗျား'

'သူခိုး၊ အာဝါးခြံထဲဝင်ပြီး မင်းကိုယ်ဖို့ ကြီးစားတဲ့
အကြောင်း၊ ကြီးစားစွာ လူ့လက်ထောက်ထံတော် အတိရပြီ၊
ရှားမှ ပျောက်နေမှန်း၊ သိရတော့ရတာပေါ့'

'နေရာအထားများ မှားနေလို့လားဗျား'

'အခြားငွေစည်းဆိုရင် မှားချင်မှားလိမ့်မယ်၊ ဒီအဖေ
အေးအဖေထံတော်အစွဲမှားဘူး၊ ဒါဟာ စူးရှအမြတ်နိုးဆုံးစွဲစွဲ
လေ'

လူ မျစ်ပေးင်ကြူ၏သွားသည်။

'ခါပြင် တုခိုးအာဝါးက ကျွန်အော်ကို လေးထယ်ရင်း
ခင်းခိုးစားသလား၊ မသိဘူး'

'အင်း... ဒီလိုတော့ရှင်ထောင့် ပြန်ချစ်ပြန်နိုင်အဖို့၊ တူ့ကို
လေးချာမရှားဘဲ သက်ဆိုင်ရာကို သွားအိုင်ခိုင်းလို့လဲအေး
မှားပြီ'

သူငွေကြီးထံသို့ စိတ်ပျက်ထက်ပျက် ညည်းလိုက်သည်။
'ခိုလိုက်သွားရင် မိနိုင်သေးတယ် ဦး'
ကျွတ်ကဲ့ လူငွေကြီးထံသို့ အစောင့်နှစ်ယောက်ထံမှ
ခေါ်လိုက်၏။

အစောင့်နှစ်ယောက် ရောက်လာသည်အခါ သာ၊ မြစ်စွ
ထန်စုအား ပြောလိုက်၏။

'တ... သား၊ စုစုနှစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး မြို့ထဲလိုက်စား
စမ်း၊ အစောင့်နှစ်ယောက်မှာ အေးချစ်စွာလာခဲ့'

ထန်စု ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ခေပေ'

ထန်စုသည် အစောင့်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ညည်းခင်းထဲမှ
ထွက်ခွာစွာစားစားတော့သည်။

လှိုင်းကြွခြင်း

ထန်စွာနှင့် အစောင့်နှစ်ယောက် နှည့်ခန့်ထဲမှ ထွက်ခွာ
စွာကြွပြေးပြစ်သည်။

ကျင်းဟန်သည် ထွန်ခူးသွေးသည် အစောင့်နှစ်ယောက်
ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့၏ ငှားစားအခ ဘယ်လောက်ကြီးပြီဆို ဦး
စောင့်လီဆိုလူ့ကို နေတော့ဇား

ဆုတ်ခါနီး ခင်ဗျား

နှစ်လအေးက နှစ်စာခမယ်ထင်ထက်

ဆုတ်က ယုံကြည်စိတ်ချရသော

လူငွေကြီးထန် ဖန်ပြေးချလိုက်သည်။

'အင်း...အုတ္တိုသို့ သိုင်းပညာအာ အထက်ကြီးစရာ မရှိလှဘဲ
မယ် ယုံကြည်တားအတော့ ယုံလော့အိစရာပါပဲ'

ကျင်းဟန် အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုအပ်သည်။

'ဒါနဲ့ ဦးစား စောင့်လီကို အစောတည်းက သိကျွမ်းပြီး
အားမို့ သူ့ကိုပဲရွေးပြီး ငှားထားတာ'

'ဟင်အင်း...အစကအညှိုးက လုံးဝသေပါဘူး'

ကျင်းဟန် အနည်းငယ် အံ့ဩသွားသည်။

'ဒါဖြင့် သူ့ကို အခြေမရှိလို့ ယုံကြည်စိတ်ချရတာမို့'

'မြို့ဝန်မင်းကိုယ်တိုင်က မိတ်ဆက်ပေးလို့ပါ'

ကျင်းဟန် ခါးပေါ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားသည်။

'ဟဲ့...ဒါဆို ဦးစား မြို့ဝန်မင်းနဲ့ ရင်းနှီးအေးစေ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အခုက ကို ရင်းနှီးကြပါအောင်'

ထူးဌေးကြီးထန်အိ ဆက်၍ပြောလိုအပ်၏။

'ဒီလိုပါ၊ ဦးစား ဦး လူအခမ်းအခဲတွေကို မြို့ဝန်မင်းနဲ့
အိုင်ပင်ကြဲအခါ စုတ လောင်းလီဘိုနဲ့မိတ်ဆက်ပေးခဲ့တာမို့'

ကျင်းဟန် ခေါင်းညိတ်လိုအပ်သည်။

'ဦးအနုနဲ့အကေး အစောင့်လီဘိုကိုဘယ်လိုမြင်ပါသလဲ'

'ဦးအမြင်အစောင့် အုတ္တိုဟာ အစောင့်ပိုင်မဲ့မှ ကျေပွန်ကြဲ
ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သိုင်းပညာမှာတော့ မင်းတို့ ဘယ်လိုမှ
မပီကြဲပါဘူး'

ထူးဌေးကြီးထန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ပြောလိုအပ်၏။

ထူးဌေးကြီးထန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ပြောလိုအပ်၏။

ထူးဌေးကြီးထန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ပြောလိုအပ်၏။

'မောင်ရင်စို့ ယုံကြည်စိတ်ချရမယ် လူအခမ်းအခဲတွေ
ဦး ထက်ခတ်မိပါတယ်၊ ခေင်ရင်သား ဦးတို့ကုညိုဖို့ ဒီမှ
နေမယ်ဆိုရင် ထိုစိတ်နဲ့ ငွေကြေးချီးမြှင့်ဖို့ အသင့်ပါပဲ'

ကျင်းဟန်က ပြုံးမိလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ယုံတိုင်က ဒီအမှုကို စိတ်ပင်စားလို့ ထူး
မထူးမခဲတာပါ၊ ခပ်စုအယ် ဆောင်ရင်တော့ ကျွန်တော် ဒီမှ
နေစေပါမယ်'

'ဒီစကားကြားရတာ ခမ်းသားလိုက်စားတာ'

ကျင်းဟန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ရှစ်ထဲရယ် သတိရသွား၏။

'ဪ...ဒါနဲ့ ဒီနေရာကနေပြီး မြို့ဝန်မင်းဂေဟာအထိ
တယ်လေ့အတိုင်းဝေသလို ခင်ဗျာ'

'အင်း...အစက...မိုင်လောင်းတော့ ဝေလီပုံမယ်'

'ဦးရဲသား သိုင်းပညာတတ်သလား'

'ထန်စုကို ပြောတာမို့'

ဟုတ်ပါတယ်'

'စုအ သိုင်းပညာ တတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သားနဲ့
လေးတံပါပဲ'

ထူးဌေးကြီးထန်အိသည် ကျင်းဟန်တို့ လှမ်းကြည့်လိုအပ်၏။

'ဘယ်...မင်း သူ့အတွက် စိုးရိမ်လို့လား'

ကျင်းဟန်က ထိုင်ရာမှ ဆလိုအပ်သည်။

'ကျွန်တော်ကို အမ်းသံတွေ လူအခမ်းအခဲ ထည့်ပေး
လိုက်ပါ၊ ကျွန်တော် လိုအပ်သမျှ ကြည့်လိုက်ပါမယ်'

ထူးဌေးကြီးထန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ပြောလိုအပ်၏။

ထူးဌေးကြီးထန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ပြောလိုအပ်၏။

ထူးဌေးကြီးထန်အိ အစိအဆီအညှိုးဝင် ပြောလိုအပ်၏။

၆၂ ကတ္တသိုလီသံဟာအစဉ်

ထူးပြေးကြီးထန်သည် သားပြစ်ဆူကို လွတ်လိတ်ခြင်းမှစ
မှားလေပြီဟု တစ်ခု နောင်တရပ်စေသည်။
ချစ်ချစ်သား အိမ်ထောင်စပ်ယောက်အားခေအာ ကျင့်၊
ဟန်အေး ထမ်းပြုခေအောင်ဆွမ်းရန် အမိန့်ပေးလိက်၏။
ကျွမ်းဟန်သည် ထန်စုအကုန် အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ပူဇော်
ထူးရပါသည်။

မြို့ဝန်စားဝေဟာသို့ ဦးတည်သွားရာ လမ်းခေအာ တွင်
မြို့ဝန်သည်။
ကောဇင်လီသည် တပည့်အချို့နှင့်အတူအားဝါအား မြို့ဝန်
စားဝေဟာသို့ ခေအင်ကြပ်ခေအောင်ဆောင်သွားနေ၏။
ထိုစိတ်ထဲတွင် လွန်စွာခံပြင်းလျှော် ရှိသည်။
မိမိအိုက်တိုင် ခေအင်ကြပ်နေသည့်ကြားမှ ဆူးငွေကြီးထန်
၏အား လုပ်ကြံခံဆိုစီခြင်းမှာ ဆူးအဖို့ အမိန့်ဝင်ခံပြင်းစရာ
ဖြစ်နေပေ၏။
လုပ်ကြံ မှားမှား အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူမြစ် ကြီးစား
သိရ၏။

ဆူးအားဝိုက် တွင်ဟန်အေး ထက်စာနှင့် ခေအာ
လျက်ဆူးလည်း အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူမြစ် ဖြစ်၏။
ထိုသို့လျှင် အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်လူသည် ကျွမ်းထန်နှင့်
မည်သို့ပတ်သက်နေပါသနည်း။
ကျွမ်းဟန်အေး မည်သနည်း။
ကောဇင်လီသည် ထိုအကြောင်းကို ဆူးအေးအားဝါထံမှ
ထစ်စုံနှင့်အစစ် သိရလိမ့်မည်ဟု ခေအာထိုက်၏။
ထို့ကြောင့် အားဝါအား စုံစမ်းပေးခြင်း ခေအာရန်
ခေအာအုပ်ထံသို့ ခေအောင်ဆွမ်းလေသည်။
အမိအစ်မတို့အရောက်၌ ခေအာအုပ်ထံချိုအကူ ဝင်ရောက်
ဆွမ်းဆည်း အားဝါ အံ့အားထင်လွှားသည်။
ကျွန်...ကျွန်တော် ကို အယ်ခေအာအားမလိမ့်
ဟေ အကောင်...စင်းပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း။
ကောဇင်လီအ အော်ဟစ် ခေအင်လမ်းလျက်သဖြင့် အားဝါ
ခေ ပါးစပ်ပိတ်သွားစေသည်။
ကောဇင်လီအား အားဝါအဖ် နည်းအငိုင်းစုံဖြင့် ခေအာ
ခေအေးပေးခြင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြန်စေသည်။

ခေအာအုပ်ထံ အဆန်ငယ် ဝင်မိသည့်အခါ အားဝါ
သည် ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်၏။

လို့ နေရမယ် အဝတ်အစား စုံမယ်ကြည့်လို့မိသည်။
‘ဟေ့...အောင်...ခင်...ဇော်’ ငါ မေးစရာရှိတယ်၊ မှန်မှန်ပြော
မယ်’

အဝတ်မှာ ထိတ်ထိတ်ပျားပျားဖြစ်သွားသည်။
‘ဇော်...ဇော်က’
‘မင်း အနစ်အရှင်ဝတ်ရုံနဲ့လူကိုသိသလား’
အဝတ်၊ ခေါင်းခေါ်လိုက်သည်။

‘ဓမ္မဝါကျ၊ ခင်ဗျာ’
အောင်လီက အဝတ်ကို စိုက်ကြည့်လို့မိသည်။
‘မင်းကို ငါ အောင်အောင်၊ မေးနေတာ၊ အသားနုနု
အမှန်ထိုပြောမလို့တာ’

အောင်လီသည် ပြောပြီးသည်နှင့် ငယ်စား များကို
အချက်ပြလိုက်ရာ ငယ်စားများသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို
အနစ်အရှင်၊ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်လိုက်ကြ၏။

‘မ...မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်... ကျွန်တော် အမှန်ထို ပြော
နေတာပါ’

အောင်လီနှင့်နေသည့်ကြားမှပင် အောင်လီ၏တရားများ
သည် အဝတ်အစား ကြီးပြင်တုပ်နှောင်ကာ သစ်ကိုင်းစေ
ချိတ်လျှင် ဇောမီထိုးဆဲအားလို့မိမိအေးတေ့၏။

အဝတ်မှာ အောက်ခြံမှအောင် အစ်ကိုယ်လုံးတုန်ယင်
နေသေးသည်။

အောင်လီ မပြုံးပြုံးမိမိသည်။

‘ဟင်း...ဟင်း...ခင်...ခင်... ငါ့ဦးခေါင်းမှာ အရှက်ခွဲအားဝေ၊
ဇော...ဇော်အား’

‘မ...မတုတ်ခါကျာဗျာ’
‘ငါ့ဟာ သူငွေကြိုထန်ခဲ့ စံအိမ်ထောင်လိုခြံရေး ခေါင်း
ဆောင်ကျ၊ ဒါကိုသိလျက်နဲ့ စံအိမ်ထောင်အပြီး ဟိုအောင်ကို
အယ်ထုတ်ဖျားတော့ဘာသဘောပဲ...ဒါ အရှက်ခွဲအား မတုတ်
လို့ ဘာပဲ’

ဇောမီထိုးဆဲခံနေရသော အဝတ်မှာ သာသနာ့ကန်ထံ
ဖြစ်နေသည်။

‘ကျွန်... ကျွန်တော် လုပ်ချင်လို့လုပ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး
ဗျာ၊ ကျွန်တော် လိုအပ်မှုအကြာမိလို့ လုပ်ရတာပါ’
‘ခြံခံ...’

အောင်လီက ဇောမီထိုးဆဲအားပြော အ ဝတ်အိမ်ထောင်လို
အောင်လီမိသည်။

‘မင်း မှန်မှန်ပြောရင် ဒီခံအားပေး မင်းရင်အားမိ
ပေးကပ်ခင်အားမှာနော်’

အဝတ်၊ မျက်စိမျက်နှာပျက်ဆုံးသည်။
‘မ...မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်... ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်း
ပြောပါမယ်’

အောင်လီက မပြုံးပြုံးမိမိသည်။

‘အင်း... ဒီလိုမှခေါ်ကျာ၊ ဤ... ပြောမင်း၊ ဇော်... ဇော်က
စစ်ရုံနဲ့ လူထုထိခိုက်နေ ဝေ... အယ်ထုတ်ကျွန်...’

'ကျွန်တော်ကို အားပေးချစ်ခင်ပါဌာနာ၊ ခုအတိုင်း
အားပြောလို့ တောင်းလို့ပါ'

'ချစ်ခင်ဘုရား၊ မင်းပြောတဲ့စကား မှန်မှချစ်ပေးမယ်'

မည်သို့မျှ အသနားခံရုံမည်မတူဘဲကြောင်း၊ သူ့ နား
ဆည့်ပျက်၏။

ထို့ကြောင့် ဇောဆီထိုး အဆွဲခံနေရတည့် အတိုင်းဝင်
အေးစင်လိ၏အမေကို ပြောရ၏။

'ဒီလိုပါ၊ မနေညီအစ်ကို ကျွန်တော် အိမ်အိမ်အိမ်ထဲဝင်နေ
တုန်းမှ လူတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို ရှက်စရာထိ
ဖမ်းလိုက်ပါ၏။'

'အနက်ရောင်ဝတ်ရုံနဲ့လူသား'

'ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်၊ သူပါပဲ'

'သူက မင်းကို တားခိုင်းလိုက်သတဲ့'

'အငွေကြီးထန်ရဲ့ ဝေဖန်ခြင်းထဲဝင်ပြီး ထင်၊ သို့
လောင်းခန်းမှ အချုပ်ခံနေရတဲ့လူကိုယ်ထုတ်ပေးရမယ်လို့
ပြောပါ၏။'

'မင်းက မပြင်းဘူးလား'

'ယူခိုင်းတာ မလုပ်ရင် ကျွန်တော်ကို အကာအကွယ်
ပေးပေးဖို့ပေးဖို့ ကျွန်တော်မို့ မပြင်းဝံ့ဘူးခင်ဗျား'

ကောလိပ် မှုတ်ခန်းကြိုက်သလို၏။

'ဒါ အားပေးတာပဲ'

'ဟုတ်၊ ဂုတ်ကဲ့၊ အမှန်အတိုင်းပင်ဗျား'

'ဝင်း၊ သေချာစဉ်းစားစမ်း၊ ပြောဖို့ ဘာမျှ၊ မေ့ကျန်
နေတာ ရှိသေးလိ'

'မ...မရှိပါဘူးခင်ဗျား'

ထိုသို့ပြောပြီးမှ အိမ်ထဲထဲထဲ ထုတ်ပေးသည်။

'အ...ပြောဖို့တစ်ခုကျန်နေတယ်ဗျား'

'ဘာလဲ...ပြောစမ်း'

'အနက်ရောင်ဝတ်ရုံနဲ့လူက အချုပ်ခံနေတဲ့လူဟာ သူ
မိတ်ဆွေတဲ့'

အောင်းလီ မကျေနပ်ဖြစ်သွားသည်။

'ဒီစကားကို သူငွေကြီးထန်ရဲ့အား အာပြစ်လို့ မပြော
အားပေးဖို့'

'ကျွန်တော်ကို လာသတ်မှားစိုးရိမ်လို့ပါ'

'ခါဖြင့် ကျွန်တော်ဆိုတဲ့လူနဲ့ အနက်ရောင်ခံရုံနဲ့လူက
အိမ်ထဲထဲထဲထဲ မင်း ယုံကြည်နေတယ်ပေါ့'

'လူတို့နှစ်ယောက် တစ်ဖွဲ့အည်းမဟုတ်ရင် ကျွန်တော်ကို
အာပြစ်လို့ ငွေပေးပြီး သွားအေးခိုင်းရမှာပဲ'

'အောင်းလီ ကျေနပ်အားရ ဖြစ်သွား၏။'

'အောင်းလီ...မြို့ဝန်မင်းရှေ့ ရောက်ရင်သာ တလွဲအချက်
ဖြစ်စေနဲ့၊ ခုပြောတဲ့အတိုင်း မထူးဆန်းစွာ မင်းအားပေးမည်
ပဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထား'

'မိတ်ဆွေပါ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ဒီအတိုင်းထဲ ထုတ်ပေး
ပေးမယ်'

၆၈ **တက္ကသိုလ်သံဃာအင်္ဂ**

ကောင်းလီသည် ကျွန်ုပ်အား ဖြစ်သွား၏ ချစ်ဆွဲ
ထားမည်ကြိုကို ဖြစ်ချလို၏။

ဝမ်း...

ကြိုပြန်သွားပြီ၊ အဝီ၊ မှေးဝါထို၊ ကျသွားမည်၊
အင်္ဂ၊ တစ်ဂံ၊ အချိန်လေးမှစင် အစင်၊ ရောင်တန်း၊ အစစ်
ရစ် လင်း၊ အစစ်အစာ အစောင့် ပစ်လွှင့် ဝင်းရောင်သွား
သည်။

ကောင်းလီသည် ထိုစိန်နှင့် ဖြစ်ကား ခေးကို ရေ့အမ်း
လျက် အစင်၊ ရောင်တန်းကို အပျားအယား ချိတ်ထုတ်ပစ်
လိုက်မည်။

သို့သော်...

ပေါ်လုံးတစ်ခုပါချေ၊

နောက်ကျသွားချေပြီ။

အိမ်

အဝီ၊ မြေပြင်ပြန်ကျသောအခါ ရင်ဝှေ့ ဝေးငယ်
အစ်ကလေးစိန်ဝင်နေမည်ကို တွေ့မြင် လိုက်ရသေးတော့မည်။

ကောင်းလီ ရှုမိမိရစ် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား
သည်။
ထိုအခါ လူ၏တပည့်များသည်၊ ကြိုက်သော စေတနာ
ကမ်း

အပြစ်အပျက်အ-လွန်စွာလျင်မြန်လှသဖြင့် မည်သို့မည်
ပြန်ပျက်သွားသည်ကိုပင် ရှင်းရှင်း၊ လင်းလင်း၊ မသိလိုက်ကြ
ရပေ။

ကောင်းလီမှာ လွန်စွာပျော်သွား၏။

ချစ်ချမ်းဆိုသလိုပင် အဆင်းရောင်အန်း၊ ထူးချွန်ပင်
ရာသီ လှစိန်နှင့် ပြောထွေးသွား၏။

သို့သော် လူချိပ်လူရောင်ကိုမျှ မမြင်တွေ့နေတော့ချေ၊

ထို့ကြောင့် အမ်းမပေါ်ထုတ်၍ ရှေးပေကြိုညီရွာလို အိမ်
သည်။

ဤတွင် လူသုံးယောက် မြို့တက်သို့ဦးတည်သွားသော
နေ့သည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရချိန်

ထိုလူသုံးယောက်၏ သိကျွမ်းသတိရှိ၏။

နောက်ကျောက်သား မြင့်မောက်သဖြင့် ဝည့်စူးညှော်ခါ

ဖြစ်ကြောင်း ခွဲခြားမသိရပေ။

လှမ်းအော်ခေါ်ရန် ဟန်ပြင်လို၏။

ထိုကစင်အချိန်မှစ၍ အနောက်တစ်ခု လူအစ်အောင်

၏ စောေးသံ ထူးချွန်ပေါ်လား၏။

‘ဟေ့... ဝင်ဗျား ဒီမှာ တစ်အလုပ်နေတော့မိသွား’

ကောင်းလီ ချစ်နှင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျင်းဟန်ဖြစ်နေကြောင်း စိတ်မှစားအခါ ကောင်းလီ
အေးပူသွား၏။

‘ဪ... ငါ့အစ်မတစ်ယောက်ပဲ...’

၇၀ ကတ္တသိုလ်သံသယောင်

'တုတ်ပါစယ်ဗျာ၊ ယျှပ်ကျင်ဟန်ပါ ခါနဲ့ ခင်ဗျား
လူတွေကော့ဗျ'

ကောင်းလိက ယျင်ဟန်ကို စိန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဟေ...မင်းကိုယ်မင်း ခည့်လှမြို့ ထင်မနေနဲ့'

ကောင်းလိ၏စကားကြောင့် ယျင်ဟန် ကြောင်အမ်း
အမ်း ပြစ်သွားသည်။

'ခင်ဗျားဘာတွေ ပြောနေဆယ်ဆီအ၊ ယျှပ်တဆယ်ကို

ကောင်းလိက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

'ဟင်း...ဟင်း ငါ့ဘာပြောဆယ်ဆီအ၊ ခင်းနားစာညို
ပါထယ်စလ၊ အဆေးခင်းဆုံးထဲအစေ့ မင်းငါနဲ့ မြို့ဝန်မင်းဆီ
ဆိုက်ခဲ့ဖို့ပ'

'နေပါဦး၊ ယျှပ်အ ဘာလို့လိုက်ရမှစေ့ဗျ'

'မင်းလို့ တိုင်ချစ်ပွင့်လို့ပေါ့ကွ'

'ဗျာ...ဘာတွေပြန်ကုန်ပြီဗျာ'

ထိုခဏ် ကောင်းလိ၏အမည်များ ကော့အုပ်ထဲမှ ထွက်

ထွက်ကြ၏။

ကျင်းဟန်ထ ငင်းတို့အား ထစ်ချစ် ကြည့်လိုက်၏။

'ကြော်...ခင်ဗျားတို့အ ဝိမ္မာဏာပြီ၊ တနားဆူနေကြ
စားလုံးဗျ'

ကောင်းလိ၏မျက်နှာကြီး ခွံ့မဲ့သွား၏။

'မင်း...မင်း၊ ဆော်ဆော်ဟန်ဆောင်ဆောင်တဲ့စကားပဲ
မင်းလိုက်ပျင် ကော့ထဲမှာ ထွက်အားတား စေ့ထွက်အား'

'ဟေ...ကြကြိုစည်ရာဗျာ၊ ယျှပ်အစုမှ ဆန်ကျားတွေ
ရွာက ထွက်အားတားပါ'

'ဆော်စမ်းပါကွား၊ မင်းတား ကိုယ့်ပေဘုပညာလေး
နည်းနည်းတတ်အားနဲ့ ငါ့ကို ထွည့်စားလိုရမယ်ဗျား၊ ထင်နေ
ဆာအား'

ကျင်းဟန် သင်္ဃီပြင်းချလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဘာတွေ ပြောနေဆယ်ဆီအ၊ ယျှပ်တဆယ်ကို
နားမှထည့်အစေ့ဗျာဗျာ'

ကောင်းလိ၏ ဆေးအုပ်ကလေးကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

'ကဲ...အေး ဆေးအုပ်ကလေးပဲ'

ပြောပြီး ရှေ့မှထွက်သွားသည်။

စု၏ ငယ်ဆားများထဲ ကျင်းဟန်ကို ဝိုင်းရံထားလိုက်
ကြ၏။

ကျင်းဟန်သည် ပခုံးကန်ချစ်တုန်ပြီ၊ ဆေးခင်းထိန်းနား
သို့ လိုက်ဝါစွာ၊ ဆေးတရုသည်။

ဆေးအုပ်ထဲ လှမ်းဝင်ပြီ၊ မကြာမီမှာပင် လူအားခေါ်
ယောခင်ခန့် စုရုံးနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

အနားသို့ရောက်၍ ဆေးချာကြည့်လိုက်သည်အခါ ခြေ
ပေါ်၌ လူတစ်ယောက် လဲကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လဲကျနေသူမှာ သူခိုးလေး၊ ထားဝါးပင် ပြင်ပတောခွ
သည်။

ကျင်းဟန်သည် အခြေခံအတို ချစ်ချင်လိုသလို နား
အညှိ သဘာဝပေါက်ကွဲသွား၏။

ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘သူ့ကို ဘယ်သူဆက်သွားတော့မလိ’

ကောင်းစွာ မျက်လုံးကြိုးပြုအား ကျင်းဟန်အား
ကြည့်လိုက်၏။

‘ဟေ... မင်းပဲ ပြန်မေးနေရသေးသေး... မင်းအူ့ထို
ဘယ်လိုလုပ်ကြံခဲ့သလဲဆိုတာ မေးတိုသေး... သိမှစေမလိ’

ကျင်းဟန် မျက်လုံးကြိုး ချဲ့ထွေးသည်။

‘ဟာဟာ... ခင်ဗျားမနေဘဲပါနဲ့ ကျုပ်က ခုမှတော့
လာတာပါ’

‘ဟင်... နေ့ခင်းခန့်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း ထိုအိုရကွဲခေး
မယ်ဆိုတာ အစောကြီးကတည်းကသိပြီးသေး၊ ဝါဒဓမ္မ
ဒီကောင်မြန်မယ်မထင်လို့ ခံလိုက်ရတာ’

ကျင်းဟန်သည် စိတ်ပျက်ဆယ်ပျက် ခေါင်းခါထမ်း
လိုက်၏။

‘ဘယ်နှယ်ဘျား၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားဆိုနဲ့ ရန်ငြို၊ ရှိတဖု
မဟုတ်ဘဲ အားပြစ်လို အခင်ဆယ်သက် ရုက္ခပေးရမှစလိုကွ’

‘ဝါဆို မိန်းမအကြောင်း ပေါ်မှာစိုးလို့ အစိုးလို့ နှုတ်
ပိတ်လိုက်တာမှတစ်ဆင့်’

‘ဟာ... ကျုပ်ကအကြောင်း ပေါ်မှစိုးလို့ ဘုတ်လေး
ကျုပ်က ဘယ်လုပ်နေလိမလိ’

ကောင်းစွာ နားမခံလိုက်လိုက်သည်။

‘ခင်ကိုယ်ခင်၊ အသိဆုံးနမူနာပါ’

ကျင်းဟန် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား... တျှပ်အပေါ် အထင်လွန်ပြီဗျာ’

‘အေး... လိမ္မော် ဆွဲကို ခိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဝါပြန် မင်းကို ငါအေးမယ်’

‘ခေး...’

‘ဟေ... ကန်ကျွေးကျွေးကားပြီ၊ ဘာဟိစွန့်ထုတ်တာ
တာလိ’

‘ထန်စုနေအံ့ကွဲ ငိုမိသားတာ’

ကောင်းစွာ မျက်လုံးကြိုး ပျက်စီးသွားသည်။

ထန်စုက တယ်လွှားလိမလိ’

‘သုက ခင်ဗျားရဲ့ ပုခုံးအစိတ်နဲ့ ချစ် ပြိုကွဲသွားတယ်
အစကွာ’

‘မြို့ထဲ ကားသွားလုပ်တာလိ’

‘ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ လက်အစိတ်ကို အစိုး ခိုးသွား
တယ်ထင်လို့ လှေငှားကြီး ထန်စု ဆွဲသားကို ခင်ဗျားထို့
နှေးကွဲ လိုက်ခိုင်းမိခဲ့တာ’

ကောင်းစွာ မျက်လုံးကြိုး ပျက်စီးသည်။

‘အူ့ငှားကြီးက အစိုးခိုးသွားအယ်ထင်လိမလိ’

‘ဟုတ်အယ်၊ ဝါကြောင့် သူ့ဆွဲသားကို ခင်ဗျားတို့ဆီ အစိုး
လိုက်ခိုင်းပြီး ကားစီးတိုက်ပေါ်မှာ လမ်းစောင့်ရုံရန် ခိုး
ခိုင်းလိုက်တာ’

ကောင်းစွာ ထစ်ချစ်စရာစရာကားသည်။

ပြုံးမှ အာဝါ၏ကိုယ်ပေါ်မှ ချာပေ ကြည့်လိုက်သည့်
သို့သော် အာဝါ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ မညီသည့်ပစ္စည်းမှ
ရှုမပေပေပါ။

အေးလေးလေး မကျေနပ်သဖြင့် ကျင်းဟန်အား စိုဏ်ကြည့်
လိုက်သည်။

ဟင်း...မင်းရဲ့ အကြံအစည်အစတုရ ပိုင်ပါဘယ်ကွား
ခါစေမယ် ဝါကိုအေးလေး လိပ်လို့မရဘူးဟဲ့
အေးလေးလိ၏အေးကြောင် ကျင်းဟန်အကြောင်ကြောင်
ပြန်သွားသည်။

နေဦး...ကျုပ်က ဘာကိုစွဲလိမ့်လို့ထိတု
အေးလေးလေး မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ခါဖြင့် ဝါမေးမယ်၊ မင်းဘယ်ဆွဲလို့
ခင်ဗျားကကော့ ကျုပ်ကို ဘယ်သူလို့ထင်သလဲ။

မင်းနဲ့ ကနစ်ရောင်ဝတ်ရုံလူသတ်သမား ဘယ်လို ဖတ်
သက်သလဲ၊ ဝါပဲ ဝါသိချင်စား။

ကျုပ် ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလိမ့်၊ ဒီကိစ္စ ကျုပ်နဲ့ ဘာမှ
မဝတ်သတ်မိဘူးဆိုတာ။

အေးလေးလေး မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ဟင်း...ဟင်း...မင်းကသာ ဘူးကွယ်နေတာ၊ အဖေမီးအ
ကကုန်ဖွင့်ပြောထူးပြီ။

နေမိမိခါနီး၊ အာဝါက ဘယ်လိုလူစားမို့လူ စားစားလို့
ခင်ဗျားယုံကြည်လား။

ခါဆို မင်းရဲ့အေးလေး ဝါက ကယ်လိုယုံရမှာလို့

ကျင်းဟန် ပဲခဲ၊ တွန့်လိုက်သည်။
'ခင်ဗျား၊ မယုံတာအော့ ကျုပ် ခေတ်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ်
ကတော့ အမှန်အတိုင်း ပြောတာပဲ။'

'မင်းက အမှန်အတိုင်း ပြောတယ်သေဆိုတယ် တူသေ
မင်းနဲ့ ဝတ်ဆင်မှုမရှိရင် ဘာဖြစ်လို့ ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး
မင်းကို အယ်ထုတ်ခိုင်းမှစလို့'

ကျင်းဟန် ရယ်လိုက်သည်။
'လူကယ်မှ မဟုတ်ပါဘူးကွား၊ ကျုပ်သာ ကုန်ပြောချင်
ရင် လွယ်လွယ်လေးပါ။'

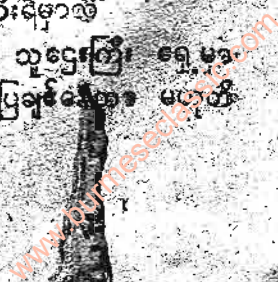
ခါဖြင့် အေးဖြစ်လို့ တုန်ခါပြောတာလို့
ကျုပ်က တုန်ပြောရင် ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့ လူသတ်
တရားခံလို့ ဆေးချခေါက် စွပ်စွဲတော့မှာပေါ့။

အေးလေးလေး ပြုံးလိုက်သည်။
'အဲဒါကိုက မင်းရဲ့လိမ္မာပေါ့၊ ဒုပ်မှန်ကို ဖော်ပြနေအခဲ။'

အေးလေးလေးသည် ကျင်းဟန်တို့စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
'အကယ်အေးစု မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ဆူငွေကြီးကို
အယ်ထုတ်ပြီး လူအနားမှ နေလို့ရအောင် ဖန်တီးလိုက်
တာပဲ။'

ကျုပ်က ဘာကိုစွဲလို့ ခုလိုဖန်တီးမိမှာလဲ။
'ခါကို မင်းလိမ္မာပေါ့၊ မင်းက ဆူငွေကြီး ရှေ့မှာ
ဝါထက် အစေအရာရာကကြောင်း ပြချင်နေတာ မဟုတ်
လား။'

ကျင်းဟန်က ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ် သဘောပေါက်ပြီ၊ ခင်ဗျားနေရာကို ကျုပ်
 လိုချင်နေအယ်လို့ ခင်ဗျားထူးနေတယ်ခဏတိုလား၊
 'ဇာတ်ကမ်း၊ ခါကင်တယ်ကလေး၊ မင်းရဲ့ နေ့စက်ဆုံး
 ချစ်ဗွယ်ချစ်ဗွယ် လူငယ်ကြီးပဲ...'
 'လှမ်းမခန့် ယခင်အပြုနဲ့ကဲနဲ့ပဲ။
 'ဘော်ခမ်းပေါ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားထင်တာ ထင်ရမယ့်ဆွယ်ဘူး၊
 'ခါဖြင့် ခင်းတဲ ဖြစ်လို့ ဒီမှာနေလို့ ခုအောင်ကြို၊ ခုအောင်
 အာရုံ
 'ဒီလူထုမို့ကို အမှန်အတိုင်း၊ ခေတ်ထုတ်ချစ်လို့ ဝါ
 'ဝါ မြင်အားကစား၊ ခေတ်ထုတ်ထုတ်ကဲ ဂွပ်အထူး
 အောင် လုပ်နေတယ်လို့ မြင်ကယ်
 ကျင်းဟန်မှ စိတ်ရွှေညိုနိုင်အောင်၊
 'ကဲ...ခင်ဗျားနဲ့ ဆက်ပြောနေရင် ကောင်းဆ ဆုံးမှ
 ခေတ်ထုတ်၊ ကျုပ် အန်စုကို စိတ်ချော့။ လူ့နေ့စက်ကို
 လိုက်ရဦးမယ်'
 'ခေတ်ခေတ်ပြတ်ဘူး တဲ့လူသုံးယောက်ဟာ ထုတိုပဲဖြစ်
 မယ်'
 'ခါဆို ကျုပ်တို့ ကပြန် ပိုမိုကြေငှာအောင်'
 ကျုပ်တို့အပြောပြော၊ ခေတ်ထုတ်ထုတ်ထုတ်ထုတ်၊ ရှာ အောင်၊
 လိုအပ်၊ ထု့နေ့စက်မှ လိုက်ဝါထူး၏၊
 အောင်၊ လိုက်ထုတ်ထုတ်ထုတ် အောင်၊ အောင်အောင်ကို ခေတ်
 ကြည့်ရင်း၊ ကျန်ရင်းကြည့်အသွယ်။

လူသတ်အစား

မြို့ထဲသို့ ဦးတည်နေအေး အမ်းကြော်တွင် လူသွား
 လူအေး ထင်၊ စွင်၊ လူ၏၊
 အချိန် အစားသေ၊ သဖြင့် လူသွားလူအေး မရှိသမျှအစ
 ဖြစ်နေ၏၊
 အမ်းကြော်ပေါ်တွင် လူသုံးယောက် ခပ်ဆုတ်ဆုတ်
 လျှောက်နေ၏၊
 အန်စုနှင့် အစောင်နှစ်ယောက်တို့ဖြစ်သည်၊
 မြို့သို့ရောက်ရန် အထောက်အပံ့ပေးထားသည်၊
 လူတို့သည် စောင့်ထုတ်ထုတ် ပြတ်ကျော်ပြီး အယ်လတ်
 လျှောက်ဆွေးကြ၏၊
 'ဟေ့...ရပ်လိုက်
 နေ့စက်ကမ်းမှ အန်စုကမ်းယောက်၏ဟန်တူ လမ်းကြောင်း
 ဆုတိုသုံးယောက် ပြင်တူလှကြည့်မိသည်။

ဤတွင် ဆူတိုဆုံးစေဖန်၏ မျတ်လုံးများ၊ ဝိုင်းဝန်းပြူး
ကျယ်သွားလေတော့၏။

အကြောင်းမှာ သူတို့နှစ်ယောက် ဝါးနှစ်ပြွန်စားခန့်
အကွာ၌ အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူတစ်ယောက် ခေးမားရစ်
နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားရုံမက
မျက်နှာကိုလည်း မျက်လုံးခေါက် ဆွန်သွပ်၍ အနက်ရောင်
ပဝါဖြင့် ပုံဆွဲထား၏။

ထိုလူအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ထန်စုသည် ထောင်း
ခနဲ ခေါ်ခေါ်ထွက်လွှားသည်။

‘ခင်...ခင်ဗျား၊ ကျုပ်အစ်ကိုကို သတ်တဲ့လူ’
ထန်စုသည် ပြောရင်း ခေးကို ခြမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။
အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူက ရယ်လိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ခင်...ငါ့တို့ထံမှ ဇီဝိကျေစမ်း’
ပုန်ကွား၊ ခင်းအသက်ကို နှုတ်ပြောရင် ခေးချပြီ၊ ငါ့ခနဲအစ်
ကို အသားထကြည်လိမ့်ခဲပေါ့’

ထန်စုက အတင်းအဓိကပြောလိုက်သည်။
‘ခင်ဗျား၊ အစ်ကိုလဲ’

‘ငါ့ဘယ်သူလို့ဆိုတာ နေ့ကတော့ ခင်း၊ သိချမှပေးပဲ’
ကွား၊ ကဲ...အနီနီမိဘာ၊ ငါ့ခနဲအစ်ကိုလဲ’

‘ကျုပ်က ဝါးပြွန်စား လိုက်ရမှာလဲ’
‘ခင်းကြည့်၊ ဘာ ကောင်းစေ့စေ့နှင့်ပွန်ပွန်ပြောလို့ ရမယ်
ပုံမပေါ်ဘူး’

အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူက ပြောဆိုရင်း ထန်စုဆီ အစ်
လုပ်ချင်၊ လျှော့ဆီယောလည်း

အစောင့်နှစ်ယောက်က ခေးဘယ်လိုပြော ထန်စုကို ထား
ကွယ်ထားကြသည်။

‘သို့သော် အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူက ခေးကို မိမိဆွဲထုတ်
ခြင်း မပြုပါ။’

ထန်စုက လျှော့ဆီထားရင်း ထန်စုဖက်ကို ဝှေ့တမ်း
လိုက်သည်။

- ‘ဝုန်း...’
- ‘ဝုန်း...’
- ‘အား...’
- ‘တင်း...’

အစောင့်နှစ်ယောက်မှာ ခည့်သို့ တိုက်ခိုင်းခံလိုက်ရမှန်း
မသိဘဲ မြေခေါ်သို့ ခေးဆွဲခနဲဆွဲဆွဲ ဆွဲခနဲဆွဲဆွဲ
သွားလေသည်။

ထန်စုက အစ်ကိုမေးပြင် အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်ကို
လှုပ်တစ်ပြုတ်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သို့သော် ခေးချစ် တစ်ချစ်ပင် မခတ်သို့ ခေးသေးတစ်
သူ၏ တံစောစင်စစ် ရုတ်တရက် ကျဉ်ခနဲ ဖြစ်သွားကာ
အစ်ကိုမေး လှုပ်ခတ်ကျသွား၏။

အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်လူ ထန်စု၏ နဖူးကို လှည့်ခေါ်
ပြင် အသားအသား ရိုက်ချလိုက်သည်။

‘ပပ်...’

၈၀ **အရှင်ဇော်လင်းတော်**

တို့၏...

ထန်စွာ ခုခံခဲ့ရကြသွားသည်။
အနုစင်စင်တို့ရှင်အ ထန်စွာအားပေးပေးအပ်အား
အေးအပ်စွာ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ကျင်းဟန်နှင့် အေးလီတို့သည် အမ်းကြီး အတိုင်
ခပ်သွယ်သွယ်သွယ်ကပ်လာကြသည်။

အထန်ကြီး လျှောက်မိသည်အခါ ဆူတိုနှစ်စောဆံလုံး
ခြေလှမ်းရပ်စာန်သွားကြ၏။

အကြောင်းမှာ လမ်းပေါ်၌ လှနစ်ယောက် မီကျနေ
သည်တို့ တွေ့မြင်လိုစေရအောင် ပြစ်သည်။

ကောင်းလီမှာ မီကျနေသူများကို စေ့စ့ကြည့်လိုက်ရာ
လှမ်းလှမ်းမှ နှစ်ယောက်ပြစ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့စွဲရသဖြင့်

မျှော်နှုတ်မည်ဖြစ်သွား၏။

ကျင်းဟန်သည်လှနစ်ယောက်မှ ထန်စွာအတုလိုက်ပါ
လွှားလွှားပြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ မျှော်ချင် သံလိုက်ခြင်းကြောင့်
တုတ်နှုတ်ကုန် မျှော်စွာသည်။

ထန်စွာ အခြေအနေအဟန်အစွဲကြောင်း သိရှိသွားအောင်
ထင်စားကျင့်စားစိုက် ကပ္ပာစသော ဝေကြည့်လိုစေမိလေ၏။
ထို့ နောက် လမ်းခေးသို့ ပြေးဆင်းကာ တောကုပ်ဆီသို့
ပြေးလွှားသွားလေသည်။

အောင်လီသည် ကျင်းဟန်နှစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဖွဲ့အား
ခက်ရာပြင်းစွာရုစားသည့် ငယ်သားနှစ်ယောက်ကို ပြုစုရန်
ကျန်ရစ်၏။

ထိုငယ်သားနှစ်ယောက်ကို စိုက်ပျိုးပေးရမည့်အား
အထိချစ်မိသွတ်မုန်း၊ ယေချစ်လှ၏။

ကျင်းဟန်သည် ဆူနှင့်အတူ ရှိနေခဲ့သည့် နောက်ပါလား။
အခု ကျင်းဟန်မှာ အေးတုတ်ထံသို့ ပြုသွက်သွားပြီ
ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်တော့အုပ်ထဲသို့ပြေးလွှတ်သွားရသနည်း။
ငယ်သား နှစ်ယောက်ကို တိုက်ခိုက်စွမ်းထူးသည့် ကုန်
ကမ်းပင်များ၊ ဖြစ်နေမည်လော။

အောင်လီသည် သို့သော် သို့သော်ဖြင့် အမျိုးမျိုး တွေး
စောနေမိလေအစွဲသည်။

ထန်ကျားကျောရွာ...
ဆူငွေကြီး၏ အိမ်စောင့်ဖြစ်၏။
အားလုံးသောလူများမျှော်နှုတ်ကြည့်ကော... မိနေကြ၏။

www.burmeseclassic.com

လှည်းကြီးထန်တို့ နှိုးခေင်နှံအား တဖြစ်တော
တောစက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲ၍မဆုံးအောင် ရှိနေကြ၏။
သူဌေးကြီးထန်ဆ ထီးတိုးရေရွတ်လိုက်၏။

ငါ့ဘဝများ မဘုတ်တာလုပ်မိလို့လို့
သူ၏စံအိမ်တွင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေရမူ့း အဆတ်
ပြတ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

ထိုအခါထိ သားကြီး လုပ်ကြံခံရ၏။
ယခု ယားငယ်ပျော့ဖော်ဆုံးသွားရပြန်၏။
သားငယ်ထန်စုအား တစ်စုံတစ်ယောက်အဖမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်သွားသည်ဟု သိရ၏။

သေချာစုံစမ်းကြည့်သည့်အခါ ထိုလူသည် သားကြီးအား
လုပ်ကြံသွားသော အနာထိရောင်ဝထိစုံရှင် ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း
သိရပြန်၏။

အိုသော် အနက်ရောင် ဝထိစုံရှင်မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်
ကြောင်း မသိရပေ။

အဘယ်ကြောင့် ထိုစကားကို မိမိတို့အား စုကွဲစေခဲ့သည်
ကိုမည်၊ နားထောင်နိုင်ချေ။

လှည်းကြီးထန်သည် ကျင်းဟန်အမည်ရှိလူငယ်ကို လွန်စွာ
အာဝဏ္ဍာခဲ့၏။

ကျင်းဟန်၏ သိုင်းပညာမှ လွန်စွာ အဆင့်မြင့်၏။

မိမိတို့အား အနှောင့်အယှက်အစားအကူအညီပေးနိုင်လိမ့်မည်
ဟုမည်။ မျှော်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့၏။

ထိုရာတွင် ယခုအခါ၌ လူခိုးထေး အင်္ဂါ လုပ်ကြံခံလိုက်
ရ၏။

အခစောင်နှစ်ယေ့ထိမည် ဒဏ်ရာပြင်းသန်စွာ ရခဲ့ပေ
မည်။

သားငယ်ထန်စုသည် ရန်သူလတ်ထဲ ပါသွားပေသည်။
အဆိုဆုံးအား ကျင်းဟန်ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်းမဟု
မူ့းကံကွယ်နေခြင်းဝင်။

ထိုရာတွင် လှည်းကြီးထန်သည် အစောင့်လိ၏ စောင့်ကြံ
ထုံကြည်တဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်စေရတော့၏။

တောင်းလိ၏ ခဏအကြာချစ်စအားအရ ကျင်းဟန်သည်
အနက်ရောင်ဝထိစုံရှင် တစ်ဖွဲ့ကပ်ဖြစ်၏။

မိမိအား အယုံအကြည်အာရုံစိုက်ရောင်ဝထိစုံရှင်နှင့်ပူးပေါင်း
ပြုမည်ခံခြင်းကြောင့် ထန်စု ယခုကဲ့သို့ ပြန်ပေးဆွဲခံလိုက်ရ
မည်ဖြစ်မည်ဟု ဆောင်းလိက အောက်ချစ်ဆွဲပြား၏။

လှည်းကြီးထန်မှ လိုစကားကိုပင် အဆည်ဖြူ ယုံကြည်
မလို ဖြစ်နေတော့၏။

ကျင်းဟန်သည် အရာခံအား ဖမ်းမိနိုင်ရန် ခေပြာပမဆို
တောင်းအပ်ထံသို့ ရုတ်စာရထံ ပြောဝင်သွားခြင်း ဖြစ်ပါ
အာသည်။

အရာခံသည်သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်ရုံအား ညာထန် နှစ်နှစ်
အားသာ ဖြစ်မည်ဟုမည်။ ကျင်းဟန် ခန့်မှန်းမိ၏။

www.burmeseclassic.com

ကောင်းစွာ အကျိုးအကြောင်း ဖွင့်ပြောမိလည်း
ကောင်းလိမ့် ထိုကြည့်မည်မရဘဲကြောင်း၊ နန်းအညံ့ထား

အခြားအလည်း၊ နောင်နန်းတို့ ဆိုင်းနေ၍ မဂျာ၊
ထို့ကြောင့် ကျင်းဟန်သည် ကောင်းလိမ့်အား၊ တစ်ဖန်
ပြောနေသောအခါ အေးအုပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားခြင်း
ဖြစ်၏။

လူသည် တောအုပ်ထဲ ဝင်ရောက်မိသည်နှင့် အစောအရာရာ
ခံစားကြိုစွာ အေးအုပ်ထဲဝင်၏။

မျက်လုံးများက သိမ်ငှက်များလိုပေမူ မတ်ဝန်းကျင်ရှိ
စူးစူးစူးစူး အဝတ် နှစ်ဝတ်၏။

အောက်ကြည့်သည် အထိ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားချက်မရှိပေ
စစ်ဆေးကြည့်၍ သဲလွန်နေသည့် အေးအုပ်ထဲသို့ ညွှန်ပြ
နေ၏။

သို့သော် မအေးအုပ်ထဲသို့ အေးအုပ်စုမျှ ထူးခြားခြင်း မရှိ
လည်းကောင်း၊ ကျင်းဟန်မှ အေးအုပ်စု မတွေ့မီပင် ပြန်
လေ၏။

အေးအုပ်စု၏အားတိုက်ခိုက်ပြီး ထန်စုစု မင်းဆီ
လွှားလွှာသည် တောအုပ်ထဲသို့ အဝင်ရောက်ခဲ့မည်။

လယ်ပြင်တစ်ခု ဆူးပေါင်း အစ်မင်းဆီအောက်အ
မြင်တွေ့သွားပြီး ဆူးစုံစုံ ရွာနိုင်လေမိသည်။

သို့မဟုတ် ဆူးပေါင်းကြီးအား ခုခိုက်ခြင်းမရှိသော အေး
အုပ်ထဲသို့ အဝင်ရောက်ခဲ့လေမိသည်။

သို့သော် သူ့အစား အခြားတို့က ဘာမျှ ရှာမတွေ့ခဲ့ချေ
ကျင်းဟန်မှာ စိတ်ပျက်စင် ခြားသွားလေတော့၏။

ထို့ကြောင့်သူသည် တောအုပ်အေးအုပ်စုအား ခြေပစ်
လစ်ပစ်ထိုးချီးပြန်နိုင်သည့် အခြေအနေများကို ဆက်စပ်
တွေးစတေးကြားနေမိ၏။

ပထမအချက်အနေဖြင့် ထန်စုသည် အနုအရွယ်အရွယ်
လစ်လစ် ရောစပ်ချိန်လီမိမည်ဟု လူတို့၏။

ဥကိယအချက်အနေဖြင့် အေးအုပ်စု၏ ဝင်ရောက်သည့်
ထန်စုအား မသွားကြာပီပင် ခေါ်သော်လည်း ခြင်းမပြန်နိုင်

လည်းမပေးအောင် လုပ်ပြီး ပုခုံးခေါ်ထပ်၍ ခေါ်သော်
လည်း ခြင်းမပြန်နိုင်။

သို့သော် လူတစ်လောက်အား ပုခုံးခေါ်ထပ်၊ ခေါ်
သွေးလျှင် လူများက အတိပြန်နိုင်၏။

လူအများ လတ်မပြုမိအောင် ထန်စုအား ခုည့်သို့ ခေါ်
ဆောင်သွားမည်မည်။

အကယ်၍ ပုခုံးခေါ် ထမ်းခေါ်သွားလျှင် အနုအရွယ်
ဝတ်စုံရှင်သည် မသိသူမျှ မမြင်တွေ့နိုင်သော နေရာမှသာ ခေါ်

ဆောင်သွားလေမိမည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ခုည့်သည် လစ်ပစ်ခေါ်ဆောင်သွားမည်မည်။
ကျန်းတန်သည် အမျိုးမျိုးအတေးအေးရင်း အင်ကြပ်
လားလေ၏။

ထိုစဉ် ကျင်းဟန်သည် အစုတ်မထင်ဆိုသလို ခုည့်အချို့
ကို မမျှော်ဆင်ဘဲ တောထဲသို့ လှည့်လှည့်၏။

၈၆ တက္ကသိုလ်သီဟနောင်

စုသည်အတူအကြံ ရှင်ကျယ်လေး သိုင်းထမ်းဖြစ်ရာ
ခြေရာကိုးစံဆေးကြည့်ရှုလိုက်သည်နှင့်ခြေရာရှင်သည် အဆင့်
မြင့် သိုင်းထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသေးသည်။
ကိုယ်ပေခွဲညှာ ထိပ်တန်းအဆင့်တူင် ရှိ၏။
ခြေရာများ၊ တင်ခွနှင့်တစ်ခု -ခပ်စိပ်စိပ် ရှိသောကြောင့်
ရေးကြီးသတ်ပျာ လျှောက်သွားကြောင်း သိသောထင်ရှား
ပေ၏။

ကျွင်းတန် စိတ်ဓေးတံ တစ်ကြိမ်အား၏။
ထန်စုကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင် ထွားသွားမှု ထိုးခြေရာ
ရှင်ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ခန့်မှန်းလိုက်၏။
စုသည် လမ်းဖမ်းခံရအောင် ခြေရာခံ၍ လိုက်ဆွားရာ
တပြည်းပြည်နှင့် ဆောင်ပေါ်ရောက်မှန်းခသိ ရောဆီသွား
မည်။

သို့သော် လမ်းဆုံး၍ စတောင်ခေါ် ရောဆီသွားသည်
အခါ ကျွင်းဟန်မှာ စိတ်ပျက်ကွားရသေးတော့သည်။
အကြောင်းမှာ တောင်ပေါ်၌ သီလရှင် ရွှေ့ဦးတစ်
ကျောင်းမှလွဲ၍ တခြားအမျှ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် သီလရှင်များမှအစ မည်သည့်လေးကျိုးမှ
ရှိစေနိုင်မည်။

ထို့ကြောင့် ကျွင်းဟန်သည် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဆောင်
ပေါ်၌ ပြန်မည် ဆင်းခဲ့ရလေတော့မည်။

ထိုပိုင်းကလေး

ကျွင်းဟန်သည် ထန်ကျားကျေးရွာသို့ မပြန်သေးဘဲ
မြို့ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။
မြို့ထဲရောက်ရှိချိန်တွင် မီးတိုင်းများ၊ ဗုဒ္ဓိ ထွန်းညှိထားကြ
စေပြီ။
မြို့ရွာမြို့သားများ၊ စစ်နေ့ကစ ပင်ပန်းနမူ အနားယူ
ကြချိန်ဖြစ်ရာ လမ်းပေါ်၌ လူအစည်ကားဆုံး ဖြစ်နေပေ
သည်။
လမ်းစစ်ဖက်စစ်ချစ်၍ ဆိုင်တန်းများသည် မီးတိုင်း
များ၊ ထွန်းညှိလျက် ရောင်းဝယ်ပေးဖမ်းနေကြစေ
မည်။

အထူးသဖြင့် စောသော နီဆိုင်များတွင် လူအစည်းအဝေး
ဆုံးပင် ပြစ်နေ၏။

ကျွန်းဟန်သည် ပျားပန်းရတ်မျှ ဆူးလားနေသူများ
ကြားမှ ထိုးစုတ်ထုတ်ကာ အခမ်းနား အကြီးကျယ်ဆုံး
ဆိုင်ဆစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ရောက်လို၏။

ထိုနေရာကို ကျွန်းဟန်အနေဖြင့် တစ်ကြိမ် အစ်ခါမျှ
မရောက်ဖူးပါ။

ထိုနေ့ကြိုစဉ် နေ့ခင်းထူးရာထ်လွှားသည်နှင့် ကျွန်းဟန်
ကြောင့်အမ်းဟမ်း ပြစ်သွားခဲ့ရမည်။

အကြောင်းမှာ သွေးခန်းထဲ၌ မိန်းကလေးများစုစု လှလှ
ဝေ ပြင်ဆင်ပြီး အစီအစဉ်အောင်မြင်စေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေးများသည် ကျွန်းဟန်ဝင်ရောက်လာသည့်ကို
မြင်သည့်နှင့် အခမ်းနား ရယ်မောစေ အပြောအလှူပိုင်းကို
အကြံပေးသည်။

ကျွန်းဟန် မျက်နှာကြီး နီရဲသွား၏။

ကြွေကန်မန် ဆိုင်မှ ဝင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ထပြစ်တစ်ခမ်းအောင် ပြစ်သွားရသည်။

သိုင်းခင်းအား ကျင်လည်ကျွတ်စားလာခဲ့သူ ပြစ်သော်
လည်း ဤအမျိုးသို့ ထခုမှ ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူး
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ထာဝရခင်ရည်များနှင့်ခြားကိုင်မိလစ်
ကိုပင် ပြစ်ဖျားရမည်။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်က ပြုံးချစ်သည်။

'အစ်ကိုကြီးကလေး... ဘာဝေးနေကလေး'
ဓမ္မာဓိပြာဆိုသည့် ထက်ကိုလာဆရာ ကျွန်းဟန် ပျားပျား
ဆီရုန်းသွယ်လိုက်သည်။

'နေ... နေပါဦး... ကျုပ်... ကျုပ်က...'

ကျွန်းဟန် အခက်ကြုံနေစဉ် ရုတ်တရက် အကြံအစီ
ရမည်။

'ကျုပ်ကို ထန်ကီး ခိုင်းလိုက်တာပေါ့'

ထန်ကီးသည် ထွက်ကြွေကန်သို့ ဆွဲသွားပြီး ထန်ကီး သား
အကြီး ဖြစ်သည်။

ထန်ကီးသည် ရှင်ရှင်ပုဗ္ဗ နေအိမ်သားကြောင့် ဗဝင်
ပြန်သွား မျက်နှာလှပပေး ကျွန်းဟန် ထွက်ကြွေ ထန်ကီးမှ
သိရှိထားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလွန်စတစ်နာရီအရပ်ရပ်ဖြား ရမ်းအမ်းရွံ
ရမ်းသပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထွက်ကြွေကြောင့် မိန်းကလေး မျက်မှောင်ကြွယ်ဆွေး
၏။

'ထန်ကီး... ဟုတ်လား၊ ဘယ်က ထန်ကီးထီ'
သုဓဋ္ဌာကြီးထန်ရဲ့ သားပေါ့'

ထိုအခါမှ မိန်းကလေး ရယ်လိုက်သည်။

'ဪ... ထုတ်ပြီ၊ ဆွေး ဘာကိစ္စခိုင်းလိုက်လဲ'

'ငှေအာပီခိုင်းတာပေါ့'

မိန်းကလေးမှ ကြောင့်အမ်းဟမ်းဖြစ်သွားသည့်

'ဘယ်သူ ကို ပေးဖို့ပဲ'

ကျွင်းထန်သည် ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွား၏။
သို့သော် သိလွန်စေရန်အတွက် ရနိုင်တော့မည်စွာ စိတ်ထဲက
နားထောင်လို၏။

သူ ခေါင်းတွင်တွင်ကုတ်ဆို၏။
‘အင်း... ပြောတော့ ပြောလိုက်တာပဲဗျာ၊ ဒါဝေမယ့်
ကျွတ်က အစပေးလို့မရဘူး၊ ဖြစ်နေတယ်’

ထန်ကိုးသည် ထိုဂေဟာမှမိန်းကလေးတစ်ဦးဦးနှင့်ရင်းနှီး
မှု၊ သေချာသည်။

ခေမသည်က ထိုမိန်းကလေးကို ကျွင်းဟန် မသိခြင်း
ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အစပေးရဟန်ဖြင့် အစ်အေးထံလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဤတွင် ဧည့်ကြိုမိန်းကလေးက ပြုံးလှို၏သည်။
ထန်ကိုးက ဒီကိုလစရင် ယင်ချင်းနဲ့ ခတ္တုခန္တုပဲ၊ ယင်
ချင်းဇွား၊ ပြုံးနေမသား

‘ဟာ...ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားပြောမှပဲ သသိရ
အေ့စွတယ်၊ လူ့နာမည်က ယင်ချင်း’

မိန်းကလေးက ကျွင်းဟန်ကို အစီရုဏ်းကြည့်လိုက်သည်။
‘က...ဒါဖြင့် ကျွန်မနောက်လိုက်ပါ’

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကျွင်းဟန်အား အတွင်းဆောင်သို့
ခေါ်ဆောင်သွားပေးတော့မည်။

အတွင်းဆောင်တွင် အစုန်းဝေါင်းများစွာရှိ၏။
ဧည့်ကြိုမိန်းကလေးသည် လက်ဝဲဘက် အစုန်းဆုံးခန်းသို့

ရောက်သည်အခါ ခြေလှမ်းရပ်ဆိုက်၏။
ထို့နောက် တံခါးခေါက်လိုက်၏။

‘ခေါက်...ခေါက်’
တံခါးခေါက်သံ ကျယ်အောင်နွှာ ထုတ်ပေါ်လာ၏။

အတွင်းဘက်မှ မေးသံထွက်လာ၏။
‘ဘယ်သူလဲ... တာနက်စွဲလို့’

‘ဧည့်သည်တစ်ယောက်ပါ အထူးချင်လို့တဲ့’
‘ဘယ်အညွှန်သည်လဲ’

‘ထန်ကျားတော့ရှာက ထူးဌေးသား၊’
ဧည့်ကြိုမိန်းကလေး၏ တေးသံမဆိုမီမှပင် ထင်ချင်း

ဆိုသော မိန်းကလေးက ကြားဖြစ်ပြောလာ၏။
‘ထန်ကိုးကို ပြောထားလား၊ သူ့အယုတ်ခံရအယ်ဆို’

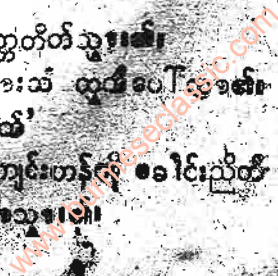
‘အခုလူ့စားက သူ့အယုတ်ချင်းလို့ ပြောတယ်’
‘ဘယ်သူလဲ၊ ဘာနက်စွဲလို့’

‘သူ့ဌေးသားက ထူးကို ငွေလေးပို့ခိုင်းတယ်လို့ ပြောပါ
တယ်’

အတွင်းဘက်မှ ဧကစသံ ခေတ္တတိတ်သွား၏။
အထန်အနည်းငယ်ကြုံမှ ဧကစသံ ထုတ်ပေါ်လာ၏။

‘ဆေးခင်းပြီဇေ...ဝါဆိုလုတ်လိုက်’
ဤတွင် ဧည့်ကြိုမိန်းကလေးက ကျွင်းဟန်ကို ခေါင်းညိတ်

ပြု၍ ထိုင်နေရာမှ ပြန်ထည့်ထုတ်ခွာသွား၏။

ကျွန်းဟန် တံခါးကို အသားထွန်းပွင့်ပြီ၊ ထတောင်းသို့ဝင်
လိုက်သည်။

မုန်အင်ခိုခို၌ အလှပြင်နေသော မိန်းမအလားတစ်ဦးကို
တွေ့ခဲ့သည်။

ကျွန်းဟန်သည် အစုန်းထဲ ဝင်ရောက်စေပြီး ထိုင်ခုံ
တစ်ခု၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း အစုန်းထဲရှိ မိန်းမအလားကို အကွဲခတ်
လိုက်၏။

ရုပ်ရည် ချောမော ပြေပျော်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာဟန်အထိတန်း
အညာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထူးသည် မုန်ကင်ခိုမှ ထထောလာ ကျွန်းဟန်နှင့် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်ထိုင်ခုံ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ကျွန်းဟန်အား သိမ်းပို့ခွင့် ပြုပြန်လိုက်၏။
“ခွင့်က...”

ကျွန်က ကျွန်းဟန်မိ”
“ပြန်... ထုတ်ကု၊ ထန်ကိုးရှဲ မိတ်ဆွေဆို ကစား”

“ဟုတ်ပါအယ်”
“တကယ်တော့ ရော့ဒီကစားပါလိမ့်”

“ထန်ကု၊ ထန်ကု လိုက်လို့မိ”
“ယင်ချင်း မျက်နှာပိုင်ကြိုတို့သွားသည်။

“ထု အသားခိုခိုအထိ”
“အတ်ပါအယ်၊ ထု ဝေအောင်အ တျှစ်ကို မှာခဲ့လို့မိ”

“တကယ်တော့ ပါလိမ့်”

ကျွန်းဟန် ပြန်ပြန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။
ထိုစဉ်...
“ဝုန်း...”

အစုန်းတံခါးကို အစုန်းထဲထွက်လာသော အစုန်းထဲသို့
ဆြောင့် ဝုန်းခနဲ ပွင့်ထွား၏။

ကျွန်းဟန်ကော့ ယင်ချင်းပါ အသွန်အကြွေ လှည့်ကြည့်
လိုက်ကြ၏။

ခွန်မှ ထွေးကျပြီးသော လူအလားအတိုင်း အစုန်းထဲ
လှမ်းဝင်လာစေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုသူလေးယောက်သည် ယင်ချင်းအား ထုတ်ပြန်လိုက်
သည်။

“ထို့စေ့ခိုနေအံ့ ကြာပြီ၊ တကယ်ထွက်ပြန်အောင်အားထိုး
အား... ချွတ်ချွတ်လို့မိ”

“ပြောပြောဆိုဆိုပြန် ယင်ချင်းအား ခွဲထုတ်ရန် ခွေတို့
အာကြာသည်။

ယင်ချင်းသည် ထိုင်နေရာမှ အပျော့အလေးစေပြီး ဝန်တတ်
ဆုတ်သွားပေ၏။

“ခွင့်... ခွင့်လွတ်ပါရှင်၊ ကျွန်းညွှန်သည် ရောက်နေလိမ့်”
“အားညွှန်သည်လဲ... နားမထည့်ဘူး၊ လာလို့မိ”

အေးအေးကထဲမှ အစုန်းအထိထဲ ယင်ချင်းကို ခေါ်ခိုရန်
တန်ပြင်လိုက်သည်။

ဤထွက် ကျွန်းဟန်မှ အစုန်းထဲထွက် ထိုလူအစုန်းမှ
ဝိတ်ဒုပုလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ ခြင်းစိုင်းလှချည်လားဗျာ
ထိုလူ ခေါ်ပူသားလည်း'

'မင်းဘေးကောင်မီး၊ သေချင်ပြီထင်စာယ်'

'ကျွန်ုပ်တို့ကောင်မ မဟုတ်ဘူး၊ ခေါ်ပေးမယ်အပြင်မိမိအော်
အားတွေရင် ဇနီးမိမိကြည့်နေမှ မဟုတ်ဘူး'

အေးလေးအစ်မတို့မှ တစ်ယောက်အစ်မ မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်
သည်။

'ဪ...မင်းက ယတ္တိသိပ်အောင်နေတယ်ပေါ့၊ ဇနီး
အား၊ ကံ...သတ္တိရှိရင် အပြစ်ထူးစွာခံစားတော့'

ကျင်းဟန်က ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'စိတ်ချ... ထူးဆန်းလားမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဘေး စေခင့်နေ
ကြပါ'

ထိုလူလေးယောက်သည် မကျေမနပ်ဖြင့် ထူးဆန်းစွာကြည့်
သည်။ အမှန်တကယ် ထိုလူလေးစားအစ်မသည် ကျင်းဟန်အား
ချစ်ချင်ပင် မှတ်စော့အောင်အောင် ဆုံးမချင်နေသည်။

သို့သော် ဝေဟာထဲဝင်ရောက်နေစဉ်ယုတ်မှန်နှင့်မြို့ဝန်ခင်း
အား ရပ်မဆိုင်လို့သာကြောင့် မကျေမနပ်ဖြင့် ထူးဆန်းစွာ
ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။

အပြင်မှစောင့်ရှု ကျင်းဟန်အား ဆုံးမရန် သူတို့ဆုံး
ဖြတ်ထားခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

လူလေးယောက် ထွက်ခွာသည်အခါ ကျင်းဟန်သည်
အင်္ကျီရင်အောက်ကြားမှ ထွက်ပါ အထုပ်အစား အစ်ထုပ်ကို
နှိပ်ယူပြီး ယင်ချင်းထဲ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

'ရေခူ... ဒီအထုပ်ထဲက ရေခူတို့ဟာ ထန်တို့ပေးနိုင်လို့
ထဲ ရေခူတွေပါ၊ ဝေဟာပိုင်ရှင်ဆီ သွားပြီ၊ မင်းတို့ဖမ်းခင်း
ရွေးထုတ်လိုက်ပါ၊ ပြီးအခါ မြို့အရှေ့တံခါးအပြင်အနားပြီ၊
ကျွန်ုပ်ကို စောင့်နေပါ'

ယင်ချင်းသည် ရေခူထုပ်အစားကို အထိထဲကိုင်လျက်
ကြော့ခင်အမီးအမီးဖြစ်လွှားလေ၏။

ထိုစဉ် အပြင်ဘက်မှ ဆုဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်
လာသည်။

'ဟေ့... အလို့ထွက်ပေးစေသေးတယ်ကွာ'

ကျင်းဟန်သည် ယင်ချင်းကို ဘေးမှအစ်မပြောတော့တဲ့
အခန်းထဲမှ လှမ်းထူးဆန်းစွာလေတော့သည်။

ဝေဟာအပြင်ဘက်တွင် မြေကုတ်လုပ်ကမ်းမှ ရှိသောအညွှန်း
လူထူးကြီးလေးအစ်မသည် ခား၊ နှိပ်စိတ် ခိုင်ခံ့စေရန်
ထွက် ကျင်းဟန်ထူးအသံကို စိတ်မချင်နိုင်စွာဖြင့် စေခင့်
နေကြ၏။

၉၆ အကြောင်းအရာ

ထိုလူ့စွမ်းကြီး လေးနယ်ဒက်မှာ ဤမြို့၏ နှစ်မည်ကြီး လူပိုင်းလေးယောက်ဖြစ်၏။

ထုတ်သည် လူအများအား မိမိ၏ကြေးခွဲ အနိုင်ကျင့်နေကြသူများဖြစ်၏။

အုတ်အား မည်သူ့အမှု အလွန်ကုန်ဆုံးပြောကြားစေ၊
ဂုဏ်တို့၏ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် မြို့ဝန်မင်းထံသို့လည်း
မကြွေမှု အရေခွန်ရှိ စွမ်းရောက် တိုင်ကြားခြင်း ပြောကြား
စေ။

အခုမှ ကျင်းဟန်အ တူတူအား ပခောမခန့်ပြုလိုမိသည်
အပြင် ယင်ချင်းကမာ အခါမခန့်အစောင့်သည်တို့တွေ့ရသည့်
အခါ လူပိုင်းကြီးလေးယောက် အကြီးအကျယ်ခင် သထုတ်
လွှားကြကုန်၏။

ထိုကြောင့် ကျင်းဟန်အား သုတ်သင်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်ကြ၏။

ဤစွမ်း ရုတ်တရက် မည်သူ့အမှု အနိုင်ကျင့်ပီဆန်ဝံ့စေရ
မည် မဟုတ်စေ။

အုတ်လေးယောက် စိတ်ရွှေညှင်နိုင်စေရန် ဖြစ်နေစဉ်မှာ
စင် ကျင်းဟန်သည် ဝေဟနထဲမှ လွတ်လာကြ၏။

ကျင်းဟန် ဆုမ်းထုတ်ဆာသည်နှင့် ထိုလူပိုင်းကြီး လေး
ယောက်သည် အာပေပြေ ညာပေပြေဖြင့် ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်
လိုက်ကြလေစေရ၏။

ခြင်... ခြင်... ခြင်
ခေမရောင်များ ခေမရောင်ဝင်လည်သွား၏။

ကျင်းဟန်က ပြန်သည်ခင်လိုက်သည်။

ဂုဏ်...
အား...
အုတ်...

လူပိုင်းကြီး လေးယောက် ပရိပဒေဖြင့် အစ်ယောက်ပြီး
အစ်ယောက် လွင့်စဉ်ဆိုလျှင်ကုန်၏။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူသည် မျက်နှာကြီးရှင် မလှလှလှလှ
ထလာသည်။

ခေါင်း... မင်းတပ်ဆွမ်းရောက်ဟန်ကြိုခိုင်ခိုင်ပိုင်းမည်
လေး တဆိတ်ပြော၏။

ကျွမ်းနိုးမည် ကျင်းဟန်၊ မသော့ပင်စင် အချိန်ခေတ္တ
အခါရှင်တယ်။

ကျင်းဟန်ဟူသော အမည်ကြောင့် လူပိုင်းကြီး လေး
ယောက်လေး ပျံ့လှီးပျံ့ဖောဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ မျက်လုံးပြုံး သူ့အား သည်း
ဟင်... မင်း... မင်း သို့သော်လည်းကျင်းဟန် အုတ်အား

ကျင်းဟန်က ပြုံးရင်း ခေါင်းညိတ်ထိက်၏။

လူပိုင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ကန်းတန်းပင် လက်
နှစ်ပင် ဆွတ်လိုက်ကြသည်။

ကျွမ်း... ကျွမ်းတို့ကို ချစ်လွတ်မာမာ သိုင်းထားစေ၊ ကျင်း
ဟန်မှန်းမသိလို့ ခုလှိုင်ခေအားမိတာပါ။

စုသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူတို့ ပြုပြုလုပ်လုပ်။

နောက်နောင် အပြစ်မရှိတဲ့လူတွေကို အနိုင်ကျင့် ခေတ်
လာတေးမျိုး မလုပ်ရင် ကျုပ်ငယ် ခင်ဗျားတို့ကို မိတ်ဆွေ
အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပို့ အသင့်ဝါပဲဗျား

ထိုအခါ ကျားသည် အခါလူနိတ်ကြီး၏ ဝေးဝေးသည့်
လွန်စွာဝမ်းသာစွာ ကြိုရ၏။

စိတ်ချပါဗျား၊ ခင်ဗျားလို လူနဲ့သာ မိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့်
ရမယ်ဆိုရင် နောက်နောင် ဆွဲဆစ်ပါ။ ဤ အနိုင်မကျင့်အော့
ပါဘူးလို့ ကတိပေးနိုင်ပါတယ်ဗျား

ထို နောက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက သူ့ ကိုယ်တူမိတ်ဆွေ
ပေးလိုက်၏။

ကျုပ်ငယ် ကျားကြီးပါ

သူက ကျွန်ုပ်ပါ

ဟိုဘက်ဆီ ဝန်ကြီး

ဟိုအစွန်ဆုံး မျှော်ကြီး

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအမည်များကို ကြားရသည့် အခါ
မရယ်မိအောင် မနည်းချုပ်တီးထားလိုက်ရလေ၏။

တတ်ကြ... တွေရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျား

ခွဲလိုမိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်။ ဒီပြင်
မှ လိုအပ်တာရှိရင် ပြောပါ။ ကျုပ်တို့ အစွမ်းကုန် ကူညီ
ပါမယ်

ကျွမ်းဟန် ပြုံးလှိုက်သည်။

ကျေးဇူးစင်ပါတယ်ဗျား၊ ခုဆော့ ခရီးပါဘူး။ နောက်
အကြောင်းကို စွဲရှိရင် ခင်ဗျားတို့ကို သေချာပါမယ်

ကျားကြီးဆိုရက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
ဒီပြင်မှ တယ်လူ မေးမေး ကျားညီနောင်ဆိုရင် အားလုံး
သိကြပါတယ်

အနောင်အတွက်

မြို့အရှေ့တစ်ဖက်ရှိ အခြေခံအဆောက်အအုံများကို ပြန်
ဆောက်လုပ်ပေးရမည်။

ညသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တိုက်ရိုက် ငြိမ်းသတ်နေစေ
မည်။

ကျင်းဟန်သည် မြို့ပြင်သို့ ရောက်သည့်အခါ ပစ်ခတ်
ကျွတ်ကာ လှည့်ပတ်အကဲခတ်လိုက်၏။

သူ ချိန်းဆီးကာ ခြံရံတို့ကို ယင်ချင်း အစဉ်ရှိရှိ ဖြိုခွဲ
ဆွဲချပစ်ကာ ယခင်က မီးတောက်များ

ကျင်းဟန်သည် စိတ်ထဲမှ အကျွမ်းအည်ဖြင့် ထိုနေရာအပေါ်
အာရုံစိုက်ကာ ထပ်မံတစ်ဖန် ရှေးပျက်ကြည့်ရှုလိုက်၏။

အရိပ်အယောင်များကို မီးတောက်များ
ကျင်းဟန် စိတ်ပျက်သွား၏။

www.burmeseclassic.com

အသည် ထန်ကိုအကြောင်းစမ်းစေးမြန်းလို၍ အခုလို
ငွေကုန်ကျေးကျခံအေး စုံအေး၊ ဤနေရာသို့ ချိန်းဆိုခြင်း
ဖြစ်သည်။

အခုမှ သူမ၏အရိပ်အယောင်မျှပင် ခေတ္တရပေး။

‘အင်း...ဂေဟာ၏ မိန်းမအေးတို့က ငွေရရင်ပြီ
ရောပဲ ကတိပစ္စည်းကြပါသေး။’

ကျင်းဟန် အသံလွှက်ပေါ်အရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။ ထိုနှင့် ခါးအစ်ရိုက်သံသေခန့် အကူမရှိ ချုပ်ပတ်
နေအံ့ကွယ်၍ လူရိပ်အစ်ရိပ်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျင်းဟန် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

မိန်းမတစ်ဦးများသည် များသောအားဖြင့် အမှောင်
ထုကို ကြောက်ကြသည်။

ယင်ချင်းသည် အဘယ်ကြောင့် မှောင်ရိပ်ကျရာ ချုပ်ပတ်
မျှားအကြား၊ ထူးရောအိပ်နိုးအောင်း နေပါသနည်း။

အကြောင်းတစ်ခုခုအော့ ရှိလိမ့်မည်ဟု ကျင်းဟန်တွေ့
လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျင်းဟန်သည် သတိကြီးစွာ ထူးလျှစ်
ချုံနှယ်များအနီး လျှောက်အေးလေ၏။

အနီးသို့ရောက်သည်အခါ ရုပ်စေ့စုံနေသေးယင်ချင်းကို
တွေ့ရ၏။

ကျင်းဟန်သည်အမှောင်ထဲ၌ ကြည့်ဆက်မြင်တတ်အောင်
ထေ့ကျင်ထူးသဖြင့် အောင်စွာ မြင်တွေ့နေရစေသည်။

ယင်ချင်းသည် ထိုတံလန်တုန်လှုပ်နေ၏။

အတွေ့အကြုံ ရင်ကူးအံ့သေ တွင်းဟန်အပို့ အစ်ခုခု
ထူးခြားနေပြီဖြစ်ကြောင်း တောင်းစွာ သိလိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ပို၍ ဆတိယားကာ ဆက်သစ်လျှောက်လေး
မို့လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘သတိထား။’

ယင်ချင်းထံမှ ထိတ်လန့်တကြား၊ အော်ဟစ်သတိပေးသံ
ခုတ်ဆုတ်ထုတ်ပေါ်အေး၏။

တစ်ဆက်တည်းမှပင် ခေးရောင်တစ်ချက် ပြီးနေပြီဖြစ်နေ
လင်းလျက်ထူးပြီး ခေးအစ်လမ်းသည်သူ၏ရင်သို့ ထိုးဝင်
အေးဝေတေ့၏။

ကျင်းဟန်သည် အစကတည်းက သတိထားနေထူဖြစ်ရာ
ခေးရောင်အစ်ခု၏ ဝင်းခနဲပြိုပြက်ထူးသည်နှင့် လျှင်တစ်
ပြစ် ရှောင်တိမ်းက ဖန်နီ၊ ရှိသစ်ပင်မှ သစ်တိုင်၊ အစ်ကိုင်း
ချိုး၍ ကိုင်ထားဖို့လိုသည်။

ထိုစဉ်မှပင် ချုံနှယ်များ၊ နေအံ့ကွယ်မှ လူတစ်ဦး၏
အသံအေး၏။

‘ဪ...လမ်းသတိအော့ ဝင်ဗျားဦး။’

ထိုသုကံ၊ သူဌေးကြီးစန်၏ လိုခြံရေပျံ၊ ဝေခင်လီ
ဖြစ်ပေသည်။

ထောင့်လီက နှုတ်ခမ်းမဲ့လို့၏။
 'ဟုတ်တယ်၊ ဝါမင်းကိုလို့ခေါ်တာမှန်တာ မေ့လျော့ပြီ'
 'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဗျ'
 'ဟင်...မင်းခင်ထံ ဟန်ဆောင်နေတုန်းပဲလား၊ အပိုတွေ
 ပြောမနေနဲ့ ထန်စုဘယ်မှာလဲဒြီး'
 'ကျွန်းဟန် မျက်မှောင်ကြိုက်သွားသည်။
 'နေပါဦး။ ထန်စုနဲ့ကျုပ်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ'
 'ဟာ...မဆိုဝါဘဲ နေမလား၊ မင်းရဲ့အဖေက ဝါလူ နှစ်
 ထောင့်ကို တိုက်ခိုက်ပြီ၊ ထန်စုကို အဓမ္မဆွဲခေါ်သွား
 ထာပဲ'
 'ထွင်းဟန် ခေါင်းခါလိုက်သည်။
 'ခင်ဗျားမှားနေပြီ၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဒီကိစ္စကိုဖော်ထုတ်
 နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ'
 'အကောင်းလိ မှဲပြုံးပြုံးလို့၏သည်။
 'ဟင်...ဟင် မင်းကြိုက်စားနေတာဝါသိပါကယ်၊ ဒဂဟာ
 မယ် တစ်ထောင့်ကိစ္စတွေရှိ ချိန်းဆားဘဲ အဟုတ်အား'
 'ကျွန်းဟန် မျက်မှောင်ကြိုက်သွားသည်။
 'ဟာ...ခင်ဗျား တစ်လုံးတည်းပါနဲ့၊ ဒီခိန်းဆားအေးဟာ
 ထန်စုကို မိန်းကလေးပေါ့'
 'အကောင်းလိ ခေါ်ပြောသွားသည်။
 'မင်း ပေါက်တက်ကရအေးတွေ မပြောနဲ့ ဒီအထောင်
 ကလေး ဒဂဟာပိုင်ရင်းဆီက ဟုတ်စာတဲ့ အကြောင်းတွေကို မင်း

ပြန်ဆက်ဆိုက်တယ်ဆိုတာ ဝါမင်းပြုံးပြုံး မင်းလို့လူတစ်ယောက်
 က ဒီထွက်ကို ဘယ်အရခိုင်မလို့
 'ကျွန်းဟန် ခေါင်းခါလိုက်သည်။
 'ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားက တစ်ချိန်လုံး ကျုပ်ကိုပဲ
 စကားပြောနေတာပဲ၊ တကယ်တမ်းတစ်စုံတစ်ရာကို တယ်ဆိုတာ
 နိုင်တာမှ လဲဗျား'
 'ရှေးစရာမလို့ဘူး၊ အထူးခံက ကျုပ်ရဲ့ မလဲ'
 'အကောင်းလီက ပြောပြောဆိုဆိုပြင် ကျွန်းဟန်အား တိုက်
 ခိုက်ချက်ရာ ကျွန်းဟန်က သစ်တီးပြင် ပြန်လည်ခံခံလိုက်
 ရအပ်သည်။
 'ဒီမယ်၊ ခင်ဗျားခင်ဗျား ချစ်ရမ်းရမ်းနဲ့ ကိုက်ခိုက်
 နေတာ မကောင်းပါဘူး၊ ကျုပ်ခင်ဗျားနဲ့အတူ ဆွဲငှားပြီး
 ထန်စုမို့ ဆွဲငှားရင်းဖြစ်မယ်'
 'ဟင်...မင်းက စကားကိုလူညံ့ပြီ၊ ပြောတတ်အား
 ဆွဲငှားပြီးထန်စု မင်းဆေးကို ယုံမှားပေါ့၊ ဝါပေမယ်
 ဝါက မယုံဘူးကွ'
 'ကျွန်းဟန် ပြုံးလို့၏သည်။
 'ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဒီအမှုကို ထပ်ပန်းခံပြီး လိုက်စမ်း
 နေတာ ခင်ဗျားအကြောင်းပဲ'
 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝါကအတူ မြဲနေမင်းဆိုတာ ခိုင်ချစ်
 ပိုင်ပြီပြီ၊ မင်းဝါအထိက လူတစ်ယောက် စုန်းနဲ့အပယ်
 အားကစားသားတွေလက်က လူတစ်ရာ မဟုတ်ပါဘူး'
 'ထိုကားအကြောင်း ကျွန်းဟန် ထိတ်နဲ့ ပြန်သွားသည်။

လူအားဖြင့် တာဝန်များကို မမူသော် အညွှန်
လူသတ်အရားခံ ဖန်တေးကံအားဖြင့် အထင်လွဲမခံနိုင်ပါ။
ထူးသည့် ငေးကြောင်ရပ်သော အင်ချင်းကို လှမ်းကြည့်
လိုက်သည်။

ယင်ချင်း...ဟိုရှေ့ထဲ လမ်းဆုံမှာ ကျွန်ုပ်ကိုစေခင်နေပါ။
ထန်တိုး မသေခင် မှာထားခဲ့တဲ့ စကားတွေဆို ပြောပြချင်
လို့ပါ။

ထိုအခါမှာ သတိဝင်လာဟန်ဖြင့် ယင်ချင်း လှမ်းထွေထွေ
ထွား၏။

ဟေ့...ရပ်လိုက်၊ မင်းမှသွားရဘူး၊
စောရှင်လီက နောက်ခေါက် ဟန်အားလိုက်၏။
ယင်ချင်း၏ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။
ညိုသော် ဆတ်၍ ထုတ်ခွေးဖျားစေသည်။
ဟေ့...ပြောနေတာ မကြားဘူးလား။

စောရှင်လီက နောက်ခေါက်ရင် ယင်ချင်းနေခေတ် ပြေး
လိုက်ရာ ကျွင်းဟန်ဆ လူအား ဟန်အားလိုက်စေစေလေ့
သည်။

ထောင်းလီသည် ကျွင်းဟန်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ယင်
ချင်းနေခေတ်သို့ မလိုက်နိုင်တော့ပဲ၊
ခေါက် ထင်းကျပ်စွာ ဆုတ်လိုက်ပြီး ကျွင်းဟန်အား တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ခြိမ်...’

‘ခုတ်...ခုတ်...ခုတ်’

ကျွင်းဟန်လက်ထဲမှ သစ်တိုင်သည် ကောရှင်လီ၏ ခေး
ချစ်ကြောင့် အဝိုင်းဖိုင်းအပြတ်ပြတ် ကျပြီးသွားစေသည်။
ကောရှင်လီသည် အသံအစိုးရလာစေပြင် ဆက်တိုက်ဖို့
တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ကောရှင်လီ အေးတစ်သွေးသည်၊
အကြမ်းဖျင်း တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။
ညိုသော် တိုက်ခိုက်ရင်းသာ ခေးဟိုက်လာသည်။
ကျွင်းဟန်၏ အချို့ကိုစင် ထိမှန်ခြင်းမရှိပေ။

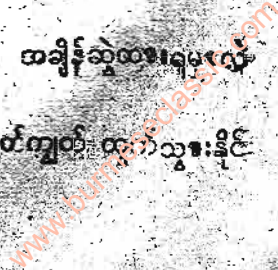
ထို့ကြောင့် နေ့ခင်းဆုံးတွင် စိတ်ပျက်လမ်းပျက်ဖြစ်အေး
တိုက်ခိုက်ရာမှ ရပ်တန့်လိုက်ရလေတော့၏။

ကျွင်းဟန်က ပြုံးလိုက်သည်။
‘တယ်လိုလီဗျ...ခင်ဗျား၊ ဆန်မတိုက်စေဘူး၊အေး’

စောရှင်လီ နှုတ်ခမ်းမဲ့လိုက်၏။
‘ခင်းရဲသိုင်းဝညာက ငါ့ထစ်အများကြီးသွားတယ်၊ ငါ့ကို
အနိုင်မထူဘဲ ရှုံးချင်ယောစင်အေးခင်တုန်း သတ်သစ်မဲ့ အချိန်
ဆွဲထားချင်လို့ ခေတ်လမ်း’

ကျွင်းဟန် ရယ်လိုက်သည်။
‘ကျွန်ုပ်က ခင်ဗျားလို ဘာကိစ္စနဲ့ အချိန်ဆွဲထားရမှလဲ
ဗျား’

‘ဟိုမိန်းကလေးတို့ လွတ်လွတ်ချွတ်ချွတ် ထွက်သွားနိုင်
အောင်လေ’

တုတ်ပါတယ်ဗျား၊ ခင်ဗျား ကျွန်းပြုအကို ယုံမှယုံထဲ၊
ခါးခြင်းနဲ့ ဆူကို ထွန်ထွာနိုင်စေအောင် ခုလိုလုပ်နေရတာ
ပါ။

ကောင်းလီ ဆံတင်းတင်းကြိတ်ခိုက်သည်။
အေးလေး...ဆူကို လှုပ်သွားလို့ မင်းတို့တစ်ခု မိခင်အောင်
ဖမ်းရမှာပဲ။

ခင်ဗျား၊ ဘေးချွန်ရဲလား၊
ကောင်းလီ ခေါ်ဆောင်ခြင်းအကြောင်း သူ့ကိစ္စအစဉ်း
သိုင်းလှူချင်း၊ ယုတ်ဆိုင်နန်းသီလောက်ထည်း၊ ခေ့ချင်စိတ်
ဖြင့် ထရကြွမိုး၊ ဆိုက်ခိုက်လိုက်လှပေအံ့သည်။

ကျွန်းဟန်က ရောင်ချင်းတမ်းရင်း၊ သစ်ပင်ပေါ်ခုန်တစ်
လိုက်သည်။

ကဲ...ကောင်းလီ၊ ကျွန်ုပ်သွားလိက်ဦးမယ်၊ ခါးစေ့ဟန်
ခင်ဗျား စိတ်ချနေပါ။ လူသတ်တရားခံအစစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိတိုင်
မခံပါပြီ၊ အနာသာ၊ တွေ့လက်ထဲ အပ်လိုက်ပါလေ။

ကျွန်းဟန်သည် ပြေးပြီ၊ အေးအော်သို့ ပြန်လည်ခုန်ဆင်း
လာ၏။

ကောင်းလီက ဆီးရွှဲတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ကျွန်းဟန် မတော်နိုင်အောင်ပါ။

လှုပ်တစ်ပြန် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
ခိုက်...
အုန်း...

ကောင်းလီစိပ်ခုံးကို လှေသီးဆစ်ချ၏ ထိပ်သွားပြီး
မင်္ဂလာလှက်သေး လျှောက်သွား၏။

စိတ်ရှေ့ခါနဲ့ဗျား...လေ့သာလို့ ခုလို ပြန်သွားရတာပါ
ပြေးပြီးသည်နှင့် ကျွန်းဟန်သည် ချွန်ခေ့လှည့်အစ ပြေး
ထွက်သွားလေတော့သည်။

မြို့ပြင်သို့ ခိုင်ခန့်အတွင်းတွင်ရှိသော ကမ်းဆုံလမ်းခုခရာ
တွင်ပြေးသည်။

ထိုနေရာတွင် ခရီးလွှားများ၊ နှစ်ခုခုခု အဆေးအစစ်
အထူးအစစ်ခု ရှိသည်။

အမိုးသာရှိပြီး အကစအရံ ခရီးသွား အဆောင်အတံ့
အစစ်ခု ပြစ်လေသည်။

အားအားတိတ်အတံ့အတွင် အကျွန်ုပ်တို့ပွဲဝိုင်း အင်္ဂလိပ်နှင့်
နဲ့တန်းလျှားရှိ၏။

ကျွန်းဟန်သည် ထိုအဆောင်အတံ့သို့ရောက်ပြီး အဝေး
မှတစ်တည်းကပင် ထိုအဆောင်အတံ့ထဲသို့ ဝင်လာမည်
တိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

၁၀၀ **■** တက္ကသိုလ်သံတော်

မိမိကလေးကလေးတို့အားလုံးအားလုံးလည်း ထိုမိန်းကလေး
စာပေ ယင်ချင်းပြန်ကြောင်း ကျားဟန် ကောင်းစွာသိရှိ
ပေးသည်။

ညဉ့်နှစ်ပြည့်ဖြစ်သော်လည်း ထောင့်ရှိနေသဖြင့် လင်းလင်း
ကျင်းကျင်း ဖြစ်နေပေသည်။

ကျင်းဟန်သည် အခါအခါအတိုင်း သို့ လျှောက်စာပေးရင်း
မိတ်ဆွဲ၍ စာပေးတတ်သည်။

အန္တရာယ်အန္တရာယ်ကို အလိုအလျှောက် ခံစား
တတ်ရသည်။

အကြောင်းမှ ယင်ချင်းသည် လုံးဝ မလှုပ်မယူဘဲ
ထိုင်နေသည်ကို ထောင့်ရှိစေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျင်းဟန် ခြေထောက်များ တုံ့ခနဲပြန်သွားသည်။
ထိုစဉ် စမ်းဘေးရှိ ချွန်နှယ်များကြား၌ လူရိပ်ထစ်ရိပ်

လှုပ်ခနဲ လှုပ်ရှားသည်ဟု ထင်မိစေခဲ့စေလိုက်ရ၏။
ကျင်းဟန်သည် တစ်ချိန်စဉ်အားလိုက်သည်။

‘ယင်ချင်း...ယင်ချင်း’
အသံကျယ်ကျယ်နှင့် လှမ်းအော်ခေါ်လိုက်၏။

သို့သော် ယင်ချင်းအား ထူးခြားစွာပင် တုတ်တုတ်မျှ
မလှုပ်ဘဲရှိနေသည်။

ကျင်းဟန် အနည်းငယ် အံ့ဩသွားသည်။
ထိုစဉ်မှစ၍ လူရိပ်ထစ်ရိပ်သည် ချွန်နှယ်ကြားမှ ရိပ်ခနဲ

ခနဲထွက်လာ ကျင်းဟန်အား လှုပ်တစ်ပြုတ် တိုက်ခိုက်လိုက်
ပေး၏။

‘ခြမ်း...’

‘ခို...’

အေးရောင်များ ပွားခနဲဝင်းလှည့်သွားသည်။
ကျင်းဟန်မှ အမန်းကတန်း ချွန်နှယ်လှုပ်ခတ်နေ၏။

လူရိပ်က အလွတ်မပေးဘဲ တရကြမ်းတိုက်ခိုက်၏။
ရင်ဝနံ့ ထည့်ဖျစ်သည် သေခနဲခင်သေ ခနဲရာများကို

အဓိကထား၍ ဦးတည်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
ကျင်းဟန်မှ ဟွယ်လျှောက်ဖြင့် ခနဲညှိုးပင်လွတ်အောင်

ရှောင်ထွက်လိုစေရသည်။
ထိုလူ၏ အေးသွေးအနက်အသိမ်းနှင့် စမြဲလှမ်းအထိ

အဆုတ်က အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားအစဉ်ဖြစ်ကြောင်းအတိပြ
နေ၏။

ထိုပြင် ရန်သူကို ထက်ကြပ်ကွဲ လိုက်ပါတိုက်ခိုက်နိုင်
ခြင်းကလေး သူ၏ပေါ့ပါးလျှင်မြန်လှသောကိုယ်ပေစွဲဝတ္ထု

ကို မော်ပြနေသလိုရှိ၏။
ကျင်းဟန်သည် ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောမထားစွဲစေရ

ပါ။
ခနဲခက်သို့ ကျမ်းနှစ်ပတ်ပစ်စေ ရှောင်ထွက်လိုက်၏။

ထိုလူနှင့် ဝါးစစ်ပြန်အတွက် ခုပ်လိုက်၏။
‘မိတ်ဆွဲ...ကော့ရုပ်လိုက်ပါ’

ထိုလူက ကျင်းဟန်၏ သိုင်းဝတ္ထုသည် မိမိကလေး မညှိုး
ကြောင်း အကဲခတ်မိပုံရ၏။

ဆတ်ဆတ်တိုက်ခိုက်စေရန် ခုပ်စေလိုက်၏။

‘ခုအခြားနောက်မှတော့ ကျုပ် ဒီကထုတ်သွားလို့
 မဖြစ်တော့ဘူးဗျ’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 ‘ယူငွေကြီးတန်ခွဲသားနစ်သေ့ကစလို့ဆိုရုံ၊ သူ့ဘေးရင်
 ပါ၊ တစ်သေ့ကက လုပ်ကြံခံယူရသေးတယ်၊ တစ်သေ့ကက
 ပျောက်နေဘယ်’
 ‘ခါအတော့ သူ့အဖြစ်နဲ့တပဲ’
 ‘ကဲ...ခါဆိုလဲထူးလို့ကပါအော့၊ သားအဝယ်ကိုတော့
 ပြန်လွတ်ဝေးသင့်တယ်ထင်တယ်’
 ‘အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင် ခေါင်းခါဆိုထိအေး’
 ‘မဖြစ်ဘူး၊ ဒါက ဝါနဲ့ သူငွေ ကြီးထန်ခွဲကိစ္စပဲ၊ မင်းနဲ့
 မဆိုင်ဘူး’
 ‘ဆိုင်ဘေးအော့ မှန်ပါဘယ်၊ ဒါသေဖွယ် ခင်ဗျားက
 အစဦးကိုလွတ်ပြီး ကျုပ်ကို လာကယ်ခဲ့တဲ့အတွက် သူ့တို့အ
 ကျုပ်ဘိ ခင်ဗျားရဲ့သူ့လိုထင်နေတယ်’
 ‘အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင်အ သတ်ပြင်းချလိုက်သည်။
 ‘မဆိုင်တဲ့လူတွေ ကြီးက ခုကွဲရောက်ခဲ့စ မဆိုချင်လို့ပဲ’
 ‘ဒါပေါ့၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဘေးကြုံစင် မလေတစထိ’
 ‘ငါ့သွားရင် ပိုပြီးရှုပ်ထွေးသွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပေါ့’
 ‘ကျွန်းဟန်က ခေါင်းခါထမ်းလိုက်သည်။
 ‘ခင်ဗျား ဒီလောက်အော့နာကောင်းမယ်လို့ ကျုပ်မဆင်
 တာဗျ’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကျုပ် ခုကွဲရောက်စေချင်ရင် သင်္ဘောဝတ်စုံကို လူငို
 ပစ်ထားစရာ ကာကြောင်းမရှိဘူး’
 ‘ဒါက တိုအိဆိုင်တာ ဖြစ်မှမူလိလော ကဲ...ဘာဖြစ်ဖြစ်
 ဒီက အမြန်ဆုံးထုတ်သွားပါ’
 ‘ကျွန်းဟန် မဲပြုံးပြုံးလိုအိသည်။
 ‘ကျုပ်က မသွားဘူးဆိုရင်အေး’
 ‘အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင်အိအေးသံ ခင်ထန်မေးကျော့သွား
 သည်။
 ‘ဒါဆိုရင် မင်း သင်္ဘောဆီရုဏ်မှ မဟုတ်ဘူး’
 ‘ကျွန်းဟန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 ‘ကောင်းသားပဲ၊ ဒီဘာတယ်လို့နည်းနဲ့ သင်္ဘောမရုဏ်နိုင်
 ဘူးဆိုတာလဲ သိချင်စေးတယ်’
 ‘မင်း...’
 ‘ကျုပ်ရှင်းရှင်းပဲ ပြောလိုအိပါမယ်၊ ဒီကိစ္စကို အပြေ
 အစေ့အမျှ ဒီကထုတ်သွားပါဘူးဗျာ’
 ‘ဪ...မင်းက သေချင်နေတာကိုး’
 ‘ကျွန်းဟန်က ပမာမခန့် နေလိုက်စေသည်။
 ‘အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှင် ဝေါသထုတ်သွားလေတော့နည်း
 ‘ဒီလောက်အော့ခင်ခေါင်းမာတဲ့အောင် သေဖို့ဘာ ပြင်
 ထားပေးတော့’
 ‘စကားဆုံးလျှင် ဇာထိရှေ့ထမ်းကာ တိုအိခိုက်ရိုက်တေ
 သူသည်။

ဝမ်း...ဝမ်း

ရှေးရက်ကတည်းက... ထုတ်ပေးတာတွေနဲ့...
ဝမ်းရက်ရှင်၏အေးပေးပေး... ကြေးမီမယ်ပွယ်စားပေး
အောင်... ဖတ်မြတ်နပ်ပါသည်။

အေးရင်များသည် ကျင်းဟန်၏ အစွမ်းထက်... ပုံးလွမ်း
ထူးကဲလေသည်။

ကျင်းဟန် ရင်ထိတ်လွှားသည်။
လေးချည်းတည်း ရင်ဆိုင်လို့မပြန်မှန်း... နားလည်လို့မ
ရပါ။

ပေါ့ပါးသက်လက်စွမ်းမြင့်... ရွှေခင်းတိမ်လောပွင်း... ပင်
ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်စေသည်။

မလွမ်းအောင်မ... ဝမ်းရက်က... ဟန်ရဲရဲနဲ့သည်ကို စတု
ဘေအေး... ကျင်းဟန်မှ... အားထက်လွှားလေသည်။

ကျင်းဟန်သည်... ခြည်းငှက်... နှောင့်ဆုတ်ရှောင်တိမ်
ပေးလိုက်ပြီ။ အညံ့နှင့်...

အေး...

အသံပေးက... တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စေသည်။

ဝမ်းရက်ရှင်သည် ကျင်းဟန်၏ ပြန်ဆင်တိုက်ခိုက်စား
စေရန်အတွက်... လိုက်ရာ... တိုက်ကုန်မှာ... တစ်
ဆင့်မြင့်... ဟန်လွှားလေသည်။

ကျင်းဟန်သည်... ရှိအစ... အစွမ်းထက်... လက်လှုပ်
မိတ်... ခြေထောက်... ခြေထောက်... ခြေထောက်... ခြေထောက်...
သည်။

ဝမ်းရက်ရှင်... ကြောင်အစ်မအစ်မ... မြစ်သားသည်။
သို့သော် ကျင်းဟန်အတွက်... အတွက်အေးခိုင်သိမြင့်...

မေးမြန်း...
အေးခိုင်၏အား... တစ်ခွဲခွဲထိုး... ပြောလို့မသွားလေသည်။
ဟူး...ဟူး

အဝတ်အစား... အေးခိုင်၏အား... ထုတ်ပေး... အားထက်...
ကျင်းဟန်... ဝမ်းရက်ရှင်၏... ဝမ်းရက်ရှင်၏... ဝမ်းရက်ရှင်၏...
ထူးကဲကြလေသည်။

ခက်ခဲတော့...
ဝမ်းရက်ရှင်က... အေးခိုင်... အေးခိုင်... အေးခိုင်...
ခိုက်လေသည်။

ကျင်းဟန်က... မြစ်သည်... ခြေထောက်... ဝမ်းရက်ရှင်...
ပြော... ကျေးဇူးတင်စား... ရွှေခင်းတိမ်... လိုက်လေသည်။

ဝမ်းရက်ရှင်က... အေးခိုင်... အေးခိုင်... အေးခိုင်...
ဝမ်းရက်ရှင်... ခုတ်အမ်းလိုက်လေသည်။

အေးခိုင်... ပြောင်း... ပြောင်း...
ဝေး... ဝေး... ဝေး...

ဝမ်းရက်ရှင်... ကျင်းဟန်... ကျင်းဟန်... ကျင်းဟန်...
ကျင်းဟန်က... ဝမ်းရက်ရှင်... ကျင်းဟန်... ကျင်းဟန်...
တိမ်း... နေလိုက်လေသည်။

သုခ... ဝမ်းရက်ရှင်... ပြောင်းလဲ... ပြောင်းလဲ... ပြောင်းလဲ...
လေသည်။

ဝါးပင်များမှ ဝါးအကြွေသည် အပြင်ထန်ကျောက်စု
ထောင်အညွှန်း ဖေတော့သည့်သဘော ရှိရာကား ခေးချက်
မွန်မှ ပြတ်တေး၏ထဲသွားအတ်ပြီး တော်ရုံဘန်ရုံ ခေး
ချက်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိလေသည်။

ကျိုးပြတ်သွားသော ဝါးပင်များမှ အကိုင်းအခက်ကို
သည့်သည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှုပ်ထွေးသွားစေသဖြင့် ဝတ်ရုံ
နတ်ရှင် လိုက်လံတိုက်ခိုက်ရာ၌ အဟန့်အတား ဖြစ်သွားစေ
သည်။

ထိုအကြံဖြင့် ကျင်းဟန်ထ ဝါးစေးထဲ ခြေဝင်အားခွဲ
ခြင်း ဖြစ်ပါအောင်သည်။

ဝတ်ရုံနတ်ရှင်ကဆင်ကြပ်ကွပ်လိုက်လာပြီး တရကြမ်း
တိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ ကျင်းဟန် မျှော်အင်ထူးသည်
အတိုင်း ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ဝတ်ရုံနတ်ရှင်သည် ကျင်းဟန်အား စိတ်ရှိလက်ရှိ ဝင်
ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်စေရန် ဝါးပင်များပိတ်ဆို့
နေသောကြောင့် ခေါ်ဆောင်လာစေစေစေသည်။

ကဲကွ...ကဲကွ
ရှေ့၌ တဆီးနေသော ဝါးပင်များကို ခေးဖြင့် ခုတ်
ချလှဲလိုက်လေသည်။
'ဟေ...ဟေ...ဟေ'

ကျင်းဟန် အားထိက်ရယ်သောလိုက်စေသည်။
'တယ်လဲထဲမှာ ခင်ဗျားက ဝါးပင်တွေကို လိုက်ခိုက်
နေတာ ဘာသဘောလို့လဲ'

လူက လှမ်းပြေးလိုက်သောအခါ ဝတ်ရုံနတ်ရှင်ပို၍
ခေါ်ဆောင်လာသွားပြီး ခေးချက်များမှ ပို၍ ပြင်ထန်ထဲ
လေစေရသည်။

ခေးဖြင့် ခုတ်ခလလေ ဝါးပင်များ တခေါ်ခေါ် ကျိုး
ပြတ်ကျလာကာ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှုပ်ထွေးထွေးလေအောင်။
ဝါးပင် အကိုင်းအခက်များကြောင့် ကျင်းဟန်အေး
လိုက်လံတိုက်ခိုက်ရန် အခွင့်အရေး ဝင်စံစေရန် နည်းဖိုး
သွားစေစေရသည်။

ဝတ်ရုံရှင်က သူ၏ခေးချက်များ အချည်းနှီးဖြစ်နေမှန်း
ဆင်ခြင်မိကာ ဆယ်၍ ခုတ်ဘဲ ရပ်တန့်လိုက်၏။

ကျင်းဟန်ကို လှမ်းကြည့်ကာ အော်ပြေးလိုက်လေသည်။
'ဝေ...တော်တော်... ဝတ္တိနည်းပါလား။ အကြောင်း
ထွက်ပြေးရစားလဲ'

ကျင်းဟန် ခေါင်းခါးပမ်းလိုက်သည်။
'ကျုပ်က ဆွတ်နည်းပါဘူးဗျာ'
'ခါဖြင့် ဝေ... ထွက်လာခဲ့ပါ'
'စိတ်ချ...'

ကျင်းဟန်သည် ကျိုးပြတ်နေသော ဝါးပင်ပိုင်တစ်ခုကို
ဆေးထိယူကာ ရုတ်တရက် ခုတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။
'ဟူး...ဟူး'

ငှက်တစ်ကောင် ပျံသန်းသွားသည့်ပုံစံ လေထဲတွင်
ပိစာ ဝါးပင်များကို ဖြစ်ကျော်ပြီး ခြေကုန်ပတ် တစ်
ဖက်သို့ ရောက်ရှိသွားစေစေရသည်။

ကျွန်းတန်း မြေကုန်ထုပ် မြေချမ်းလှိုင်တည်နှင့်...
ခေပေပေပေ...

ဝတ်ရုံနှစ်ချင်းစ ခားစွာ ယမ်းသာ ပြင်ထန်စွာ တိုက်
ခိုက်တိုက်ခေပေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် ကျွင်းဟန် နေအဆုံဆုံတို့ ခရီးတိုက်ခြင်း၊
မရှိဘဲ ဝေးလုံးပိုင်းကို သဘန်နက်သဇ္ဇယ်အသုံးပြု နေပြန်သည်
တို့၏ ခိုခင်းလိုက်သောသည်။

နှစ်ယခုစာသာ၊ ထိပ်တိုက် ခင်ဆိုင်လိုက်ကြသည်။
ထန်း... ထန်း... ထန်း...

ခြင်း... ခြင်း... ခြင်း...

ဂရုတစိုက်စွာ ခြောက်သွေ့ခြင်း၊ တွေ့ရုံပင်လုံးအထည်
ခားနှင့် ဝေးလုံးပိုင်းတို့ ပြီးသန့်စွာ ထိတွေ့မိသည့်အထ
သည်။

ဝတ်ရုံနှစ်ချင်းစ ခင်လအသည်၊ ထစ်မြစ်စသော ခေပေကောင်း
အစ်ဆတ် ဖြစ်ပါသည်။

ဝေးလုံးပိုင်းအပြေနှင့် ကျေးဇူးတိုး ကျေးဇူးခံများ
ထံသို့ တိုးပေးရာပါ အပိုင်ပိုင်၊ ပြတ်အောင် ခုတ်ဖြတ်ခံ
နိုင်စွမ်းရှိသောသည်။

ကျွင်းဟန်၏ အဆင်တားသော ဝေးလုံးပိုင်းသည် ဆည်း
ထုပ်ပိုင်ခြင်းဖြတ်သွားမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဝေးလုံးပိုင်းလှည့်သော ကျွင်းဟန်သည် သူ၏
ဝေးလုံးကို ဝတ်ရုံနှစ်ချင်းစ ခားစွာနှင့် ထိပ်တိုက်ခေပေ

ခေပေ ခေပေအောင် အလှူအတန်း ထိတွေ့ရန်သာ သတိ
ထားပြီး ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်သောသည်။

ထိုအပြင် ဝေးလုံးပိုင်းကြားမှ ဝေးလုံးပိုင်းအထဲ
ရှိရသော ဝေးလုံးပိုင်းအထဲ အညှိအတိုင်း ခုတ်ချခိုခြင်း၊
ခရီးသွားစေမှုဖြင့် တေအတိုင်း သွားစေမှုအကြောင်း မရှိစေတော့ပေ။

ဝတ်ရုံနှစ်ချင်းစ ပြီးသန့်စွာ တိုက်ခိုက်ပါသောသည်။
ကျွင်းဟန်၏ အဆင်တားရုံပင်လုံး အထည်အဆင်တားတစ်ခု။
ခေပေပေပေ...

ခေပေပေပေပေပေ က သိုင်းကျွမ်းများကို ပြောင်းထိတိုက်
ခိုက်လေသည်။

သူ၏ ခေပေပေများကို အပိုင်ထုတ်ခိုက် ခုတ်ချလိုက်
လျှင် ခေပေပေတို့ နှစ်ခုထပ်တည်း ခေပေပေများကို
ပြောင်းလဲအသုံးပြုနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထန်း... ထန်း...

ကျွင်းဟန်က ဝေးလုံးပိုင်းအထဲသို့ လိုက်ရာ ခေပေအထဲ
မရှိထိခတ်လိုက်သော ဝေးလုံးပိုင်းများကို လိုက်ကျော်ညီ ဆရာ
အသုံးပြုနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ထိပ်တိုက် ခင်ဆိုင်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်
သွားလေထေထေသည်။

ထန်း... ထန်း... ထန်း...

ခေပေက... ခေပေက... ခေပေက... ခေပေက...

ကျွင်းဟန်၏ ထက်ထက် ဝေးလုံးပိုင်း ပြီးသော
ခေပေချစ်ထိကာ ထိပ်တိုက် ဖြတ်သွားစေသော သူသည်။

ဟာ...

ကျွန်းတန် တပျာတပျာ၊ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။
ဝတ်ရုံနတ်ရှင် မဲပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။

မင်း၊ ဘယ်ပြေးမလဲ
စားကို တဝိုင်း၊ ပြည်အောင် ဝေ့ယမ်းသာ တစ်တုန်း
ထိုး လိုက်လံတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျွန်းတန်က နေ့စဉ်ထို အစဆုတ်သည်။ ဆုတ်နေရ၏။
ဝတ်ရုံနတ်ရှင်၏ ဓားချွတ်မျှားသည် ကျင်းဟန်အစ်ကိုယ်
လုံး လှမ်းခြုံသွားလေသည်။

ဤသို့ ရေရှည် ဆက်ဆံတိုက်ခိုက်သွားမည်ဆိုပါလျှင်
ဝတ်ရုံနတ်ရှင်၏ ဓားချွတ်ကြောင့် ဝှက်ကွေးစွာဆုတ်ထွက်မည်
ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် နွေဇကုယံယိမ်းနွေဇကု ပုတ်ကောသိကစဖြစ်
ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

အန္တရာယ်များလှသည့် အစားနည်းစနစ်နည်းနဲ့ ကစား
နေသည်နှင့် တူလှပါသော့သည်။

ကျွန်းဟန်က အဘယ်ကြောင့် ရှောင်တိမ်းသွားခြင်းမရှိဘဲ
ပုတ်ကောသိကစ ရှောင်တိမ်းနေခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်
ပါနည်း။

သူတို့ အကြောင်းရှိနေပါသည်။

ဝတ်ရုံနတ်ရှင်၏ ရင်ဆိုင်ခြင်းသည် အန္တရာယ်ရှိမှန်း သိသော်
လည်း ရင်မဆိုင်လိုက်ဘဲ မဖြစ်ပါချေ။

လူသတ်မှုများ အတူတူ တရားခံကို မော်ထုတ်ရမည်မဟုတ်
ပါ။

ဝတ်ရုံနတ်ရှင်အား သူ၏ အနိုင်ရအောင် တိုက်ခိုက်ပြီး
အဖမ်းရမည် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်းဟန်က စွန့်စားရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝတ်ရုံနတ်ရှင်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ပုတ်ကောသိကစ ရှောင်
တိမ်းရင်း မသိသော ရွှေ့တိုးလွှားလေသည်။

ရွှေ့သို့တိုးလေလေ အန္တရာယ်က နီးအေးလေလေဖြစ်၏။
သို့သော် ကျွန်းဟန်က ယနေ့တွင် ဝတ်ရုံနတ် လူသတ်

သမားအား မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ပေးထုတ်ပေးမည်
ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီဖြစ်ကား အသက်တိုင် အမှားထား

ဘဲ ရွှေ့သို့တိုးနေခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။
ကျွန်းဟန်က ရွှေ့တိုးလာသည့် ဝတ်ရုံနတ်အပေါ် ဤသို့

ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။
'ခြင်... ခြင်... ခြင်'

ကြောက်မက်ဖွယ်စွာလှသော ဓားချွတ် များ သည်
ကျွန်းဟန်၏ တစ်ကိုယ်လုံး လှမ်းခြုံစွားလေသည်။

ကျွန်းဟန်က ဝတ်ရုံနတ်ရှင်နှင့် လက်တစ်ဖမ်းအကွေ့သို့
ရောက်လျှင် ဆက်ထဲမှ ဝါးလုံးပိုင်ဖြင့် လှမ်းပြီးတိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

ထုတ်ပေးထားသည်။ ဝတ်စုံတစ်စုံ၏ ဝေးချွန်ပီတာ
သွားပြန်၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်ကံ လက်ထဲ၌ ငုတ်တိုယာကျွန်
ပါလာသည်။

ထိုင်းငုတ်တိုသည် လိုသွားသဖွယ် ဆက်၍ နေပြီ။ ထက်
နတ်တစ်ခုဝေး အသံ ပြန်ပါလာသည်။

ကျွင်းဟန်သည် ဝတ်စုံတစ်စုံ၏ ဝေးချွန်ပီတာ
ဝေးချွန်ပြင် လမ်းထိုးလိုက်သည့်ဖြစ်ရာ ဝတ်စုံတစ်စုံ ရင်
စိတ်သွားပြီး ကပ်ပေးကလေး နေထိုင်ဆုတ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

ထိုတစ်ခဏချိန်အား တွင်းဟန်ပင် ကျွင်းဟန်သည် ရှေ့
သို့ လျှပ်တစ်ပြင်ချိန်တိုးကာ ထစ်ထစ် ဝတ်စုံတစ်စုံ
သွားပေးကာ ဝေးချွန်ပြင် ပစ်ပေါင်း လိုက်သကဲ့သို့
လက်တစ်ဖက်ဆန်အားကား ဝတ်စုံတစ်စုံ၏မျက်နှာပေါ်မှ
ချွန်ပီတာကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွင်းဟန်သည် ထုတ်စုံတစ်ခု ဂြိုဟ်လမ်းထိုးခြင်းဖြစ်
သည်။

ချွန်ပီတာထုတ်အောင်မြင်လျှင် ဝတ်စုံတစ်စုံမှာ မည်သူ
မည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိမည်ဖြစ်သည်။

ချွန်ပီတာထုတ် အောင်မြင်ခြင်းမရှိဘဲ အနည်းငယ်လှဲချွန်
သွားသည်နှင့် ဝတ်စုံတစ်စုံ၏ ဝေးချွန်ပီတာ ဝေးလုံးသွား
ရလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

ဟဟ...
ဟိဟိ...

နှစ်ယောက်လုံး ပြိုင်တူငြာသံပေးကာ ကိုယ်ခိုက်လိုက်
ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

‘ဝိုး...’
‘ပုတ်...’

ကျွင်းဟန်၏ ဝေးချွန်သည် ဝတ်စုံတစ်စုံ၏ ဝေးချွန်ပီတာ
အပိုင်းပိုင်း ပြတ်ကားထဲတွင်းအား အေးအေးသို့ လှုပ်နှံသွား
စေလေသည်။

ထိုအတူ ကျွင်းဟန်၏ ထက်ချွန်အေးအေးများသည်
ဝတ်စုံတစ်စုံ၏ မျက်နှာ ပုံစံပုံပုံ ဆွဲချွန်လိုက်လာစေသည်။
မျက်နှာပုံစံပုံ ကွာကျွေးသည်။

ဝတ်စုံတစ်စုံ၏ ပထက်မျက်နှာပေါ် ကျွန်တော်သည်
ဟဟ...

ဝတ်စုံတစ်စုံသည် အထိတ်ကလေးကလေးဖြစ်ပြီး ကျွန်
တယား နေထိုင်သည့်ခုံဆွတ်လိုက်၏။

ကျွင်းဟန်အား ဆက်ထက် တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုမည်
နော်လည်းကောင်း ဖန်ချိုတည်းထုတ်ပြောစွာလေသည်။

ကျွင်းဟန် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ရပ်နေသည်။

ဝတ်စုံတစ်စုံ အေးအေးသို့ ထုတ်သွားအခွင့် သက်တမ်း
လေးက...

‘ခေပြုနိုး’

တော်ခေါင်ကလေး စိတ်ပေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့ခေရံ စွမ်းခြံလှမ်းချွန် ပြန်လည်ဝတ်စုံသွား၏။

၁၂၆ တက္ကသိုလ်သီတင်းခတ်

ဝတ်စုံနတ်ရှင်နောက်သို့ လိုက်ဆွမ်း၍ ဝေပိုင်ခေတ်မှန်၊
နားလည်လိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေသည်။

ဝတ်စုံနတ်ရှင်သည် ဝါးစော့ထဲသို့ ပြေးဝေဆွမ်းပြု၊
မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပြေးကွယ်သွားခဲ့လေတော့သည်။

မပြေးသော်လည်း တန်ဖုန်

ဝတ်စုံနတ်မှ ဝတ်ပြုပျော်စရာကွယ်သွားပြီ ဖြစ်စေ
သည်။

ကျွန်းဟန် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

မြေပင်ခြေဆောင်ကာ ကြုံးဝါးလိုက်စေသည်။

မင်း ဘယ်လေးစာပြောနိုင်မလိ၊ ပြောထူးဦး၊ တစ်နေ့

ထျှပ်လက်ထဲကို ရောက်လေစေရမယ်

ဝတ်စုံနတ်ကား တူ၏ ကြုံးဝါးသံကို ကြားနိုင်စေရ

မည် မဟုတ်ခါအချှာ

ကျွန်းဟန် ငင့်အထိချိုက်လိုက်သည်။

ကြုံလိုက်ရသောအပြစ်အ ချွေးအား၊ ကြောင်အမ်းအမ်း

ဖြစ်သွားစေခဲ့ခြင်းကြောင့် ဝတ်စုံနတ်ကို လှက်ပေးလိုက်
ခြင်းဖြစ်စေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝတ်စုံအင်္ကျီများကို ဝတ်၍ ထူထပ် ဆွဲပြုတ်နိုင်ခဲ့သည်။
ဝတ်စုံအင်္ကျီပုံစံကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။
ချောမွေ့ခန့်ညားသော သူငယ်တစ်ယောက် ရှိသော်လည်း
လေးသည်။

ကြောက်စရာကောင်းသော လူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဝတ်စုံ
နှင့် ပြန်ခဲ့ရသည်။ ကျင်းဟန် မဆင်မပါချေ၊
စေ့စပ်ယမ်း တိုက်ခတ်လာသည်။

သင်္ချာပညာရေးမှာ မဝင်ရောက်ဘဲဖြင့် ကြေကွဲလွန်
လှသည်။

ဝန်ထုပ်ကပ်ရုံသုံး တိထိဆီဖြင့် ဆုတ်သွေးပြီ အေးဝေးမှု
ငှက်ငှက်ကပ်ကပ်အစရှိ တာဝန်အား သိကြားသံများ
တိုင်း ကြားရစေသည်။

တော်ရုံးကို ခနာဆီသို့ သို့မဟုတ် ရန် လုံးဝမပြန်နိုင်တော့
ပါ။

ဤသို့ဆိုလျှင်...
တွင်းဟန်သည် ယင်ချင်းထံသို့ ပြန်သွားရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်လေသည်။

ဝေးဝေးတံကျောခိုင်းရာ ခပ်သုတ်သုတ်လမ်းတူးပြီး
မကြာမီ ချုပ်ကပ်ဆင်ခဲအောင် လှုပ်ယှက်ခတ်ခတ်အား ယင်
ချင်းထံမှ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ယင်ချင်း တစ်ယောက်မျှမလုပ်သည့်မှာ တွေ့ကြော့ပိတ်
ခံထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း တွင်းဟန် ဆင်ခြင်မိလိုက်
လေသည်။

ထို့ကြောင့် ယင်ချင်းတန်းသို့ချဉ်းအပ်သွားကာ ပခုံးကို
အက်ဝါးဖြင့် ဖျတ်ခဲ ပုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟင်...
ယင်ချင်းထံမှ ခပ်မကု ညည်းတူးဘဲ ထုတ်ခေါ်အေး
လေသည်။

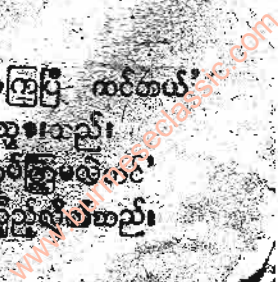
သွေးကြောပွင့်သွေးသဖြင့် ဆုခံ ထွက်လွှပ်ခွားရှားဖြစ်
စေလေစေရသည်။

‘ဟင်၊ တယ့်နယ်ဒေးသေးသထံ’
ကျင်းဟန်က မေးလိုက်သောအခါ ယင်ချင်း ခေါင်းခါ
ယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်ုပ် တစ်ခုခုဖြစ်ပါဘူးရှင်’
ထိုစဉ်...
ဆုခံသည်အသံများ ထွက်ပေါ်လာရာ သူ့အခန်းကတန်း
လှည့်ကြည့်မိ၏။

ထိုအခါ မြို့ဘက်လမ်းသေး လမ်းပေါ်တွင် မီးတုတ်
ဖိုလ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားသော လူကြီးသည် ဆုခံအား
အော်ဟစ်ရင်း လူတို့ရှုရာသို့ ဦးစည်အေးမနေသည်ကို တွေ့လိုက်
ရလေသည်။

သူ မှုန်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။
‘မကုပဲ၊ အာဏာအားတူ ထိုစီးကြပြီ ကင်ဆယ်’
ယင်ချင်း မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြုရော်ဆွေးသည်။
‘ဟင်... ခါ... ခါဆို ကျွန်တို့ တစ်ယောက်ကြွမိမိမိ’
တွင်းဟန်က သူ့အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

မင်း...လှမ်း...ထိုင်ခဲ့လား
 'ပြန်အောင်တော့...လှမ်း...ထိုင်ခဲ့လား'
 'ထဲ...ပြင်...လှမ်း...ထိုင်...ပြန်ပြန်သွားကြ
 ရအောင်'

ကျင်းဟန်သည် ယင်ချင်း... ပေးလျှော်... ခပ်သုက်သုက်
 တွေးခန်းနဲ့...
 သို့သော်... အစွဲ... ကျွန်ုပ်... ယင်ချင်း...
 'ကျင်းဟန်... ပြောပြ... ထိုင်ချလိုက်လေသည်။
 ကျင်းဟန်... သက်ပြင်း... သည်...
 'မင်း... လှမ်း... ထိုင်... အား...
 ကျင်း...
 'တို့... ရာ... ကြား... လှို... မပြစ်ဘူး...
 ကျွန်ုပ်... သိ... ခင်...
 ယင်ချင်း... အား... ထိုင်... ထ... ဖြစ်လေသည်။
 ကျင်းဟန်... ပေး... သည်...
 'မင်း... ပြန်... အား... ကျွန်ုပ်... သွား... လှမ်း...'

'ခေါ်တယ်ရှင်၊ ကျွန်ုပ်... အနားယူရက်ပတ္တိ...
 'ကျင်းဟန်က... ပတ်ဝန်းကျင်ကို... အကဲခတ်... လိုက်...
 ဆု... သည်... အား... ပျောက်ကွယ်... ပြန်... သည်...
 လူ... ကြီး... ကို... အား... ပေး... တော... ပါ...
 ပတ်ဝန်းကျင်... နေ... ယူ... သည်... ဝတ္ထု... သည်...
 မရှိ... တော... ပြင်...
 'ခါ... ပြင်... မင်း... အနားယူ... ကြား...
 သူ... ပတ်... ကျွန်ုပ်... ဆို... ခင်... ရှိ... အား... နေ... ဆို...
 ဆွန်... ပြော... ပြော...
 သူ... ယူ... သည်... လှမ်း... သွား... လိုက်... ကြပြီး... အနား...
 သေး... သင်... ပင်... ကြီး... အနား... ယူ... ရက်... ကြား...
 သည်...
 သေ... ပြည်... သည်... ဝေ့... ယမ်း... ထိုက်... ခတ်... နေ... သည်...
 ဝန်း... ကျင်... တစ်... လုံး... အား... မြ... အား... တိ... ဆို... ပြန်... သက်...
 သည်...
 ကျင်းဟန်က... အား... သို့... မျှော်... ကြည့်... လိုက်... သည်...
 သူ... အား... မြ... အနား... သည်... မ... ရှေး... ပြန်... နေ...
 အား... လုံး... က... အား... လူ... သတ်... အား... တွေ့... မှတ်... ကြ... သည်...
 အား... သိ... သေး...'

ကျွန်းဟန် တွေးတေးနေစဉ် ဖခင်ချင်း၏ မေးမြန်းသံ
ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘အစ်ကို့ဟာ သူ့ငွေသား ထန်ဘူးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်
နေသလဲဟင်’

ကျွန်းဟန် ခေါင်းခေါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ ဝတ်ဆင်ပါဘူး။ ကျုပ်အေး...
သူ၏ အဖြစ်အပျက်များကို အနုအတိုင်း ပြောပြလိုက်
မည်။

ယင်ချင်း၊ အံ့ဩသွားစေသည်။

‘အစ်ကို့အဖြစ်အပျက် ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်သလို ဖြစ်နေ
တာပေါ့နော်’

‘ဗုတ်တယ်ညီမ’

‘သူ့ငွေသား ထန်ကိုဟာ ရန်သူလိုမရှိပါဘူး။ သူ
ဘေးကြောင့် အထက်ခံရသလိုဆိုဘာ ကျွန်ုပ်တကယ် မသိ
ပါဘူး။ အံ့ဩနေမိပါသေးတယ်’

ကျွန်းဟန်က ဆူမအား စိုက်ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

‘သူ့ငွေသား သေဆုံးသွားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ဝတ်ဆင်ပြီး မင်း
တာမှ မသိဘူးပေါ့ဗုတ်လား’

‘ကျွန်ုပ် ဘေးမှမသိပါဘူးရှင်’

‘သူ့အမှုအတိုင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်းဟန်
နားလည်လိုက်သေးသည်။

‘သူ့ထံ၌ ဆက်၍ စုံစမ်းနေလည်း အကျိုးထူးမရှိတော့
ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

တို့ကြောင့်...

‘ကဲ...မင်းထုတ်ဖမ်းခဲ့ပြီပြီ၊ အာဆင်လုပ်ငယ်လို စိတ်
ထူးသလဲ’

ဟု မေးလိုက်သေးသည်။

ယင်ချင်း တွေးဝေသွား၏။

‘ကျွန်ုပ် နေအိမ်ကြောင်း ယှဉ်လှိုင်းဖြင့် တော့ဘူး၊ ကျွန်ုပ်
ဇာတိရပ်ရွာကိုမဲ ပြန်ပါကေဗျာမယ်’

ကျွန်းဟန် ဝမ်းသာသွားစေသည်။

‘ဗုတ်တယ်၊ မင်းရဲ့ဇာတိရပ်ရွာကိုပြန်တာ အခဏခင်း
ဆုံးပါ၊ ရင်နှိုးစားပေးသင့်တယ်၊ ကျုပ် တတ်နိုင်သလောက်
ကူညီ ခို့ဆင်ပါမယ်’

ယင်ချင်း၏ဘဝရှေ့ရေးအတွက် အကူအညီပေးရန် ဆုံး
ဖြတ်လိုက်သည်။

ယင်ချင်းမှ အစုန်းဟန်အား ဘေးအန္တရာယ်အောင်
မြစ်သွားလေအစဉ်သည်။

ကျွန်းဟန်သည် ယင်ချင်းထံမှ သဲလွန်စေတန်အခွင့်ရရှိသော်
မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း ထင်သလို ဖြစ်ပေးခဲ့ပါ
မရှိ။

သွေးစေ့များကိုခြေရာခံကာ ဝတ်စုံနယ်ရှင် နောက်သို့ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ကျင်းဟန်၏စိတ် လှုပ်ရှားလေးလလို အေးအိမ်လေးလေသည်။

ချစ်ချင်းပင် သွေးစေ့များကို မခြေရာခံဘဲ လိုက်ဆွဲ၏။

မြေပြင်အနှံ့ သွေးစေ့များရှိနေခြင်းကေမဟုတ်ပါ။ သွေးစေ့၏အချို့ ရှိနေသည်ကိုသာ တွေ့ရပြီး နေ့အိမ်ပိုင်၊ မေတ္တာရတေ့စေ့ချေ။

ဝတ်စုံနက်သည် ခက်ရာအနီးအစိတ်စိတ်မှ သွေးကြောများကို ထိုးပိတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် သွေးတိတ် သွေးစေ့ခွဲကြောင်း ထင်ရှားနေပါစေအံ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကျင်းဟန်သည် ဝတ်စုံနယ်သို့အပြေးသွားရာ အရင်ကားခန့်နုနုနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

သတိကြီးစူးထေးရင်း၊ ဗစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ ကေ့ဝတ်သွေးရာ ကြောပါချေး လူသွေးအမ်းအလေး၊ တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းဟန် ခြေသွမ်းရပ်သွား၏။

ထိုလူသွေးအမ်းအလေး၏ မြေပထဝီဝင်အနုအစားတို့ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သည်။

'ဒီနေရာကို ငါ့ရောင်းဖူးသလိုပဲ'

ဤနေရာအနီးတစ်ဝိုက်သို့ သွေးရာထိပေးခဲ့သည့်ဟု တော့မိလေ၏။

ရှေ့သို့ အနည်းငယ်ဆီ၍ သွားလိုက်သေးအခါ လူ၏ အတော့မှ သေချာစေပြီး သွေးရာထိပေးသည့်အရပ်တစ်ခုသို့ ရောက်အောင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

လူသွေးအမ်းအစားအတိုင်း၊ အနုတစ်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်လျှင် အဆောက်အအုံလေး ထစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။

'သီလရှင်ကျောင်းပဲ'

ထိုစဉ် လမ်းအားတစ်ခုခုနှင့် ဆိုင်းဘုတ်အေးအိမ်ခန့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆိုင်းဘုတ်ပေါ်၌....

'မေတ္တာပေးကံ' သွေးရင်း'

ဟူ၍ ရေးသားထေးလေသည်။

ကျင်းဟန်အညွှန်ရှာဖွေရာမှ ရှေးစေ့စေ့အစားမေတ္တာပေးကံ ကျောင်းသို့ ဘယ်လမ်းသွားလိမ့်လေအံ့စွာသည်။

သဲလွန်စ

စေတ္တဝါယောဂီကျောင်း.....

စေတ္တဝါယောဂီကျောင်းသည် တောင်ပူရပ်ကမ်းတစ်ခုပေါ်တွင် ဆည့်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ မြက်ခင်းချုံ့နွယ်များ၊ ဆစ်ပင်ကြီးများ ဘုံ့ဘုံ့ဆိုင်ဆိုင်၊ ရှိသလို စေတ္တဝါယောဂီကျောင်း၏ အဆေး၏အဆုံ့သည်လည်း ပျစ်ပျပ်ဝပ်ဝပ်ဆေး၏လှိုင်းတစ်ခြင်းကြောင့် အဝေးမှ တောမြင်ရမည့် မတုတ်ချေ။

ကျွမ်းဟန်သည် သဲလွန်တစ်ခုပြုတ်တောက်ရာ ခင်ထုတ်ထုတ် လျှောက်လှမ်းလှိုင်းစဉ် တောင်တန်းအောက်မှ ဆင်းလှမ်းသော ယောဂီအယ်လေးတစ်ယောက်၏ စေတ္တဝါစံရသဖြင့် ဝမ်းသာစွာ ရောသေသည်။

'ယောဂီမယ်လေး...ခက'

ကျင်းဟန်အ မြေယူစားပြီး ဟန်စားလို့မိ၏

ယောဂီမယ်လေးသည် ကျင်းဟန်ကို ဘူးခနဲ တွေ့လို့

ချာဖြင့် ကိတ်ဆန်သွားလေသည်။

တ...ရှင်...ရှင်

'ကျုပ်ကို မကြီးမာစေပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်က ရုက္ခဝေမမှ

အစုစပ်ပါဘူး။ မေးမြန်းစုံစမ်းရာလေး၊ ဆစ်ခူရှိုလို့ လားခဲ

တခါ'

ယောဂီမယ်လေး၊ မကျေမနပ် ပြစ်သွားပုံရှိသည်။

ရှင် ဘာမေးမလိုလိ'

'ဒီဘက်ကို ဝတ်စုံနာမ်ဝတ်ထားတဲ့ လူအစ်ယောက် ရောက်

ထားတာ တွေ့သလား၊ မေးမလိုပါ'

ယောဂီမယ်လေး၊ ခေါင်းခါးမာမာလို့မိလေသည်။

'အတော့ဘူး၊ တယ်ယူမှမသားဘူး'

'ကျုပ်က...'

'ဒီနေ့အင်္ကျီ အခွင့်မရှိဘဲ မလာရဘူး၊ ရှင်ပြန်ထုတ်သွား

ပါ'

ယောဂီမယ်လေးသည် ကျင်းဟန်အား မမောင်းဆုတ်လိုက်

အေးသည်။

ကျင်းဟန် စိတ်ရှက်သွား၏

ယောဂီမယ်လေးသည် ကျုပ်ခြင်းမပြုသည်အပြင်မလိုလား

သည် အသွပ်ဆောင်နေရာ အခေါ်ကြံသွားရပါစေရသည်။

ယောဂီမယ်လေးနှင့် ဆက်၍ပြောဆိုနေလျှင် တောင်ကုန်း

လေးပေါ်သို့ အဆီခွင့်ပင် ရှင်တောရမည် မစုတ်သည့်ကို

တွေးမိလိုက်သဖြင့်...

ကျုပ်က ဆွေဝင်းထိုင်ဆေးဂီကြီးနဲ့ တွေ့ရမှဖြစ်မယ်'

ခပ်တည်တည်ပြေးကစား ယောဂီမယ်အေးဆားအမှုမထား

စတုရတ် တောင်ကုန်းဆေးပေါ်သို့ အဆီလားခဲးလေသည်။

ယောဂီမယ်လေးသည် ချက်ချင်းကြွတ်ဆားကျွပ်ဟန်၏

နောက်ကျောလို စိတ်ကြည့်နေ၏။

ထိုနေ့အစီ မည်သို့စိတ်ကူးစွမ်းစွမ်းပသ်၊ သူမအည်း

အမှုမထားတော့ဘဲ ကိုယ်ဆမ်းကိုယ် ဆက်ဆွေးလိုလေ၏။

ကျင်းဟန်သည် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ

မသိမသား စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်လျှင် ယောဂီမယ်လေး၊ ထုတ်

လွှားပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့လျှင် တော့နပ်သွားလေသည်။

ဆောင်ကုန်းလေးပေါ်သို့ ခပ်သွတ်သွတ် အတ်လားခဲးရာ

မကြာပါချေ။ ယောဂီကျောင်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားနထ၏။

ကျင်းဟန်တ ဟိုဟိုသည်သည် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ယောဂီကျောင်းသည် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှုရှိပြီး တိတ်ဆိတ်

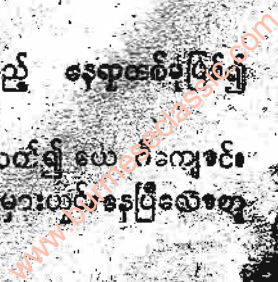
ငြိမ်မာနေလေသည်။

လူရိပ်လူဆောင်ပင် တော့ရခါ။

သူ့ဆောင်ရွက်ရာ၊ အထူးရှေးမှီအည့် နေရာအစီစဉ်ရှိ၍

အေးချမ်းနေခြင်း ပြစ်ပါစေရသည်။

ဝတ်စုံနတ်လူသတ်သမားနှင့်ဝတ်သတ်၍ ယောဂီကျောင်း

တော့အသားနုစဉ်မှပင် နန်းကံကျောတစ်ခု အောက်ခံအစ
ခေါ် ဝေးဝေးသံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားရသိရစေသည်။

‘မင်း ဘယ်သူလဲ၊ မိန့်နာမည်မှ တစ်စရာလုပ်တယ်’
ကျွန်းဟန် အပြောကလေး လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။
ထိုအခါ ဘယ်သူလဲ၊ ကြီးကြီး ဝေးဝေး ကြီးစစ်ဝါးသား တွေ
မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျောင်းထိုင် ယောဂီမယ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ၏။
ထိုအခါ ယောဂီမယ်ကြီး ရောက်လာသည်ကို မော်ဆိုက်ရသဖြင့်
ကျွန်းဟန် ထိုစဉ်ကလေးအစသည်။

အကယ်၍ ယောဂီမယ်ကြီးသည် မုက္ကုဒ်ပေးချေသည့်ဖြစ်လျှင်
မလွတ်ဟု တော့မိလိုက်၏။

‘မင်း ဘယ်သူလဲ၊ မိန့်နာမည်မှ တစ်စရာလုပ်တယ်’
ယောဂီမယ်ကြီးက ဆပ်ခေးလာလေသည်။

ကျွန်းဟန်က လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်လေ၏။
‘ကျွန်ုပ်ထော် လှတစ်ဆောင် လေးရှားတပေါ့’

‘မင်းက ဘယ်သူကို တွေ့ချင်လို့လဲ’
‘လူ့ဘဝကလေးကစလေးစစ်ခါ’

‘ဘုရား...’
ကျွန်းဟန်၏အသံကြောင့် ယောဂီမယ်ကြီး လှုပ်လှုပ်

ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။
‘မင်း ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ လူ့ဘဝကလေးကစ

လေးစာကို လေးရှားက ထုတ်လား’
‘ဘုရား...’

ယောဂီမယ်ကြီး၏မျက်နှာ ခေါ်အန် တင်းမာသွားလေ
သည်။

အောင်ကျွန်းပေါ်ကပ်သည် ထင်းကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။
‘မင်း အခုချစ်ချင်း ဆင်းသွားပါ’

ကျွန်းဟန်အား ချစ်ချင်း အောင်ထုတ်လိုက်အစတေ့
သည်။

ကျွန်းဟန်က အဆင်မပြေကာ ရပ်နေလိုက်သည်။
‘ဝတ်စုံနုနုဝတ်ထားတဲ့ လူ့ဘဝကလေးကစ မိအောင်

ကျွန်းလေးပေါ်ကို တက်လာအောင်လှတယ်၊ ဖင်ပေးနဲ့ကြွေးထို
ရောစောအင်းမယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုဆို သက်ပစ်ပိ ခန့်ခေးကလေး

ပေက္ခာကလေး၊ မိခင်ကလေးတွေ မုက္ကုဒ်ပေးရန်ကြံပီခိုမယ်’
ယောဂီမယ်ကြီး ခေါ်ပြသွားသည်။

‘မင်းကို တောင်ကျွန်းပေါ်က ဆင်းသွားလို့ မပြုခန့်
ကလေး ကြားသွားအေး’

‘လူ့ဘဝကလေးကစ မိအောင်ကလေးကစ ကျုပ် ဆင်းသွား
နိုင်ပါဘူး’

‘မင်း...မင်း’
ယောဂီမယ်ကြီး ပို၍ ခေါ်ပြသွားလေသည်။

‘ရက်စက်ကြွင်းကြွတ်က လူ့ဘဝကလေးကစ မိအောင်ကလေး
ကစ ကလေးကလေးကလေးလို့ မင်း ထင်နေတာလား၊ မင်း

အောင်ကလေး စော်သားပါအေး’
ကျွန်းဟန် လက်ကပြလိုက်သည်။

'ယောဂ' ဝယ်ကြီး၊ ဝှက်ထူးအယ်လီ နှစ်စုံတော
မထုတ်ပါဘူး။ လူသတ်ဆန်းပေး၊ ခြေတံဆေးရောင်လို့
ခုကုသော့မှားစိုးရိမ်လို့ ပြောနေတာပဲ။

'ငါတို့အတွက် ဘာမှပူဇော်မယ့်ဘူး၊ မင်းအမြန်ဆုံးဆင်း
ထားပါ'

ကျွန်းဟန်၏မျက်နှာကြို၊ ရှုံ့မှဲ့သွားစလဲသည်။
'ခုကုဝါပဲဗျာ'

ဟူ၍လည်း၊ ညည်းတုံးလိုက်လေသည်။

ယောဂ' မယ်ကြီးထ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

'ဒီနေရာကို ယောကျ်ားတွေ လာခွင့်မပြုဘူး၊ မင်းကို
ထန်ခံပြီး စကားပြောနေစားစောစင် ကံတောင်းလှပြီမှတ်
ပါ။ ကဲ... မင်းဆွေးမတခု'

ကျွန်းဟန်သည် ယောဂ' ဝယ်ကြီးနှင့်အတိုက်အခံခံပြော
လိုက်သည်။

'အောင်ပါပြီဗျာ၊ ကျုပ်သွားပါအော့ဇော်'

အလျှောက်ပေးစား တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့
လေတော့သည်။

ယောဂ' ဝယ်ကြီး၏အတိုက်အခံသည်။

သစ်ရွယ်အချို့ ကြောက်ရွံ့စွာ။

ခြေစေ့ဝှက်ဆေးပြေးလာစား သစ်ရွယ်တို့သည် ကျွန်း

ဆန်၏ ခြေထောက်အနီးသို့ရောက်လာ၏။

တောင်ကုန်းလေးအားထံသို့ ရောက်လျှင် ကျွန်းဟန်က

ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။

ထူး၏ရင်ထဲ တဝင်ကျော်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

'လူသတ်ဆန်းပေးဟော့မေတ္တာပေးစေ' ကျွန်းဟန်က

ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် လူသတ်ဆန်းပြောနေစားစောစင်

ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် လူသတ်ဆန်းပြောနေစားစောစင်

ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် လူသတ်ဆန်းပြောနေစားစောစင်

ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် လူသတ်ဆန်းပြောနေစားစောစင်

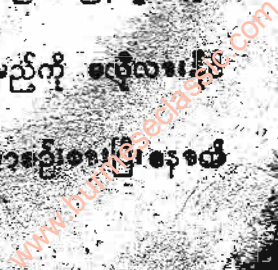
ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် လူသတ်ဆန်းပြောနေစားစောစင်

ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်းဟန်သည် လူသတ်ဆန်းပြောနေစားစောစင်

ကျွန်းဟန်၏အတိုက်အခံကို ဖြစ်နေသည်။

'နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီ၊ အမှန်တကိုင်၊ ၁၀၆ ဝေါက်
လေးအောင် စုံစမ်းရမယ်'

အောင်ကျန်းအေးပေါ်သို့ ပြန်ဘာမိသွားရန် ဟန်ပြုဖို့
လိုအပ်၏။

ကျန်းဟန် အနောက်လှည့်ကာ ခြေထမ်းသုံးအေးသွမ်း
ချွတ် လှမ်းပေါ်သွားသည်။

'ဟူ...
ထမင်းထမင်းလေးတို့သံဘစ်ချွတ်ထွက်ပေါ်သွားပြီ၊ လူရိပ်
အင်ခုံ လှမ်းခန့် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရမည်။

'ရပ်လိုက်...
အော်ခင်၊ နီဆံသည်၊ ထွက်ပေါ်လာသည်။
ဟင်...'

ကျန်းဟန် ရင်ထိတ်သွား၏။
ကပ္ပကယားအနောက်ဆုတ်ကားကြည့်လိုက်တော့မှ အောက်
မယ်ကြီး ထောင့်ရှိသာသည်ကို တွေ့လိုက်ရမည်။

'ကြော့... ဝင်ဗူးကို၊
ယောစင်... မယ်ကြီး၏အဖွဲ့မှာ ခေတ်ထန်အု၏။
'မင်း၊ ဘာကြောင့် ထွက်မသွားသေးတော့လို့'
'ကျွန်...'

'ဘယ်... အောင်ကျန်းပေါ်ကို ပြန်အဆီဖို့ စိတ်ကူးနေ
အယ်၊ တော်ကယ်။'

ကျန်းဟန် ဘာမမေးပြေတိ နေလိုက်သည်။
ယောစင်... မယ်ကြီးက ခြေပေါ်ခြားဆ နှင့်လိုက်လာသည်။

'မင်းဟာ ဝတ္ထော့သေအင်... ကျောင်းကို တင်နေရင်ယူမိ
နဲ့အေးပေါ်ဖြစ်မယ်၊ ဒါဆိုရင်အေး ကျုပ် သည့်မေနိုင်မှ
မဟုတ်ဘူး'

ကျန်းဟန် ခေါင်းခေါ်ယမ်းလိုက်သည်။

'ကျုပ်က ယောစင်... ကျောင်းကို ဝတ္ထော့သေအင်... မဟုတ်
ဘူး၊ လူသတ်သမားကို လိုက်ရှာနေတာပေါ့'

'အေး... ဒီအရာမှ တစ်လှည့်လည်... ဝတ္ထော့... ဘွဲ့ မင်း
မျိုးပြုံးပြုံးမတုတ်လား'

'ခါက...'

'ဘယ်... ငါက မင်းကို လိမ်ပြေးနေတယ်လို့မျှား ထင်
သား'

ကျန်းဟန် ပန်းထွန်းနှိုက်မိလာသည်။

ယောစင်... မယ်ကြီးက အနောက်ဘက်သို့ လမ်းညွှန်ပြု
မိသည်။

'မင်း ခုချွတ်ချွတ် ထွက်သွားပါ'

'ကျုပ်က...'

'မင်း သွားလေ...၊ ဝတ္ထော့သေအင်...
ကျန်းဟန် ဆက်ပြင်းချလိုက်သည်။
ယောစင်... မယ်ကြီးနှင့် ပြဿနာပြေမိလိုပါစေ၊
ထို့ကြောင့်...'

၁၄၇ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

'အောင်ပေါ်ပြီချစ်၊ ကျုပ်ဆွေးပါတော့မယ်'
အေးဆုံးလျှင် ချစ်ခင် လှည့်ထုတ်လမ်းခဲ့ပြီး အစ်ချစ်
ဆီလေး ခောင်းငုံမကြည်တော့ပါ၊
ယောဂီမယ်ကြီးမှာ မကျေနပ်ဖြင့်စိုက်ကြည့်ရင် တျော်
ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ပုထမပိုင် ပြန်၊

(ဇုတိယပိုင် ဇာတ်သိမ်း ဆက်ဆက်ပတ်ပတ်ပါရနီ)

တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အစွန်းရောက်မေတ္တာ

(ဇုတိယပိုင် ဇာတ်သိမ်း)

သဲလွန်စ

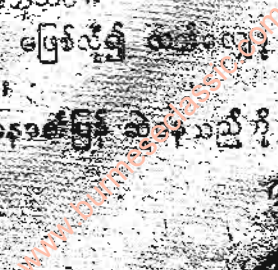
မေတ္တာယောဂီကျောင်းသည် အနာမိတ်သင်တန်းနှင့်
ရပ်ခဲပြု ပြုစီမံသည်။

ကျင်းဟန်သည် ဝိတ်ပုဂံစွာပြု၍ ကျေးခိုင်း ထုတ်လာ
ခဲ့သည်။

ထူးစွာ ယောဂီကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ အနိမိတ်သင်တန်း
ကျင်းပလည်းကောင်း ရှေးပညာအညွှန်းဖြင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်
အယောဂီမေတ္တာနှင့် ရပ်ဆိုင်းရမည့်အားဖြင့်ပါသည်။ ဝေဒနာ
နက်ရှင်တို့မှ ရှေးပညာအညွှန်းအတိုင်းဆောင်ရွက်ပါ။

ထို့ကြောင့် အကျိုးမြဲပြသရာ မပြစ်လို့၍ ထိုအကျိုး
အား ထက်လေးခဲခြင်း ပြုစီမံသည်။

ထူးစွာ မြေလှမ်းပျားကား နေအစဉ်ပြန် ဆင်းခဲ့သည်ကို
မနည်းထိန်းထားရမည်။

ထရာခံဘို့ ခဏထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိသေးသော်လည်း သံ
ထွန်းများအား ရရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

ကျွန်းဟန်အတူတူ ကံခံကြံနုရသည်မှာ သူဌေးကြီး
ထန်ထံသို့ ပြန်မသွားနိုင်သေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အားလုံးက သူ့အား လူ့ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်းမှ နေ
ကြသည် ချောက်ပါလား။

ကျွန်းဟန်သည် ဦးတည်ရာမဲ့ သူ့ထံလာခဲ့ရာမှ...
'ဝတ်...'

လေတိုးသံသံ သံ ထွက်ခွာအတောအခါ နေ့စက်ကျော
အားမူနေ၍ အရာဝတ္ထုတစ်ခု ပစ်လွှင့်လာသည်ကို သတိ
ပြုမိလိုက်လေသည်။

'ဟိတ်...'
ကျွန်းဟန်သည် ငြားသံတစ်ချက်ခန့်ကား လေထဲခုန်အား
ရွှေစင်တိမ်းသို့တစ်လှည့်လည်သည်။

ဝင်းထီးအောက်ပေးအားအစဉ်အနိမ့် တစ်ခုသို့
ထုတ်ပြေးထွက်ခွာအားအစဉ်အနိမ့် သွားပြီ။ မသွမ်းမတမ်း
ရှိ သစ်ပင်တစ်ဝင်၌ နိမ့်ဝင်သွားလေသည်။

'ဝတ်...'
ကျွန်းဟန်သည် လေထဲကျမ်းပစ်အား မြေပေါ်သို့ ညင်
သွားစွာ ခုန်အားထုတ်လျှင် သစ်ပင်ရွှေ့သို့ ရောက်ရှိသွား
လေတော့သည်။

သစ်ပင်၌ နေမြှောင်တစ်ဖက်စီစီဝင်နေပါသည်။

ခါးရိုး၌ စားရွှေထိပ်အလေးတစ်ခု ရှိနေသည်ကို တွေ
ရ၏။

ကျွန်းဟန်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။
လူသူတစ်စုံအစီယောထိမှမရှိဘဲ ပကတိအေးချမ်း၊ ငြိမ်
သက်နေပါလေတော့သည်။

တိတိကဆီဆီ ကိုခိုအိမ်ခဲ့သူမှ နေ့စင်တိမ်းသွားပြီဖြစ်
ကြောင်း ထင်ရှား၏။

'ဗုဒ္ဓက ငါ့လိုလုပ်ကြချင်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး'
ကျွန်းဟန်က နေမြှောင်ကို ဆွဲသွတ်အား နေ့စင်ထိပ်
အလေးကို ထုတ်ထုလိုက်လေသည်။

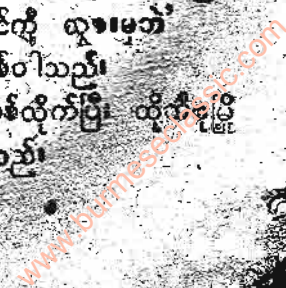
နေ့စင်ထိပ်အလေးကိုပြန်ကြည့်လိုက်လျှင်...
မိတ်ဆွေ...

ဝတ်စုံနံ့ထိခွင့်သူ မတ်သားအကြောင်းသိလိုပါ
က ထိုစံစုမြို့ ချင်းလိခေးသေအားဆိုင်ရာ အားခွဲဝါး
ကူညီလိုအား

ဟူ၍ ခံရအားထွက်သည်ကို တွေ့ရအေးအသည်။
ကျွန်းဟန် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

'ငါ့ကို တယ်သူမှူး ကူညီချင်အားပါလိမ့်၊ တစ်ခုဖြစ်
ဖြစ် ထိုက်စုမြို့ ချင်းလိခေးအောက်ဆိုင်ကို ထွားမှတ်'
သု၏စိတ်က မြေပေါ်သွားပြီဖြစ်ပါသည်။

ထောဝ်ကျောလိခေးအား မေပစ်လိုက်ပြီ ထိုက်စုမြို့
သို့ သွားရန် ဆုံးဖြတ်သွားလေတော့သည်။

ထိုသို့ဆို-

ထိုနေ့မှာတော့ ကန်ကုန်း၊ ကျေးရွာနှင့် ယယ်ပိုင်ခန့်
အဝေး၌ တည်ရှိသော မြို့အေးတစ်မြို့ဖြစ်သည်။

အဲဒီနေ့မှာ ယယ်ပိုင်ရေအောက် အချက်ကချာ တျဉ်း
ကုန်သည်ပွားများ၊ ဝေလည်း သွားလာကြသည်ဖြစ်၍
စည်ကားသလို မြို့ကံကောင်း မြို့လေးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျင်းဟန်သည် ထိုကံစုမြို့လေးသို့ ရောက်ရှိစေပြီဖြစ်ပါ
သည်။

အမ်းခေါ်၍ အရောင်သေးသွား စုံလင်စွာ ဝတ်ဆင်ကာ
ထုတ်ခွားသွား၊ အရောင်ကြည့်သူများဖြင့် ချစ်ကားခနဲအေးသည်။

ကျင်းဟန်က ဟိုဟိုသည်သည် အကဲခတ်ခြင်းသွားလိုက်
ရာ အင်အားရသည့်အရောင်ပင် ဝတ်စုံကမ်းယောက်က သူ၏

နေ့ကံကောင်းကို စိတ်ကြည် နေသည်ဟု ခံစားစားရပေ
သည်။

ဆိုကြောင်း ခြေထမ်းရပ်တေ ချားခနဲ နားထိုက်ကြည့်ကြည့်
လိုက်သည်။

ဆိုဒေါ့ မလှမ်းခကမ်း တစ်နေရာရှိ ဆင်သီးဝလံချား
ရောင်ချသည်-ချာဆိုင်လေးမှ သူတစ်ယောက်က သူ့အား

စိုက်ကြည့်-သည်ဆို တွေ့မြင်လိုက်ရပေသည်။
ထိုလူက သေးလေးနူးချာ တွေ့မြင်လျှင် ကျင်းဟန်

စိတ်ပျက် သွားပေတော့သည်။
ကောင်းကင်လူကြီးနှင့် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်စာပြီ၊ တွေ့

နေရသေးတယ်။

သူ့အား စိုက်ကြည့်သောအခါ သူ့အင်္ဂါ၊ ကံကောင်းလျှင်
ဝေးကို တာဝန်ယူသားသည် အောင်လဲ ဖြစ်နေပါသော
သည်။

အောင်လဲသည် သူ့အားလူသတ်အရာခံသူ တစ်ချိန်လုံး
စုပ်စုပ်သွားဖြစ်ပါသည်။

ကျင်းဟန်သည် အောင်လဲနှင့် ရင်ဆိုင် နိုင်မည် မမြင်
ချင်ဟန်အောင်သာ ဝေလည်းသုတ် လျှောက်သွားပြီ၊ အဲဒါ
ကြိုအေးလေးတစ်ခုအတွင်းသို့ အပျားအဆေး ချိုင့်ဝင်ပိုက်ပေး
သည်။

အပ်ကြားထဲ၌ ကြက်တဲလောင်သူများနှင့်အတူကြွခြင်း
ပျား၊ ချိန်ခွံများဖြင့် ရွယ်ထားနေပါသည်။

တစ်လမ်းလုံး ကြွသွားရာ ဘဲများခတ် နှံလောင်နေပါ
သောစသည်။

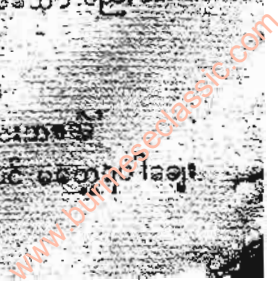
ကျင်းဟန် အသက်ရှူအဝအောင် ပြန်သွားခေတ်သည်
စုပုံထပ်ထားသော ကြက်ခြင်များအနက်မှ မသီးသေပုန်း

တွယ်ရင်း ခြေရာပျားလေးကို ခြင်
အောင်လဲလိုက်လာလျှင် ချက်ဟက်ကို သူ့အား မြည့်မြင်

နိုင်စေရမည် ဟုထင်ပါသေး။
ကျင်းဟန်က မောင်ကြည့် လိုက်သော်လည်း အောင်လဲ

လိုက်လာသည်ကို မတွေ့ရဘူးချာ
ကျင်းဟန် အံ့အြာတွေးမိတော့သည်။

ဟဲ့ တာဝန်ကြောင့် လိုက်လေးသွားတာဆို
အောင်လဲ၏ အချိန်အယာဇာတ်ပင် မတွေ့ရပါချာ

မှတစ်ဆင့် ခုတု ခါးကပ်အရေကြိုတုကိစ္စရှိနေအား အံ့ဩ
 ရော့ပေး အောင်လို့ အာထေ့များ လုပ်နေပါလိမ့်
 ကောင်းလိမ့်ကားခွဲထွဲအား ခပ်နဲ့နဲ့ပြုမိလေသည်
 ကျွန်းဟန် ပန်းကောင်နေသည်ကို ရေခဲမိတ် ဟိုဟို
 သည်သည်ကြည့်ကား လမ်းကြား ထစ်ပစ်သို့ ထုတ်သွား
 လေးတော့သည်။

ကျွန်းဟန်က ပန်းကယ်ရာမှ ထုတ်ဆိုက်လေသည်။
 ကောင်းလိမ့်ကို ကျွန်ုပ်တို့အား ချီးမွမ်းချား၊ သူ့နေရာထိ
 ချီခိုအားပြု အကဲခတ်ရအပ်
 ခုက ချောင်လမ်းကြားထဲမှ ပြေးထွက်လိုက်လေသည်။
 လမ်းကြား ထပြင်တတ်သို့ ရွာဖွဲ့လျှင် မလှမ်းမဝမ်းနိုး
 ခင်သည်သုတိသွားနေသည့် ကောင်းလိမ့်ကို စတုလို့ကိစ္စအသိ
 အညွှန်း

ကျွန်းဟန်က ပန်းကယ်လျှင် မသိမသာ နှာဆီယောင်ခံ
 လိုက်သွားလေသည်။
 ကောင်းလိမ့်က မြို့တောင်ပိုင်းသို့ ဦးဆောင်ကာ ထွားနေ
 ရင်း ပြစ်မိသည်။
 ကျွန်းဟန် နှောင့်ထောင်ခံ ထိုစဉ်လေသည်ကို မရိပ်
 မိချေ။
 မြို့တောင်တစ်ဖွဲ့ လျှော့ဆိပ်ခြေ ထပြည့်၊ ပြည့်၊ ကျပါး
 သကား သင်္ဘင်ကြိုချက် ဖုံးလွှမ်းနေသည်ကို တွေ့ရသလို
 ခပ်ပျက်ပျက်၊ ခြံဝင်းပျက်ချား၊ ရှိနေသည့်လည်း တွေ့ရ
 လေသည်။

ကောင်းလိမ့်က ခြံဝင်းပျက် ထစ်ခဲအကင်းသို့ ဝင်သွား
 နည်းကို တွေ့ရအောင်အခါ ကျွန်းဟန် အံ့ဩသွားလေအောင်
 အညွှန်း

ကောင်းလိမ့်က ချီးမွမ်းမှုမှခွဲကာ သေချာနေပြီ
 ယူကာ ခြံဝင်းပျက်ထဲသို့ လိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ခင်
 အောင် ဝဲဘက်တစ်နေရာမှ လှမ်းသွားနေသူတစ်ယောက်ကို တွေ့
 နေရာထိ ရှေ့ပြေး ကျားအသားကို ခြံဝင်းထဲသို့ သစ်ပင်ကြီး
 အနောက်တစ်ဖက်သို့ ပြေးဝင်ရန် ကျွန်းဟန်အလိုက် လေသည်။
 လူတစ်ယောက်သည် ကောင်းလိမ့်က သွားလေ ခြံဝင်း
 ရှေ့ကြိုဆီသို့ ဦးတည်ကာ ခပ်ဆူဆူဆူ ဆွဲလေအောင်
 ချည်း။

ထိုလူကား အသားမင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည့်
 ကို တွေ့ရ၏။
 ကျွန်းဟန် ပိုပြီ၊ စိတ်ဝင်အား သွားအကွဲသည်။
 'အေးအိုင်ထဲက ယောက်ျားကောင်းအေးကတော့ စတ်စိုနီ
 နှင့် ဖတ်သင်္ဘင်အသား သေချာပါပြီ'

ထိုအထဲမှ မယ်လေးသည် ဟိုဟိုသည်ကဲ့သို့ အကဲခတ်
 ကြည့်ပြီး ခြံဝင်းပျက်ကြိုအကင်းသို့ ဝင်သွားသည်ကို တွေ့ရ
 လေသည်။

ကျွန်းဟန် စိတ်ပျက်စရာလေသည်။
 အကြောင်းတစ်ခုခုအစရှိနေပြီ။ အကဲခတ်လို့ မထွေး
 အောင် ကျောင်း အယ်လိုချား ပစ်သတ်နေလိမ့်

ချက်ချင်းပင် သစ်ပင်နှောက်ကုန်မှ ထုတ်ကာ ခြံဝင်း
အတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

ခြံဝင်းအတွင်း၌ အိမ်အိုပျက်ကြီးအစ်လုံး ရှိနေပါသည်။
ချွန်နယ်ပိတ်ပေါင်းများစွာ၊ ဖုံးလွှမ်းနေရာ လူသူစုန်
ဝတ်စားသည့်များ ကြီးပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားနေ၏။

စိုစွတ်စွဲခြံဝင်းပျက်ကြီးအတွင်း၌ ကောင်းလီနှင့် ယော
ဝီမယ်လေးအစ်ယောက်တို့ တိတ်တဆိတ် ဆုံတွေ့ကြုံခြင်းမှ
တန်ဖောတရမ္မ လူထုတို့များနှင့် ကျိန်းစေ့ ပတ်သက်နေရာ
ပေလိမ့်မည်။

ကျွင်းဟန်သည် သစ်ဝင်ချွန်နယ်များကို ဓာနာဓာကွယ်
ထွက် ခြံဝင်းအတွင်းသို့ဝင်ပြီး အိမ်အိုပျက်ကြီးဆီသို့ ချဉ်း
ကပ် ထွားလိုက်လေသည်။

ဆေးဝေ့ ငယ်တို့တစ်လှည့်စောစောအခါ မြက်ဝင်ရှည်များ
၏ စင်္စုစုပြည်သံများ ထွက်ပေါ်စားလေသည်။

သစ်ရွတ်များလည်း တဖြုတ်ဖြုတ်ကြေကျလေသည်။
ထိုမှအပ လူသံသုသံကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ
နေလေသည်။

ကျွင်းဟန်သည် အိမ်အိုပျက်ကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိသွား
စောစောကြီးပုခေသေ ပျဉ်ချပ်များကြီးမှနေ၍အတွင်း
တစ်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်လေသည်။

အိမ်အိုကြီးတို့ လူသူ အစ်စုံအစ်ယောက်မှ မတွေ့ရပေ
ချေ။

ကျွင်းဟန် အံ့ဩစွာ၏။

'စော့ဝီမယ်လေးနဲ့ အောင်းလီတို့ ဘယ်ရောက်သွား
ကြပါလိမ့်'

ကောင်းလီတို့ ပျောက်သွားမလှပျောက်သေး။
ကျွင်းဟန် မနေနိုင်အာရုံဘဲ အိမ်အိုပျက်ထဲသို့ လှမ်းဝင်
လိုက်လေတော့သည်။

'ကျွ...ကျွ...'
'ရှပ်...ရှပ်...ရှပ်...'

ကျွင်းဟန် အိမ်အိုပျက်ထဲသို့ ရောက်သွားလျှင် အဆိပ်လံ
မျိုးစုံထုတ်ပေါ်စားလေသည်။

မြေကြွယ်ကြီးများ၊ အ ဝရန်းသုန်းအားဖြင့် ပြေးလွှား
ထွားကြွခြင်းဖြစ်လေသည်။

'ထိုမျှမကစသေး...'
'ဖအပ်...ပလပ်'

'ဖျပ်...ဖျပ်'
ခေါင်မိုး ဆုတ်တန်းများပေါ်၌ တွဲအောင်ပိုနေသော

ဆင်းနိုများ ထပ်လွှားခြင်းဖြစ်လေသည်။

၀၆၂။ ကတ္တုသိုလိသံကဏ္ဍစာစီ

ထွင်းဟန် ခြေထမ်းတုံ ခနဲရုပ် သွားလေသည်၊
အောင်လိနှင့် လေးဝယ်မယ်အေး၏ ကရိမ်အယောင်ခင်
မထွေ့ရပါ။

တုန်းဟန် စေတနာပြစ်သွားသည်၊
ထိမ်တိုပျက်ထဲ၌ လိင်္ဂလံ ရှာဖွေကြည့်သိုက်သော်အည်း၊
လုံးဝမထွေ့ဘဲ ပျံ့စေဆီချင်းစလှ ပျောက်ဆုံးသွားအေးသည်၊
ထွင်းဟန် အာမျှ မတတ်သဘောဘဲ အစီအလှည့်စာ
ပြန်လှန်လာခဲ့ရလေအတူသည်။

မိတ်ဆွေကောင်း

အင်းလိစားသောက်ဆိုင်...
အင်းလိစားသောက်ဆိုင်သည် စားသောက်ဆိုင်ကြီးများ
နှင့် ညှိဆရာအော ဆိုင်ဝယ်အေးကန်ဆိုင် ပြန်ပါသည်။
အနီး ပတ်ဝန်းကျင်မှ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများ ကဲ့သို့
ဟန်တပြည့်ဖြင့် ရောင်းချနိုင်ခြင်း ခန့်အဖို့ ဟင်းလျှာ
အမည်စုလင်ခြင်းအည်း ခန့်အဖ
အင်းလိ ဆိုင်ကြီးများကဲ့သို့ ရှေးမကြီးသဖြင့် လူတိုင်း
အင်းလိစားသောက်နိုင်ရအောင် ပြုစုပေးဆောင်ထားရအောင်
ဟု ဆိုနိုင်ပါအေးသည်။
ထွင်းဟန် ရှေးထိုက်စားသောက်ခန်း နှင့်တူစားသောက်
သွန်းသွားပြန်ပြန်၍ အနည်းငယ် ရှေ့ခင်းရင်း

ဆိုင်ဆီမှ ထုတ်ဝေလေသော တင်းနို ဗူးကြောင့်
တွင်းဟန်အညို၊ ဝိက်ဆာလာပြီး စားစရာများ မှာကြား
စားသောက်လို့မိလေသည်။

ဈေးပေါ်ဆော်သည်။ စားသောက်ရသည်မှာ အရသာ
ရှိလှပေသည်။

ကျွင်းဟန်သည် ကြုံတွေ့နေရသည့် အခက်အခဲဒုက္ခများ
ကိုပင် မော့လှူလှူစားကစား အားရပါးရ စားလိုက်၏။

စားသောက်ပြီးစီးသွားတော့မှ ဝတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲ
ခတ် ကြည့်လိုက်လေသည်။

စားစား ချိန်းဆီလိုက်ထုကို သတိရလားပြီ၊ ရှေးဓမ္မကြည့်
လို့မိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆိုင်ထဲ၌ ပို၍လှူရှင်းသွားသည်။
စားသောက်စရာ ဘစ်ယော့ဖော်စ နှစ်ယော့ဖော်စသော ရှိအေး
သည်။

‘ဘယ်သူကများ ငါ့ကိုချိန်းလိုက်အေးလဲ့’
တွင်းဟန် ခေခင်ဆိုင်၊ နေလိုက်ဆော်အညို မညှိစုက
လှူအား လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း မပြုကြပါချေ။

တွင်းဟန် မတွေ့နေပုံဖြစ်လာသည်။

‘ငါ့ကို တူညီချင်တယ်ဆိုပြီး ချိန်းလိုက်စား၊ ခုတော့
ဘယ်သူကမှ လာပြီ မဆက်သွယ်ကြပါလား’

စားသောက်ကျသင်ငွေပေးချေကစား ထုတ်လွှားရန် ဆို
ပြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုင်ရာမှထရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ဆိုင်လူဆင်ဆင်ယောက်
အထူထူသို့ ဦးဆောင်ကာ လှမ်းလာနေသည်ကို တော့ရလေ
သည်။

ဆိုင်လူဆင်အား မျှော်တော့ခင်ခင် ခိုမိကြည့်နေလိုက်
သည်။

ဆိုင်လူဆင်သည် အနီးသို့ ရောက်လာပြီ ဦးညှိဘိ အရံ
အားသပြုလိုက်လေသည်။

‘နောင်ကြီးနားမည့် တွင်းဟန်လာခင်ဗျာ’
ကျွင်းဟန် ခမ်းသာသွားသည်။

‘ဟုတ်စာယ်... ဘေးကိစ္စမရှိ ပြေးဝါ’
‘နောင်ကြီးရဲ့မိဘိဆွေက မှာသွားပါသော်၊ ဒီည ဘန်း
ဆိုင်ယံအချိန် မြို့ပြင်သချိုင်းကို လာခဲ့ပါတဲ့ခင်ဗျာ’

‘ဟေ...’
တွင်းဟန် မတွေ့နေပုံဖြစ်သွားလေလေရသည်။

‘ငါ့ကို ဟိုချိန်းလိုက် ဒီချိန်းလိုက်နဲ့ ဘေးများ မုဆိခန
သလိုမသိဘူး၊ နေခမ်းဝါဦး၊ သူ့က ဘယ်သူလိုဆိုတာ
အုပ်ကို ပြေးခမ်းပါဦး’

ဆိုင်လူဆင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကျွင်းဟန်လဲ ခမ်းဝါဘူးခင်ဗျာ၊ အစ်ခါမှ မမြင်ပူတာ
အိမ်အစ်ခယာဆိုပါ’

‘လူစိမ်းတစ်ယော့ဆိုရင် မင်းနဲ့ ဘယ်လို ခတ်သစ်ခဲ့
သလဲ၊ ပြေးခမ်းပါဦး’

ဧက ခီဆိုင်ရာ လာစေးသောဆီရင်၊ ကျွန်ဘက်က
အကူအညီ တောင်းခံခဲ့ဖူးပါ။ ဒီကနေ့မှတော့ ကျွန်းဟန်ဆိုတဲ့
အောင်ကြီးက ခေါ်ခေါ်ပေါ်လို့ ရောက်လေလိမ့်မယ်လို့
ပြောပါသည်။ သူ့မှတစ်ဆင့် အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ ချိတ်အကြောင်း
အောင်ကြီးလို့ နောင်ကြီးရောက်လာရင်ပြောပေးဖို့မှတစ်ဆင့်
အောင်ကြီး

ကျွန်းဟန်အ ဆိုင်လုလင်အား ခိုထဲကြည့်ကာ ခေးခို
သည်။

နောက်ပြင်...ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကျွန်းဟန်ဆိုတာ မင်းဘယ်လိုလုပ်
ဆဲဘယ်

နောင်ကြီးက စားသောက်ပြီး တွေးစားစေခင်ဆိုင်ထဲ
ထုတ်ပေးသော ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်နေတော့ တစ်ခေတ်
လေးကို ခေတ်နေတာပဲဖြစ်ရမယ်လို့ ကျွန်အောင်အကဲခတ်
မိခဲ့ဖူးပါ။

ဆိုင်လုလင်မှ လူပေါင်းစုံနှင်ဆက်ဆံနေရသဖြင့် အခါ
အကြိမ်မှတစ်ဆင့် အကဲခတ်ပါနေပြီဟု ကျွန်းဟန် ဆင်ခြင်
လုပ်ဆောင်သည်။

ဧက တစ်ကြိမ် ဟိုချိန်၊ ဒီချိန်၊ လိုက်လုပ်နေ
တာပဲ

ကျွန်းဟန်
မင်းနဲ့ နေခဲ့ဖူးတာ၊ နေခဲ့ဖူးတာမှ ပိုကဲဆံ၊ ပိုတာ ပြန်
မပေးနိုင်တော့

ကျွန်းဟန်သည် ငွေထိုးလေးအန်တုံး ထုတ်ပေးရင်း ထိုင်
ရာမှ ထလိုက်လေးအန်တုံးသည်။

ည...
အောင်ကြီးက ပေါ်၍ ကန်ထိုင်ဆိုင်နေသည်။
ကြွယ်ကလေးများလည်း အောင်ကြီးကန်ထိုင်နေထိုင်
ဝင်းအက် တောင်ပန်နေထိုင်နည်း

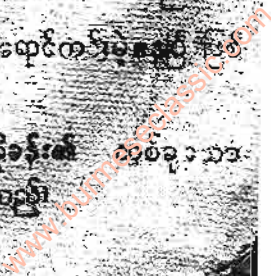
ဗွေ၊ ကြိုင်စင်ပျံအေး ဝန်ခိုနေဖူးတဲ့ ဝမ်းသာနေ
သည်။ ညအေးအေးများ သန်သန်ညင်ညင် ဝါဆိုဝန်နေ
လည်

အေးချမ်းသော ဝမ်းသာ ညတန်ညဖြစ်ပါသည်။
ထိုနေ့ မြို့ကလေးမှာ အေးရာကောင်းကောင်း အိမ်အေးက
နေပြီဖြစ်သည်။

အမ်းများပေါ်၍ လှည့်ကင်းရှင်းနေသည်မှာ ဝမ်းသာ
လှည့်နေမှုများပင် အထွေထွေပဲ

အိမ်ထိုင်ခိုလို့ တံခါးပိတ် မိမိတံခါးပိတ်ထားလေသည်။
မက်လာတည်းခိုခိုမှတည်း မီးရောင်ကန်ထိုင်နေပြီ ဖြစ်
သည်။

ကျွန်းဟန်သည် မက်လာ အညှိုးခိုခိုလို့ ထုတ်ခွေးသား
အန်တုံးတို့ဖြင့် ဝိပိဋကတို့အနုအေးသည်။

ကုညီစုံကလေး သူ့အဖေ၊ ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် မြို့ပြင်
ဒါနိုင်းသို့ အာရုံစိုက်ပို့ချိန်းဆိုအစား၊

အစ်နော်မှ အစ်နော် ပြောငါ့၍ ချိန်းဆိုနေသည်ကို
ကျွန်းတန်သဘောမကျဘဲဖြင့် သွေးတဲနေရန်ဆုံးဖြတ်ဖို့ထိ
ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်လျှင် ကောင်းစွာ အနားမရဘဲ ပင်စန်၊ ခဲသည်
ဖြစ်၍ တည်၊ ခိုခန်း၊ အနိစ္စ အခန်း၊ အစစ်ခန်း၊ ငှားရမ်းကစား
အစဉ်အစ အိပ်စက်အနားယူဖို့မရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အခါအခါ ရုက္ခအပေါင်းကို မေ့သားကစား ဓာတ်ဝကြီး
အိပ်စက်လိုက်မည်စွာ ရည်ရွယ်ထားပါသော်အည်း သူ့မျှော်
ထင်သလို ဖြစ်မလေခဲပါချေ။

‘ခေါင်... ခေါင်’

ညသန်းခေါင်အချိန်၌ တံခါးခေါင်သံ ထွက်ပေါ်လာ
စေသည်။

ကျွန်းအန်မှာ သိုင်းသွေးတစ်ယောက်ဖြစ်ရအစား ထူး
ခြားပူပြန်ပေါ်လာသည်နှင့် ဖျတ်ခဲနဲထန်နိုးလဲတေစွသည်။

‘ဘယ်ဘုရား’

မှောင်ထဲမှစင် လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ...

‘ခင်ဗျားကို တူညီချင်တဲ့လူပေါ့’

အပြင်ဘက်မှ အသံပပ်အုပ်အုပ်ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘တင်...’

ကျွန်းတန် ထုပ်ထုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းခွန်ထမ်း အခန်းတံခါးကို ပြေးပွင့်လိုက်၏။

‘ကျွ...’
တံခါး၊ ပွင့်စွာ၊ သည်နှင့် ခြံလမ်းပေါ်၌ ထိုးချနေ
အော့ အရောင်ဖြင့် မလှမ်းမအမ်း၌ လူအစ်ယောက်ရှိနေသည်
ကို တွေ့လိုက်၏။

‘မြို့ပြင်သင်္ချိုင်းကိုလိုက်နာ’

ထိုလူသည် ကျွန်းဟန်အား ထက်ထမ်းခေါ်ကာ ချွေခဲ
လှည့်ပြီး ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ကျွန်းတန် မခံကျမခံပုံဖြစ်သွားသည်။

‘မင်းဘယ်သူလဲ၊ သိကြွသေးတာပေါ့’

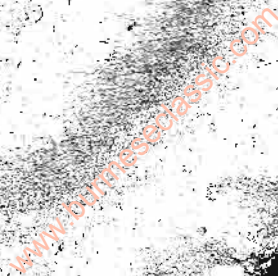
ချက်ချင်းပြေးလိုက်သွားလေတေစွသည်။

‘ဟူး... ဟူး... ဟူး’

အဝတ်အစား၊ အေတိုက်သံများ၊ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျွန်းတန်နှင့် ညလူတို့သည် ကိုယ်ပေးပညာစာအုပ်ပြား
ပြေးလွှားသွားကြရင်း အည်းခိုခန်း၊ လေးနှင့် ခေါ်၍ ခေါ်၍
အားကြီးစစ်စစ်စေသည်။

‘ဝုတ်... ဝုတ်... ဝုတ်’

ဆွဲဆောင်ရာ အစွမ်းအား ချေးအုတ်များ ထူးချွန်ပင်
မာမာ

ဥပမာအားဖြင့် လူ့ပြုတ်စိန်ချိန် ချေးအုတ်ကြမ်းရောင်ညှိမှု
ကြွယ်ဝမှု၊ ညှိယဇာတောင်၊ လှည့်သည့်

သို့သော် ကျင်ဟန်သည် သားကိုမူ အမှမထားနိုင်ဘဲ
ရှေ့ပြေးသွားနေသည့် ညလူနားအသို့ လိုက်ဆွမ်းလေ
စည်း

နှစ်ဖယောင်းထား ခရုဆင် နှော့ဆီဆင် ပြေးသွားကြ
ရင်း မြို့ပြင်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိကာကြားလှသည်။

အေးမြမှုတ ကြိုခိုင်းစေသည်။
ဝဲသာအစိတ်အစိတ်ချ ချုပ်ပုတ်များ၊ ပြေပုံမှတ်တိုင်
များကို တွေ့မြင်လေ့ ရသည်။

မြို့ပြင်သို့ ခြေသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိသောကြာ
မြင်းမြင်းလေ့ ရသည်။

အားကြီးပြေးသွားပြီးလျှင် စင်ချိုင်းမြေ အလယ်တည့်
စေသည်။ ရောက်သွားကြားစားသည်။

ရှေ့မှ ပြေးသွားနေသော မြို့လှမ်းရောင် ခြောက်လေးစာညှိ
ကျင်ဟန်သည် ရင်တန်လိုက်၏။

ထုတ်နှစ်သောစွမ်းကြား၌ အုတ်ကုသိုလ်းလုံးမျှ ခံနေ၏။
ကျင်ဟန်သည် အကားနပ်ပိုင် လှမ်းမြို့ညီလိုက်သည်။

ထိုလူက အကားခိုင်းရပ်နေရာ မျက်နှာကို မတွေ့ရသဖြင့်
စည်စည်ညီညီဖြင့် ကြွင်း ရုတ်တရက် မသိရပါချေ။

‘မင်းဘယ်သူလို့ အကားဘာနဲ့ ဒီလိုလုပ်နေတာလဲ ပြော
စမ်းပါဦး’

ကျင်ဟန်က မေးလိုက်လေသည်။
‘ဟား...ဟား...ဟား’

ထိုလူ ရယ်ခဲခဲသိုက်ခဲစေသည်။
‘ကျင်ဟန်...ကျင်ဟန် မင်းကို အကားအစုဖယ်ဆိုတ
ခုချိန်ထိ မင်းမသိဘူးဘူးလား’

ကျင်ဟန် ခဲ့ပြုံးပြုံးဆိုက်သည်။
‘ကျုပ် သိပါသေးသော်လည်း ကျင်ဟန် ထုတ်ခါးနေခဲ့
စာ နှစ်ခါပင် အကားဘာနဲ့ ပြောပြပါပြီ။ ကျုပ်ကို ခုကွဲခပ်ချင်
လို့ တွေ့ခဲ့ ကျွဲခဲရတာ များပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်၊ ခုကွဲ
မတွေ့မီက ထုတ်ခါးရောက်ခဲ့ ကြားနေခဲ့ဖူးပဲ’

‘တော့...’

ထိုလူ ရယ်ခဲခဲဖြင့် ပြောတော့ကတော့ ဒေါ်တူကလေးသည် အလေး
တစ်ခေါက် ခိုက်လေသည်။

ကျင်ဟန် ပြုံးလိုက်သည်။
‘ဘယ်...မင်းဟာ ကျုပ်ကို ခုကွဲခပ်ဖို့ ကြိုးစားရင်း
ခုကွဲရောက်ခဲ့ဖူးလို့...’

‘မင်းခိုင်းစပ်စိတ်ထားလို့ပေါ့’

‘ဟား...ဟား...ဟား... မင်း ဒီအခါက မိတ်ဆွဲခံခဲ့
ထောက်ရင် ကျုပ်ပြောတာ မှန်နေပြီထင်တယ်’

ထိုလူသည် ကျင်ဟန်ဘက်သို့ မျက်နှာ ရည်စူးစေ
သည်။

ထိုသူတို့သည် နတ်တို့ အစား၊ စွမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုလူ ခပ်သုမည်ခေါ် ဖြစ်သည်ကို ကျွင်းဟန် သိပါ။

ထိုလူ၏အုတ်နှစ်ခုမှာ သွေးဆုတ်သွေးပြဲဖြစ်သော လူ့စေ့ အစားအလောင်း၏မျက်နှာဝှေး ပြုပပ်ပြုချော် ရှိရာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် ခံပြင်၊ ဒေါသ စွက်သော လှေသံဖြင့် ပြောလာ သည်။

'ကျွင်းဟန်... ဝိတစ်ခါ မင်းစကားရာ ဆီတေရုမယ်'

ကျွင်းဟန် ပခုံးတုန်လှုပ်သည်။

'ဇျှပ်ကလဲ ဝိအတိုင်းခန့်ရစေပျင်းလို့ စကွေ့မစား စဉ်းစားနေအေးနဲ့ အထောက်ပံ့'

'ဝိသိဒ္ဓ— ခင်းရဲ့ဆန္ဒ ပြည့်စေစေရမယ်'

ထိုလူသည် ချက်ချင်းပင် အဆီဝေ့ယမိကော တိုက်ခိုက် စားလာသည်။

ထိုသူသည် ချားခနဲလှည့် လှိုက်သည်နှင့် ကျွင်းဟန်အနီးသို့ ရှိပဲခနဲရောက်လာခြင်းဖြစ်သေးသည်။

လှေထဲတွင် ချားခနဲလှည့်စား အံ့ဩစရာအစားအစောင် လျှင်မြန် နှစ်ပါသည်။

ကျွင်းဟန် ရင်ထိစိကော လက်ဝါးကို အပျားအယာ စခန့်ထုတ်ဟန်အား လိုက်ရသည်။

ထိုလူကလည်း ခန့်ခင်လေးခင်း လက်ဝါးဖြင့် ခိုစိမ့် လှိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြုံလေစော့သည်။
'ဝုန်း...'

ကျွမ်းလေးခင်သောအသံ ထုတ်ပေါ်လာစား ထိုလူမှာ စော့ခေါ်ဘက်သို့ ပြန်လည်ခန့်ထုတ်လိုက်သည်။

ထိုလူက အဝေးသို့ ခန့်ထုတ်သွားခြင်းတော့ စေ့တိပါ ချေ။

လေထဲကျွမ်းတစ်စက်စက်လိုက်ပြီး ကျွင်းဟန်အနီးခေါင်းပေါ်မှ ဖြတ်ကျော်သွားစား ကျွင်းဟန်၏ နှော့ဆီကျော့ ဘယ်သို့ ရောဆီရှိစွားပေသည်။

ကျွင်းဟန် ထိတ်လန့်သွားသည်။

နှော့ကလဲလှည့်ရန်ဟန်ဖြင့်လိုက်စဉ်မှာပင် ထိုလူက ခင်တိုက်ခိုက်ခံလေစေသည်။

ကျွင်းဟန်သည်အချိန်ခရုခိုင်ကြွေပင် ခိုစိမ့်လိုက်သဖြင့်...
'ယား...'

ငြားသံဝေးကား ခြေစော့က တစ်ဖန်တို့ နှော့ဆီပြန် စခန့်ထုတ်ကန်၍ ကျွမ်းလှိုက်လေသည်။

ထိုလူသည် ဆယ်၍တိုက်ခိုက်ဖို့အခွင့်အရေး မရစေဘဲ ကပျားအယာနှော့ဆီဆုတ်သွားရပြန်လေစေခဲ့သည်။

ကျွင်းဟန်၏ ချားခနဲသည်အား ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။
'ဝုစ်...ဝုစိ'

ထိုလူက လှေနှစ်ဖက် ဝေ့အမ်းကာ အစိန်အစိန်ပုန်း အလေးချွားဖြင့် ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အထိနတ်ပုန်း၊ ဆေးမျှ၊ နောက်မှ ထိုလူကိုယ်ဆိုင် လိုက်
ထားပြီး တွင်းတန်ဖား၊ ခုန်အုပ်တိုက်ခိုက်လိက်စေသည်။
တွင်းတန်သည် အုတ်ဂူအစ်ခုမှ အစ်ခုသို့ ခုန်ကူးကာ
ရွှေတံခါးပေးလိုက်စေသည်။

ခြင်း... ခြင်း... ခြင်း

ထိုလူပစ်ခတ်လိုက်သော အက်နက်ပုန်းစာလေးများသည်
အုတ်ဂူများကိုထိမှန်ကာ စိုက်ဝင်လွှားလေသည်။

တွင်းတန်သား အနည်းငယ် နောက်ကျခဲ့လျှင် လက်နစ်
ပုန်းထိမှန်ကာ ခုက္ကုရောဆီရေညှိဖြစ်စေသည်။

ထိုလူသည် ငှက်ကြီးတစ်စောင်ပမာ လေထဲ ပျံဝဲကာ
ထက်နှစ်ပက်ကို ဝှေ့ယမ်းတိုက်ထုတ်လိုက်လျှင်...

ဝုန်း... ဝုန်း

ထုတ်ပေါ်လာသည် ပြင်းထန်သော လေပဲ့လှိုင်းများ
သည် အုတ်ဂူများအား ပျက်စီးသွားစေတော့စေသည်။

ထိုလူက သဲကြိုးမဲကြိုး တိုက်ခိုက်နေသည့်ဖြစ်ရာ တစ်ချိန်
တောက် အစ်ချိန်၌ ထိုလူ၏သစ်မျှစ်မိကာ ခုက္ကုရောဆီသွား
နိုင်ကြောင်း တွင်းတန်တွေ့မိလေစေသည်။

ထို့ကြောင့်—

တိမ်...

ငြားသံပေးရင်း အေးထဲခုန်တက်ကာ ထိုလူနှင့် ထိမိတိုက်
ခတ်သိုက်လိက်စေသည်။

အား...

နှစ်ယောက်သားငြားသံပေးကာ အက်ဝါ၊ များမြင့် ခိုမိ
ချလိုက်ကြစေသည်။

ဝုန်း... ဝုန်း

ကျယ်လောင်သော အသံများထုတ်ပေါ်လာသည်။
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြပြီးလျှင် တွင်းတန်ထောင့်ထိုလူ

ပါ မြေးပေါ်သို့ခုန်ဆင်းလိုက် ကြွေးစေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ဆစ်ဖြိုတိုက်ခိုက်နိုင်ကြခြင်း ခရီးဆေး
ဆဲအပျားကလေး မြေးပေါ် အင်ပျဉ်ဆူ ထိုင်ချမှတ်ကြပြီး

အတွင်းအား ဖော်ထုတ်ကာ ဆွေးလှည့်ပတ်မှုနှင့်အောင်
ကြီးစားလိုက် ကြွလေစေခဲ့သည်။

လခန်းသည် အနောက်ဘက်သို့ တိမ်းခေးင်းပြေစားပြီ
ဖြစ်သည်။

တွင်းတန်နှင့် လူသေအလောင်း မျက်နှာချိုသွက်သည်
အုတ်ဂူအစ်ခုပေါ်၌ မျက်နှာချင်ဆိုင် ထိုင်နေကြသည်။

နှစ်ယောက်စားထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက် ကြခြင်းဖြင့်အတွင်း
စက်ရှသွားကြသည်ကို အချိန်မီကုသနိုင်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

၆၄၈ တက္ကသိုလ်သံတေးတစ်

သုတ္တံ ခင်ပျားခင်ပျားတို့၏အခြား မပြုကြပါအောင်ချေး
ကျွန်တို့၏အဖတ်နှင့် ထည့်ကြည့်လေးနစ်နော့သည်။

ခင်ပျားက ခုချိန်ထိ ကျုပ်အေးပေါ်မှ အခဲအကျပြစ်
လေးလံပုံအလို့ ကျုပ်အေးပေါ်ထွက်

ထိုလူ အကြိုက်လို့သည်။

ကျုပ်က... ပင်ကို ဝါတစ်ဘော့မှ မကျေကျေဆိုဘာ
မှတ်ထားပါ။

ပြောခင်း ဒေါက်ဆွတ်အေးဟန်ဖြင့် ရုတ်တရက် ခုန်ထွက်
အေးက လက်ဝါးဖြင့် ရှက်ခူဟန် ဟန်ပြင်လိုက်သော်လည်း
ထိုအခါကြိမ် ကျုပ်ဟန်သည် ရှောင်တိမ်ခြင်းပြောတော့
ဘဲ ရှင်းတရုတ်လိုသည်။

အောင်ပြို ခင်ပျားအေးကျန်ရစ် ကျုပ်ကို ဆတ်ပစ်
လိုက်ပါဦး

ခင်... ခင်...

ကျားတန်က ခုခံခြင်းပြောသော်လည်း ထိုလူက တိုက်ခိုက်
ခြင်းပြုစေ လက်ဝါးကို ရုတ်သိမ်းလိုက်သော်လည်း

ကျုပ်က အထက်ပေါ် ပြန်သည်ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထုခါမျက်နှာပေါ်တွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည် အရိပ်
အယောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည်။

မင်းယိ... ကျုပ်အေးပေါ် ခင်ပျား အခဲအကျပြစ်နေတာ
ထို ကျုပ် အပြစ်အလဲဝါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ပျားရဲ့ညီ
ယောဆွေက ကျုပ်အေးပေါ်ပေးတယ်။ ဒါကို မကျေ

နပ်ဘူးခေါင် ခင်ပျားသေအောင်ပါ။ ကျုပ်ကို အချိန်မရွေး
ဆတ်ပစ်နိုင်ပါ့ကယ်ဗျာ

ကျုပ်ဟန်၏ စကားအဆုံးတွင် မင်းယိဆိုသော လူထု
အလေးခံးမျက်နှာရှင်က ဒေါက်ဆွတ်ကြီး ဆောင်ငေါက်လိုက်
လေသည်။

ကျုပ်ဟန်... အပိုတော့ပြောမနေနဲ့။ ငါ့ညီယောဆွေက မင်း
အကြောင်းပါ။ ပင်ကို သတ်ပစ်ခံရ ငါ့ကျန်ရစ်မယ်။ ဝမ်းနစ်
စကားနေခံရတာ

ထူးတို့ကိုးခိုက်ကခြင်းအခင်း မပြုပါအောင်
ထိုကြေရာက... လေးလံအောင်ပစ်ဒေါက်ဆွတ်ကြီး
ပြီးသည့်နှင့် ဈာန်ခဲလှည့်ကာ ချိတ်ခြင်းဖြင့်ထုတ်ပေး
လေ တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အတိတ်

ကေခင်ကင်ပေါ်၌ လစန်းထိန်ဆိန်သာနေဆဲ...
အေးမြသော လေပြည်ထေ့ညှင်းတေးအေးစာ သူနီသူနီ
ညှင်းညှင်းတိုက်ခတ်နေဆဲ...
ကျင်ဟန်သည် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ခေါင်းစေ့ကြည့်
နေ၏။

သင်္ချိုင်းမြေထဲ၌ အစ်ယောက်တည်းရှိနေသော်လည်း ယစ်
စန်းကျင်ကို မော့လှည့်ထားလေသည်။
လစန်းပေါ်တွင် ခင်မင်ရင်းနှီးဖွယ်ကောင်းအော လူ
တစ်ယောက်၏မျက်နှာကို တွေ့မြင်လေသည်။
'ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ စောင့်ပန်မိအဖန် ဖမ်းချောင်
ရှယ်'

အညွှန်ဆိုင်ဝတ်ထားသော လူရွယ်တစ်ယောက်ထံ ထိုင်ခင်း
ဆေးခန်းသို့ခေါ်ခေါ်

ကျွန်းဟန်သည် အဝတ်အစားများစေ၍ မိုးခရုစသိများ
တို့ ခေါ်ဆောင်ပစ်လိုက်ပြီ။ ဓားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူလိုက်သော
သည်။

ဆိုင်လူလင်တစ်ယောက်ထံ ဆေးခန်းလှည့် အရည်တစ်အိုး
ခွာကြားလိုက်သေးသည်။

ဆိုင်လူလင်သည် အရက်တစ်အိုး အပြင် အမဲသားပြုတ်
ခြောက်အစုံပွဲ၍ အဆစ်ယူစားပေးသေးသည်။

ဟေ့...ကျွန်က မမေဘူးလေ

ကျွန်းဟန်က ပြောလိုက်သောအခါ ဆိုင်လူလင်ဦးညွှတ်
ဆိုက်သေးသည်။

တုတ်ပါအယ်ခင်ဗျာ... အစ်ကိုဇေး မမှာဝေမယ့် ဆိုင်ရှင်
တ နောက်ထူးတဲ့ သိုင်းလေးစာ ဧည့်သည်တွေကို ဂုဏ်ပြုတဲ့
အနေနဲ့ ငွေကြေးထုတ်ဆောင် စီစဉ်ပေးစေပါ။

ကြော်—

ကျွန်းဟန် ပြီးလိုက်သည်။

‘ခင်တို့ဆိုင်ရှင်က ဧည့်သည်တွေအတွက်အစားဝါလေး’

‘သဘောကောင်းဆို သိုင်းလေးကမိတ်ဆွဲတု ဆောင်ပို့
လာကြစားကြောင် ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လူးခဲ့ သူ့ ရှိနေသလိုအိ
ဆွဲ ခေါင်းမထောင်ကြဲကြဲဘဲ ချေးပြေးဝတ်ပြော ပြောနေရ
ပြီလေ။ ကျွန်တော်တို့အဲ ခေါင်းနှစ်လုံးစူး ဆောင်းဝယ်ပေးဖို့
ကမ်းနိုင်ပြီခေါ့’

ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လူး၏ခတ်ကို ခံခဲ့ရသဖြင့် ယခုအချိန်တုတ်
နှိမ်နှင်းပေးနေသည့် သိုင်းခံအေးအသားများအား ကျေးဇူး
ထင်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

‘စိတ်ချပဟ... မြေလတ်ပိုင်းဆွဲချိတ်သမားတွေကိုအမြစ်
ပါမကျန်အောင် နှိမ်နှင်းပြီးမှ ကျွန်ုပ်တို့ပြန်ဝယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲဗျာ... ကျေးဇူးပါပဲ’

ဆိုင်လူလင်သည် ကျေးဇူးထင်ကြောင်းပြောဆိုပြီးညွှတ်
ပြီး ထုတ်သွားလေသည်။

ကျွန်းဟန် ကျေနပ်သွား၏။

အများအကျိုးဆောင်သည့် အဖြူရောင်သိုင်းသမား တစ်
စေးထိ ပြန်ရသည်ကို ဂုဏ်ယူမိသေးသည်။

အရည်တစ်အိုးခွာပေးဖို့လိုက်ပြီ အမဲသားပြုတ်ကြော်
တစ်ထုံ၊ ခင်လူလိုက်သည်။

အမဲသားပြုတ်ကြော်အား မွေးကြိုင်ကာ ခူးဆီနေပါ
သည်။

ကျွန်းဟန်က စားသောက်ရန် ဟန်ပြင်ဆိုဖို့ခင်မှာဝင်...။

‘ဒီလူတောစု အသစ်တို့ချင်ပြီ ထင်တယ်’

တီးတို့စကားသံ ထွက်ပေါ်စားသည်ကို ကြားလိုက်ရ
လေသည်။

ကျွန်းဟန် ရင်ထိတ်သွားသည်။

ကပျားကယား လှည့်ကြည့်ဖို့ဘိသောအခါ အဖြူရောင်
ဝတ်ထားသော လူရွယ်က လှမ်းပြေးလာခြင်း ဖြစ်သည်ကို
ခွဲတုရ၏။

ထိုလူ့အဖွဲ့မှ ရပ်ခြင်း ပြီးခြင်း သို့မဟုတ် သူ့အားစူးစူးချိန်ချိန်
 နှိပ်နှိပ်ချိတ်ချိတ်တို့ တွေ့ရလေသည်။
 ကျင်းဟန် မျက်စိဖြင့် ကြည့်ရှုလေသည်။
 'မင်းက ကျွမ်းကိုပြောတာလား၊
 'မေးကုန်လေပြီ ဟုန်းမေးလို့ အေးလေသည်။
 လူ့ရွယ် ခွဲပြားပြားလိက်သည်။
 'ခင်ဗျားကိုပြောလို့ တယ်ယုကို ပြောရမှာလဲ'
 'ဟေ့...'
 ကျင်းဟန် မြင်ကရဲနဲ့ ထုရှပ်နှိပ်သည်။
 လူ့ရွယ်၏ စားပွဲခွဲ ညှိချက်ချင်ရာ ချိတ်ဆွဲလေသည်။
 စားပွဲခွဲ ဝါဒ် လက်နှစ်ဖက်ဆောက်ကာ လူ့ရွယ်ကိုနှိပ်
 ကြည့်လိုက်၏။
 'ကျွမ်းမည် ကျင်းဟန်လို့ခေါ်တယ်။ သိင်းလောက
 လားတိုင်း လက်နှစ်ဖက်ဆွဲလေသည်။ ကျင်းဟန်ဆိုရင် သိကြ
 စာမယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့က ခင်ဗျားက ပြောတာလားလို့မေး
 ဆွဲကြည့်ရအောင် လေသံဖြင့် အေးတိအေးတိ ပြောလိုက်
 လေသည်။
 လူ့ရွယ်က အမှတ်မထင်ဘဲ သူ့အသွင်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။
 'ကျွမ်းက မင်းကလေးလို့ ခင်ဗျား အသက်ရှင်နေမယ်
 ဆိုတာ မှတ်လားလား၊
 'ဟေ့...'
 လူ့ရွယ်က အမှတ်မထင်ဘဲ သူ့အသွင်ဖြင့် ပြောသည်။

'ခင်ဗျားက အလေးအထွေး အမဲသား ပြုတ်ကြော်ကို
 စားရင် ဝယ်ဆိုရင် အဆီမပါပြီ ဆေးသွားလားလို့ပြီ'
 'ဟေ့...'
 ကျင်းဟန် ကြောက်ရွံ့စရာကား ဖြစ်သွားလေသည်။
 'ဒီဆီ... ခင်ဗျားလေးတဲ့ သိမ်း... မေးတိုင်းကို သူ့ထိုက်
 အဆီမပါစေတယ်တဲ့ အမဲသား ပြုတ်ကြော် အစုန်းရောင်း
 ပေးမယ်'
 လူ့ရွယ်က သူ၏အသွင်ကို ခြုံငုံကြည့်လိုက်၏။
 'စားပွဲခွဲ ဝါဒ် အမဲသား ပြုတ်ကြော်... ခင်ဗျား... အစုန်း
 ရောင်း... မေးတာပြန်ပြန် ပြန်လေသည်။
 ကျင်းဟန် မျက်စိဖြင့် ကြည့်ရှုလေသည်။
 'မင်းက ကျွမ်းကို ပြောတာလား၊
 'မေးကုန်လေပြီ ဟုန်းမေးလို့ အေးလေသည်။
 လူ့ရွယ်၏ စားပွဲခွဲ ညှိချက်ချင်ရာ ချိတ်ဆွဲလေသည်။
 စားပွဲခွဲ ဝါဒ် လက်နှစ်ဖက်ဆောက်ကာ လူ့ရွယ်ကိုနှိပ်
 ကြည့်လိုက်၏။
 'ကျွမ်းမည် ကျင်းဟန်လို့ခေါ်တယ်။ သိင်းလောက
 လားတိုင်း လက်နှစ်ဖက်ဆွဲလေသည်။ ကျင်းဟန်ဆိုရင် သိကြ
 စာမယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့က ခင်ဗျားက ပြောတာလားလို့မေး
 ဆွဲကြည့်ရအောင် လေသံဖြင့် အေးတိအေးတိ ပြောလိုက်
 လေသည်။
 လူ့ရွယ်က အမှတ်မထင်ဘဲ သူ့အသွင်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။
 'ကျွမ်းက မင်းကလေးလို့ ခင်ဗျား အသက်ရှင်နေမယ်
 ဆိုတာ မှတ်လားလား၊
 'ဟေ့...'
 လူ့ရွယ်က အမှတ်မထင်ဘဲ သူ့အသွင်ဖြင့် ပြောသည်။

ကျွန်းတန် စိတ်ဝင်စားနေပြီဖြစ်ရာ ချက်ချင်း သဘော
ထူးသွားလေသည်။

‘ဘေးငါပြီ’

ချက်ချင်းပင်အရင်ဆိုးကိုဆွဲကာ လူရွယ်၏ ခေးပူဆီသို့
ထူးသွားလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား၊ မှတ်နားချင်းဆိုင် ထိုင်လိုဆီကြလျှင် လူ
ရွယ်က အရင်ဆိုးကိုဆွဲလိုက်လေသည်။

‘လယ်နက်မဲ့သိုင်းသမား၊ ကျွန်းဟန်ဆီတဲ့နားမည်ကို ကျုပ်
ကြားဖူးတော့ ကြာပါပြီ။ လေးစားပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့
နှစ်ယောက် မပျော်လှဘဲ တွေ့ဆုံချင်းနီးရတဲ့အတွက် ဝမ်း
သေ ဝမ်းယူပါသည်။ ကဲ...အရက်ဆီခွက်ထဲ ထောက်လို့မိ
ပါပြီ။’

‘ကျေးဇူးပဲ၊ ကျေးဇူးပဲ’

ကျွန်းဟန်က အရက်ခွက်ကို ယူလိုက်သည်။

ထိုခေတ်...နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူ သေစေလိုက်ကြ
လေသည်။

‘အော်အင်ဘဲ မေးကျောကျောရှိ သည့်လူရွယ်အစ်မအေးဖီ
နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်လိုက်ခြင်းပင်။’

ကျွန်းဟန်က ရင်ရက်မေးမေး ပြောလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်တို့ ခင်ခင်ရင်ရင်နီးသွားကြတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ
ဒါပေမယ့် ခင်ရင်နီးမည်ဘယ်သို့မသိရသေးတော့အောင်
ကျုပ်တို့ ပြောပြနိုင်လော့။’

လူရွယ် ဒေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်နားမည် ဖန်းရွှေစင်လို့ ခေါ်
ပါတယ်ဗျာ။’

‘ဖန်ရှောင်ခါပြင် မင်းတေးတစ်ထွေထိုးသိုင်းသမား ဖန်း
ယိန့် ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲ’

‘တစ်ထွေထိုးထိုးသိုင်းသမား၊ ဖန်းယိန့်သည့် ထွမ်းလွှမ်းစောဖီ
ကျော်ကြားနေသော သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လေ
သည်။’

‘ဖန်းယိန့် တစ်ထွေထိုးနိုင်မှုကြောင့် အချားထဲ သင်္ဘော
ဆက်ဆံကြရသည်။’

‘လင်ခေတ်တော့ ဖန်းယိန့်ညီအော်မောင်နဲ့ လေးထွေ
ရတာတို့၊ ဝမ်းသာ ဂုဏ်ယူမိပါတယ်ဗျာ။’

‘ဖန်းရွှေစင် လစ်တေးပြလိုက်သည်။’

‘ကျုပ် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ အရေးကြီးသွားအရေး
ကြီးတေးက ကျုပ်တို့ဟာ အန္တရာယ် ထောင်ချောက်ထဲမှ
ရေခဲနေကြတာပဲ’

‘ဘာလဲ၊ မိဆိုင်မှ ပြသနာအစီအစဉ် ခွဲနေတယ်လို့ ဆိုလို့
တာပေး။’

‘ဇာတိတယ်’

ကျွန်းဟန် စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

‘ဘယ်လိုကြောင့်လဲဆိုတာ ကျုပ်တို့ ပြောပြနိုင်မလား
ဖန်းရွှေစင်က စလင်နိုင်တာ ပြောလေသည်။’

‘ကျုပ်က မိဆိုင်ဆေးကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သေး ကြီးပြီ၊
မြေလတ်ပိုင်းကို မာခွဲကြတဲ့ သိုင်းသမားတွေဟာ မိဆိုင်

ထေးတို့ ချော့လာကြကယ်၊ ဝါဒမလ္လံ ဝိသိုင်ကဝင်သွားတို့
လူတော့ ဘေးအောင်မှ ပြန်ထွက်မလေးကြဘော့ဘူး

ကျွန်တို့ နှစ်ယောက် ရှိလိမ့်မလေးဘဲ

စမ်းချောင်းက ဆက်ပြောလို့ပါသည်။

သို့သော်လည်း တစ်ကြောင့် ပြန်ထွက်မလေးကြဘဲ
ဆီအေး အထဲထဲသိနေအောင် ကျွန်က ကိုယ်တိုင်လားပြီ
နှစ်ယောက်တော့ အချစ်ထဲမှာ နှစ်ယောက်ပဲ နှစ်ယောက်
မှား တစ်စုံတစ်ခုက တော့ရတယ်

ကျွန်းဟန် မပြုပြင်လိုက်ဘဲ

ခါးတိုဆိုင်ရင်က ဖမ်းပြီ စမ်းချောင်းကြည့်လိုက်ရင်
ဘူးအား

နှစ်ယောက်တော့ ဝိသေယဟာ ခေါင်းနှစ်လုံးဘီလူးနဲ့ ပထ
ဆက်နေသွားတော့ ပြန်နိုင်မယ် ဆိုရင်ကို ဖမ်းချင်ဆီရင် ဟာ
အစစ် အမှန် ပြတ်ဆွဲလိမ့်မယ်

ခါးဖြင့် တယ်လိုလုပ်ကြမယ်

ကျွန် ဝိသေယတော့အားဆယ်

ဖမ်းချောင်းက သူ၏အကြံကို ထီးတိုးပြောပြလိုက်စေ၏။

ကျွန်းဟန် ကျေနပ်သွားစေသည်။

ခေတ်ပြုအစီအစဉ် လုပ်ကြကားမပါ

နှစ်ယောက်တော့ ဝိသေယဟာ တွက် တွက် ဟန်မပျက် ဆက်၍
အစစ်အမှန် ပြတ်ဆွဲကြမည်

ထပ်လား ကြားဖူးရင် ဖမ်းဟန်အောင်ကာ ကြမ်းပြင်

ပေါ် ပန်းချီကြည့်သည်

မကြာခင်မှာ နှစ်ယောက်တော့ ခန္ဓာ နိဗ္ဗာန်ပေး ထား
ကာ သီချင်းများ သီဆိုလိုက်ကြသည်။

ဒီဆီလဲစေတော့

ဖမ်းချောင်းက လူတော်ကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချားမ ခွင့်ပြု

ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ကျွန်းဟန်ကလည်း အချစ်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်တော့ ဟိမ်းဟိမ်းက ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားကြ
အားအခါ ဆိုင်လှည့်လည်ချက်က ရယ်စေတော့ကြကား

ကျွန်းဟန်နှင့် ဖမ်းချောင်းတို့သည် ဆိုင်တပြင်ထက်ခပ်သွမ်း
ထမ်းသွား နောက်သွားကြလျှင် ခြေထုပ်ရပ်လိုက်ကြ၏။
နှစ်ယောက်တော့ အစုတ်မှားများ နည်းနည်း ခြေကြ
ထောင့်ပါ။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ချက်ရိပ်ပြုမိတ်ကြပြီးတော်၍
ထိပ်ခေါင်းမိုးတစ်ခုဝေငါ့သို့ ခုန်ထက်လိုက်ကြားလသည်။

ဟူး...ဟူး

ကိုယ်ပေးအောင်တော်ဆွဲများ ဖြစ်ရကား ခုန်ခုန်ဆင်
ထိပ်ခေါင်းမိုးတစ်ခုဝေငါ့သို့ တစ်ခုချောင်းသွားကြားအား

ထိုနေ့အခါ ကြမ်းတစ်ခေါင်းမိုးများပေါ်သို့ ကပ်ဆင်
ပြီးတစ်ဆင် ခုန်ထွားသွားကြရာ ဝေးဝေးသစ်ခေါင်း
ခေါင်းမိုးပေါ်သို့ ပြန်ရည် ရောက်ရှိသွားကြကား

ခေါင်းပိုးပေါ်မှအုတ်ကြပ်ပြားတစ်ချပ်ကိုခွေးကစားဖမ်း
သတ်သွ် ချောင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်၌ သိုင်းသမားတစ်ယောက်သည် ခေးသောအဖော်
ဆိုင်ထဲ ရောက်လာပြီး ခေးသောအဖော်သည်တို့ တွေ့ရ၏။

ကျွန်းဟန် ရင်ထိတ်သွားစေသည်။
'ဗီလူ ခုကွဲရောစစ်စော့မှူးပေါ့၊ အချိန်မီ သတိမေးလိုက်ရင်
ထောင်မယ်'

ဖန်းရှောင်က လက်မခံချေ၊
'ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်ကျေနပ်ပြီး ထူထဲ အဆိပ်ပါတဲ့ ခေးစရာ
တွေကို စားစေဖမ်းပြီးနေပြီ'

ထူ၏စာစားသံနှင့် မေးရှားမေးနှောင်းမှပင်...
'ဝန်း...'

အဆိပ်မိလွှားသော သိုင်းသမားမှ ကြွမ်းပြင်ပေါ်ထွက်
ကာ အသစ်ပျော့ကိသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်းဟန် ထိတ်လန့်သွားလေသည်။
'အဆိပ်က ဖော်စော် ကြော့စစ်စရာကောင်းပါလား၊
ကျွန်ုပ်ရဲ့အသက်ကို ငယ်အင်ဒဲတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်စိတ်ထိ
ဗျာ'

မစောင့်အညွှန်နိုင်တော့ဘဲ ဖန်းရှောင်က ကျေးဇူးတင်
စကား ပြောလိုက်လေသည်။

ဖန်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။
'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ'

အေးဖော်ကလေးသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ဆိုင်လုလင်
ချွားသည် သေဆုံးသွားသည့် သိုင်းသမား၏အလောင်းအား
လယ်ဆောင်ဆွေးကြည့်သည်ကို တွေ့လိုက်လေသည်။

ကျွန်းဟန် ခေါ်ပုသွားသည်။
'ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းပိုက်ကြည့်နေလို့ မပြန်စေတော့ဘူး၊ ဗီလူတွေ
ကို ဆုံးမနိုင်မိနင်းပြန်စေရမယ်'

ဖန်းရှောင်က လက်မခံချေပြီးပြန်သည်။
'နေဦး...သူတို့မှ ခေါင်းဆောင်ရှိရမယ်၊ ခေါင်းဆောင်
ကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမနိုင်မှ တစ်ခါတည်း အပြန်ပြန်သွားလိမ့်
မယ်၊ ခဏလေးစောင့်စောင့်ကြည့်ပါဦးဗျာ'

ထိုစဉ် အေးဖော်က ဆုဆည်ညီအသီးများ ထုတ်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ အလွန်
ထူးကျွမ်းလှသည့် လူသန်ကြီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူရောစစ်လာလျှင် ဆိုင်လုလင်များ ပျာပျာသစ်ပြန်
သွားကာ ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုလိုက်ကြလေသည်။

လူသန်ကြီးက လက်ခံပုံ ယမ်းပြလိုက်သည်။
'စော့စော့ထဲ သိုင်းသမားနှစ်ယောက် ဆိုင်ထဲက ထွက်
စွားကြတယ်ဗျောက်လား၊ သူတို့အဆိပ်မိသွားကြဘူးလား၊
ငါတို့အကြောင်းကို ချတိုရိုမိသွားပြီ၊ ငါတို့ခိုမှားစားနေလို့
မပြန်စေတော့ဘူး၊ သိုင်းသမားတို့က သိုင်းကြီးက အပြန်ဆုံး
ထွက်သွားကြမယ်'

ထိုအခါနောက် ကြားရလျှင် ထွင်းဟန်နှင့် ဖန်းခွင်
ထိုအခါနောက် ကြည့်လိုက်ပါအောင်

ဖန်းရှောင်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ကျော့ပျံနှစ်သိမ့်သည့် အရိပ်
အထောက်အပံ့များရှိ နည်းကို အထင်အမှား မရှိစေနိုင်ဘဲ
ကျွန်ုပ်တို့ သိင်ကံကောင်းသွားတယ်ခေါင်းနှစ်လိုက် ပူး
မိလိကို လိုက်ရှု စရာ မလိုဘဲပေ။
ဘာပြောတယ်၊ လူသိကြီးဟေ့ ခေါင်းနှစ်လိုက်ပူး
မိလိ ဟုတ်လား။

ထိုပုံသေများကတော့ပေါ့ဗျာ
ခေါင်းနှစ်လိုက်လူး မိလိ ညှစ် သိပ်ပေးကတည်း၊ များ
ပြောထိုင်လို့ လောက်စွာပြော နှိပ်နှင်းလေသေးကြောင့်
လူထုံးပြုတ်မိခွင့်ရပါသည်။

သိမ်းလေကတော့များက သူကြို မဲကြီး လို့ စိတ်ရှုစေပေ
ကြပါအောင်လည်း အခွင့်အလမ်း အစဉ်လှည့်ဖြင့် ဖမ်း
မိနိုင်အောင် ပြင်ခဲ့ရသည်။

မိလိက ပန်းကွယ်ရာ အစဉ်အတိုင်း ထူစိလေးပြီ၊
ခုကတော့သည့်ထို သိမ်းလေကတော့များခံနေကြရအောင်
ယခု ခေါင်းနှစ်လိုက်လူး မိလိကတော့ တွေလိုက်ရသည့်
လယ်စေတီတော့ ထူက မိခင်သေခင်ဆိုင်ခေမာမှာ
ထေရ်၊ ပန်းခေါင်းခေကတော့ကို
ကျွင်းဟန် နတ်ချစ်ချလိုက်အောင်လည်း
ဖန်းရှောင် ခေါင်းညှစ်လိုက်သည်။

ဟုတ်တယ်၊ သူ့ကို အလှူစာခေါ်ပေးပြန်ဘူး။ ဒီတစ်ခါ
အိပ်သွားရင် ဖမ်းလိုမိမှာ ချော့ထင်ကတည်း။

ခါဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အောက်ဆင်းသွားခေအောင်
ကျွန်းဟန်က တိုက်ပွဲဝင်ရန် အင်အားပြည့်စုံအောင်
ဖန်းရှောင်က လက်ခေါ်ခေါ်ပေး။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်တည်း နှင်းပြင်သွား မိလိကတော့
ကြာတစ်ရက်အောင် စောင့်ဆိုင်းနေရသည့်အတွက် ရှိခေကျ
အောင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ စွန့်ခွာလို့ မဖြစ်ဘူး။

ထိုစကားများကြား၍ ကျွင်းဟန် အကျမပုပ် ပျက်သွားအောင်
ပြောသည်။

ခါဖြင့် သူ့ကို လှူစာပေးကတည်းပေးခေ။ ဒါဖြင့်လည်း
ခွဲနားလေ့ တိုက်တစ်ခါ အခြေခံမရှိဘဲ နှစ်လုံး
လှလေ။

ဖန်းရှောင်က ရင်ပြည့်စုံသည်။
ခေါင်းနှစ်လိုက်လူးက သိပ်ပြီအောင်ပါးတယ်၊ ပြော
မိလိကတော့ နယ်မြေကိုလဲ ကျွမ်းကျင်တယ်၊ ထူးကို
ထိမ်းယောင်ခံလို့ နှိပ်ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပြင်နိုင်ဘူး။
နေထိုင်ပေးခင်ဆိုင် ထိုအိမ်ထဲ မပြန်ဘူး။ ဟန်ကတော့
ဘူးဆိုကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ အင်အားထပ်နေမှလို့ ပြောခေမိ။

ကျွင်းဟန် အားမရှိသေးအပြင်လေး အခေကတည်း
ဖန်းရှောင်က တည်ကြည်ပေး မျက်နှာကတည်း ပြော
သည်။

၁၉၆ **၂** တက္ကသိုလ်သံတော်

ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်အား ခေါင်းနှစ်လုံး ဘီလူး
ယှဉ်လို့ရဘူး၊ ဒါကြောင့် မြို့ပြင်ဘု ကျောင်း၊ ဆေးမှား ရှိ
တဲ့ ကျုပ်အစ်ကိုနဲ့ သိုင်းဖေးဖေး မိတ်ဆွေတွေဆိုလို့ သူ့
အကြောင်းကြားပေးပါ။

‘မင်းအဖေ’

ကျုပ်က ခေါင်းနှစ်လုံးဘီလူး ရက်တရက်ထွက်သွား
မရအောင် ဟန်အားထမ်းမယ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်အစ်ကို
ခေါ်ပြီး အမြန်ဆုံးဆရာမိလားဖို့ အရေးကြီးထယ်’

ကျွန်တို့ ဗျာဓိဓမ္မစင်ကြိုတံသွားသည်။

‘မင်းတစ်ယောက်တည်း ပြစ်ပါ့မလား’

ရက်တရက် ထူထွက်သွားလို့မရနိုင်အောင်အေးစေရုံ တ
စန့်အားထမ်းနိုင်မှပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကြီးကြွားအေးစေ
ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အမြန်ဆုံး ပြန်လာဖို့ပဲ အရေးကြီး
တဲ့... သွားပေးစေရုံ

ဖုန်းရှောင်စာ တွက်သွားခိုင်းသောအခါ ကျွန်
အားမလိုအားရေ ပြစ်သွားစေသည်။

ခေါင်းနှစ်လုံးဘီလူးမိလား အပေါင်းအဖော်များ
ရင်ဆိုင်ထိုင်သွားသည်ထက် ကိုယ်စွမ်းကိုယ်ဖြင့် ယှဉ်
အနိုင်ယူရခြင်းလို့ ပိုချစ်သလောက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဖုန်းရှောင် စကျန်စေရန် ထွက်
သွားသည်။ စိတ်ပေါ့လှပေ။

ကျွန်တို့ထွက်သွားပြီး မကြာမီ ဖုန်းရှောင်သည် ခေါင်းမိုး
ပေါ်မှာ အေးစိတ်ကို ခုန်ဆင်းသွားသောအခါ
သည်။

ဖုန်းရှောင်အိုင်လေးသည် အနောက်ဘက် အထောက်
အားပေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တို့သည် ထွက်လာခဲ့ရသော်လည်း အခင်အကျ
အားဖြင့် ပြစ်နေမိသည်။

‘ခေါင်းနှစ်လုံးဘီလူးကို ငါ တစ်ကြိမ် ဖိလှည့်နိုင်
ရမယ်’

ထွက်ခွာအခါသည် ဖုန်းရှောင်ဆိုင်လေးသို့ အဖျက်
နေလေသည်။

ကျွန်တို့ ခြေထမ်းရပ်ကာ ဘေးဘက်ဆိုင်လေးဘက်
ထည့်ကြည့် လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ပြေး...ပြေး’

‘ပြန်ပြန်လာဟေ့’

အထိတ်တဖန်အာသံများနှင့်ထတု လူအများရှုတ်ချ
အဲဒါ ပြစ်သွားကြသည်ကို တွေ့လိုဆီရလေသည်။

- ထိုအခါ...
- တို့...
- အဖမ်းခံရ...

စူးစူးလေးလေး အော်ဟစ်သံများ ကပ်ခဲ့နော် ထူးပေါ်
သည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်နေပြီ

အေးသောမိတ်ဆိုင်ဆိုင် ခေါင်းနှစ်လုံးတိလူးတို့ လူ
ဖုံးရှောင်တို့ အပြားအဝတ် တိုက်ခိုက်နေကြပြီဖြစ်ကြောင်း
တောင်းတန် နားအည်လိုလဲလေသည်။

အမှတ်တရအောင်တည်းနှင့် ပြန်ပါလား

ဖုံးရှောင်စုကွဲရာတံတည်းကို စိုးရိမ်စားသည်။

ကျပ်တန်သည် ရှည်ရှည်ခမ်းခမ်း တွေးတင်စဉ်း
မနေလေ့တဲ အေးသောမိတ်ဆိုင်လေးဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး
လာ သိုက်ကောစော့သည်။

အေးသောမိတ်ဆိုင်လေးကတည်း၌ အေးပဲကုလားထိုင်များ
အထိတ်တဖန်ပြိုပြဲဖြစ်နေသည်။

ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ တွက်တဲ ပြန်ကျနေ၏။

အများနှင့်တစ်ခဲယဉ်း နေထိုင်နေကြသေး ပြင်းထန်
သေး တိုက်ပွဲတစ်ခုအပြည့် ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။

ဖုံးရှောင်အား ခေါင်းနှစ်လုံးတိလူးနှင့် အုတ်
များထဲ စိုင်းနှစ်လုံးတိလူး နေကြလေသည်။

ဖုံးရှောင်ကတည်း အေးတစ်တင်အသုံးပြုအား ကြွက်
တဖန် တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

ဖုံးရှောင်မှာ အေးသောမိတ်ဆိုင်လေး ထပ်စူးထိုင်
လျှင် ခေါင်းနှစ်လုံးတိလူး၏အပြစ်များ တစ်ခုခု ကားခန့်
ပြစ်သွားကြလေသည်။

အေး...

အေးသောမိတ်ဆိုင်...

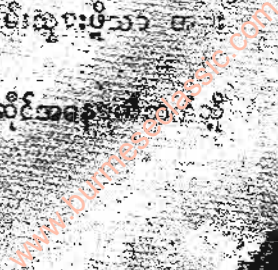
အေးပါပြီတယ်...

စူးစူးလေးလေး အော်ဟစ်သံများနှင့်ထတု အေးသောမိတ်
တစ်ယောက်တဲ ကျသွားကြလေသည်။

ခေါင်းနှစ်လုံးတိလူးသည် ထူပန်းတောင်နေရာကို ဆိုင်း
သမားများ ထိခွပ်ပြီဖြစ်၍ ရှောင်စိုင်းသွားဖို့သာ ကား
သင့်နေပါသည်။

တိုက်ပွဲကို ရေးကြည့်လိုက်ပြီ ဆိုင်အရောင်တစ်ခု
ထက်သွားခန့် ဟန်ပြင်လိက်၏။

ရပ်လိုက်

ပန်းရွှေစင်က ဟန်အားရှင်း၊ တကြမ်း၊ ခုန်ဝင်သွားအစ
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဒေါင်နှစ်လုံး၊ ဘီလူးမှာ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ထွက်
သွား၍ မရေစေ့စွာဖြင့် ခေပွဲသွားစေသည်။

‘ပင်း၊ သေချင်ပြီထင်တယ်’

လက်ဝါးကြမ်းကြီးဖြင့် ဆီးကြိုရိုက်ချကာ ထိုခိုခိုခိုခို
သည်။

ထူး၏ လက်ဝါးသည် အလွန်ကြမ်းဆမ်းပြီး ခေးလှံ
လက်နက်များ နှိပ်ပစ်မင်းချစ်ကား ချိုးပဲ့ပစ်နိုင်စွမ်းရှိသဖြင့်
ဘီလူးလက်ဝါးတု နာမည်ကြီးလေသည်။

‘ဟေ...’

ပန်းရွှေစင်က ငြားသံခေးကား ခေးဖြင့်ခုတ်ချလိုက်သည်။

‘လွှားစမ်း’

ဒေါင်နှစ်လုံး၊ ဘီလူး၊ မိလိန်သည် ခုတ်ချသွားသော ခေးတို့
ဖမ်းဆွဲပြီး သိမ်ချိုးပစ်လိုက်သည်။

‘မြောင်း’

ပန်းရွှေစင် ရင်ထိတ်ကာ အပျားဘယား နေ့ဖော်ဆုတ်ထိုး
လေသည်။

‘သေပေစေအံ့’

မိလိန်က လက်ဝါးကြမ်းကြီးများဖြင့် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ
ရိုက်ချရင်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပန်းရွှေစင် ကပျားအလား ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်တိုင်
အတုတဲ ဖေဖေ၊ ချိန်ချစ်အစ်ချစ် ပုတ်အားသိအား ထိ
သွားရကား...

‘ပုန်း...’

‘ဟေ...’

ပြင်ထန်သော အချိန်ဖြင့် အဝေးသို့ လွင့်ထွက်သွား၏။
ချွန်၊ ဝဲဘတ်နံရိုး ကျိုးထွားအား ဝဲဘတ်ခေတ်မှာ တွဲ
အထောင်းကျသွားတော့မည်။

ပန်းရွှေစင် ထိုကျသွားရာမှ အပျားအလား လှူလိုမိဘ
လိုက်စဉ်...

‘ဟေ...’

ဒေါင်နှစ်လုံး၊ ဘီလူး၊ မိလိန် ကပည့်များက ငြားသံခေး
အား ဝိုင်၊ ဝန်းတိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

ပန်းရွှေစင်မှာ မိလိန်တို့လှူစုအား ဟန်အားနိုင်ပို့ ကြိုး
စားရင်း အန္တရာယ်ကြားနေရပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှစပင်...

‘မိတီဆွေ ဘာမှမပုခွဲ ကျွမ်းလာပြီ’

ကျွမ်းဟန်သည် ခုန်ပျံသုတ်ခိုထားပြီး ပန်းရွှေစင်အား
ခိုင်းရံထားလှူများကို တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ပုန်း’

‘ဟေ’

‘အမယ်အလား’

‘သေချာပြီဗျ’

ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လည်း မိုလိ၏လူများက ကျွင်းဟန်၏ ပြင်းထန်သော ကိုဗိုလ်မှန်ခံရကာ ထစ်ယခက်ပြီး တစ်ထောင့် လိက္ခသွေးကြမ်းကပ်စာရသည်။

ကျွင်းဟန် ခပ်တစ်ခဏကတည်းမှာပင် ပန်းချောင်အနီးသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

ပန်းချောင် လက်ထပ်ပင်ကျိုးဆွမ်းပြီး ခက်ဆုတ်ကချီများ ရရှိထားသည်ကို တွေ့ရလျှင် စိတ်ခဏခင်းပြန်သွားပေသည်။

မိတ်ဆွေ ဟာမူပုခွံ ကျွပ်ကူညီ၏။

ပန်းချောင်ကား ကျွင်းဟန်အရာကို ရှိသမျှ သိရှိသည့် ရလျှင် ခေါ်ပြုသွားပေစေမည်။

ခင်ဗျားတယ်ဆိုလျှင် နှစ်ဝမ်းစား ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လည်း လွယ်ပေးလိင် ကော့မလိယေး၊ မြို့ပြင်ကို ကားကြောင့်မသွားအံ့လိ။

ကျွင်းဟန်က မကြာမီချင်ဟန် အဆင် နှလုံးပေးပေးသည်။

ခင်ဗျား ထောက်အရာ အသုံးကျတုလျှင်

ပန်းချောင်သည် ခေါင်းနှစ်လုံး ပြေးစား ခေါင်းနှစ်လုံးတို့မှာ ထပ်မံပေးပေးမည်။

ကျွင်းဟန် ကြောင့်အင်းအင်း ပြန်သွားပေသည်။

ယင်း...

ပန်းချောင်သည် ခက်ဆုတ်ကချီထံသို့ စေခန်းထားထံ အကြောင်းမရှိ မြို့ပြင်တို့ ခိုက်လိမ့်သည်ကို မြင်လျှင် ခပ်တစ်ခဏ...

ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လည်း မိုလိ၏လူများက ကျွင်းဟန်၏ ပြင်းထန်သော ကိုဗိုလ်မှန်ခံရကာ ထစ်ယခက်ပြီး တစ်ထောင့် လိက္ခသွေးကြမ်းကပ်စာရသည်။

ကျွင်းဟန် ခပ်တစ်ခဏကတည်းမှာပင် ပန်းချောင်အနီးသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

ပန်းချောင် လက်ထပ်ပင်ကျိုးဆွမ်းပြီး ခက်ဆုတ်ကချီများ ရရှိထားသည်ကို တွေ့ရလျှင် စိတ်ခဏခင်းပြန်သွားပေသည်။

မိတ်ဆွေ ဟာမူပုခွံ ကျွပ်ကူညီ၏။

ပန်းချောင်ကား ကျွင်းဟန်အရာကို ရှိသမျှ သိရှိသည့် ရလျှင် ခေါ်ပြုသွားပေစေမည်။

ခင်ဗျားတယ်ဆိုလျှင် နှစ်ဝမ်းစား ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လည်း လွယ်ပေးလိင် ကော့မလိယေး၊ မြို့ပြင်ကို ကားကြောင့်မသွားအံ့လိ။

ကျွင်းဟန်က မကြာမီချင်ဟန် အဆင် နှလုံးပေးပေးသည်။

ခင်ဗျား ထောက်အရာ အသုံးကျတုလျှင်

ပန်းချောင်သည် ခေါင်းနှစ်လုံး ပြေးစား ခေါင်းနှစ်လုံးတို့မှာ ထပ်မံပေးပေးမည်။

ကျွင်းဟန် ကြောင့်အင်းအင်း ပြန်သွားပေသည်။

ယင်း...

ပန်းချောင်သည် ခက်ဆုတ်ကချီထံသို့ စေခန်းထားထံ အကြောင်းမရှိ မြို့ပြင်တို့ ခိုက်လိမ့်သည်ကို မြင်လျှင် ခပ်တစ်ခဏ...

ဆန်ခဲနက်ပြုသိမ်းသံများနှင့်အတူ သိုင်းခင်းအသား
များ ထောင်ရှိအကြွေးသည်၊

ကျွန်းဟန် အေးတတ်သွားသည်။

သိုင်းလေးကသားများ၊ ရောက်လှပြီဖြစ်၍ ခေါင်း
နှစ်လုံးဘီလူးမှ မည်သို့မျှထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်စေဘူး
မည် မဆုတ်ပါ။

ကျွန်းဟန်သည် တိုက်ပွဲခင်ရန် အေးခဲလိုက်သော်လည်း
မည်သို့မျှ မဟန်နိုင်စေဘူးတဲ...
ရုံး.....

ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ထွက်ကာ ဆတ်ဆတ် မေ့မြေ့ကွားလေ
တော့သည်။

တစ်ဇွတ်ထိုး

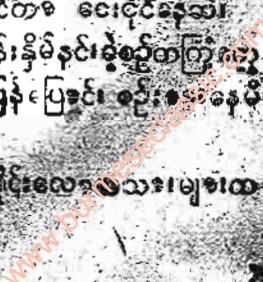
‘အေးဖ်အီးအီးအူတ်’

အဝေးမှ ကြွက်ထွန်သံများ၊ ထွက်ပေါ်လာအေးသည်၊
အေးရှားတစ်ကွက် အရက်ညီအစ်မဖြစ်ခြင်းများ၊ ပျိုအန်
လားပြီဖြစ်သည်။

တစ်ညစာအချိန်သည် မကြာခင် ကုန်ဆုံးအားပေးတော့
မည်။

ကျွန်းဟန်မှ အုတ်ဂူပေါ်၌ထိုင်ကာ ခေါင်းခင်း
ခေါင်းနှစ်လုံးဘီလူးအား ချေမှုန်းနှိမ်နင်းခွင့်ရကြောင်း
ခံရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောင်း ခေါင်းခင်းခင်း
ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ခေါင်းနှစ်လုံး ဘီလူးအား သိုင်းလေးသားများထံ
သုတ်ဆင်ရှင်းဆင်းနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

သို့... ဝန်... သည်... ကျဆုံး...
နံ့... သည်...

ထို... နှင့်... ယိုး... ဆူ... အခဲ... ကျ... ပြစ်...
... သည်...

ထို့... နှင့်... ကြား... ဆေး... ဝေ... ဝေ...
... သည်...

ခြေ... သို့... ကြား... ရ... ဝေ...
... သည်...

ခေါ်... ကြည့်... ဝေ... က... ဝေ...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ခေါ်... နှင့်... တီ... က... ဝေ...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

ကျ... နှင့်... ဝေ... သို့...
... သည်...

‘ဗျာ...’

‘ထန်ဂေဟာကံစွန့်ပတ်သတ်ပြီး မင်း ခုက္ခရာဇာနိဒေသနာ ဆွတ်စားကြ၊ ပြေးစမ်းပါဦး’

ကျင်းဟန် ပင့်ဆစ်ရွှိက်လိုက်သည်။

‘ဒီကိစ္စတွေကိုလဲ ခင်ဗျားသိနေတာကိုး’

‘ဗျာ... ဝါရသီစွဲကိစ္စ တစ်ခုမှမရှိဘူးဆိုတာ မှတ်ထား’

ကျင်းဟန်သည် ဖန်းယိအေးစုံ၏ကြည့်စား အရွံ့တိုက်ပြီး ဝေးလိုက်လေသည်။

‘ဒါဖြင့် ထန်ဂေဟာ၏ခုက္ခရာဇာနိဒေသနာတို့ကို ဘယ်သူ့ဆီ ဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး’

‘ဘေးကွ...’

ခင်ဗျားဟာသိုင်းလော့အဆားအစ်ယောက်ဟုတ်လော့ သူတစ်ယောက်ခုက္ခရာဇာနိဒေသနာကို တွေ့ရပါလျက်နဲ့ လျှစ်လျှူ ချထားတော့မလား’

‘ကျင်းဟန်၏စကားကြောင့် ဖန်းယိ ဝိုင်လွှားလေသည်။’

‘ထန်ဂေဟာထံ လူသတ်သမား အစ်ယောက်ဆီသို့ ခြံခံစံပြီး ခုက္ခရာဇာနိဒေသနာ၊ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားသိနေစေဖို့ ကံ...လူသတ်သမားကို ပေးထုတ်ဖို့ ခင်ဗျား ထာမှ ကြံစားစေအပ်တော့မလား’

‘ကျုပ်က...’

‘ဘေးထို... ခင်ဗျားနဲ့ ဘေးမှ ခေါ်တုန်းလို ခင်ဗျားပြောချင်စားလို့လား’

ကျင်းဟန်၏စကားသည် ဖန်းယိကို အာရုံလွှဲပြောင်းစေကာ မှတ်စကားသို့ ပြန်စွဲစေအောင်လည်း

‘အေး... ဒီကိစ္စကိုအရင်ရှင်းပြီးမှ ခေါ်ညှိခိုက်စွဲမိ ဝှမ်းမယ်၊ မင်းနားထောင်ကိုလိုက်လာရင် ဒီအရပ်ဒေသကို ရောက်အောင် ထန်ဂေဟာရဲ့ သူ့အင်္ဂါကို ကြွေးရအောင်ပဲ၊ ကံ... ပြေးစမ်းမင်း၊ ဘေးတွေစုံမိမိသိရှိထားပြီပြီလို့’

ဖန်းယိက ပြောင်းထဲသွားသဖြင့် ကျင်းဟန် မိမိသမားအား

‘ခင်ဗျား တာထယ်ပဲ ဒီကိစ္စကို ပေးထုတ်မှလား’

‘အေး... ခုရှည်နဲ့ မင်းဘေးထွေသိထားပြီလို့ပြော’

ကျင်းဟန် ခေါင်းခေါ်ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဘုမသိဘဲပဲ လူသတ်တရားခံအဖြစ် စွပ်စွဲခံရတာတွေ ပြီး ဘေးမှမသိရအေးဘူးဗျာ’

ဖန်းယိ အစဉ်စေ့စမ်းလိုက်သည်။

‘မင်းလိမ်ပြေးနေလို့လဲ အပိုပဲ၊ မေတ္တာမယော့ဝံ့လွှားလို့ မင်းဘေးသွားလုပ်စားလို့ ပြေးစမ်း’

‘ခင်ဗျား...’

ကျင်းဟန် ဦးခေါင်းအောက်ထိ ညှိတ်ထိုက်လေသည်။

‘ဒါကိုအောင် ခင်ဗျားသိနေပြီဆိုတော့ ပြောရအောင် ခေါ်အေး၊ ထူးစွဲပြောစွဲလို့ လူသတ်သမားစား အေးဝံ့ ကျောင်းမှပဲ ပုန်းနေသလားဆိုပြီ၊ သွားရအောင်ပါ’

‘မင်း ချာလို့တော့သလား’

'မေတ္တဝါတို့များ၊ ယောဂီ' ဟု ကြိုက်က နှင်ထုတ်လိုက်
လို့ ထုတ်လွှဲခဲ့ရတာ
'အဲဒါ ဝင်ညှိအေးပါ'

'ဟဲ့...
နန်းယိတ် နာခေါင်းခွံ လိုက်စေသည်။
မင်းတား လိုင်းလော့အမှူး မအေးခင်းလှပယ် ကောင်း
လှပယ်တဲ့ သိုင်းသေးအစ်သေခေတ်ဆိုပြီး နေဗျော် ထူချစ်
တယ်။ နေရာတစ်ခု ဝင်ပြီး စုန်ဝဲစီချင်တယ်။ ဘာအစ်ခွဲမှလို့
အသုံးမကျဘူး။ ထူးမောင်းထုတ်တိုင်း တွဲလဲလေရမှစမ်း
လား... လိုက်ခို။ ထောဝ်' ဘာပဲဆိုတာ ပြီး စုံစမ်းမယ်'

စကားဆုံးလျှင် ဖန်းယိတ် အချားနဲ့ လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်
သည့် ကျင်းဟန် မယုံနိုင်အောင်ပြန်ခဲ့ရင်း လှည့်တံသား
အေး ဝှာပေ့ပေ့ထုတ်အညှိ ကိစ္စကွင် ဖန်းယိတ် ပါဝင်အေး
အေးအညှိ ချေပယ်ပါအေး။ လှည့်တံသား ထူးခံအပြန်
ခွဲခွဲပေးပေးထိ ထုတ်စိတ်ချား။ ရှမ်းထူး နေ့တော်ကျိန်
လည်ပြန်စု မည်သို့ စောစောရှင်အမည်ကို မယုံနိုင်အောင်
ပြန်ခဲ့ရသည်။

ထုတ် နန်းယိတ် တည်မည်ဆုံးအေးအေးအေး အင်းဟန်
တည် ချည်ချည်အေးအေးအေးအေးအေးအေးအေးအေးအေးအေး
နန်းယိတ်အေးအေး ပြောလိုက်ဘူးအေးအေးအေးအေးအေး

ဝန်းကျင်စစ်ခေတ်၊ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေပြီး လူရိပ်
လူပေးခင် မတွေ့ရချေ။

'မင်းက ယောဂီ' ကျောင်းထဲကို ရောက်ခဲ့သေးသလား'
ဖန်းယိတ် မေးလာသောအခါ ကျင်းဟန်ခေါင်းခေါင်း
လိုက်စေသည်။

'ယောဂီ' ကျောင်းထဲ ဝင်ဖို့မပြောနဲ့။ အပြင်မစုတေခင်
ကြီးကြီးနေရပါဘူး။ ကျွန်ုပ်ကို မောင်းထုတ်လိုက်ကြတာပဲ'
ဒီတစ်ခါကတော့ ထူးအေးခင်းထုတ်တိုင်း ထူးအေးအေးအေး
မလိုဘူး။ ကဲ... တို့ အထဲဝင်ကြည့်ရအောင်'

စိတ်ပြန်အထိပြန်ခဲ့ရင်း ဖန်းယိတ် ချေ့ညို့ လှမ်းသွား
အေးကျေးအေးထဲလှည့်လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်
ထမ်းဝင်လိုက်စေသည်။

ယောဂီ' ကျောင်း၏ တံခါးကြီးမှာ ဟာလေးတင်းလင်း
ခွင့်ထားအေးသည်။

ဖန်းယိတ်နှင့် ကျင်းဟန်တို့ လှမ်းဝင်လိုက်ကြလျှင် စုတို့၏
ခြယ်ချား ကျယ်လေးခင်စု ထူးပေါ်လေးပြီး ထူးတိုရပ်အင်
တိုက်ကြသေးအေး ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား၏

ဖန်းယိတ် ပြုံးလိုက်သည်။
'ပိုတို့ပိုကောင်းပဲဟေ့'
တီးတီးချေ့ထဲလိုက်ပြီး ချေ့ခင်းတစ်ချက် ဟန်ခိုအေး
သည်။
'အဟမ်...'

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ။ တစ်ခါပဲ တွေ့လိုက်ရပြီ
နောက်ထပ် မတွေ့ရတော့ပါဘူးရှင်။

ယောကျ်ားမယ်လေးသည် လူသတ်တရားခံနှင့် ပတ်သက်ပြီး
တိတိကျကျ ပြောနိုင်ပါ။

ညီသော် ဂူမင်းတော်အရ ထန်စေတနာအား၊ ခုက္ခဝေး
နေကြသူများနှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ ဝါဝင် နေ
ကြောင်း သိလိုက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

‘အဲဒီ မိန်းကလေးကို သိသလား’
ဖန်းယိက မေးလိုက်လေသည်။

ယောကျ်ားမယ်လေး ခေါင်းခါထပ်လိုက်သည်။

‘မသိဘူး၊ ခုမှ တွေ့ဖူးတာပါ’

‘အဲဒီမိန်းကလေးက တစ်ယောက်တည်းလား၊ သူ့မှ
အပေါင်းအဖော်တွေ ဝါသေးသလား’

ယောကျ်ားမယ်လေး စကားစကား ချည်း

‘ယောကျ်ားကျောင်းထဲဝင်လာပြီး ကျွန်တို့ကို ဖမ်းဆီး
ခဲ့တာတွေ ဘာတစ်ယောက်တည်းပါ။ ခေါင်းခါထပ် အခန်း
ထဲမှာ ပိတ်ဆို့ခံရခံရတာတွေ အပြင်ဘက်က စကားပြော
သံတွေ ကြားရအောင် သူ့မှ အဖော်တွေ ဝါစကားပေးလေ
နိုင်ပါတယ်ရှင်’

ကျင်းဟန်နှင့် ဖန်းယိတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

လူသတ်တရားခံသည် တစ်ယောက်တည်း ရောက်
လာပါင်းအဖော်များနှင့် အခြားဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ
ပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။

ယောကျ်ားမယ်လေးကို ထပ်မံစစ်ဆေးပေးပြန်၊ ဖြစ်ခါ
သော်လည်း အကြောင်းမထူးတော့ပါ။

‘သူတို့ ဒီနေရာက ထွက်သွားတော့ ကြားပြီလား’
‘ဘယ်အချိန်က ထွက်သွားတယ်ဆိုတာတောင် မသိလိုက်
ရပါဘူးရှင်’

ဖန်းယိက ကျင်းဟန်ဘက်သို့လှည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။
‘လူသတ်သမားတာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊
အပေါင်းအဖော်တွေလဲ ဝါစကားပေးဆုံးအထိ မော်ထုနဲ့
သိပ်မခံစား နိုင်ပါဘူး’

မှန်စေသည်။ တစ်ယောက်တည်းလား၊ ဖော်ထုတ်ရသည့်
ထက် အပေါင်းအဖော်နှင့်လူများကို ဖော်ထုတ်ရသည်ထက်ပို
လွယ်ကူပေမည်။

တစ်ယောက်တည်းစေတီ တစ်ယောက်ထဲမှ သံလွန်နေနိုင်သည်
စေတီလား။

ကျင်းဟန် အားတော်လေးပေးစေရသည်။

‘မင်းတို့ နိဂုံးဝိ ဆက်နေနိုင်ပါတယ်၊ တို့ထုတ်လွှားပြီး
တော့ ပြန်ဆန္ဒကြွေးတာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာမှမရှိဘဲ
နဲ့အစော့ ဖုတ်ပြီလား၊ ကျုပ်တို့က သူ့မေးလိုက်ပါယ်’

‘ဆေးဝါး... စကားပေးပြီရှင်’

ပန်းယိသည့်ပေးဝံ ဝယ်အေးကို နှုတ်ဆက်အေး ကျင်းဟန်
ထို မှုတ်ရိုက်ပြုလိုက်အေးသည်၊
ထို နှုတ်ရိုက် နှစ်ယောက်သား ဝေးဝံ ကျောင်းထဲမှ
ထွက်အေးခွဲကြအေးတော့သည်။

ထန်ကျားကျားရွေး
ထန်ကျားကျားရွာ၏ စည်အေးပေး ချွတ်သင်ပိုင်းသို့
ကျင်းဟန် မှုတ်ရိုက်အေးသည်ကိုယ်အေးသဖြင့် ချွတ်ဟောင်းသို့
ပန်းယိက ခေါ်သွားအေးသည်။
ထန်ကျားကျားရွာ ချွတ်သင်ပိုင်းသို့ ပြီးလေးတစ်ပြိုင်နှင့် တူနေ
ပြီး ချွတ်ဟောင်းမှ အတတ်အေးအေးရိုက်ရာ အတိုင်း ထည့်
ထောင်အေးပေး ချွတ်အေးလေးနှင့်တူနေ၏။
လမ်းခေါ်၌ ကလေးမျှေး အေးအေးအေးအေးကြသည်။
ကြွေမျှေး အေးအေးအေး အထိပေးကွာ အေးအေးလှနေကြ
သည်။
ကေးကဲရိုက်ကြိုအေး၌ ချွတ်အေးအေးအေးပေး နှုတ်
မျှေးနှင့် တွန်တုံးမျှေးတို့ တွေ့ရသည်။

အိမ်အိမ်လုံးအိမ်ရှေ့ ကျပ်ပျစ်ခပ်၌ အိမ်အေးအေး
ဆလွင်ရှိသူ အေးကြ ဝိုင်းပွဲအေးရေအေးကြမ်း ပေးအိမ်
ကြမ်း။
ကလေးပိုသံ၊ ကလေးအေးအေးအေးသည် ကျေးအိမ်ရိုက်
တေးသံချင်၊ မိမိအေးအေး၊ ကျေးအေးအေးသည်။
ပန်းယိနှင့်ကျင်းဟန်တို့သည် ချွတ်ဟောင်းအစဉ်၊ ခရီးချင်း
ထိုင်အေး ကျေးအိမ်လှမ်းအေးကြလေသည်။
ကျင်းဟန် ခရီးရေပြန်နေသည်ကို မြင်လျှင် ပန်းယိအေး
လိုအေးသည်။
ဘေးလဲ၊ ခင်းကဲလူသတ်အေးလို့ စပ်ခွဲအေးကြအေး
မင်း၊ စိုးရိမ်အေးအေးအေးအေးအေး အေးပါဦး မင်းအေး
ကလေးအေး လူသတ်အေး ပြန်အေးလို့အေး
အေးအေး... ကြွေကြွေသည်
အေးအေး... ခင်းအေး လူသတ်အေးအေးအေးအေး အေးကို
ကျွတ်အေးအေးအေး
ကျင်းဟန် ခေါင်းခါယမ်းလို့အေးသည်။
ကျွတ်အေး မလှလေးအေးအေး ပြသန်အေးအေး ခင်းအေး
ချင်လို့အေးပါ
ပေးပါအေးလေ၊ အမန်အေးအေးအေး အေးအေး အေးအေးအေး
အေးအေးအေးအေး။ ဟိုအေးအေး အိုင်အေးအေး အေးအေးအေး
အေးအေးအေး
ပန်းယိကပင် ဦးအေးအေးအေး အေးအေးအေးအေးအေး
အိုင်အေးအေးလို့ ခေါ်သွားအေးသည်။

ထိုဆိုင်အေးမှ အန်ကျားရွာဟောင်း၏အေးသောအိမ်ထောင်အဖွဲ့သည် အစ်ခဲအညိုသော ဆိုင်ဈေးဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်အား ရောစိစုစုချိန်၌ ဆိုင်ထဲလှည့်ဝင်နေကြပြီး တန်ကျွန်းရွာလေသည်။

'ခေတ်ရင်ခေတ် တစ်မျိုး သုံးဆောင်ကြစေကုန်ဆုံး ဆိုင်ရှင် အဘိုးအိုအ ဣဆိုင်ရင်၊ ခေးလေးလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖမ်းယိုတို့သည် ခေးပုံကပ်လုံး၌ မှုန်နှာချင်းဆိုင် ရှေ့ဆူလှိုင်းကြပြီး အရမ်းနှင့်ခေးရောမျိုး မှုန်ကြားလိုက်လေသည်။

တေးခေလေအတိုင်း အရမ်းမှုန်ဆန်အရမ်းဖြစ်ပြီး ခေးရောမျိုးအေး လယ်ကြက်နှင့် ငှက်ကြော်မျိုးသာ ဖြစ်လေသည်။

ထန်ကျားရွာသစ်နှင့် ရွာဟောင်းအား တနေအစိုပိအေးအသောတို့မှစ၍ ကျားရွာလေသည်။

ရွာအောင်းထည့် ကျေးလက်ဆန်ပြို ရွာသစ်သည်မြို့ဆန်နေသလိုသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်ခေးသောအိမ်ရင်း ရွာဟောင်းနှင့်ရွာအစ်ကျားရွာမို့ကို ဖွင့်ဟမိလေသည်။

'အင်း...ထန်ကျားရွာသစ်ထဲမြို့ဆန်ပြို ပြဿနာထူးပြားတာပဲ၊ ရွာဟောင်းထဲတော့ ကျေးလက်ဆန်ပြိုအေးချမ်းသောအေးအယ်၊ ထည့်ကြည့်လိုက်ရင် သစ်ခန်းစာထူထူအောင်နေပြီ'

ပန်းယို ချယ်ခေးလိုအိမ်သည်။

'ကျုပ်ကတော့ ရွာဟောင်းကို သဘောကျတယ်၊ ခေးခေး...'

'ကျုပ်လို ဒီလိုပါပဲဗျာ'

သူတို့၏ စကားများကို မသိအောင်အေးစွင့်နေသည့်ဆိုင်ရှင်အဖွဲ့ကတော့ ကျားရွာလေသည်။

'ရွာအစ်ခဲ ရွာဟောင်းဆိုတာ ကန်ထူဌေးကြီးက ခွဲခြားပစ်လိုက်တာပဲ၊ ထူးခွဲခန်းသည်ဟာ ဒီရွာထူမှ မတုတ်အား မြို့ကြီးပြကြီး အစာအယ်ဆိုတော့ ကျေးလက်ခေးသမားတယ် နေနိုင်ပါမလို့၊ မြို့ဆန်ဆန် နေနိုင်အောင် ဖန်တီးခဲ့တာပေါ့'

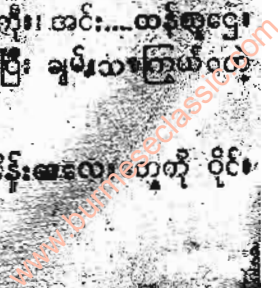
မိမိတို့၏ စကားဝိုင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်အေးစာပြင် ဖမ်းယိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့တစ်ယောက်တစ်ယောက်ကြည့်အာ ပြီးလို့ကပ်မိကြလေသည်။

သူတို့၏ အပြုံးများသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိနေပါသည်။ ထန်ထူဌေးကြီးအကြောင်း ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုထံ၌ စုံစမ်းကြည့်ကြမည်တူ၍ ဖြစ်လေသည်။

မန်းယိုက စတင်စူးစမ်းလိုအိမ်သည်။

'လတ်သေတ်တော့ ထန်ထူဌေးအေးတော်ဟာဒီရွာအေးမဟုတ်ဘဲ မြို့ကြီးထူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကိုး၊ အင်း...ထန်ထူဌေးတစ် ငယ်စဉ်က အထောက်အပံ့ခန့်ညားပြီး ချမ်းသာကြယ်လှအစိုခန့် အတော်စွဲခွဲမှပဲနော်'

'ဟာ...ဟာပြေးကောင်းမလို့၊ မိန်းမလေးတို့ကို ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာပေါ့'

'ထင်း...ထင်း... ဒါပြင် ထန်ဆူငွေဟာ မိန်းမကိစ္စ အရှင်
အရှင်တွေက မဆန်းမတူဘူးလေ'

ကျင်းဟန် ကိုဩသွားသည်။
နန်းယံသည် ထန်ဆူငွေ၌ မိန်းမကိစ္စအရှင်အရှင်ရှိသည်

ကို အဘယ်သို့ သိရှိနေပါသည်။
မိန်းမကား ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆင်ခြင်မိလိုက်၏။
ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုက သတ်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ထုတ်အယ်၊ ထန်ဆူငွေ ဝယ်ခဉ်တုန်းက အတော်ထို
ခွပ်ပေခဲ့တာကြောင့်၊ ပြဿနာ ကြော့ခဏ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာ
ပေါ့၊ ငွေကြားတစ်ခိပ်သုတေ့ဆိုခဏစု ဖုံးဖုံးပိပိ လုပ်နိုင်ခဲ့
ကြလို့ ခုကွဲမရောက်ခဲ့ကြဘူး၊ ဒါဒေဝယ် မိန်းမလေး အစ်
ယောဇ်နဲ့ ပတ်သက်တာတို့တော့ တစ်ရှူးလို့ သိသွားပြီ၊
အရှင်အရှင်တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ မြဲကြီးသွန် အိမ်ထောင်
ကျပြီတဲ့နားထိမှ အန်ဆူငွေက ရွာမောင်မောင်မှာနေတဲ့
ရွာသစ်မှာ ထုံထောင်လိုက်တာပေါ့'

ပန်းယံသည် ကျင်းဟန်ကို မျက်စိမိုက်ပြလိုက်သည်။

ထို နားထိ...

'ထူးထူးထူးထူး တာတော့ သွေးထိလုပ်ခဲ့လို့လဲ ဆိုတာ
ပြောပြပါလား'

ထုတ်အယ်က အားမတော့ကြောင့် အဘိုးအို သတိစင်စားပုံ
ရှိသည်။

'ကျုပ်က ဆူ အကြောင်းတွေ ဘူးပုဂံလေလှိုင်တွေနဲ့
ပြောနေအယ်ဆိုပြီး ထန်ဆူငွေက အပြစ်အင်နေတိုင်းပင်
ကျုပ်ပြောလို့ မဖြစ်ဘူး'

ပန်းယံ - လက်ထဲပြလိုက်သည်။

'ဒီအဘွား ပုဂံပိုင်များ၊ ကျုပ်တို့ ကားဝန်ထုပ်ထွေး
ခဏလော့ ထန်ခေမာမာ ပြဿနာတွေ ဖြစ်ပေါ်နေအယ်
ဆိုတာကို သိကြတယ်မအုတ်လား'

အဘိုးအို ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

ပန်းယံ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'လူဆိုးတချို့က ထန်ခေမာကို ခုကွဲပေးဖို့ ကြိုးစားနေ
ကြတယ်၊ ဒီကိစ္စကို စုံစမ်းပေးရုံထုတ်ဖို့ ကျုပ်တို့ စားခဲ့ကြ
တာပေါ့၊ ထန်ဆူငွေကို ဘယ်အထိ ရန်ငြိုးထားနေသလဲ၊
ခုကွဲပေးချင်နေသလဲဆိုတာ သိရမှ အရေးခံကို ပေးထုတ်ဖို့
လွယ်ကူမယ်မဟုတ်တာ'

အဘိုးအို တွေးဝသွားလေသည်။

'တစ်ပြစ်ပြစ် ထန်ခေမာကို ခုကွဲပေးနေကြအားတော့
ဒေအောင်းပါဘူး၊ တရာခံဘို့ အမြန်ဆုံး ပေးထုတ်နိုင်တာ
ကောင်းအောင်'

'ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်တို့ကို ထုညိတ်အနေနဲ့ ထန်ဆူငွေနဲ့
ပြဿနာဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမလေးအကြောင်း ပြော
ပါအားဗျာ'

၂၂၄ **ထွက်သွားသောအခါ**

ထွက်သွားသည်။ စိတ်ဝင်စားသူများသည်။

ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် ပြောဆိုနေသောအခါတွင် မိန်းကလေး
ထစ်ထစ်ပတ်ပတ်သံနေသည်ကို သိခဲ့ရပြီးနောက်
ထွက်သွား ဝိန်းရှုပ်စေခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့် တော်တော်ဆွဲခင်း
ပတ်ပတ်နေနိုင်သည်ဟု တွေးလေမိခြင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထွက်သွား လူပျိုအဝဏ္ဏ ဖေဆန္ဒရဟုသုတ ရှာဖွေ
ဆိုပြီးအိမ်ကထွက်သွားဖူးတယ်လေးငါးခြေအိမ်လေးစက်
ကြားကွဲအထိ ပြန်ရောက်မလဲတော့ မိဘတို့၏ စိတ်ပူပြီး
လိုက်ရှာကြတယ်။ ထွက်သွားမှာ ရပ်ဝေး တစ်ခုခုမှာ
မိန်းကလေးအစ်ယောက်နဲ့ ငြိစုန်းပြီး အိမ်ထောင်ကျနေအယ်
လို့ သိခဲ့ရတယ်။ ဒါနဲ့ နေ့တော်ငါးရက်သာရွှေ့ပြီး မင်္ဂလာ
ကိစ္စ စီစဉ်ပေးမယ်လို့ အလိမ္မော်သုံးပြီး ထွက်သွားကို အိမ်
ပြန်ပေါ်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။ ရွာဘိုထဲ ပြန်ရောက်ခေမာ ထွက်
သွားခဲ့မိဘတို့၏သဘောတူထားတဲ့ မြို့ကြီးသို့ ဖမ်းချင်း
ဆစ်ထပ်ပေးလိုက်တယ်။ ထွက်သွားလေးရဲ့ ခင်အာပွဲဘို
ခြံမိခြင်းက တွင်းပဲခဲပေမယ့် မမျှော်လင့်တဲ့ ပြဿနာ ပေါ်
ပေါ်လာပြီ။ အရှုဆစ်ကဲ့ အကျိုးနည်း ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့။

‘ဘယ်လိုဖြစ်ရအေးလို့ဗျာ’

ထွင်းဟန်က ဝင်ပေးလိုက်သေးသည်။

အတိုးဒိုက် ဗျာဆီလုံးများ ရီဝေစွာ၏။

အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လေ့ရှိအေး
သည်။

‘ထန်စွာငွေ၊ လှေ၊ နဲ့ ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးဟာ သိုက်
ခေးဆေးဆေးတစ်ဖော့ဆစ် ဖြစ်နေခဲ့အယ်။ ဒါကြောင့်...’
တစ်ချိန်က ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ထွက်သွား၏ ပြဿနာ
အစ်ရပ်ကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာပွဲ (သို့) ရန်ပုံ

ထန်ကျွေးရွာ ဝိုင်းရင်၏ အစဉ်းအလာအား အားပြန်အပ်
 ငွေလေးထန်ပါ ပည်မြို့ကြီး သူ့အားပေးအပ်ပြန်သော
 နှင့် အထိအပ်အပ်အပ် ခြိမ်ခြိမ်ထဲတွင် အပည့် ပြစ်လေ၏။
 ကျွေးရွာပိုင်ရှင်၏ တစ်ခါရှေ့၌ မဏ္ဍပ်ကြီး ချီး ထား ပြီး
 ရှေးဦးအားပေး ညှပ်ရိသတ်အပေါင်းအား လှူလေသော
 နှင့်ညှပ်ကျွေးပေးနိုင်နှင့် စီစဉ်ထားလေသည်။
 ထန်ကျွေးရွာမှ ရွာသူရွာသားများအတွက်လည်း လှူလေ
 အားရှိ အစဉ်အလာ မီးရိုးတိတ် ကျွေးပေးပည့်ပြန်ပါသည်။
 တစ်ရွာလုံး ထုံးထုံးကျွေးပေး စည်အားအောင်အောင်
 နှင့်ညှပ်လေး ထန်ပါအကြောင်း သိထားကြသူများ များပေ
 သောအခါ စီစဉ်အားပေးပည့်ပေးပေးပေးကြလေသည်။

ဤအမှုကိုစွဲ၍ သူသည် အခင်းဖြစ်နေရာကို တို နီဆိုင်စွာ ရော့ရှ်နေ ည့်အချစ်တစ်ချစ်သာ အကဲ အကင်းဖွယ်ရှိပြီး စာရေးခံတူ ယထာ်ဖြစ် ဆုံးပြတ်၍ အခြား ခိုးလုံသည် အထေးအတားများ လုံးဝမရှိသည်ကို ကောင်းလီ ကိုယ် တိုင်လည်း သိသည်။

သီဟလျှောက် သူ့အား စာရေးခံတူ အခိုင်အမား သတ်မှတ် ထားခြင်းမှာ ဉာဏ်ခရှိ၍ဖြစ်နိုင်သလို သူ၏ညီဖျားမို့ကို ပုံ ကုမ်းနဲ့ အလျဉ်းသင့်သူကို ဖမ်းချုပ်ပြီး စာရေးခံတူ သတ် မှတ်၍ သိက္ခာကိုအယ်ဘင်ခြင်းအည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ကောင်းလီသည် မည်သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါ သနည်း။

ထူးထူးဆန်းဆန်းရှု ရှုပုံစံထူးထူးကိုမှ အထူး စိတ်ဝင် စားအတိအကျ ကျင်းဟန်အပို ဤနေအမှ ထူထီပြေးနိုင် သော်လည်း ထူးပြေးနှင့် စိတ်ကွဲမိပါ။

ဤအခင်း၌ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ထူးသတ်သူအား ခုဖက်ထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုစိတ်အားရသည်။

သူသည် အခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိမည်နှင့် အခန်းအခြေ အနေကို မထုလား အကဲခတ်လိုက်၏။

အခန်းထဲတွင် မီးရောင်သွန်းညှိထားခြင်းရှိသော်လည်း အလင်း ရောင်ကြောင့် မှောင်မိနေခြင်းမရှိပါ။

သို့ဖြစ်ရာ အခန်းအခြေအနေကို ကောင်းစွာအကဲခတ် နိုင်လေသည်။

ထိုအခန်းသည် ပစ္စည်းထိုလှောင်ရာ အခန်းဖြစ်၍ အနံ့ အသက်အ သိပ်အထေးလေးပေ။

ထပ်သပ်ရပ်ရပ်သည်။ မရှိပါ။

တထုတ်အရက် ငွှားလင်းငြို၊ ကေခနီရိုးများ၊ ဖြန့်ခင်း လျက် ယံယီအချစ်ခန်း၊ တစ်ခန်းကလေးဖြစ်ပေသည်။

အစစစင်များ၊ ချွတ်ပေးသည့်လိုက် ကျင်းဟန်ကဲ့သို့ သိုင်း ဆေးတစ်ခုခုအင်အားရှိဖြင့် ထိုအချစ်ခန်းမှ အချိန်ခရွေး ထုတ်ခွေးယွန်းနိုင်လောက်အောင် လုံခြုံစွာ တင်းမဲ့လှပေသည်။

ထို့သော် ကျင်းဟန် သည် ထိုအခန်းမှ ထွက်ခွာဖွားနိုင် စိတ်ကောင်းပါ။

ဟေးကဲရိုးပုံပင်၊ ပန်လဲလျက် နှိပ်နှိပ်ခြိုက်ခြိုက်ပင်အိပ် စေလိုက်လေသည်။

ကောင်းလီ လေ့တတ်သူများ ဖြန့်လည်ရာနေ့ရှိလေးပြီ ဖြစ်လေသည်။

၎င်းတို့သည် အထုပ်ထစ်ထုပ်ကို အယ်ဆေးငံ၍ ပြန်လည် ဖော့ဖော့လေးကြခြင်း ဖြစ်ပြန်။

လူတို့ထွန်းဖွားကြသည်အပြင် မြင်းခေါ်မှ လူအား
 ထွန်းခန့် ခုခံဆင်လိမ့်ကြလေသည်။
 လူ့ဂုဏ်က နှစ်ကော့လိုက်သည်။
 'ကျွန်ုပ်တို့ ထွန်းလွန်းဖို့ ထွန်းခန့်ကြတာမှ အထွတ်အမြတ်ဆိုတာ
 မှတ်ဆောင်ပါ။'
 ဆုခံတေးကြောင့် ဝေးခင်ရှင်မုဆိုးနှင့် ခက်ထန်သွား
 သည်။
 သူ့ရှေးခေတ်ကလေးပွဲတို့ နှောင့်တောက်ခင် မင်းတို့စုတို့
 ရောက်ခွင့်ကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်ပြောပြပြီးနောက်
 'ကျွန်ုပ်တို့ ဝေးခင်ကလေးတို့ပါ။'
 'အဖြား မင်းကလေး... မောင်မိတ်ပြား... မင်းအား
 များစွာ ခုခံနိုင်မယ် ကြည့်ကြည့်အားသာမယ်၊ ကို ဟ... သူ့
 ကို ဆုံးမလိုက်ကြစမ်း။'
 ကောင်းရှိသည် ထွန်းလူမျိုးကို လမ်းခွဲတစ်ပြား
 ဆန့်ခွဲပေးလိမ့်မေသည်။
 ကြွတင် အထွတ်ကုန်စီ စွဲခိုက်က ဝိုင်းရံသားကြွ
 များတ...
 'လား...'
 'ဆုံးမကြစမ်း။'
 ပြီးသမျှပေးလေး လူ့ဂုဏ်မောင်မယ် နှစ်ယောက်
 မြှောက်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။
 'မြင်း...'
 လူ့ဂုဏ်က အထွတ်အမြတ်ကို ဆုံးထုတ်လိုက်သည်။

'ညှိခေလား ခေခန်း... ခန့်ဆီထုတ်နေလို့မပါ။ အစ်ကို
 ထွက်ကို ဆုံးမလိုက်မယ်'
 မိန်းကလေးအား နေထိုင်ဆုတ်ခိုင်းပြီး ကောင်းရှင်လူ
 များနှင့် ခင်ဆင်လိမ့်မေသည်။
 မင်္ဂလာပေးပေး၍ အကျယ်အန့်သေး အခက်လေး
 တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်အားမည်။
 ခေးရောင်လုံးဆင်များ မေးပေးလှုပ်ထွားသည်။
 ငြိမ်လေးသံများ ဆင်ခန့်ဆီထွက်ပေါ်အားမည်။
 ကျွေးဝမ်းတုတ်၍ ရေဆီရိုင်းကြွေအား နှောင့်တင်များ
 ရွေးသူရွာသားများကား ပိတ်ခိုင်းကြပြီး ထွန်းခန့်
 တိမ်းရှင်ခန့်ဆီထုတ် ခိုက်ပွဲတိုက်ခိုက်ခိုက်ခိုက်
 နေကြရမေတော့မည်။
 'ဝန်...'
 'အ...'
 'အမယ်လေး...'
 'ခေဝါပြီဗျ...'
 ရှုရှုသေး အော်ဟစ်သံများ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်
 အားမည်။
 လူ့ဂုဏ်၏ထွန်းခိုက်ပိတ်ခိုက်ကောင်းရှင်လူများ အစ်ယောက်
 ပြီး အစ်ယောက် ကျသွားလေသည်။
 ဝေးခင်ရှင် ဖေမုသားမေသည်။

'ခေးကျောင်း... ဝေးခြံခဲးခဲး ထောင်တော်စွမ်းနေအပ်
ခေါ် တုတ်လေး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ခမ်းသပ်ကြည့်ချင်သေး
အယ်'

အော်ပြေးရင်၊ ခဲးအစ်အစ်ဆွဲကော့ ခုန်ထွက်လေးစေ
သည့်၊

'ဟား...ဟား...ဟား'

ခေးကျောင်းဆိုသောလူရွယ်က ရယ်ခေးလိုက်စေသည့်၊

'အေးခဲးရှုံ...ခင်ဗျားက ခင်မယ်လို့ ခဲးအငိုင်းလိုအိ
တာ၊ ကျုပ်အေးတော့ မကတေးခေတ်အားခဲးရလို့ ပြေရှင်းဖို့အာ
ခဲးအား၊ ကျုပ်အေးခင်ဗျားကို ဘယ်ဘေ့မုမုမုဘူးဆိုအေးမုမု
ဆားပါ၊ ကျုပ်အေးမယ်လမ်းကို ဖယ်ရင်ဖယ်၊ ဖယ်ရင်
ခင်ဗျားခါ ဝဲကွရောက်သွားလိမ့်မယ်'

'ဘယ်သူဝဲကွရောက်မလဲ ကြည့်အေးအေးပေါ့'

အေးခဲးရှုံက လမ်းပိုတ်အား ခင်တိုအိခိုက်လိုက်အား၊
ခေးကျောင်းကလည်း ခဲးတိုအား တိုအိခိုက်လိုက်စေ
သည့်၊

ခေးကျောင်းအား ပေးပေးလှုပ်သွားလေသည့်၊

ထိပ်အင်္ဂါသိုင်းသဲခဲးမျှားပီပီ ထစ်မြစ်အေးခဲးကုတ်
မျှား ထုတ်ပေးအား စွန့်ခင်တိုအိခိုက် စိုက်ခိုက်နေကြရာ
အသည်းယားစရာခဲးခဲးလှုပ်တော့သည့်၊

အသည်းဝယ်မူးဟင်းခဲးအညိုနှင့်ထိခိုက် အခဲးထရဖြစ်တဲး
ခဲးခဲးခဲးအားရလိမ့်မည်ဖြစ်လေသည့်၊

ကေးခဲးရှုံ၏လူမျှားသည် အခြေအရာ ခေးခဲးကြည့်ခဲး
ကြပြီး အခင်အရေးရသည်နှင့် ခေးကျွမ်းအစ်ခွမ်း အဆစ်ခင်
ရောက်တိုက်ခိုက်ကြစေသည်၊

အမျှားနှင့် အစ်ခဲးယောက် ရင်ဆိုင်နေရသည့်ဖြစ်ရာ ခေး
ကျောင်း၊ ဝဲကွရောက်ရလိမ့်မည် အင်စရာရှိစေသည်၊

သို့သော် ခေးကျောင်းသည် ခေးခဲး ကျွမ်းကျင်ပြီး
အဆစ်ပါးသူဖြစ်နေပါသည်၊

အောင်ရှုံဘို ရင်ဆိုင်ရင်း ခေးအစ်ခင်ရောက်တိုအိခိုက်
လေးကြသူမျှားအား၊ ခြေးထေးအိဖြင့် ကန်ကျေးအိခိုက်
စေသည်၊

'ဝုန်း...ဝုန်း'

'အေး...'

'အေးလေး...'

ကေးခဲးရှုံ၏လူမျှား ဖရိုဖရဲလှုပ်စဉ်သွားကြစေရအည်း၊
မေခဲးခဲးဆိုသော မိန်းကလေးကမူ စိုက်ခိုက်အတိုင်းသို့ ဝင်
ရောက်ခြင်း ဖြစ်ဘဲ မလှမ်းခမ်းမမှ နေ၍ လစ်ပိုက်က
အေးအေးအေးအေးအေးရခဲးကြည့်နေသည်၊

ခေးကျောင်းက အေးခဲးရှုံဘိုလှုပ်အား ကျိန်းအေးအိခိုက်
လှည့်ခင်ဗျာ ယုံကြည်အားမုမုခဲးအည်း၊

ထူးမယုံကြည်အားသည် အတိုင်းဝင် သိမ်းကုတ်သွားအပ်
ခဲး စိုက်ခိုက်ပြီးသည်နှင့် ကေးခဲးရှုံ အေးခဲးခဲးသွားစေ
သည်၊

'ဝုန်း...'

၂၃၆ အညွှန်အိမ်ထောင်ရေး

မေရန်းသည် ငိုမိမ့်မျှစ်နှုန်းအားဖြင့် နောက်ဆုတ်လို့ နေသည်။

မေကျောင်းနှင့်ထန်ပါ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

'ထန်ပါ...လှယုတ်မာ'

'အစ်ကိုကြီး မေကျောင်း'

'ထို...ငါ့ကို အစ်ကိုကြီးလို့ မခေါ်နဲ့'

မေကျောင်းသည် ခေါ်သံကြားပြီး မြေပေါ် တံခွား သွားချကာ ခြေဆောင်လိုက်လေသည်။

ထန်ပါ သစ်ပြင်းချလိုက်သည်။

'အစ်ကိုကြီးရယ်...ကျွန်တော် ရှင်းပြပါရစေ'

'ဘေးက...အထိဆုမ်းအက်ကိုင်မိနေတာတောင့် ရှင်းပြည့်၊ မယ် တုတ်လား၊ မင်းက ငါ့ညီမနဲ့ အထိထပ်ခဲ့တာလို့ ပေ မန်ပိုင်ပြီအား'

'ကျွန်...ကျွန်တော်...'

'မင်းဟာ ငါ့ညီမကိုပစ်ထားခဲ့ပြီးလှပျိုအေးအစ်အေးတို့ လို အိမ်ပြန်လစားပြီး ဧဝံအားပဲ့ခြိမ့်ခြိမ့်သံ ဆင်နဲ့နေတာထက် သဘာဝတောင့်'

'ကျွန်...ကျွန်တော်...'

ထန်ပါသည် မည့်သို့ ပြောရမှန်းမသိ၊ စကားထစ်ထစ် ခေါ်ခေါ် ပြစ်နေပါစေရမည်။

မေကျောင်းက လက်နှစ်ချင်းဆောင်ပြလိုက်သည်။

'ထန်ပါ...မင်းကတော့ ငွေရော လမ်းနှစ်ဆယ်ပုံတမ်း၊ စတင်အစမ်းက ငါ့တို့နဲ့ ခိုအိမ်ခဲ့၊ ဒုတိယအစမ်းကတော့ မင်း၊ အဆက်အသွယ်ပြီ၊ ဒီနေရာမှာ ရေနုနဲ့ပုံပုံ'

ပြတ်ကားလှသောစကားကြောင့် ထန်ပါ မျှော်နာပျက် စွမ်းမလေစေရမည်။

'အစ်ကိုကြီးရယ်...ကျွန်တော် ရှင်းပြပါရစေ'

'ထန်ပါ...'

ရုတ်တရက် ထန်သူဌေးကြီးက အော်ငေါက်ရင်းရှေ့သို့ လှမ်းထုတ်လေသည်။

'ပေးပေး...'

ထန်ပါသည် ဖခင်အတုတ် စိုးရိမ်ပူပန်သွားအာ ရှေ့မှ အကားအကွပ်ပြုထားလိုက်လေသည်။

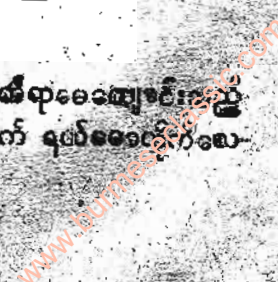
'ပယ်ခမ်း'

ထန်သူဌေးကြီး ရုန်းထုတ်အာ ရှေ့သို့လှမ်းလိုက်၏၊ မေကျောင်းနှင့် မျှစ်နှုန်းချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

'မေကျောင်းဆိုတစ်ခင်းလား၊ မင်းအညွှန်နဲ့ ပြေးယောင်းပြီ၊ ငါ့သားကို ဖျံဆီးပို့ကြီးစားအာ ငါ့အထိခံနိုင်ဘူး၊ မင်းတို့ ဒီနေရာက အမြန်ဆုံးဆုတ်သွားကြစမ်း'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ထန်သူဌေးကြီးကတော့ ထုတ်လိုက်ရာမေကျောင်းက မည့် ထုတ်မလွှားသေးအညွှန်အပြင် ဟားဆိုက် ရယ်ခေါင်းကလေး သည်။

ပေးတောင်းသည် စိတ်လိုက်ခေါ်ပါ ရှိ၏ချပြီမှ စိတ်
ဝေးစောင်း ပြစ်သွားလေသည်။

ပေးစား လှူလှီမိသဏာ၏
စုပစ် မျက်ဝန်းထင်မှ မျစ်ရည်မျှစ၊ စီးကျနေပါ
သည်။

အစ်ကို၊ ကျွန်မကို သတ်ပစ်လိုက်ပါတော့ရှင်
ပေးတောင်းသည်သတ်ပြင်းချဏှာ ထန်ပါတက်သို့ လှည့်
လိုက်၏။

‘ထန်ပါ၊ ဝင်း လူထုတ်ဓာ’
‘အစ်ကိုကြီး...’

ပေးစားက ဓမ္မကျောင်း၏ထိတိုဆွဲက ဝန်ပေးပယ်
တောင်း ပန်လိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မ စုန်စုစားနည်းနည်းလေးစေ ပြောပါရစေ၊
ထန်တိုကြီး ခွင့်ပြုပါ’

ပေးတောင်းက ခွင့်ပြုချင်၊ ပြုချင်နှင့် သဘောတူဖို့ကို
ရသည်။

‘တောင်းပြီ’
ပေးစားက ထန်ပါတက်သို့လှည့်လိုက်၏။

‘ထန်ပါ ဓလိပစ်ဖြစ်နေပါသည်။
ပေးစားနှင့် မျစ်နှာချင်း မဆိုင်ပုံအောင် ပြန်နေ၏။
ပေးစားက ပေးလိုက်လေသည်။

‘အစ်ကို ကျွန်မပေးတတ်အပ်အကိုင်၊ ပြောစေချင်ပါ
တယ်။ ကျွန်မကိုအထက်ပဲ မုန်းစေပစ် ဖို့ခံပြီဆိုရင် ကျွန်မ
တဖမှ မပြောလို့တော့ပါဘူး။ ဒီက ထုတ်သွားပါစေ’

ထန်ပါ ဂနာမုငြိမ် ပြစ်နေ၏။
ထန်သူ့ဌေးကြီးက ကြိုခွာဝင် ပြောလိုက်လေသည်။

‘မိန်းမလေး၊ မင်း ဘာပြောချင်လို့လဲ
ပေးစားက ထန်သခင်ကြီးအား အမူအစားဘဲ ထန်ပါကို
စိုက်ကြည့်စေ၊ ခေးလိတ်လေသည်။

‘အစ်ကို ကျွန်မကလေးထုတ်ဆီကစ တကယ်စိုက်သွားသေး၊
ကျွန်မနဲ့အထက်ပဲ မပတ်သက်ခဲ့ဘူးအေး’

ထန်ပါ တံးတူးမျှချင်လေသည်။
‘မင်း ဘယ်လို့လဲ၊ ခင်းကို ကျွန်ုပ်အသိပါအေး’

‘ရှင်...’
ကြားလိုက်ရန်သော စကားကြောင့် ပေးစား ပါးစပ်
အတောင်းသေး၊ ပြစ်သွားလေသည်။

ထန်ပါသည် ထုမအပေါ်၌ မေတ္တာ ရှိပါသော်လည်း
မိဘများ၏ အဘင်အချွပ်စီခွင့်မှူးကြောင့် အခြားအမျိုး
အမီးတစ်ယောက်အား လင်းထပ်ရသည့်ဟု ထုမ ယုံကြည်
ခဲ့သည်။

ထုမ ထန်ပါကိုယ်တိုင်က ထုမအား လျှော်လျှော်
ကြောင်း အထင်စရာ၊ သိဆိုလေသောအခါ ထုမက
လဲကျမလို ပြင်ရလေစေခဲ့သည်။

‘ရက်စေလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်’

၂၅၂ ။ ကြွသို့လံသံကအေးပိ

လေးနန်းသည်းတူး၊ ဣ၊ ထရုပ်ရှင်ငါးကြား၊ လိုဏ်းလှသည်၊
ညီမလေး၊

မေးသွားက ရှေ့သို့ ခုန်တိုးလာသည်၊

‘ခွေးတိရစ္ဆာန်အောင်’

ထန်ပါအား တိုက်ခိုက်နေ ကြိပ်စားလိုတိ၏၊

မေးနေ၊ ဟန်တူး၊ လိုဏ်းသည်၊

‘အစ်ကို ကျွန်မတို့ သွေးကြောခို’

ဘေး...’

ထူထူ ကျွန်မတို့ကို မသိသွေးလို့ပြောနေပြီပဲ၊ ဘေးမှ
ဆဲနီပြောစရာ အကြောင်း၊ မရှိအော့ပါဘူး၊

ညီမ ငါလူယုတ်ဇာတေး...’

‘ထူဟာ လူယုတ်ဇာတစ်ယောက်ဆိုတာ သိရပြီမှတော့
ညီမလေး၊ ပေတ်သစ် ချင်အော့ပါဘူး။ ကဲ... ကျွန်မတို့

သွေးကြောခို’

မေးနေ၊ ငါ့ကြားခြင်း မပြောတော့သလို ဝမ်းနည်းကြောင့်
သည် အသွင်းလည်း ချေအော့အော့၊

ထူမစ်မျက်နှာ ဟန်အမှတရား အေးငြိမ်းနေ၏၊

ထန်ပါအား အကြီးအကျယ် စိတ်နှစ်လွှားပြီး မုန်းမေ့

ပစ်လိုဏ်းတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားနေပါအော့သည်၊

မေးကျောင်းအ ဇာတ်ပေါ်ပါ၊

‘ဒီးကားကို မဆုံးမချင်၊ ဝီနေရာထ ထုတ်မသွေးဘူး’

ထန်ပါအား၊ တိုက်ခိုက်မည်ကဲကဲ ဖြစ်နေသည်၊

မေးနေ၊ အ ပြတ်သားသေး လေသံဖြင့် ပြောနေသည်၊

‘အစ်ကို ဆတ်ပြီကြို၊ မေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်မချစ်ကျွန်မ
ဆုံးစီရင်လိုဏ်းမှပဲ’

ဘေး...’

မေးကျောင်း၊ မျစ်လုံ ပြု၊ သွားအော့သည်၊

‘ညီမလေး... ဝင်း... ဝင်း ဘယ်လိုပြောလိုဏ်းထာထံ’

မေးနေ၊ အ ချစ်ကြည်ရသာ မျတ်နှာထားဖြင့် ပြော၏၊

‘ထူ လို လူယုတ်ဇာတစ်ယောက်ဆိုတာ အတောင် ရှစ်ရာ

အောင်နေပါပြီ ဆဲနီပြောပတ်သစ်နေရဦးမယ်ဆိုရင် နှိပ်

နှိပ်ကို အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်ဦးပဲ ရှိပါတော့ထယ်၊ ကျွန်မတို့

သွေးကြောခို ရှင်’

မေးသားဆုံးလျှင် သွေးမစ် မြင်ရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့်
လှမ်းသွားလိုက်လေသည်၊

မေးကျောင်း၊ ဝိုင်သွား၏၊

မေးနေ၊ အ မြင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုဏ်းတော့မှ...’

‘တိရစ္ဆာန်အောင်... ဝင်းသိမ်ကံကောင်းလွန်းတယ်မှတ်ခါ’

ထန်ပါအား ကြိမ်းမေးခင်းခြံ၊ ကပျားကယာ ပြောသွား

မေး လှမ်းမြင်ပေါ် ခုန်တစ်လိုဏ်းလေသည်၊

ထို နေခင်း...’

‘စား... စား’

‘ဝင်... ဝင်... ဝင်... ဝင်’

မြင်းမျှားကို အော်ခေါက်စား ခုန်းခိုင်းမောင်နှံသွေး

ဦးလှသည်၊

မြင်းကုန်များထပ်မံပြီး စာပြောင်းပြောင်း ထွက်ခွာ
လာသလို ပန်ဆာထောင်၊ ဝေဒင်၊ ထင်ရှားလေသည်။

မေခန်းတို့ မေခင်နှစ် နှစ်ယခုစစ်မှန် တပြည့်ဖြင့်
ဝေခံ၍ ဝေခံ၍သွားကာ မြင်းကွင်းမှ ပျားတံကွယ်သွား
လေသည်။

ဆန်ပါသ ငွေကြေးရပ်နှုန်း၊
ထန်သူငွေကြေးပည့် မြေပေါ်၌ ခက်ရာကော ထို
ခေတ်များအား ခေါ်ထုတ်သွားရန် သဘင်ရုံကို မျှော်
ပြုလိုက်သည်။

ထိုနောက်...
ကြာရှည်လာတဲ့ ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ခင်ဗျာ
ရင်လှာထစမ်းစား၊ စတင်စော့မှာ ပြန်ပါကယ်
ဟူ၍ အသံကြီးပြင်း ကြေညာဖိတ်လေစားစေသည်။

ဆိုင်ရှင်အဘိုးအို၏ကော၊ ဆုံးသွားပြီ ပြန်ပါသည်။
ကျင်းဟန်နှင့် ပန်းယိတို့သည် ထက်ပြင်းခုလိုက်ကြွလျှင်

လမ်းဆတ်တော့ သူငွေကြေးတန်ဖိုး အများထစ်ခု ရှိပွား
အား

ရပ်ချောပြီး ငွေကိုရေလိုဆုံးနိုင်တဲ့ သူငွေသားတွေဟာ
ဆိုပြန်ရပ်ချို၊ ကြီးတူရတာ မဆန်းပါဘူး၊ မေခန်းတို့
မာင်နှုတ်နှစ်ယောက်ကိုအေး ချီးကျူးရမှပဲ

ပန်းယိတို့ကားကို ကျင်းဟန် တောက်ခံလိုက်သည်။
ဟုတ်တယ်၊ ထိုထို ဆန်ပြုဆိုင်ရင် ဝမ်းနည်းစရာပြန်
ရန်ပဲ

မတိုးဘို ခေါင်းညိုက်ဆိုသလို

သူငွေသား ထန်ပါရုံ အမှားဆိုအားကို ဧည့် မှီခိုက်
တူကော အရွှာလုံးပါ သိခုံတယ်၊ ခါးကြောင်ထိ မှီခို
ပြုကတည်းက ထန်ခါ ခြေပြင်သွားတယ်၊ မိတော့ ကွယ်
ပွန်သွားတော့ ရွာသစ်အည်ပြီး ပြောင်းရွှေ့သွားရသလို
စံသက်လုံး ဆွဲလိပ်ပြာဆွဲ လှေခါးစွာဘူး၊ အခု ထန်ခေတ္တ
ပြုသနားဘဲ ပြစ်ပေါ်ခနဲအယ်လို ကြားရတယ်၊ ဒါ
ပဲလှည့်အားပဲ ဟိုမာင်နှုတ်နှစ်ယောက်က အစပြုံးရတုံး
ပဲပြန်ရမယ်

ကျင်းဟန်နှင့် ပန်းယိတို့ ထစ်ဆေးဆီကို တစ်ယောက်
ညှိသိုက်ကြပြန်လေသည်။ ကျင်းဟန် ပန်းတန်ဖိုးခံစား
ဘင်ပန် ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုကား ဦးညွှန်အေးကံခံ ဦးစီး
ဘယ်လောက်ကျသလိုပဲ
ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုက ငွေအနည်းငယ်သာ ယူလေသည်။

ကျင်းဟန်က ဝေဇာတီခေါ်ပြီး ဖန်းယိုနှင့်အတူ ထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

ချောင်းရေ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေပါသည်။
 ချောင်းကလေး၏အရှေ့ဘက်၌ရွာတေးတီးရှိပြီး အရှေ့ဘက်၌ ရွာသစ် ရှိလာသည်။
 ရွာတေးခင်း၏ ခင်းအမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ကြပြီး ချောင်းကူးတံတားရှေ့သို့ရောက်လာပြီး ကျင်းဟန်က ကြေညာရပ်လုံ၏လေသည်။
 ထိုချောင်းကူးတံတားကို ဖြတ်သန်းပြီးလျှင် ရွာသစ်သို့ ရောက်ရှိသွားတော့မည့် ဖြစ်လေသည်။
 ဖန်းယို ပြုံးလိက်သည်။
 'ဘာလဲ... လူသတ်ဘဝမှလို့ စွပ်စွဲခံရမှကို ခုချိန်ထိ ကြောက်နေတုန်းပဲလား'
 ကျင်းဟန် သစ်ပြင်းချလိုက်လေသည်။
 'ကျုပ်ကိုမတရားစွပ်စွဲတာ ကျုပ်ဘယ်တုန်းကမှ စားမတရားတုန်းပဲ'

'ဘာလဲ... မင်းက ငါ့ကို သွယ်ဝိုက်ပြောနေတာလား'
 ဖန်းယိုက ချစ်ချင်း ခေးလေသည်။
 ကျင်းဟန် အည်ကြည်စော့ မှုတ်စားပြီး ပြော၏။
 'ကျုပ်က ဖန်းခွေခင် တစ်ယောက်ပါပဲ။ နက္ခေရာမိနော့မှ စိုရိမ်လို့ စားသောက်ဆိုင်လေးကို ပြန်သွားပြီး ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လူကို ရင်ဆိုင်ခဲ့တာ။ ဖန်းခွေခင်ခွေကားကို နားမထောင်ခဲ့တော့ ပြောစရာရှိတယ်။ သူ့အားဆောင်း မြို့ပြင်မှ ရှိနေတဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို သွားခေါ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်ထိခိုက်စေတော့မလောက် အကြောင်းရှိတယ်။ ကျုပ်က သူ့စကား နားထောင်စားပြုမိမှ နားထောင်ဆည်းဖြတ်ခွင့် ခေါင်းနှစ်လုံးတို့လူကို လှည့်ခိုင်းမခွင့်ပဲ။ သူ့အဆုံးထွားရတာ ကျုပ်ရဲ့အပြစ် မဟုတ်ဘူးဗျာ'
 'မင်း...'
 ဖန်းယို ခဏပုသွား၏။
 သို့သော် ချစ်ချင်း လက်ခွဲယမ်းလိုက်သည်။
 'ဒီဘီစို့ဇော့ ခုနစ်ရက်ပယ်၊ ခုနစ်လေးပယ် ထန်စုံရွေးကြီးနဲ့ တွေ့မိ တေးခင်းကြီးတယ်'
 ကျင်းဟန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 'ခင်ဗျား သွားတော့နိုင်ပါတယ်ဗျာ'
 'မင်းအေး...'
 'ကျုပ်က...'
 'မင်းလိုလိုစစ်ခဲ့ရမယ်'
 ကျင်းဟန် စိတ်ပျက်စွမ်းလေသည်။

ဖမ်းယို ခွဲပြားပြား လိုက်သည်။

မင်းမလိမ္မော်လိမ္မော်တေး၊ ဒီလိမ္မော်ကို မင်းစာပြု၊ ကျုပ်တို့ ဆွဲသွင်းခဲ့တာ၊ ကျုပ်စမ်းထား၊ အစာ စစ်ချိန်ကယ်၊ ထန် စုတ်ပြေးကြို၊ မင်းမလိမ္မော်တေး၊ မင်းမလိမ္မော်တေး၊ မင်းမလိမ္မော်တေး၊ မင်းမလိမ္မော်တေး၊ မင်းမလိမ္မော်တေး

ကျွမ်းကျင်က အားအစီအစဉ်အားလိုက်လေသည်။

လိမ္မော်

ဖမ်းယိုက ချောင်းကုတ်စားပေါ်သို့ လှမ်းဆီလိုက်သည်။

ကျွမ်းကျင် မတတ်သေးဘဲလည်း ဖမ်းယိုကလေးသို့ လိုက်လာရင်းလည်းကောင်း။

သွားကြော

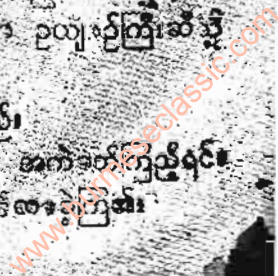
ထန်ရွာ၏အစွန်းအထိစွန်းစွာတွင် လှေစုစု စိုက်ပျိုးထားသော ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုရှိခဲ့သည်။

ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ ဆောင်စိုပန်း၊ စိမ်းစားပွားပွားစွာ စိုက်ပျိုးဖူးစွင့်နေကြသည်။

ထန်ရွာယခင်က အနည်းငယ် အလှမ်းကွာပြီး ထိုပန်းဥယျာဉ်အိမ်သို့ လှေစုစုလှေစုစုသို့သွားကြသည်။ မင်းမလိမ္မော်

ယခင်က လှေစုစုလှေစုစုသို့ သွားသော ဥယျာဉ်ကြီးဆီသို့ ဦးဆောင်သွားနေကြသည်။

ကျွမ်းကျင်နှင့် ဖမ်းယိုတို့ပတ်ဝန်းကျင်၊ နန်းယခင်က စတင်ပန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုရာ၊ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးဆီသို့ ဦးဆောင်သွားလာခဲ့ကြ၏။

ကျွန်းဟန်သည် အေးမြထိတ်တတ်ပြီး ပန်းရနံ့ များပြင်
စေ့ပြိုင်သင်ပျိုးနေသောလေပြည်ကို အေးရပါးရ ရှုရှိုက်
ရုံသာလှသည်။

'အတော်ကိုလှကေ့ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးပဲ'
'အုတ်ကယ်၊ ဒီစံနရာလို ထူးငွေကြီးထန်ပါလားလိမ့်မယ်'
ဟင်....

ပန်းယိမ်စာအကြောင်း ကျွန်းဟန် ကြေငင်အမ်းအမ်း
ဖြစ်သွားလေသည်။

မန်းယိမ် ဆက်ပြောလိုက်သည်။
'ဒါ ထန်မိသားစုဝင်တွေရဲ့ သင်္ချိုင်းမြေပဲ'
ဟေ့....

ကြားလိုက်ရသော စာအကြောင်း ကျွန်းဟန် ကြေငင်
အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

ဖန်းယိမ်က ဘာမှမပြောဘဲအစုတ် ရှေ့ဆက် လှမ်းသွား
သဖြင့် လိုက်သွားရလေသည်။

လှပသောပန်းပင်များကြီးမှပြတ်သန်ကာ ပန်းဥယျာဉ်
ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် သွားကြကုန်ရာအခါ အစီအစဉ်
ရှိနေသော အုတ်ဂူများကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထန်မိသားစု သင်္ချိုင်းမြေသို့ ရောက်ရှိသားခြင်း ဖြစ်ပါ
စေ့သည်။

'ထူးငွေကြီး ထန်မိရဲ့အစီအမံထန်မိဘေးစုရဲ့သင်္ချိုင်း
မြေကို သီးသန့်ပြုလုပ်သွားခဲ့တယ်ပဲ၊ ထူးငွေကြီးထန်မိတော
သေဆုံးသွားတယ်သေရဲ့ အုတ်ဂူကို မြေခေက အားရပူဇော်

ကြည့်ရှုလေ့ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် ဝေးကွာလာရတယ်'
ပန်းယိမ်က ရှင်းပြလိုက်သောအခါ ကျွန်းဟန် ပြုံးလိုက်
လေသည်။

'ခင်ဗျားက ထန်မိရဲ့ အကြောင်း စေ့လာတော့
ကိုး...'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းကို သင်္ချိုင်းမြေထဲမှာ သွားခဲ့ဖူး ထူး
စုံခမ်းခဲအင်္ဂါ ဒီအရပ်ကို ရောက်အောင်တည်းက နားဆေခွဲ
အောင် ကြားခဲ့ရတာတွေလဲ အများကြီးပဲ ဘာလဲ...ခင်၊
ယောက် ငါ့ဆီမသိနိုင်ဘူးထင်နေလို့သား'

'ဒီလို မဟုတ်ပါဘူးဗျား၊ အချိန်တိုဆိုင် ခင်ဗျားက
စုံဖွင့်အောင် ဆီနုအားတို့ ချီးကျူးမိတာပဲ'

'တော်စမ်းပါဗျား'

နှစ်ယောက်စလုံး၊ ရှေ့ဆက် ရေချိုက်သွားလိုက်ကြစဉ်
တေးသံအချို့ လွှတ်နုတ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

ကျွန်းဟန်တို့ စိတ်ဝင်စားသွားကြပြီ၊ ခြေထောက်လှုပ်
ကာ ချဉ်းစပ်ဖူးလိုက်ကြလျှင် မကြာခင်အခါမှ ပြုလုပ်
ထားသည့် အုတ်ဂူအစု ရှေ့၌ လူတစ်ယောက်ထစ် မလှေ
မယုတ် နုပနေသည့်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလူက အထူးငွေကြီးထန်မိ ဖြစ်လေသည်။

ထန်မိ၏လက်ထဲ၌ နှင်းဆီပန်းများ လှိုင်အောင်ထား

၂၅၂ တရားစာအုပ်

ထိုလူ့အဖွဲ့တို့အနက်မှာ နောက်ဆုံးအဖွဲ့တို့ ကျွမ်းကျင်စွာ
သို့ ရောက်လာကြသော ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ဖန်းယိုထို့ ဆောင်ရွက်
ကြားလို့ ခံစားရပါသည်။

ဘာလို့လဲ... မင်းကဆိုးလိုက်တာ၊ ဖေဖေ ရဲ့ မိမိမိမိမိ
ကြောင့် သားကလေးကလေးနဲ့ အတူတူပါ။ ပြီးတော့ သားရဲ့
ညီမလေးလဲ အတူတူအခြားနေ ရှိတယ်လို့ သိရပါ။ ဒါတွေ
အားလုံးဟာ ဖေဖေ အပျော်စရာပဲ။

ကျွမ်းကျင်မှု မျက်မှောက်ကြိုက်သွားသည်။
ထန်ပါကို ကြည့်ရအောင် ထန်ခင်ကတော့ မြစ်ပွဲစဉ်
ကိစ္စတွေရဲ့ အရာခံကို သိထားသလိုပဲ
ဖန်းယို ခေါင်းညိတ်ထိုက်စေသည်။

သူ့ စကားနားသဘင်ရအောင် မင်းပြောသလို ပြန်နိမ့်စေပါ။
အဲ... သူ့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အင်အားပေးရအောင်

ဖေဖေကြီး
နှစ်ယောက်သား၊ ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်ကြစေသည်။
အထူးအခြားကြောင့် သူ့ဌေးကြီး ထန်ပါ မျက်မှောက်လှည့်
ကြည့်စားစေသည်။

ကျွမ်းကျင်မှုဖြင့် လျှင် အကြံသွားသည်။
ဘယ်သူ့ရဲ့ အမြင်တယ်... မင်းကိုး
ကျွမ်းကျင်မှု ခေါင်းညိတ်ထိုက်စေသည်။

ထိုစဉ်ကတည်းက ဤ ကျွမ်းကျင်မှုစဉ် ဖန်းယိုပါ ထန်
ခင်ကတော့ မြစ်ပွဲစဉ် ကိစ္စတွေရဲ့ အရာခံကို ကူညီပေး
ကတ်အားပေးလိမ့်မယ်။

ထန်ပါ ဦးညွှန်လိုက်စဉ်၊
'ကျုပ်ကို ကူညီပေးသိတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါစေ
ဈာ'

ဖန်းယိုက လက်နှစ်ဖက် ခုနှစ်ဖက်ဟာ ညွှန် ခပ်
ယောဇ်၏ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

'ထန်ပါကလေးဟာ လူသတ်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ ခုကွဲ
ပေးမှုကို ခံနေရတယ်လို့ သိရတယ်။
ဟိုက်ပါကလေးဈာ'

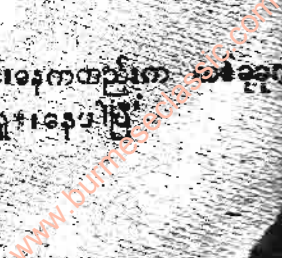
အရာခံ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာကို သူ့ဌေးကြီး သိနေတယ်
မထုတ်လား။

တစ်...
ထန်ပါ လွှင့်လွှပ်လွှားလွှား မြစ်သွားစေသည်။

'ကျွမ်းကျင်မှု ဘယ်လိုလုပ် သိရအောင်
'ထန်ပါကလေးဟာ ခုကွဲပေးပြီး ခုကွဲပေးနေတဲ့ အရာခံ
ရှိရမှာပေါ့။ သူ့ဌေးကြီးပဲ ဘယ်သူဖြစ်သလဲဆို ကျွမ်းကျင်မှု
ပီအယ်

ထန်ပါ ဦးခေါင်းလှင့်လှင့် ခါးခါးလိုက်လေသည်။
'ကျုပ်မသိဘူး။ ကျုပ် တစ်မှမသိဘူး။

ဖန်းယို ပြုံးလိုက်သည်။
'သူ့ဌေးကြီး သိရအောင် ပြင်နေကတည်းက ခပ်ခပ်
လျှို့ဝှက်ထားတယ်ဆိုတာ ထင်ရအောင် ပေးပါပြီ။
'ဟာ...'

၂၅၅ အတ္တသိုလ်သီဟာဓာတ်

‘သုဌကြီး ဘာကြောင့် လျှိုဝှစ်ထားချင်ရတော့မလို့လဲ...
တယ်လို့အကြောင်းရှိတယ်ဆိုတာကို ထုတ်ဖော်ပြောမယ့်အားခံ
တို့ မော်ထုတ်လို့ ခန့်ခံစားတာမှပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ထန်
ဝေဟာဆယ်ပြီး ခုကွေ့ရောင်ပွဲပွဲတယ်၊ ခုလို လူ့အငှားကြီးရဲ့
သားအစ်မေးက အပမ်းခံသားချပြီ မထုတ်စား’

ထန်ပါ မျက်နှာပျက်နေ၏။
နှုတ်ခမ်း အလွင်လွင်ဖြင့် ခုနကွေ့ရောင်သားကြီး ဘာမှမပြောချေ
သုဌကြီးက လူသတ်သမားကို လျှိုဝှစ်ထားမယ်ဆိုရင်
ထန်ဝေဟာ ခွေ ဆက်ပြီး ခုကွေ့ရောင် ပွဲပွဲ မြေကြီး အဆင်တို
မလွှဲဘဲ’

ကျုပ်... ကျုပ်က...
‘ထန်ဝေဟာကို ဘယ်ဆူက ခုကွေ့ပေးခန့်တယ်ဆိုတာကို
စုဌေးကြီး ခံသိဘူးဆိုရင် အောင် ဘယ်သူဖြင့် ခန့်တယ်ဆိုတာ
ရိပ်မိသားမယ်လို့ ကျုပ်ပြောခဲ့သေး’

ဖန်းယိန် အစာပြောနေသည်။
မသိမသား အကဲခတ်နေသော တွင်းဟန်သည် စုဌေးကြီး
ထန်ပါ၏ အမူအရာကို ကြည့်ရင်း ဖန်းယိန်ပြောသကဲ့သို့ လူသတ်
တရားခံအား သိခန့်ခံကြောင်း ဆင်ခြင်မိအေးလေသည်။

ထန်ပါသည် ကြက်နားကြီး လည်လိမ်ထားသလို ဝိုင်စွာ
စွမ်းလေအစေ့သည်။

ဖန်းယိန် သတ်ဖြတ်ချလိုက်သည်။
‘ထန်သခင်ခေး ခုကွေ့ရောင် အသစ်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပဲ ရှိကြ
ပါသေးတယ်၊ ခွေ ဆက်လှူရပ်စရာ အမျိုးကြီး ရှိပါသေး’

အယ်၊ ပြည့်စုံတဲ့ဘဝကို ဝိုင်ဆိုင်ထားတော့ လျှိုခွင်စရာ
ဘောင်းတဲအချိန်ခံတဲ့ လူတို့ဘဝမှာ အမျိုးကြီး ခွဲနေပါ
တယ်၊ ခုကွေ့စု...
စကားဆုံးအောင် မပြောဘဲ တစ်ပိုင်းတစ်စပြင် ရပ်စာ
ထန်ပါအား စိုက်ကြည့်လိုစိတ်လေသည်။

ထန်ပါ ခေါင်းဆောင်အာသည်။
‘ဒီကိစ္စက အိမ်ပြိုထူးဆန်းနေတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ
လူသတ်သမား တယ်သုဘယ်ဝါ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခိုဝှဲ
အလိုရှိသလောက် မသိချေဘူး၊ ဒါကြောင့် ပြောဖို့ ခံစိနေ
အပေါ့’

လျှိုဝှစ်ထားသောစကားကို ဖွင့်ဟဝန်ခံသွားနေသည့်
ဖန်းယိန်နှင့် ကျင်းဟန်တို့ အေးတစ်သွားကြသည်။
‘ဘေးပုံဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျား မထက်ရတဲ့ အကြောင်းကို
ပြောပြမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားစိတ်ထဲ ထင်နေသူဟာ လူသတ်
တရားခံဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ကျုပ်တို့ ဝိုင်းကူညီစဉ်းစားနေနိုင်
တာပေါ့’

ယခုအစ်ကြိမ် ထန်ပါသည် တွေ့နိုင်ပုံပေါင်းဆောင်နှစ်
လွှဲစိတ်ရှိလှစေသည်ကို ကျင်းဟန် ခိုဝှဲစားမိလိုက်၏။

ထန်ပါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
‘ဟိုဘက်မှာ အနားယူအပ်နိုးပြေ အေးသောင်အေး ခွဲပါ
တယ်၊ အဲဒီကဲ့သို့ပဲ၊ အေးအေးအေးအေး စကားပြော
အပေါ့’

‘အေးအေးပါပြီဗျာ’

ထန်ပါက ထမ်းပြောပြသွားလျှင် ဖန်းယိနှင့်ထွင်းတန်တို့
လိုအပ်ကြောင်းအတောအတွင်း

ပန်းယိလျှား ဖုံးထွန်းနေသော ဝါရိုင်းမြေသည် အပန်း
ပြေရာ ဥယျာဉ်တစ်ခုနှင့်ပင် တူနေပါသည်။

အကားအရံမရှိ၊ အမိုးသာရှိသော သေသနဆောင်ခေါ်
အထွင်းခွဲ ကျားအစားပဲ့နှင့် ကျေးတီထိုင်ခုံချားရှိနေ၏။
ထိုင်ကြပါ။

ထန်ပါက နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး ထွက်ဖိတ်လည်းဆိုင်ခွ
လိုအပ်၏။

ထိုနောက်....

ထန်ကတော့မှားတယ်ထုန်းကမူပြဿနာမပေါ်ခဲ့ပါဘူး။
ကြောလေးခင်အမှ ကြွေးနစ်နရာစေးမင်းအောင် ပြဿနာ
တွေ ပေါ်ပေါက်လားတော့၊ ထူးဆန်းအံ့ကြရောက်စွနစ်ခွ
ဖြစ်နေတယ်။

ဟူ၍ စကားစကားအတောအတွင်း

ထွင်းဟန်နှင့် ပန်းယိတို့အ ဆက်ခတ်ကြည့်နေသည့်
အထဲတွင်၊

ထန်ပါက ဆန်းပြာလိုက်လေသည်။

ထန်ကတော့ကုန်ကုန်ပေးမယ်လို့လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်
တို့အားကြည့်တယ်၊ ကျုပ်မှူး ရန်သူမရှိဘူး၊ ဘယ်သူ့အပ
ကုန်ပေးရော အကြောင်းမရှိဘူး၊ ဆင်ခုံတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျုပ်
သား၊ အသတ်ခံလိမ့်ရမယ်။

အပမ်းခံထားတော့ နောက်ဆုံးအထိ အခြားသူ
မာမာ စိုးရိမ်ရမယ်လို့

ပန်းယိက ပြောလိုက်သောအခါ ထန်ပါက ခေါင်းညိတ်
လိုက်လေသည်။

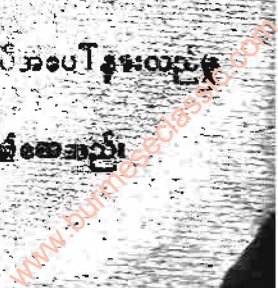
ထွက်ပါတယ်လေ၊ ကျုပ်သားအင်အားက အတိုအ
ပြား တစ်ယောက် ဖြစ်သေးသလိုပင်၊ လူသတ်သမားဟာ
ထန်ကတော့ထက်ဆောင် ကျားကျောက်ခဲရဲ့အထက်ကဲ့ အထက်ရဲ့
အထက်ကဲ့ လျှိုရဲ့အထက်ကဲ့ ကျားယိုတို့လူစုကို ခေါ်
ထားလိုက်လေမယ်၊ အသုံးတော်ညီအဖွဲ့။

ထန်ပါက ကျွင်းထန်တို့ ညွှန်ပြကာ ပြေးလိုက်သည်။

ထွက် ဖိတ်ဆွဲလေတော့အောင် လူသတ်သမားလို့ ခုင်စွ
ခွဲစားစာမိမ့်လောက်လား။

ထွက်ပါကယ်ကုန်ကုန်ပြေးကြီးအကျွန်ုပ်အပေါ်နှုန်းလည်
နှိပ်နှိပ် ကျေးဇူးတင်ပါလိမ့်

ထွင်းဟန်က ဦးညွတ်လာ ပြေးလိုက်လေသည်။
ပန်းယိက မေးသည်။

ဒါထက် ထန်ဂေယာကို ဘယ်သူက ခုကွဲပေးနေအယ်လို့ ဆုညွှန်ကြီး ဘယ်အချိန်က ရိပ်မိခဲ့တယ်

ထန်ဂေယာမှ ဘေးတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့အယ်ဆိုတာ ဝမ်းတို့ထိ သိသားပြီ၊ ပြီဆိုစရာကွဲ ကျုပ်မေပြာ လို့တော့ဝါဘူး၊ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သံသယဝင်မိတာကွဲ ကျုပ်လန်းသည်ရဲ့ ရှေ့ဆက်အောင် ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ကိစ္စအစွဲအာပီ

လူသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စထက် ဆက်ဆေးမေး ပျောက်ဆုံးတဲ့ ကိစ္စအပို၍ အရေးပါနေသလို ရှိနေ၍ ကျွင်းဟန် အံ့ဩသွားရတယ်။

လူသတ်မှုတွေဖြစ်နေချိန်မှာ ဆက်ဆေးမေးပျောက်ဆုံးတဲ့ တော့ ဒါအလှူသတ်သမားနဲ့မဆိုင်ဘဲ စေ့ရအစ်ယေးမိအာခွင့်အရေးယူပြီး ဝင်နိုးစွားတားလို့ ထင်စရာ ရှိအေးပေါ့အေး၊ ဒါပေမယ့် တခြားအဖိုးအန် ပစ္စည်းတွေ ရှိပါလျှင် ကျုပ်လန်းသည်ကို အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုအဖြစ် ပေးထားတဲ့ လက်ဆေးမေးမေးမှရွေးပြီး ပျောက်ဆုံးသွားတာတွေ ဆန်းသူးအေးပျောက်

ကျွင်းဟန်နှင့် ဖန်းယိတို့ ပြိုင်တူ ခေါ်ဝေါ်ညိတ်လို့မိကြလေသည်။

လက်ဆေးမေးပျောက်ဆုံးသည်ကို စွဲစွဲစွဲစွဲ လူသတ်မှုနှင့် ဆက်စပ်၍ မရောက်အည်း တွေခြားသောက်စွဲအစ်ခု ဖြစ်နေကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

ထန်ပါက ဆက်ဖြောင့်လို့မိသည်။

ရွှေလက်ဆေးမေးလေးဟာ ကျုပ်ရဲ့လန်းသည်နဲ့ ဆက်ဆက်ဆက်မိမြဲတဲ့နေ့ရဲ့ ဟုတ်မိအမှတ်သမီးတော့အဖြစ် ပေးခဲ့အေးပါ။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင်အေးကွဲ ကျုပ်ရဲ့လန်းသည်ကို ပေးဖို့လုပ်ထားအေးမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ပေးမယ်လို့ ရည်ရွယ်အေးအာက အခြားအစ်ယေးမိပါ

ကျွင်းဟန်တို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်အေးကြလေသည်။ ရွာဟောင်းမှ စားစားအစီဆိုင်ရှင် အတိုးအိုးပြာကြီးအေးသည် စကားများကို ပြန်အည်ကြွေးမေးခင် အေးအေးအည်းထန်ပါသည် သိုင်းလော့ကမှ ကြယ်စိမ်းခောင်နှာ နှစ်အေးမိနှင့် ပတ်သက်ခဲ့စေသည်။

ထန်ပါက ရွှေလက်ဆေးမေးတံဝေးခည်ဟု ညှော်ရွယ်ထားအေး မေစန်းသား ဖြစ်ရမည်မဟုတ်ပါအေး။

ခေန်းနှင့်ထန်ပါတို့ မချော့လင်ဘဲ ကွဲကွဲခဲ့ကြသဖြင့် ထန်ပါက လူစီလန်းသည်အေး ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်အေးနေတော့သည်။

ဖန်းယိက ခပ်အည်တည့်ပင် ခေါ်လို့မိသည်။

ခင်ဗျားချည်ရွယ်ထားအေး ကြယ်စိမ်းမေးနှာဝတ်အေးပဲ မဟုတ်လေး

ထန်ပါက ဆက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မင်းတို့ သိုင်းလော့အေးကွဲဟာ သာမန်လူတွေထက် နှုတ်စပ်စပ်ရှိကြတယ်၊ ထေးခင်စေ့အောင် တွေတတ်အတ်ကြပါအေး၊ ဝင်းပြေးတာမှန်ပါတယ်၊ ကျွင်းဟန်ကိုပေးဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်ခဲ့တာပါ

စမ်းယုံက ထပ်ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျားဟေ့ သူ့ကတုတ်ရွှေထက်ကော့မနီလေး လုပ်ထား
တယ်ဆိုတာလော့ သူ့ကံမဝေးဖြစ်ဘဲ အဆင့်မြင့်နားသည်ကို
ပေးတဲ့တယ်ဆိုတာလော့ မေခန်းသိယံထင်အယ်

ထန်ပါ ခေါင်းညိုထဲလိုက်သည်။

သိမှာပါ။ ခါကြောင့်လို့ ရအောင်ခိုးယူ သွားအားပဲ
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်

ကျွန်းတန် တွေဝေသွားလေသည်။

မေခန်းဟာ လူငယ်တစ်ယောက် ပြန်ရမယ်လို့ ခင်ဗျားထင်
နေတာလော့

ခေမေသချာချာတွေစုစု ပြောနိုင်ပါဘူး။ ရွှေထက်အောက်
ပျော့စေ့ပျော့အေးအေးတွေ သူ့အဖေချစ်ပါပြန်မှစ။ အခြား
တေးရအောင်လေးက ဆိုရင် ခင်ရွှေထက်အောက် တစ်ခုသည်တို့
ရွေးစွာစွာမှား မဟုတ်ပါဘူး။

ထန်ပါ ထင်ပြင်းစွာအား ဆက်ပြောလိုက်သည်။

အင်း...သူ့ကို လူငယ်တစ်ယောက် စွပ်စွဲအောင်အထဲ
ကျွန်ုပ်တို့ ဒုက္ခပေးချင်တယ်ဆိုရင် မက်လနဲ့ပဲ ကျွင်းပတ်နေ
အဆင့်ဟေ့ ဒုက္ခစေးတို့ရတနာပဲ။ သူ့အဖေ ကျွန်ုပ်တို့လဲအားပေး
ပြန်ပြီ။ ထုတ်သွားခဲ့တယ်။ အခုချိန်ကျမှလေးပြီ။ ပတ်အထဲ
ထုတ်အပြောအင်း မရှိတော့ပါဘူး။ ခါကြောင့် မေခန်းဟာ
လူထုထဲကနေ ဖြစ်တယ်လို့ ပုံစံတို့စီ ခံစားနေတာပေါ့

ဖန်ယုံက ထန်ပါပြောခဲ့သည်ကားများစွာ တွေးတေး
အပြင်အား ကေးစီချယ်ချယ်လို့လဲအဆင့်။

အစုန်းရေရေ ပြန်ပြန် ရွှေထက်အောက်ပျော့စေ့ဟာ မေခန်းရဲ့
အဖေချစ်ဖြစ်မယ်။ ထင်တော့ အစုန်းထပ်ဝန်းကျင်ကို စု
ခရာကလေးခဲတေး ဘောချားအယ်

ထန်ပါ၏ဗျားနဲ့အတူအခြားသည့်အချိန်အခါအောင်မျှ
ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အစုန်းက ထန်ဝေဟာအစုန်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရောက်
လာတယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးအားပေးပေး။ သူ့မှာ
အားပေးကြိုတဲ့ ကိစ္စကစ်ခဲခဲ ရှိနေမှာ သေချာအယ်

သူ့ရောက်လာတယ်ဆိုရင်အခါ အတုတ်အတုတ် ဖြစ်
နိုင်ဘူးမိ သူ့ငှာကြို ယုံကြည်ထားအားလေး
ဖန်ယုံက အချက်ကျကျ မေးလိုက်သည်။
ထန်ပါ ခေါင်းညိုထဲလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖေအဖေပြီ။ သူ့အဖေ ဒုက္ခပေးချင်တယ်ဆိုရင်
ကျွန်ုပ်တို့အဖေက ကြီးပြန်ပေါ့။ ပြီးတော့ သူ့အဖေကြောင့်
ကို ကျုပ်တို့အဖေက ကျွန်ုပ်တို့နဲ့အတူအတူတူ ဖြစ်ကြီးသာ
တည်း။ ကျုပ်တို့အဖေက ဖြစ်သွားမှား သူ့လိုအားမှားမဟုတ်
ပါဘူး။

ခါဖြင့် မေခန်းက လူမတ်အတုတ်အတုတ် ခံစားစွာ
လူမတ် အဖေ၊ ဖြစ်နိုင်သလို

ကျွန်ုပ်တို့အဖေ

မေခန်းရဲ့အဖေကို မေးတော့အင်းအင်း...
အခုအဖေကြိုပဲ ထန်ပါ၏ ဒုက္ခကလေးအဖေခဲ ချန်ခါ
သွားသလိုမျိုးနားသည်။ ပျက်စွဲအားလေးပါ။

‘မေခန်းရဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခေကျောင်းဆီ ပခံခရ
နိုင်အားကြောင့် ခုချိန်မှ စတုရန်းလေးစာ မဖြစ်နိုင်ဘူး
အေး’

ဖန်းယိက ထပ်မေးလိုက်သည်။
ထန်ပါ ဆက်ပြင်၊ ချလိုက်သည်။
‘မေခကျောင်းလို့ ပြန်နိုင်ပါဘူး’

‘ဘာကြောင့်လို့လဲ’
‘လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆန်းပါးအချိန်အထိ လူသေဆုံး
ခဲ့လို့ပါ’

ဖန်းယိဝိုင်ထူး၏။
‘ရာခံအေး၊ ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် ကွင်းဆစ်ပြုတ်သွား
စာလည်း တွေ့မိပျံ့ဆီမေးသည်။
ထိုစဉ်...

‘သွေးကြီး... သွေးကြီး’
‘ကျွယ်လေခင်သေး ခေါ်ဆံ့များနှင့်အတူ အိမ်ဖော်
တစ်စောင်စာ ပြေးလွှား ရောက်ရှိဖူးသည်ကို တွေ့လိုက်
မေးသည်။

ထန်ပါ ထိုင်ရာမှဆတ်ခနဲ တုရပ်လိုက်သည်။
‘အာကိစ္စလေး’
အသံမမာမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။
အိမ်ဖော်သည် ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုပြီး ထိတ်အန်တုန်လှုပ်
နေသော အဆင့်ဖြင့် ပြောလေသည်။
‘လူငွေကြီးခင်ဗျား၊ စာ... သွေးတတော်...’

‘ကျွန်တို့ ဘာဖြစ်ဆဲမို့ ပြောမယ်၊’
‘လူ... လူသတ်သမား၊ အ သူငှားအတော် ကျွန်တို့
လုပ်ကြံသွားပါမယ်’

‘ဘေး...’
ထန်ပါ ဝါးဖပ်အဟောင်းသားဖြစ်သူ ခေးသည်။
ကျွင်းဟန်နှင့် ဖန်းယိတို့သည် ခေါ်ဆံ့ခနဲ ထရပ်လိုက်မိ
ကြွလေသည်။

‘ပြည်နယ်တစ်ခုအား မပြေလည်နိုင်မီ နေ့အထိ ထပ်ပြန်
အစီအစဉ် ပေါ်မိအားပြုဖြစ်လေသည်။

‘ဘယ်လိုတွေဖြစ်တုန်းပြီ’
ထန်ပါသည် ဝါးဖပ်ကြီးဖြင့် မေ့လျော့ခဲ့ပြီး ကျွင်းဟန်
တို့ကိုပင် စကားမပြောနိုင်အောင် တစ်ဆူနီထိုး ပြောထုတ်
ဆွေး၏။

ကျွင်းဟန်နှင့် ဖန်းယိတို့သည် တုံ့ဆိုင်းနေသော ချစ်ချင်း
လိုက်သွားကြမိမိမေးသည်။

ထောင့်တန်းဂေဟာ

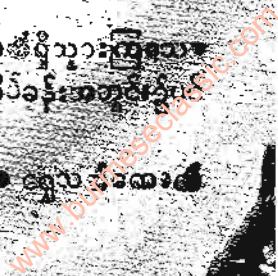
ထောင့်ဂေဟာ

ထောင့်ဂေဟာ၌ လူ့အများစု၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်

လူ့အများစု၏အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
မိမိတို့အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
မိမိတို့အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို

ထောင့်ဂေဟာ၌ လူ့အများစု၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
လူ့အများစု၏အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
မိမိတို့အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို

ထောင့်ဂေဟာ၌ လူ့အများစု၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
လူ့အများစု၏အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို
မိမိတို့အကျိုးအမြတ်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ အကျိုးအမြတ်ကို

ထိုသူ၏ကောသိသည် ပျော့ဆီဆုံးသွေး၊ ဆည်ဆီသေး
အဖိတောက်ဖြစ်နေစေည်။

ထန်ပါစ ဝေစန်းအား လတ်ဆောင်ပေးရန် ဝဋ်ရွယ်ခဲ့
သော လယ်ကောက်လည်းဖြစ်ပေစေတော့သည်။

နေဝန်၊ နီမာ၊ အနုအိတတ်တွင် ဝပ်လျှိုးပျော့တိုကွယ်
ထူးပြီး ဖြစ်ပါသည်။

အလင်းရောင် အားပျော့လွှားပြီ၊ အမှောင်ထု ကြီးစိုး
လာပြီဖြစ်ရကား ထန်ခဏာ၌ စီးအိမ်များ ထွန်းညှိထား
ပြီဖြစ်စေသည်။

ယခင်က ဝဋ်အားသိုက်မြို့စံပြီး ခမ်းနား ထည့်စါခဲ့
သော ထန်ဝေဟာမှ ယခုတော့ ကျွန်ုပ်သရေမဂ်စာအင်းမဲ့
အား ဝဋ်အားထပ်ထပ်ဖြစ်နေ၏။

ထန်ဝေဟာ၌ မှီတင်းနေထိုင်သော အလုပ်သမားများ၊
အိမ်စေများအား စာစိယောက်ပြီးစစ်ယောက် ဝုန်ခွာထွန်
ပြေးထွေးကြလေသည်။

ထန်ဝေဟာ၌ နေ့စဉ်ထပ်အန္တရာယ်များ ကျရောက်လာ
စေ့ကို အားလုံးစိုးရွံ့နေကြ၏။

အလုပ်သမားများ၊ ဝုန်ခွာ ထုတ်ခမြူသွားခြင်းအတွက်
ထန်ပါစ စိတ်ဆိုးမပါချေ။

စစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ ကျန်ရှိနေကြသောသူများ
အား အလိုရှိသည့်ပစ္စည်းများ၊ ယူစား ထုတ်သွားနိုင်ကြောင်း
ခွင့်ပြုပေးလိုက်လေသည်။

ထန်ပါသည် ရစ်ပိုင်းအတွင်းမှပင် အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်
ပို၍ အိုစေသွားသည့် ထင်ရလေသည်။

ပွင့်ထားသော ပြတင်းခေါက်များမှစစ်ဆင် စေခဏ
ထပ်၊ စိုက်ခတ်သောသောအခါ မီးအိမ်များ၊ ယိမ်းယိုင်သွား
စား ရွည့်လျားသော အရိပ်ညှိုးကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာလေ
သည်။

ထန်ဝေဟာ၏ ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ ကျင်းတန်၊ ဖန်းယိတ်
နှင့်ဓာတု သူဌေးကြီး ထန်မ တို့ ပိုင်ပွဲဆိုင်နေကြ၏။

စားပွဲပေါ်၌ စားသောက်ဖွယ်ရာ အချိုနှင့် အဖုတ်အို၊
ရှိုနေပါသော်လည်း မည်သူကမျှ လယ်ဖျားနှင့် မတိုကြပါ
ချေ။

တုဌေးကအစာ တွင်စေ့၏ ဆေးစားင်းကို ချက်ရင်းပင်
ပန်းဥယျာဉ်စာနီဂါးမြေ၌ မြှုပ်နှံခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ရွာသစ်နှင့် ရွာတောင်း၌ မှီတင်းနေထိုင်ကြသူများသည်
အညှိုး ထန်ဝေဟာကို ဝေးဝေးမှရှောင်ရှားနေကြပြီ ဖြစ်

ထန်ဝေဟမာတုရံ အသိဒ္ဓါဒ္ဓါသုခိနံ ရောက် ရှိတေ
ခြင်း ဖြစ်ဝါတော့သည်။

ထန်ပင်၏ သက်ပြင်းချသို့၏သည်။

‘ဟင်္ဂုဏ်ယာဇနိ၊ ဘေးဒင်းပီသတံ သမ္ပိ၊ သမီးအစ်မအောက်
မာ၊ ယုဒ္ဓိတောဝန်ဝတ္တိစားကို ဘယ်အော့မှ မပျက်ကုန်စေရ
ဘူး၊ ထန်ဝေဟမာ လှပအောင်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ အစ
သမီးမတုတ်လဲ ဂရုစိုက် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့တယ်။ အိမ်ထောင်
မကျစင်အ ကျုပ်က တခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ အရှုပ်အရှင်
ရှိခဲ့တာကို ခွင့်လွှတ်ခဲ့တယ်။ ဆု မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး။
ကျုပ်ကြောင့် ခုလို အသတ် ခံလိုက်ရတာပေါ့။ ကျုပ်ရဲ့ အပြစ်
ပါပဲ’

ယူကြုံးရေနိုင်စွာ ပြောခဲ့သေးသည်။

အခြားအနစ် ရောင်ကြည့်မနေသော ဖန်းယိုက ချစ်ချင်း
ပျံ ပြောလိုက်အေးသည်။

‘ဗျောက်ဆုံးသုစားတဲ့ ရှေးအင်္ဂါအေးအေးအေး ပြန်ရောက်
လာတာကိုအေး ခင်ဖျား အယ်လို ဘေးအေးအေးအေး’

ထန်ပါ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ် အေးမှ မအေးတတ်အေးဘူး၊ တေးပြားရမန်း၏
သေအေးဘူး’

အလွန်စိတ်ပျက်အေးသော လေသံဖြင့် ညည်းညူလိုက်အေး၏။

ကျွန်းဟန်သာ ရှမ်းပြုလိုက်သည်။

ထန်ဝေဟမာအော်ရဲ့အေးအေးကို ကျုပ်စစ်ဆေးကြည့်ရှုတဲ့
အခါ ပြီးထန်တဲ့ လက်ဝါးရဲ့အေးအေးကြောင့် ဝေဆုံးအေး

အယ်ဆိုတာ သိရှိရမယ်။ ရွှေလက်ကောက်မှ အနန်းရောက်
ဈေးတူဟာ များပြားအတော်အန်လွတ်လိုက်တဲ့ ဈေးတူ
ဖြစ်မယ်။ လူဝေဆုံးသွားပြီးမှ တစ်ယောက်တည်း
ရွှေလက်ကောက်ကို စတင်ပေးလိုက်တာပဲ’

ဖန်းယို ထေးတင်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်။ ထန်ဝေဟမာထဲအယ်ကျားကျော်ငင်ထားပြီ
လူအယ်ရဲအေးနည်းတဲ့အတ္တိဟုတ်ဘူး၊ ခါကတည်းထန်ဝေဟမာ
ရဲ့ခြံခရာကို ထေးနေယူထားတဲ့ အတင်လိမ္မော် အယ်
ရောက်နေသလို’

ယခုမှ အေးဒင်းလီကို အားလုံး သတိရလေ ကြုံအေးသည်။

ထိုစဉ်...

‘ကျုပ် ရှိပါအယ်’

ကေးသံနှင့်အတူ ခြေသံများ ထွက်ဝေါ်လာအေး နှင့်
ခင်းထဲသို့ အေးဒင်းလီ ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

အေးဒင်းလီ၏ တစ်ဖက်လုံး ချွေးများ စိုဦးနေသည်။

အတတ်အေးများအလည်း ညစ်ပစ်ပေအေး နေသေးသည်။

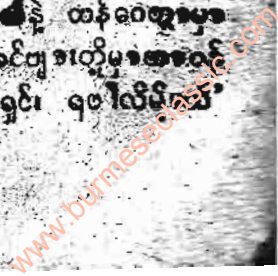
ထန်ပါသည် အေးဒင်းလီအေး ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်
ဆာ မေးလိုက်သည်။

‘မင်းက တယ်အေး အေးအေးအေးအေးအေးအေး အေးအေး
ပြုထားတော့ ဖြစ်ဝေါ်နေတာ ပေါ့အေးအေး’

၂၇၀ **တက္ကသိုလ်သံတားအပိုင်း**

တောင်းလိက ချေးတုန်လို့မိသည်၊
 ကျုပ်က လူသတ်သမားအနားကို လိုမိနေလို့ပါဗျာ
 'ဆောင်းပြီ၊ လူသတ်သမား တယ်မှလို့ပြောပါ'
 'လူသတ်သမားဟာ သူပါပဲ'
 ကောင်းလိက ကျင်းဟန်ကို လက်ညှိုးညှန်အား ပြော၏၊
 ကျင်းအန်၊ စိတ်ပျက်သွား၊ ခေတည်း၊
 'ခရီးနိထိ ကျုပ်တို့ လူသတ်သမားလို့ ထင်နေထုန်းပဲ'
 အစဉ်း
 'ကျင်းဟန် လူသတ်သမားစာ မင်းမင်းအစစ်ပဲ'
 'ခင်ဗျားက ထင်သလိုပြောပြောလား၊
 ကောင်းလိက ထန်ပါဘဲမိသို့လှည့်ကား ပြောလိုမိနေ
 သည်၊
 'လူငှားကြီးခင်ဗျား... လူဟာ လူသတ်...'
 'မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားလိုမိမိ၊
 ထန်ပါစ အောက်ခေါက်လိုက်ရာ ကောင်းလိ ကား၊
 ထန်ပိုင်းထန်စပြင့် ရပ်သွားအစဉ်သည်၊
 ထန်ပါ အလွန် စိတ်ဆိုးနေပါသည်၊
 'မင်းဟာ လူ့ကောင်းအင်္ဂါယာကိုလှည့်ဆီးထင်ပြီး ခွင်စွဲ
 နေတယ်၊ အမယ် လူသတ်သမားကိုစေခွ မိအောင်မမိမိ၊
 နိုင်ဘူး၊ ထန်ဝေတာကိုလို့ မခေခင်ခေခင်နိုင်းဘူး၊ မင်းတို့
 လူစု ရှိနေလို့အပိုပါ အပြန်ဆုံးသွား ထွက်သွားကြပေအောင်
 ကောင်းလိက 'ခင်ပြတ်ပြတ်ပင် ခေခင်းထုတ်လိုမိလေ
 သည်၊

ကောင်းလိ ငူငူကြီး၊ ပြစ်လွှားနေသည်၊
 ကျင်းဟန် ရောမိသားပြီ၊ ကောင်းလိက မှုန်နှာချ ချ
 ထောင့်ရ ဆိုသည့်အပြစ်မျိုးနှင့်ဆင် ကြံနေရသည့် လူသတ်
 ပါလာ။
 'ကောင်းပြီလေ၊ လူငှားကြီးက သွားဆိုးအားမိသွားရ
 မှာပေါ့ဗျာ'
 ကောင်းလိ သည်ကျင်းဟန်အား မကျေမနပ်ပြင်ကြည့်ကား
 ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုမိလေသည်၊
 'ခဏနေပါဦးဗျာ'
 ကျင်းဟန်၏ ထိုင်ရာမှထကား ဟန်ကားလိုမိသည်၊
 ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်၊
 'မင်း ဘာပြောချင်လို့လဲ'
 'လူသတ်အရာခံ မဝေ၊ သေးဘဲ ခင်ဗျား ဒီနေရာက
 ထွက်သွားလို့မရပါဘူး'
 'ဟားကူ...'
 ကျင်းဟန်က ထည့်ကြည့်သောမှုန်နှာထားဖြင့် ပြော
 လိုက်သည်၊
 'ခင်ဗျားတို့ဟာ ထန်ဝေတာ လုံခြုံရေးအတွက် အစဉ်
 ထုတ်စားကြတော့ပါ၊ ခင်ဗျားတို့ရှိလျှင် ထန်ဝေတာပေး
 လူသတ်မှားတို့ဖြစ်ပေါ်နေအားကြောင့် ခင်ဗျားတို့မှားအစဉ်
 အထင်ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျား ပြောရှင်း ရမလိမိမိမိ'
 'မင်း...မင်း'

၂၇၂ ❏ ဓမ္မစိန်ဆီကလေး

ခင်ဗူးကား ဘေးဂိမယ်လေးနဲ့ လူပေးတဲ့ ဆီကလေးကြီး
ဓမ္မစိန်ဆီကလေး ချိန်းတွေနဲ့ ကြား တစ်ကြောင်းထိ ဆီကလေး
ခင်ဗူးလှော် ပြန်ရပါလိမ့်မယ်

ဗျစ်၊ ဓမ္မစိန်ဆီကလေး ကြီးလှော် ဆေးရင်လီ ပါးစပ်
ဆေးရင်လီကလေး ပြစ်ထွေးလေအစွသည်။

ငွေစိန်ဆီကလေး

လေးစာ ပို၍ တိုက်ခတ်လေသည်။
ဆေးစိန်မုတ ပိုက်လေသည်။
ညှို့နယ်လေးပြီ ပြစ်လေသည်။
အပြင်ထင်မှ ဆေးစိန်မုတ ဧည့်ခန်းဆရာတော် ဦးခေမာ
တေးလို၏ ရင်ထဲသို့ ထူးဆန်းစွာ ချစ်တတ်လေသည်။
ဗျစ်၊ ဓမ္မစိန်ဆီကလေး ချိန်းတွေနဲ့ ကြား တစ်ကြောင်းထိ ဆီကလေး
ခင်ဗူးလှော် ပြန်ရပါလိမ့်မယ် ဆေးရင်လီ ပါးစပ်
ဆေးရင်လီကလေး ပြစ်ထွေးလေအစွသည်။
ဆေးရင်လီကလေး ပြစ်ထွေးလေအစွသည်။

ထူးတည်း ဝမ်းပဋိပတ်ဖြစ်အေးကာ ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်
လို့မိလေသည်။

ကျွန်းဟန် ပြုံးမိတယ်။

'ဘာလို့ ခင်ဗျားက ပြောပေးတာတွေအား

'မင်း...မင်း'

အေးမင်းလီ ခေါ်ဝူသွားသည်။

'ကျွန်ုပ်က အကြောင်း ထူးပြောရမှားလို့ ကောင်းတိုကြည့်
ပြောစာ'

'ဟဲ...ဟဲ...ခင်ဗျား၊ ထူးမပြောဘူးဆိုရင် သိပ်အေးမင်း
ကားပေါ့ဗျား၊ ဝမ်း... ယောက်ျားမင်းလေးနဲ့ ချိန်းတူတဲ့ကိစ္စ၊
ခင်ဗျားကယ်လို့ရှိမလဲ'

ကျွန်းဟန်က ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ခေးဆွဲကလေးစည်း။

အေးမင်းလီ တုံကြိုက်လို့မိသည်။

'မင်းဘာတွေ စွပ်စွဲနေတာလို့ ကယ်ကယောက်ျားမင်းလေး
လို့ ထူးပဲခေါ်ဘူး'

ကျွန်းဟန်က သစ်အေးပြတိုက်သည်။

'စိတ်ချ၊ ခင်ဗျားက မှန်အတိုင်း ဝန်မခံချင်း ဒီအရာက
ထူးထူးလို့ ရမယ်မလဲနဲ့'

'မင်း...မင်း'

အမှတရာ ဟုမိနေသော အေးမင်းလီသည် ဒေါသတကြီး
ဖြင့် ကျွန်းဟန်ထံ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက် လိုက်စေတော့မည်။

အေးမင်းလီက တိုက်ခိုက်လာမည်ဆိုသည်ကို ကျွန်းဟန်
ရိပ်မိကာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် ကြိုတင်စား အသင်ပြင်ကာ
ခဲ့သည်။

'ဟား...'

အောင်လီက တိုက်ခိုက်လာသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြုံ အေး
သောရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး ထက်ဝါးတစ်ဖက် ဆန်ထုတ်အေး
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်မိလေသည်။

'ကျွန်းဟန်၏ အထိဝါးမည် အောင်လီ၏ ပခုံးလိုက်
ရမိလိုက်လေသည်။

'ဇုန်း...'

ကျွန်းဟန်က အေးအေးအေးအေး အထိ အထိ အထိ အထိ
အထိ အထိဖြင့် နေအေးထုတ်ထွားရ၏။

ထိုစဉ်...

ဟူး...

ဆန်းယုတ်ဆယ် ဆိုင်ရာမှ နှစ်ထပ်ကပ်ပြီ။ စောင့်လိမ့်နား၊ နှစ်
ရိပ်ခန်းရာထံ ရှိသွားစား သွားကြော့ ပိတ်လိုက်စေသည်။

အင်း...

စောင့်လိမ့် သွားကြော့ပိတ်ခံရပြီ။ လှုပ်မယုံတော် ဖြစ်
သွားစေသည်။

ကျွန်းဟန်နီ မှယ်မမလိမ့်နား။

'ကဲ... ခင်ဗျားတယ်ပြောလေ။ ပြောခမ်းပါဦး'

ကျွန်းဟန်နီ ထိတ်နင်းနေလေတော့သည်။

ထူးပြောပြီး ထန်ပါသည် စကားဆန်လို့မှ ဝင်မပြောဘဲ
ဆန်ပိုက်ကြည့်နေသည်။

စောင့်လိမ့်နှင့် ဖန်းယုတ်ဆယ် သုပ်ရပ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်တစ်
ခုခု ရှိနေမည်ဟု ယုံကြည်ထားစေစေရမည်။

ကျွန်းဟန်နီ စောင့်လိမ့်ရှေ့သို့ လှမ်းသွားပြီး မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်စေသည်။

စောင့်လိမ့်မှ ကျွန်းဟန်နီနှင့် မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဝှဲဘဲ
ဆန္ဒတိုက် ဘာမှမတတ်စေတော် ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်းဟန်နီ စကားပြောနိုင်ရန် စောင့်ကြော့အချို့ ဖွင့်
ပေးပြီး မေးဆို၏သည်။

'ဝေဖန်ပိတ်လေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလေပြောစမ်း'

စောင့်လိမ့် ပြောချေ။

ကျွန်းဟန်နီ ဖန်းယုတ်ကြည့်လိုက်ရာ အစောင့်ပါးစား
ဖန်းယုတ်က မကောင်းလိမ့် ခန္ဓာကိုယ်ခေါ်၍ ရှာဖွေကြည့်လိုက်
လေသည်။

ထိုအခါ စောင့်လိမ့် အင်္ကျီခင်ကတိကြားမှ အစ်သိန်၊
တန် ဝေလှုံအင်္ကျီမှတ်ဟန် စောင့်ကို ဘော့ရလေသည်။

'ဒီဝေလှုံအင်္ကျီမှတ်ဟန် ထူးပြောပြီ။ ဝေလှုံ... ကောင်း
ပန်းယုတ်ဆယ် လိုက်စေ ထန်ပါ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်စေ
ဆည်း။

ဒီအထောက်မျှားတဲ့ ဝေလှုံ သူထိုက်ထန်ကြိမ်သစ်ခါမှ မပေး
ဖူးဘူး။ ဝေလှုံအင်္ကျီအကြောင်း နှိပ်ဖူး။

ဖန်းယုတ်ပြုံးဘာ စောင့်လိမ့် မျက်နှာရှေ့တွင် ဝေလှုံ
ဆန်ပိုက်က ဆေးပြည့်လိမ့်သည်။

'ကဲ... ဒီဝေလှုံဆန်ပိုက်က ဆေးပြည့်လိမ့် ပြောပါ'
စောင့်လိမ့် မပြောဘဲနေ၏။

ကျွန်းဟန်နီ ရှေ့ကို လိုက်သည်။
'သူ့ကို ကောင်းအောင် မှန်မှန်ခေါ်လို့ ရမှားမဟုတ်ဘူး'

သူက စောင့်လိမ့်က စိုးကြည့်ကာ ခပ်ထန်ထန်
ပြောဆိုက်စေသည်။

ကျွန်းဟန်နီ ထူးသစ်သစ်ကလေး ခင်ဗျား ခုနဲ့ ခုနဲ့ ခင်ဗျား
စောင့်ပြီ ကျွန်ုပ်က သူ့ပတ်စေအဆိုပါးစား ခင်ဗျား
မှတ်ပစ်လိုက်လိမ့် ဘာမှ အကြောင်းထူးမှ မတွေ့ရတော့
ဘူး။

အေးအေးလျှင် အထိဝါးဖြင့် ရှိနဲ့ချရန် ဟန်ဖြင့် လိုက်
ဆေးသည်။

'ကယ်လေ...'

'အောင်လိထိတ်လန့်သွားကစ လွတ်ခနဲ အော်လိုက်
ဆေးသည်။

ကြေးဆီရွှံထိတ်လန့်သွားခြင်းကြောင့် မျစ်နှာ ဖြူပင်
ဖြူရောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

'ကျုပ်...ကျုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့'

အဖျားကယစ ခကောင်းပန်လေးအစသည်။

ကျင်းဟန် မွဲပြုံးပြုံးလို့ထိသည်။

'ထန်ဝေဟာ ခွဲလုံခြုံရေးကို ခင်ဗျားတို့ ကစ ဝန်ယူထား
လျှစ်နဲ့ ပြဿနာတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဝေပေါ်ပေါ်အေးအေး
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လက်ချက်မကင်းဘူးဆိုကစ ထင်ရှားနေအားပဲ
ကျုပ်ကို အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံပါ။ ခင်ဗျားကို အသစ်ချမ်းသား
ဝေးယှစ်မယ်'

အောင်လိမ္မား အစမှ မတတ်နိုင်တော့သဖြင့် သဘော
ထူထိမ်ရအောင်တစ်ခုသည်။

'အောင်...အောင်ပါပြီဗျား ကျုပ် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံ
ပါတော့မယ်'

ထိုကောကြေးလျှင် ထန်ပါ ထိုင်ရာမှ ခုန်ထလိုက်သည်။
ထန်ဂေဟာ၏ လိုခြုံရေးကို ကစ ဝန် ထုထားသော
အောင်လိကိုယ်တိုင်က သစ္စာပေးကံတစ်ဆောင် ဖြစ်နေ
သည် မတုတ်ပါလား။

'အေး...ခင်၊ တော်အောင်ရယ်အထိဝါလား၊ ခြေခင်း
လှသတ်ဆေးပါဟာ အယ်ဒူလဲ'

'ထေရ...ယောဂ ဝေယံအေးပါ'

'ထေရ...'

'ကျုပ်...ကျုပ်က'

ကောင်းလို့ ထစ်ထစ်ခေါ်ခေါ် ဖြစ်နေ၍ လျှင်ယန်ဆ
လှဌေးကြို၊ တန်ပါအား ကားဖြစ်လိုက်ရန်လေသည်။

'ဈေးကြို၊ သိပ်ထိ ခေါ်ခေါ်ကြီးပါနဲ့ဗျား၊ လူသတ်
ကရားခံ အယ်ဒူလိဆိုကစ ထု ပြောပါလိမ့်မယ်'

ထိုအခါမှ ထန်ပါအည်း စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ကစ ပြန်လည်
ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ကျင်းဟန်က အောင်လိတစ်သို့ပြန်လှည့်ကစ မေးလိုက်
သည်။

'ယောဂ ဝေယံလေက အယ်ဒူလဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့တယ်လို့ပတ်
သက်နေသလိုဆိုကာ ပြောခေါ်ပါနဲ့'

အောင်လိ တံတော့မျှချလိုက်သည်။

'သူ အယ်ဒူလိဆိုကစ ကျုပ်အထိကို ခယ်ပါဘုဗျား၊
ကျုပ်က ထန်ဂေဟာ လိုခြုံရေးအတွက် ကစ ဝန်ယူထားတဲ့
တစ်ညမှ...'

ကြီးထူခဲ့ရမည့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလိုက်လေ
သည်။

www.burmeseclassic.com

ည-

အောင်အောင်ပေါ်၌ လဝန်းထိန်ထိန်ကနေပြီး လရောင်
ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပစေနေလေသည်။

အောင်အောင်သည် ထန်ဂေဟာနှင့် မလှမ်းအေးစမ်း၌ တစ်ပိ
ခင်းဝေးသောသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ထိုင်ကာ စောစော
ထင်ပေါ်မူ လဝန်းကို ခင်းစေမကြည့်နေစေသည်။

အေးမြသာယာသောညချမ်းတွင် ထူ၏ရင်ထဲ၌ကား နေ့
ရွက်သံယနေခိုခြင်းမရှိဘဲ မာကျန်ပုံသည်စိမ့်မုတ်၊ ဖြစ်အညွှန်
မနုပင်အစွာသည်။

ငါ့သာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ရင်
ရလို့ ရကွဲခံနေရမှာဆိုဘူး။

စိမ့်ပျက်စွာ ညည်းညူရင်း မလှမ်းမကမ်းရှိ မီးအောင်
မျှား ထိန်ထိန်ယင်းနေသော ထန်ဂေဟာ ဆီသို့ လှမ်းချော်
ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထန်ဂေဟာ၏ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုအား အားအုတ်
အောင်လှပီအော့သည်။

အောင်အောင်၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော မိဘများမှ မပူးပွား
လာအံ့တစ်ခေတ်ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်ကပင် ချိုချို တဲ့တဲ့ နေထိုင်ခဲ့ရပြီး ဓာပေပညာ
ဆင်ကြားခဲ့ရခြင်းလည်း မရှိပါချေ။

ဆီမသို့ သေဆုံးဆုံးဆုံးရာဆိုတာသည် ဦးလေးဝမ်းကွဲ
တော်စစ်သူတစ်ယောက်က လူ့ကမ်း သဘောကျအောင်

စွမ်းပြု သိုင်းပညာ သင်ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့်အလျှင် သိုင်း
ပညာတတ်အားရခြင်း ဖြစ်သည်။

အစွန်းဆုတ် ကြီးပြင်းလာသောအခါ ဦးလေးဝမ်းကွဲ
လုပ်ကိုင်သည့် လုံခြုံရေး သိုင်းသားအလုပ်ကို အမှုခံလုပ်
ကိုင်ခဲ့ရာမှ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ငယ်စဉ်ကပင် ထိုအကြောင်းသည်တစ်နိုင်သော်အညွှန်
အောင်အောင်လို့ ဆိုလေးအောင်တည်နေမို့ ပိုင်ဆိုင်ရအညွှန်
ကော့ မေ့လျော့ပါ။

ခွန်းသားကြွယ်ဝပြီး လိုသောအားရှိ ဖြည့်စုံကြွယ်ဝစေ
တာမရှိဘဲ အဘယ်မှမှ နိုင်ပါသည်နည်း။

ထန်သူရွှေကြီးကို ချမ်းသာကြွယ်ဝအောင် ငါ့အဖေသို့
လုပ်ပေးပါလေ။

အောင်အောင်လို့ ချစ်စွတ်လို့ပြန်သည်။
ထိုစဉ်...

ရှင် တာလယ်ပဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်ရင် အညွှန်မရှိစေဘူး
ကို နားထောင်ပါ။ ရှင်ရဲခန့်အား ဖြစ်နေစေရမယ်လို့ ကျွန်
တားစိန်ယူမယ်။

အောင်အောင်ကတော့ မိနိုးကစားတစ်ယောက်အဖို့ အဖေ
ထုတ်ပေါ်လာသည်ကို ကြိုစားမှိုက်နေစေသည်။

တစ်...

အောင်အောင်လို့ ရင်ထိတ်သွားစေ နေအံ့လှည့်ကြည့်ဖို့ မာန်
ပြင်လိုက်သော်လည်း အောင်အောင်ကို ချစ်အံ့လှပစေ ထရာ
စေည့် နိုင်ရ ဝ ထောင်ထောင်ပုံစံဖြင့် မလှုပ်စေရစေအံ့

ရှင်အတွက် ရွှေချယ်စရာပန်းနှစ်ခုရှိတယ်။ ကျွန်မကား
 ကို နားထောင်မလား၊ အဆင်မပြေသေးမလား။ ကျွန်မရဲ့
 နားထောင်ရင် ရှင်ရဲ့ဆန္ဒ ပြည့်ဝစေရမယ်
 လေဝေ့လမ်း၊ တိုင်းခတ်လေးချွတ် ငွေလွဲလမ်းမှတ်တစ်ခု
 သည် လွှဲပါလားပြီ။ စောင်းလီ၏ခြေရင်း၌ ဣသူးအီး
 ဝါဟာ ဘယ်ငွေတိုင်းမှူးမဆို ထုတ်ယူခွင့်ရှိတဲ့ တစ်သိန်း
 ဆန် ငွေလွဲလမ်းမှတ်ပါ။ ရှင်အတွက်ပေါ့
 စောင်းလီမှ ငြားလိုက်ရသေး ကောင်းကို ယုံနိုင်
 အောင် ပြစ်သွားမိသေးသည်။
 'ငွေစာခံသိန်း၊ ဖျတ်ဖျား'
 'ဖျတ်ပါဆယ်ရှင်း၊ ကျွန်မကားကို နားထောင်ရင် ဒီထက်
 ခက် ခဦးမယ်။ ဘယ်လိုလဲ'
 ငွေစာခံသိန်းသည် စောင်းလီအတွက် အလွန်များပြား
 သေး ငွေမေးက ပြစ်နေပါသည်။
 'ကျုပ်က ဘာကြောင့် နားထောင်နိုင်ရမှာလဲ'
 'ကောင်ပြီ၊ ငွေလွဲလမ်းမှတ်ကို ရှင်ပိုင်ပြီ'
 မိန်းကလေး၏ စကားအဆုံးတွင် နားထောင်ခဏာ၌ ထေး၏
 ထားသောအားကိုလည်း ရုပ်သိမ်းပြီးသား ဖြစ်သွားမလဲသည်။
 ကောင်းလီက ငွေလွဲ လမ်းမှတ်ထေးကို ကပျားကယာ
 ထေးမိယူစား ခစ်ထေးကြည့်လိုက်သည်။
 မိန်းကလေး ပြောရည်အတိုင်း ခဏှိသည့်ငွေတိုက်၌မဆို
 ထုတ်ယူနိုင်သည် တစ်သိန်းဆန် ငွေလွဲလမ်းမှတ်ပြစ်နေသည်
 လို့ ထွေရ၏။

စောင်းလီက မိန်းကလေးကတီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။
 ထိုအခါ မလှုပ်ပေ့၏ ရပ်နေသေး သောစိမ့်လေး
 တစ်ဖော်ကား တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

ညဉ့်နက်စာပြီဖြစ်သည်။
 ထန်ခဝဟာ ပတ်ခန်းချွတ်၌ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားပြီး
 ည၏ ပိုးကောင် များကျွတ်ခင်းများ၏ အော်သံကား
 အစ်ချစ်တစ်ချစ် ယူဆပေါ်နေလေသည်။
 ထန်ခဝဟာ၏ ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ရှိနေသော ကျွင်းဟန်ထို
 ကား ငြိမ်သက်နေနိုင်သ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြစ်နေကြစေ
 သည်။
 စောင်းလီက ထန်ခဝဟာအပေါ် စစူးဖေးဆီခွဲကြောင်း
 ဝန်ခံစာပြီ မဟုတ်ပါလား။
 စောင်းလီသည် အမန်အတိုင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း
 ထားလို့ ယုံကြည်ထားကြလေသည်။
 'ကျွန်းသားကိုထုတ်လိုက်စား ယောဝ် မလဲလေးပါလား'

ကျွန်းတန်က ပေးလိုက်သောအခါ စတုရန်းလုံး ခေါင်း
ညှိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သူ့အား ဆန်အစားထဲကို ဝင်ကြည့်ချင်အဖယ်
လို့ ပေးစားခဲ့ ကျုပ်က ခုန့်ပြန်လိုက်တယ်၊ မကြာခင်တော့
ဆော်သံတစ်သံက ကြားရပြီ၊ သူ့ဌေးသားစား၊ အသတ်ခံ
လက်ရတယ်။'

'ဟော...'

ထန်ပါ... ခေါ်သတကြီး... အစုန်းခေါ်လိုက်သေးသည်။

ကျွန်းတန်က ဟန်တားလိုက်သည်။

'သူ့ဌေးကြီး... သည်းခံပါဗျာ၊ တော်ကြီး... တကယ်လူ့သမီး
အထူးခံစားစစ် လူတို့သားမှ... စီးရိခဲပျပါတယ်'

'ငါ... ဝင်...'

ထန်ပါသည်... ကြိတ်ခိုင်ခံ့ဖြင့် စိတ်ထိန်းချုပ်ချိန်ရ
သေးသည်။

မနားယိုက စောင့်လိုက်သေး... ပေးလိုက်သည်။

'အထက်... ယင်းအခါက သူ့ဌေးသားကို သမီးပစ်လိုက်တာပဲ'
အေးလီ ခေါ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သူ့အား ဆန်အစားထဲကို ထိတ်တစ်ခါ ဝင်
လွှားသမီးက သူ့ဌေးသား... သားနဲ့ မစေ့လင်ဘဲ တိုးခိုခဲ့တာနဲ့
တိုးခိုက်လိုက်တာပဲ... လူနဲ့ သူ့အား တယ်လို့ ပြောထားပဲ၊ ဒီကိစ္စ
အစုန်း ခင်ဗျားအပေါ် အပြန်ပုံပျံ့တဲ့ ထုပုံကြေးစားခဲ့တာ
ပဲဗျာ။'

'အထက်က...'

ကျွန်းတန်က ပခုံးတွန့်လိုက်လေသည်။
ပန်းယိအ ခင်စားလိုက်သည်။

'ပျားမီးဆုံးခုတ် သူ့ဌေးသားကတော့'
'သုပီ ပမ်းဆီးကားအယ်လို့ ယောဝ်... ခမ်းအေးက ပြော
ပါတယ်'

'ခါဖြင့် ထူဌေးကားအစ် လှုပ်ကြံခံရတာကော'
'ခါလဲ ယောဝ်... ခမ်းအေးနဲ့ ကစားချင်ပါတယ်'

ပန်းယိနှင့်ကျွန်းတန်တို့ အစ်စယောထံကို တစ်ယောမိကြည့်
လိုက်မိကြလေသည်။

ကျွန်းတန်က ငေါင်းလိုက်သည်။
ယောဝ်... ခမ်းအေးတန်စတေးထံ... ဝင်နိုင်အောင်ခင်ဗျား
ပဲ လွတ်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်လား။

'ဟုတ်... ဟုတ်ပါအယ်ဗျာ... သူက ပြင်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စအား
အတုအစ် သူ့ဌေးအတော်နဲ့တော့... တောင်နိမ့်ချင်တယ်၊ ဒီ
အထဲကတော့ ပြန်ပေးချင်တယ်လို့ ပြောထားနဲ့ ကျုပ်က
ခင်ဗျားကို လိုက်ရှာချင်တာနဲ့ အောင်ပြီ၊ ငွေခင်တုန့်ပေးလိုက်
အပါ။'

အေးလီသည် လူသတ်မှုများအား ပျားခေါင်းကြံစဉ်ထု
အစ်အေးမိတ် ပြန်နေပြီတစ်အား။

'နေပါဦး... ခင်ဗျားနဲ့ အေးလီ... ခမ်းအေးကို တွေ့ဖို့ခိုင်း
ထားကြည့်သေးတယ် မဟုတ်လား။'

အေးလီသည် မျက်နှာ ပျက်သွားသည်။

'ခါ... ခါက...'

‘ခင်ဗျား၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရင်းအောင်၊ မယ်’
စန်းယုက အော်ခေါ်ထဲလိုက်တာ၊ ကောင်းလီ ဘာမျှ
အောက်သာ၊ တော့ချေ၊

‘ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊’ သူ့အဖွဲ့ကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးရာ ကိစ္စရှိအယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ထန်ဂေဟာမှ
ခင်ဗျားရောက်နေသလားဆိုပြီး အခြေအနေကြည့်ဖို့ ထျပ်ကို
တာဝန်ပေးထားပါတယ်။

ကျင်းဟန် မဲပြုံးပြုံး လိုက်လာသည်။

‘ကျုပ် ရောက်နေအယ် ဆိုရင်ခဏ’

‘ခင်း...’ တစ်ဖက်ကပ်ညှိနဲ့ ထန်ဂေဟာအပြင်ဘက်ကို ခေါ်
ထုတ်သွားဖို့ တာဝန်ပေးထားပါတယ်။

‘အြော်... ထန်သဌေကြီး၊ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေတဲ့
အချိန်မှာ သုလစမယ်ခေါ် ဟုတ်လား’

အောင်လီ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်နေသည်။

‘နေခါဦး၊ သူခိုင်းသမျှ လှမ်းဝေးရင် ခင်ဗျားတို့ ငွေ
ထုတ်ဆောင်ပေးမယ်လို့ ပြောထားသလို့’

‘ဟု... သူတ...’

‘အမှန်အတိုင်းပြောပါ’

‘ဟို... ဟို ငွေဆယ်သိန်း ပေးမယ်ပြောပါတယ်၊ ခင်ဗျား၊
ကို ထန်ဂေဟာနဲ့ ဝေးအောင်ပထုတ်ပြီ၊ တာနဲ့ ချေခင်းထူး
တံဆိပ်မှာ ငွေလေးယူဖို့ ပြောပါတယ်’

ကျင်းဟန်နှင့်ဖန်ယုတို့ စစ်ဆေးဖော်ပြချက်ကို စစ်ယောက်ကြည့်
လိုက်ကြသည်။

ဖန်ယု ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ ချောင်းကူးတံဆိပ်ကို လိုက်သွားကြစေ
ပေါ့’

‘အောင်ပြီ’

ကျင်းဟန်က ဆန္ဒအတိုင်းခံလာသည်။

www.burmeseclassic.com

သွေးရင်၊ ရန်သူ

‘တုံ...တုံ’

ရွာဟောင်း၊ သိမှ အုန်းဝောင်းခေါ်သံနှစ်ခုကံ ဖွဲ့
ပေါ်အေးသည်။

ညဉ့်နှစ်ခု၏တီးမြို့ ပြစ်သည်။

ရွာစောင်းနှင့် ရွာအစ်တုင် မှီအင်၊ နေထိုင်ကြသူများ
အား နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မေ့ကျနေမည်အချိန်မျိုး ပြစ်လေ
သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျင်းဟန်တိုကား အနားမယူနိုင်ကြဘဲ
လျှို့ဝှက်စွာ လှုပ်ရှားနေကြလေသည်။

အောင်းလိမ့်ခေါ်အေး ထန်ကတေးမှ ထုတ်အေးခြင်း၊
ချွေးရင်ကူးကံတားဆီဆီ ရေထိအေးကြွလေသည်။

အောင်တန်က မွဲပြုံးပြုံးလို့ထိသည်။

ထွန်းဟန်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် ကြည့်ချိတ်သည်။

‘ခင်ဗျားကို ချိန်းထားတာ ဒီနေရာစား’
အောင်လီ ခေါင်းညှိတ်လို့က ပည့်။

‘ဘုတ်ပါတယ်ဗျာ’

‘အောင်လီ၊ ခင်ဗျား၊ သွားပြီးဆန် စားပါအတူစွ’

အောင်လီက ခေါင်းညှိတ်စား ချောင်းကူးတံတေးအနီး
သို့ လှမ်းသွားဆိုက်သည်။

ကျင်းတန်နှင့် ပန်းယိတို့က အမှောင်ရိပ်ထဲမှနေ၍ အခြေ
အောက်မှ အောင်ကြည့်နေလိုက်ကြလေသည်။

အောင်လီ ငုမိပြည့်သံကဲ့သို့ အသံသုံးကြိမ် ပြုဆို၏။
မသွေးအနင်းမှအမင်...

‘ဟူး...’

အဝတ်အစားအဆင်သင့်များ ထူထိသကာ လူရိပ်
ထဲမှာ ရောက်ရှိလာသည်ကို ဝတ္တမြင် လိုက်ရလေသည်။

ယောဂီမယ်အေး၊ ရေခဲရိတ်အပြီ ပြစ်ပါသည်။

အောင်လီ ခရိုင်သို့ ပြစ်နေသည်။

ယောဂီမယ်အေးက ပေးလိုက်သည်။

‘အယ်လို့ထို၊ ကျွန်ခနိုင်းတို့အတိုင်း ရှင်ဆောင်ရွက်ပြီး
ပြုလား။’

‘ပြီးပါပြီဗျာ...ကျင်းဟန်က ယောဂီမယ်အေးကို နောက်
အစ်ခေါက် ထပ်သွားပြီး သဲလွန်စုခွေလိမ့်မယ်’

‘ဟင်...ဟင်...ရှင်သိပ်ဆော်အယ်’

ယောဂီမယ်အေးကပြောရင်း ခရုတိုလေးအညှိ။

လရောင်အေးထိသို့ ထင်ထင်ရှားရှား ရေထဲသွားသဖြင့်
ငယ်ရွယ်နဲ့ပျိုပြီးချော့ချော့သွေးသွေးခမ်းခမ်း အလေးတစ်ယောက်
ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေပါစေရသည်။

အမှောင်ရိပ်ထဲမှနေ၍ ဆက်ခတ်နေသော ကျင်းဟန်က
ထစ်ပြင်ချလိုက်လေသည်။

‘လက်ဝေတံတော့ ကျွမ်းလို့ထိရှားနတဲ့ ဝတ်စုံနစ်ရှစ်
အေး ထုပ်ဖြစ်နေတာကို... ယောဂီမယ်အေးကတစ်ယောက်ဆို
ဝတ်ထားတာ ရုတ်အရစ် အတိုအတို မလွတ်ဘူး၊ ခုမှ
နီးတစ်ခင်းတစ်ခင်းတစ်ဆီဆိုတာ သိရတော့မယ်’

ပန်းယိ၏မျှော်နှော တည့်ကြည့်သောအခါခင်း။

‘အခြေအနေအစားစွ သိပ်ဟောနဲ့ဘူး၊ အောင်လီကို နှုတ်
ထိစေလိုက်မယ်ထင်တယ်’

ထူး၏ စေားအဆုံးမိ ယောဂီမယ်အေးက လျှင်မြန်စွာ
ပုံရှားလိုက်လေသည်။

‘ရှင်ကတစ် ငွေထူလာမယ်၊ ဟောဒီမှ...’

လူမည် ငွေထူ၏အသံသည်အောင်ကြည့် ထစ်တစ်ခေါက်
နဲ့တန်းက အောင်လီအေး ထက်ဝဲပြင် ရှိတ်ချင်စွာ
စသည်။

အင်္ဂါစိတ်သွေးသော အောင်လီ ဝေခွေခွေခွေခွေပါ။

‘ဝမ်း...
‘အေး...’

ရှာရှာ အော်ဟစ်အေး ခြေဝေါ်ပုံလှူအေး၊ ထိုကဲ့
လှူအေးတေ့၏။

လူလူတို့မေး သစ္စာပေးအိအစ်အေးယောင်အေး၊ အမိအိဇာတ်
သိမ်းလှူအေးအေးအေးအေးသည်။

ယောဝ်မယ်အေးသည် စောအင်းလိအေး၊ သူတိအင်ပြီ
သည့်နှင့် ထုတ်စွမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ဤစွင် သတိဝင်အေးကြိုသော ကျင်းဟန်နှင့် ဖန်၊ဟိ
တို့က အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ခုန်ထုတ်အေးဟာ ဟန်တားလိုက်ကြ
အေးသည်။

‘ပေးနဲ့’

‘ရပ်လိုက်ခမ်း’

ယောဝ်မယ်အေး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

သူမ ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်အော်အည်း မအောင်
မြင်ဘဲဖြစ်သွား၍ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။

ကျင်းဟန်နှင့် ဖန်၊ဟိတို့က လူချင်ခွဲအေး အမ်းပိတ်ဟန်
တားအေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းဟန်က ယောဝ်မယ်အေးအေး စိုအိကြည့်အေးပြေး
လိုက်လေသည်။

‘ချုပ်စိုပြန်ပြီ၊ ဆုံထွေကြပြီခေါ်နော်’

ယောဝ်မယ်အေး မဲပြုပြုလိုက်သည်။

‘လစ်ထေတ်ဘော့ ခွင်က အောင်လီကို နေးအိယောဝ်
ခဲပြု လိုက်အေးတေးလို’

‘အောင်လီက သစ္စာပေးတတ်လို့သာ ဆန်ဂေဟာထဲကို
လူထုတိမ်းမေး ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာနိုင်ခဲ့အေး ထင်ရှား
နေအေးပဲ၊ အောင်လီကို ခြေရာခံလိုက်အေးနဲ့ လူသတ်သမား
ကို တွေ့ရမယ်ဆိုအေး ရှင်းနေအေးပဲခေ’

‘ခွင်မဆိုဘူး၊ ခေါ်ဝေမယ့် ခွင် တေးမှ တတ်နိုင်မှခေဟုတ်
ပါဘူး’

‘ဪ... ကျုပ်အ ခင်းကို မဘေးနိုင်ဘူးလို့ ထင်နေအေး
လေး’

ယောဝ်မယ်အေး နှေးခေါင်၊ ရှုံ့လိုက်သည့်။

‘ခါးထေးထဲမှာ ခွင်တံးကောင်းသွားအေး
ကျွန်းဟန်အ ခေါင်းခါးသမ်းလိုက်သည်။

‘ချုပ်ထဲ လူသတ်တရားခံကို အက်ပျံအစ်ကြပ် ဖမ်းဆီး
ကယ်ထုတ်ချင်လို့ခါးမင်းထွေးပြုအေးလို့ ယောဝ်မယ်အေး
ထိုအောင် လိုက်အေးခဲ့သေးတယ်’

အေးကျမခဲ ပြန်ပြေးလိုက်သည်။

ယောဝ်မယ်အေး ခေးကျမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျင်းဟန်က ဆတ်ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းတို့က ဆန်ဂေဟာကို နှေးထုံအိစို ယောဝ်
အောင်လီလေးကိုအေးပြုပြု လှုပ်ရှားအေးကြိုအေးတေ့အေး
ခင်းကို ကူညီနေအေးအေးအေး အယ်အယ်၊ ယောဝ်မယ်အေး
လေး’

အရှင်ပေတကအေး၊ ရုက္ခပေးနေသူမှ အမေခန့်ပင် အမျှ
ဆုံးပြန်နိုင်သည်ဟု သင်္ခါဒသကထောက်အထူးချွေးထု ပြော
သည်။

မေခန့်အေး၏ ချစ်စရာ ပြောရန်တိကျခိုင်လုံခြင်း မရှိသေး
သော်လည်း တွင်းဟန်စာ စောစောချစ်ချစ် အေးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

‘တေးရှင်...’

ယောဝဇ္ဇီမယ်လေး လှုပ်လှုပ်ရွှေးရွှေး ဖြစ်သွား၏။
တွင်းဟန် အားတစ်သွေးပြီ၊ ဇာလိမာလိုက်သည်။

‘မင်းတို့ ကူညီနေတဲ့ မေခန့်၊ တယ်မှာလို့’

‘ကျွန်မ မသိဘူး၊ ကဲ... ရှင်တို့ အမ်းမယ်လို့ဆိုပါ။ ဒါမှ
မဆုတ်ရင် ကျွန်မအဆိုးဆုံးနဲ့’

ယောဝဇ္ဇီမယ်လေးသည် ဟိုဆီခိုခိုမဖမ်းမိသွတ်ရန် ဟန်
ပြင်လိုက်လေသည်။

မန်းယို ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်တို့က မိန့်ကြားလေးတို့ ဖမ်းဆီးဖို့ ဓားခွဲကြံတားပေး
အမ်းမယ်ပေးရမယ်ဆိုရင် ရယ်ရောဖြစ်လွန်းမှာပေါ့’

ယောဝဇ္ဇီမယ်လေးက မြေပေါ်ခြေဆောင်လိုက်သည်။

‘ကောဇ်ပြီ၊ ရှင်တို့ တယ်လေးစစ်ချွေး ဟန်အားနိုင်မှာ
ပေါ့၊ ကြည့်ကြည့်သေးစောပေါ့’

အော်ငေါက်ရင်း ရုတ်တရက် ခုန်ထွယ်ထွယ် စတင်တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထုခိုက်သိုင်း၊ ညောမခေးကြောင်း ကျင်းဟန် သိထားသော
အတိကြီးစူးထူးရှေ့ ပြန်အညံ့တိုက်ခိုက်လိုက်ရစေသည်။
နှစ်ယောက်သား၊ ထိပ်တိုက် ခင်ဆိုင်လိုက်သည်နှင့်...
‘ဝန်း...’

ကျယ်လောင်သောအထပ် ထုခိုက်ပေါ်တာတစ် နှစ်အောက်
စလုံး ပြိုင်တူ နေ့စဉ်ဆုတ်လိုက်ကြရစေသည်။
တွင်းဟန် အံ့ကြွသွားသည်။

‘မိမိနို့၊ တလေးဟာ ယေယေရွယ်ရွယ်နဲ့ အတွင်းဆား
အထောက်ထောက် နေပါလား’

ထူးတူးစောစောနေစဉ်မှပင် ယောဝဇ္ဇီမယ်လေးသည် ချာခန့်
လှည့်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲ ရှောင်ဆုတ်သွားရန် ကြိုးစား
လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

‘ရစ်လိုက်...’

မန်းယိုက ဟန်တား လိုက်စေသည်။

ယောဝဇ္ဇီမယ်လေးက ခါးစည်းကြိုးကို ဖုတ်ခနဲ ဖြုတ်
ထုကာ ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။

‘ရှမ်း...’

စူးရွသော ဆေးတိုသံနှင့်အတူ ဝင်းထုတ်သော အားထုတ်
များ ထုခိုက်ပေါ်လှစေသည်။

ယောဝဇ္ဇီမယ်လေး၏ ခါးစည်းကြိုးအား ရှိရှိကြီး ဟန်
ချောင်းထုတ်တဲ့ မေးပျော့တစ်ခုကို ခါးထုတ်ပေးခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

စုပေါင်းတစ်ထဲသို့ ခေးအစ်အစ် ရောထိရှိစားသည်နှင့်
ကြွေးအိစားအေးစီးသူအဖြစ် ပြောင်းလဲ လွှားစေအေးစွ
ထည်း။

‘ဝမ်း...ဝမ်း...ဝမ်း’

ပြင်းထန်သောခမ်းချက်များသည့် ထားဆံ့ထေးသော
ဖန်းယိထံသို့ တိုးခင်သွားလေသည်။

ဖန်းယိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ဆစ်ချွဲအေးဆီးနေလျှင် ခက်ဆူရသွားနိုင်ခြင်းကြောင့်
တပျားကယား နေအိဆု ဘီလိုက်ရလေသည်။

ထောဝ်မယ်လေးက ရုစားသည်အခွင့်အခါကို ဖတ်
လူတစ်မခဲဘဲ တစ်ဟုန်သိုး ပြေးထွက်သွား၏။

လှမလှတမြွေတိသွားပါလျှင် နေ့ကံနောင် ဧည့်သို့မျှ
ဖမ်းမိနိုင်အေးစွမည်၊ ခေတ္တကြောင်း ရိပ်မိသည်။

ကျင်းတန်ဆ စွန့်ခေးလိုက်လေသည်။

ပြေးဝင်၍ပုံလှူစီစား လဲကျသဆုံးနေသည့် အောင်
လိ၏အလေးငင်ကို လျှပ်တစ်ပြုစီပေ့ ထူထား ထောဝ်မယ်
အေးထံ ပစ်လွှင့်လိုက်လေသည်။

ကိုယ်တိုင်ခန့်ဝင်ဟန်တေးလိုက်လျှင် ထောဝ်မယ် အေး၏
ခေးချစ်လဲသွားနိုင်ကြောင်း နားဆည်အေး၏။

‘ဟူး...’

‘ဝမ်း...’

ထောဝ်မယ်လေးက ခေးကို ရွှေ့ယမ်းလိုက်၏။

လှမ၏ပြင်းထန်သောခမ်းချက်များသည်သစ်မဲ့ အောင်
လိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ဝေါ်သို့ ကျခံရက်သွားစေသည်။

ထို တစ်ခက်အချိန်အေးထွင်းမှပင်....

‘အေး...’

ကျင်းတန်ဆ ငြိမ်သောအေး ခုန်ဝင်စွားပြီး ခြေ
ထေးထံဖြင့် အနံ့ကျွေးကပ်ပစ်လိုက်လေသည်။

အတော့ထကြွများသော ကျင်းဟန်၏ လှည့်ခေးမှုကို
ထောဝ်မယ်လေး ခံလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းဟန်၏ ခြေထေးထံထစ်ဖမ်းသည် စွမ်း ဝဲဘစ်
ပခုံးကို ကန်ကျွေးကပ်မိသွားလေသည်။

‘ဝမ်း...’

‘အင်...’

ထောဝ်မယ်လေး ခမ်းမေ့ပိုင်ဖြင့် လှည့်စဉ်သွားလေ
သည်။

‘ယေး...’

အခွင့်အခါရ ရလိုက်သည့်နှင့် ဖန်းယိကလည်း ပြေးဝင်
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထောဝ်မယ်လေးမှာ ပြန်သည်ခဲခဲတိုက်ခိုက် နိုင်ခြင်း
မရှိတော့ဘဲ ကပျားကယား ရှေ့ခင်တိမ်းလိုက်ရ၏။

‘ဟူး...အေး...ဟူး...’

ကျင်းတန် ဆေးကောကျွန်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။
‘မိန်းကလေး မင်း ပြောလို့မထွက်အဘယ့်ပါလို့၊ ထစ်
နှစ်ချ တဖမ်းခဲ ခိုက်ပါအဘူး’

အော်ပြောရင်း ဝန်းယိုနှင့်အတူ လှော်တွဲတိုက်ခိုက်လို့က်
လေသည်။

ဝါရင့် သိုင်းလေးကြီးနှင့်ယေဘုယျ ညှိပ်ပျံ့ညှိပ်ပိတ်
တိုက်ခိုက်လိမ့်ခြင်း ခံရသေးအခါ ယေဘုယျအားဖြင့်
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် အခွင့်အရေး ချိတ်အစွဲအစွဲ

အလုံးအလုံး ရှောင်တိမ်းနေရပြီး အားစားသို့ ထွက်ပြေး
သွားနိုင်ဖို့အား ကြိုးစားနေရအေးတော့သည်။

ပန်းယိုနှင့်ကျင်းဟန်တို့အသားအရင်ပမ်းရန် ကြိုးစားခြင်း
ပြုလျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် ခုကွဲစေရန်အားဖြင့် ပြစ်လေ
သည်။

သိုင်းကွက် ဆယ်စေးဝါးကွန်ရှင် ရင်ဆိုင်ပြီးလျှင် ကျင်း
ဟန်တို့က မိမိအား အရှင်ပမ်းရန် ကြိုးစားနေကြောင်း
ယေဘုယျအားဖြင့် ချိတ်သွား၏။

ထိုကြောင့်...
အေး...

ကြီးထပ်ပေါင်းနေအောင် ဆုတ်တော့ဘဲ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်
ဆိုက်လေသည်။

ထူး၏ ရင်ဆိုင်မှုသည် အန္တရာယ်များလှကြောင်း နား
အညှိထူးထူးလေသည်။

ထက်ဦးမှရစေရန်သည် ကျင်းဟန်တို့နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်
လျှင်

ထူး အစ်ပန်းရုံးမတ်ပြန်သလို သုမသေလျှင် ထိခိုက်ခက်
ရာရလိမ့်မည် ပြစ်လေသည်။

သို့ပါလျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် ယေဘုယျအားဖြင့် ကြိုးစားလှိုက်ခြင်းမှာ
အဆင်မပြေလို့သည် ကျင်းဟန်တို့က မိမိထိခိုက်ခက်ရာရသွား
မည်တို့ ယေဘုယျအားဖြင့် အကဲဖြတ်ကုန် နေအောင် ဆုတ်တော့
ကြလိမ့်မည်ဟု တော့ပြီ။ ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်စေသည်။

ထူးသည် အတောအကြိုနုနယ်လေသဖြင့် ပြင်းထန်စွာ
တိုက်ပွဲ တိုက်တွဲကုန်ရပ်သိမ်းကာ နေအောင် ဆုတ်ဖို့ လေ့လာ
သည့် သဘောအရာကို နားလေည့်ခဲ့ပါချေ။

ယေဘုယျအားဖြင့် လည်တိုက်ခိုက်လေသည်နှင့် ကျင်း
ဟန်တို့က တိုက်တွဲကုန်ရပ်သိမ်းကာ နေအောင် ဆုတ်ဖို့
သော်လည်း နေအောင် ဆုတ်လိုက်လျှင် ခံစားရသော အထူးထူး
ကြွယ်ဖြင့် ဘာမျှမထင်နိုင်ဘဲ ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ကြရလေ
သည်။

ကျတည်း...
ဝန်း...ဝန်း...
အမတ်လေး

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာကာ ယေဘု
ယျအားဖြင့် အခင်းထို့ လှုပ်စဉ် သွားလေတော့သည်။

ပြင်းထန်သေးတိုက်ပုံမှာ ရှုတ်ခြည့်၊ ပြီးဆုံးသွားအောင်၊
ထောင့်ဝယ်အေးသည် အခင်းသို့ လှင့်စဉ်ဆွေးပြီး မြေ
ပေါ်ထဲကျနေ၏။

ဆွေး ခက်ရာရရှိဆွေးပြီဖြစ်ကြောင်း၊ တင်ရှားနေစဉ်၊
ဖုန်းယံ ဆန်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ကျုပ်က သိုင်းလေးကတော့ တွင်လည်ကျက်စားနေခဲ့တာ
နှစ်ခါပါ၊ အတော်ကြာပါပြီ၊ မိန်းကလေးအစ်ယောက်ကို
ဘယ်တုန်းကမှမတိတ်ခိုက်ခဲ့ဖူးဘူး၊ အထူးစာဖြင့် နှစ်ယောက်
ပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်ကြတာမျိုးပေါ့။

တွင်းဟန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ကျုပ်က အမျိုးသမီးတွေ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရ
မှာကို အတတ်နိုင်ဆုံး ခရုခင်ရှားခဲ့တာပေါ့၊ လူအစု လူသတ်
သမားဖြစ်နေတဲ့အပြင် တစ်ဖွတ်ထိုး လုပ်ချင်ခေတ္တ ခေါ်စား
ပေါ့ဗျာ။

သုတိုင်းပြောဆိုနေကြစဉ် ယောဝ်မယ်လေးက လူးလိမ့်
ကစားလေသည်။

‘သတိထားကြပေအော့’

ကျွန်ုပ်တို့အားယူ၍ လက်ထဲမှစားဖြင့် ပစ်ပေါ်ခိုက်ရာ
တွင်းဟန်တို့ ကပျားယမာ ရှောင်ဆိမ်းလိုက်ကြရမည်။

ထောင့်ဝယ်လေးက ဆန်ပြင်းတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ မပြုမူဘဲ
အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ လှင့်ခနဲ ခုန်ဝင်သွား၏။

‘ဟေးဗျာ... သူတို့ထံပြေးဖို့ ကြိုးစားနေတာလား။’

တွင်းဟန်နှင့် ပန်းယံတို့ အပျာအလာ ပြောဆိုဆွေးနွေး
ပြင်လိုက်ကြစဉ်မှာပင်...

‘ခုန်!....’

‘အမယ်လေး....’

အမှောင်ရိပ်ထဲ၌ ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်သွားပြီး မိန်းကလေး၏
ရှားရှားသံအော်သံ ထွက်ပေါ်လာစေသည်။

ထို့ နောက်....

လူရိပ်တစ်ခုသည် ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ပြေးသွားပြီး ပျောက်
ကွယ်သွားလေစေရသည်။

တွင်းဟန်တို့ ကြောင်အမ်းအမ်း၊ ပြန်ဆွေးကြလေသည်။
အမှောင်ရိပ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုသော အသံထွက် ထောင့်ဝယ်
အေးအား တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အား ထန်လှေငှားကြီး လှမ်းထွက်လာသည်ကို
တွေ့ရမည်။

သုဌေးကြီးထန်ပါ၏ အဖော်ထဲ၌ ခံစားရသည့်အဖော် တိုင်
အောင်ထားပြီး တွင်းဟန်တို့အား ဝမ်းသာအားရ ထွန်း
မြေ့မိပြုစေသည်။

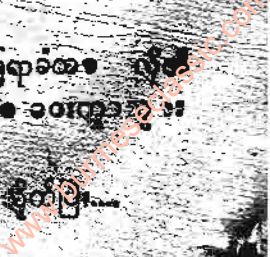
၃၀၂ ❀ တက္ကသိုလ်ဆရာတော်

ကျွန်က ငါတို့နေထိုင်ရာကိုထိတ်စာဆိတ်လိုက်အခါခါ
 မောင်ရိမ်ထဲကနေပြီး စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာ၊ လူသတ်သမား
 တို့အပြစ်အာဇာတ် ပြစ်လိုဆိုးပြီး တိုက်ခိုက်လိုဆိုးတာ သူ့စက်စက်
 ချော့ချော့ ပြောစရာ ပြောနိုင်စရာမှသာ မဟုတ်ဘူး၊
 ကျွန်တန်နှင့် ဖန့်ယိသို့ ဆက်ဝင်လာကြလေသည်။
 လူသတ်သမား အားမင်းဖို့ စားရားအကြီးဆုံး ပြစ်ကြောင်း
 ဆက်ပြောလိုက်ကြလျှင်...
 ကောင်းပြီ၊ ကျွန်တို့ လိုက်သွားကြမယ်
 စုပေါင်းပြီး ဆွေးနွေး ယောဂီ မယ်လေးနောက်သို့ ချစ်
 ချင်း လိုက်စွမ်းကြစေတော့မည်။

လံသရာဘန်ကျေဝယ်

လရောင်ကောင်းထင် မြှော့ပေါ်ကျ ဘုန်းခံခဲ့ရသည့် ဆွေး
 စက်များအား အတိုင်းသာ၊ စတုရန်းရစ်၊
 ယခုအခါကြိမ်...
 ကောင်းဝယ်အေး(ဝါ) လူသတ်သမား ဖိနှိပ်အေး
 ကည့် စက်စုပြင်းထန်စွာ ရသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှား
 ဖော်ပြပါ
 ကျွန်တို့၏ ဆွေးနွေးမှုများကို ခြေရာခံစား လိုက်
 ကျားကြံရာ ထန်စွာနှင့် အစီအစဉ်အစီအစဉ်အစီအစဉ်
 စေတော့မည်။
 အနိပါတ် ဝတ်စားကျင့်စဉ် အကဲအမတ်တို့ပြု...

'ဒီကမ်းကတိုင်း၊ ရှေ့ဆစ်သွားရင် ဆယ်ကွင်းတောကမ်းကို
ရောက်လှူမလိမ့်မယ်၊ အဲဒီမှာ ပုန်းခိုနေလို့ရတဲ့ အယ်ခေးဥ
တဲစ်ကောင်း၊ အပူဖိုတွေရှိမယ်'

'လူဆတ်သမား၊ အဲဒီမှာ ပုန်းခိုတာဘဲ ပြစ်မယ်'

ဟူ၍ ပြောလေသည်။

ကျင်းဟန်တို့ကား၊ အစီသွားပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ရှေ့ဆစ်
လှမ်းကြည့်လေသည်။

သစ်ပင်ချုံနွယ်များ၊ အညို အနားဖိတစ်ခွံ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး
လယ်ကင်းများကို တွေ့လားရသည်။

အယ်ခေးဥတဲများအည်း ဟိုတစ်လျှို၊ သည့်အစ်လျှို၊ ရှိနေ
အညိုကို တွေ့ရလေသည်။

သွားစစ်များသည် ချုံနွယ်ပိခေါင်းများ၊ ကြိုးမှပြုပျယ်စ
ပြုနေသေး ကြိုးဝေးသည် တဲကြို၊ အစ်လျှိုသို့ ဦးဆည်နေ
သည်။

'မြန်မြန်စေးပါ့'

ဖန်းယိ စိတ်ကုပ်ရွှားအားပြီး အစ်တုန်ထိုး ပြေးသွား
လေသည်။

ကျင်းဟန်နှင့်တန်တီအည်း လိုယ်လှမ်းကြမ်း၊

အနီတဲစ် ဓားတဝင်ဝင် ပြစ်နေသည်

'ကျွန်ုပ်ခိုခိုသာ၊ ရုတို့ ခုကွသေးခဲ့တဲ့ လူသတ်သမားတို့
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဆုံးမမယ်'

ဟူ၍ ကြိုးဝေးနေပါတော့သည်။

သို့၊ အေးစစ်သား၊ လယ်ခေးဥတဲကြိုးနှင့် အစ်ခေထီတစ်ခ
နီး၊ အပိလှမ်းလျှင် တဲကြိုးတကွင်းမှ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်
နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သို့၊ ယောဇာသား၊ တဲရှေ့သို့ ရောက်လျှင် ခြေလှမ်းရပ်
စိုက်ကြသည်။

ထို့နေ့အစီ တိုင်ပင်ဆေးကြွသည်အသား၊ ပြိုင်တူ ခုန်ဝင်
လိုက်ကြလေသည်။

'ငန်း.....'

တဲအတွင်းသို့ တင်ပြိုင်နက်တည်း ရောက်လှမ်းကြလျှင်
အနီတဲစ် ဓားကို ယမ်းအား ဖော်ခေါ်ထိလိုက်အေး၊

'တစ်ယောက်မှ မပြေးနဲ့'

တဲအတွင်း၌ ထင်းများဖိုထားသည့် မီးဖိုကင်ခရီးနှစ်သဖြင့်
လင်းလင်းကျင်၊ ကျင်၊ ကျင်၊ ရှိခေးရာ လှနစ်ယမ်း ရှိနေသည်ကို
တွေ့မြင်ရလေသည်။

စိုလှနစ်အေးမိစင် ထုတ်ပြောဖို့ ကြိုးစားကြပါ

ကျင်းဟန်တို့ကိုလည်း အမှုစားပါ။

၃၀၆ တက္ကသိုလ်သံတမော

အစ်ယောက်တစ်ယောက် သိုင်းပစ်ကာ ဝိုင်းကြားနေ
သည်။

မျှော်လင့်သော မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ရလျှင် ကျင်းဟန်
တို့ ကြက်သေသေသွားခြင်းပင်ပေမည်။

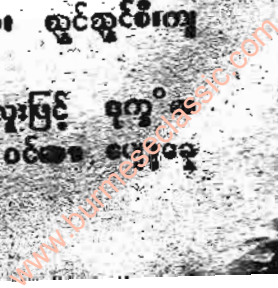
အလှူခံ ဘယ်သူလို့

ဆိပ်များဖြူပေးနေသော အမျိုးသမီးကြီးအစ်မအောက်
တို့အမျိုးသမီးကြီး၌ အစ်မအစ်မအစ်မရှိပြီ။ မြေထဲမှာ
လည်း ဆန်စွမ်းခြင်းခရီးကြောင်း နှစ်ဘက်၌မျှထားသည့်
ချိုင်းထေးကံများက စာစီသေခံနေသည်။

ထိုအကဲ့အတိုင်း အမျိုးသမီးကြီးသည် အစ်မအစ်မတို့အား
မိမိဖြင့် ယောဂီမော်လေးအား ကျွန်ုပ်တို့ပါအောင် ထွေး
သံတား၏။

ဆုတောင်း မျတ်ခန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ၊ ဆွင်ဆွင်စီးကျ
နေသည်။

ယောဂီမော်လေးသည် ထွေးအလှူလှူဖြင့် စုက္ခံ
အမျိုးသမီးကြီး ရင်ခွန်ထဲသို့ ခေါင်းတိုင်းဝင်ကာ ပျော်စရာ
၏။

ကျွမ်းကျင်စွာသည် ထိုမြင်ကွင်းကို ရှေးရေချောင်း လှေဆတ်
သဏ္ဍာန်အား ဖမ်းဆီးပို့လားခဲ့သည်ကိုပင် မေးလျှော့စွာဖြင့်
တေးတော့သည်။

ရန်ပုံနိုင်မည်လျှင် ဗုဒ္ဓိတော့စွာဖြင့် ထန်ဝါဆေး ခေးဝေ့ ယမ်း
စား ရှေ့တိုးလိုက်သည်။

'ထန်ဝေ့ဟော့ကို နက္ခဏေးတိုသုတေသန စုတေ့ တယ်ပြော
မလဲ'

ဆုစာ ကြားစားသော် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လေလေ
ဆည်း။

အမျိုးသမီးကြီး ခေါင်းခမာ့အားဆည်း။

'ရှင်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ဝမ်းအစ်ယေအစ် ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာ
ကို ရှင်က ကျေနပ်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား'

သုစိစကားကြောင့် ထန်ပါ ကြောင်အမ်းအမ်းပြစ်သွား
၏။

အမျိုးသမီးကြီးသည် လေးစားဖွယ်အေးအေး နံတေးသို့
အသားအေးအေးချက်စ ချိုင်းထေးရက် အေးပြုရင်း ထရပ်
လိုက်လေသည်။

ဆေးဝတ်မယ်အေး တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တေ့စွာဖြင့် ရန်
ထမ်းသော ဝက်စုမျှဖြင့် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်
ရှားလေသည်။

အမျိုးသမီးကြီးက ထန်ပါအေး စိုတ်ကြည့်လိုက်သည်။

'ရှင်က ကျန်မကိုတောင် မမတ်မိမိမေ့စွားလား။ ကျန်မ
ဆေးသေချာချာ ကြည့်စမ်းပါဦး'

ထန်ပါ အုတ်နာပျက်စွာအေးလေသည်။
'မင်း...မင်း...မင်း...'

'ဟုတ်ပါကယ်ရှင်၊ ကျန်မက အစမ်းအစမ်းပါပဲ၊ ကျန်မ
ကိုမေ့စင်နေမှ သေဆုံးသွားပြီလို့ ရှင်ထင်နေတယ်အတိုင်း
ခုကွဲလာချို့သမီးကြီးက ဖာစ်ချိန်က ထန်ပါနှင့် ပတ်
သဏ္ဍိခံပူးသည့် မေစန်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

မေစန်းက အကြံထုတ်လိုက်သည်။

'ရှင်ရဲ့ လှည့်စားမှုကို ယုံကြည်ပြီး ဘဝပုံသေးစပ်ခံခံလို့
ယောဒီကမီးလေးကို ရင်ခံလှယ်ခံဘယ်ကချိန်တန်လို့ ကျွန်
ဆီကို ရှင်ပြန်ရောက်လာအောင် အပ်စို့ပေးအတွင်းကို အပူ
ကပ်ပြီး လှိုင်းလှေခိုက်ကယ် ထန်ကျားရွက်စား ရှင်ရဲ့ မင်္ဂလာ
ပွဲက ကျန်မတို့အောင်အောင် ရှင်ကုန်စားအောင် ဆီးကြိုခံဘယ်
ထန်ပါ ဂန္ဓာဝင်ြင် ဖြစ်စေမည်။

သို့သော် ပြန်ပြောစရာကား ရှင်က တွက်ပြန်အုပ်ချုပ်
ကျွမ်းကျင်စွာ ဖန်တီးတိုက်စားပြီး ကြားပေးရက် အခြေ
ထနေ စေခံကြည့်နေကြမိသောပေ။

ထန်ပါက အဲဒါပြဿနာများအား အကူမရှိ လျှို့ဝှက်ချက်
များ ရှိနေရမည် ဟုတ်ပါလား။

ခုကွဲလာချို့သမီးကြီး (ဝါ) မေစန်းက ဆန်းပြား
သည်။

ကျန်မက ရှင်ရဲ့ မေ့အောင်ကြည့် ဆန္ဒကြောင့် ခေါ်
မေ့ပစ်လိုက်မိ ဆုံးဖြတ်ပြီး ထန်ဝေ့ဟော့မျှ မင်္ဂလာပွဲကို
အချောအမြင်ပြီး ထွက်ခွာခဲ့တယ်၊ ရှင်ကို ကျန်မ ရှင်လှစိုက်

ပေမည် ရင်ကစောစွ ကျွန်တို့မေင်နှစ်ပေါ်မှ ယုတ်မာ ခဲ့တယ်

ထန်ဝါ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ခင်ပါပီပီ ပိတ်ထားလို့မိခင်’

အော်ခင်ပိတ်ရင်၊ ရှေ့တိုးလေး ခေးဖြင့်ခတ်ရန် ဖန်ပြင် လိုက်ပေးသည်။

ကျင်းဟန်က ဟန်အားလိုက်သည်။

‘သူငွေကြီး... ခဏအနည်းငယ်၊ တစ်တော့ပြောချင်သေး တစ် ပြောပါစေဦး။ သူ့စကားဆုံးအောင် နားထောင် လိုက်ခါဦး’

ထန်ဝါ မေးကျေနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ထွက် ထန်တို့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ လူသတ်ဆေးမား၊ လူ့ဇာတိ ချမ်းသာပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။

မှန်ဝါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကားကြောင့် ထန်ကိုတို့ ဒုက္ခပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောခါစေဦး’

လူက...

‘သူငွေကြီး ခန့်အဆုံးဆုတ်လိုက်ပါ’

ပန်းယိဆ အောက်အောက် ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

ထန်ဝါ မျက်နှာပျက်သွား၏။

ပန်းယိနှင့် ကျင်းဟန်တို့၏ အောက်အောက် အမှုအရာ ဆေးများကြောင့် ငြိမ်နေလို့မရှိလေတော့သည်။

ပေခန်းသည် ကျင်းဟန်တို့အား တွေ့ငှားတင်သောအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထိုနေ့က...

ထန်ဝါကို ခပ်စိန်းစိန်းကြည့်ကာ ဆေးပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်မတို့ အပြန်အမ်းမှာ ကြေ၊ ဓားလှသတ်သမားတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မရဲ့အစ်ကို လုပ်ကြံခံလိုက်ရသလို ကျွန်မတို့ ဒုက္ခတာဝန် ရောမိခဲ့ရတယ်။ လူသတ်သမားတွေက သေပြီ ထင်ပြီ။ ပစ်ထားခဲ့ကြလို့ ကျွန်မ ကံကောင်းသွားခဲ့တယ်။ ထင်းခတ်သမားတစ်ယောက်က ကျွန်မကို တွေ့ပြီး ကယ်ဆောင် ခဲ့တာကြောင့် အသက်ရှင်ခဲ့ရတာပဲ။ ထိုမိလားကို မှေးမှေး နှိပ်ခဲ့တယ်ပဲ’

‘သမီးလေး... ဟုတ်စရာ’

‘ဟုတ်တယ်’

ထန်ဝါ၏အကြည့်သည် မြဲတူသောဆုံးနေသော ယောဝ် ဝယ်လေးဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ကျင်းဟန် ယစ်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘အင်... ဒါကြောင့်မိ လူသတ်သမားဟာ မတော်ဘူး။ မတော်ဘူး။ မတော်ဘူး။ သေသွားပြီလို့ သူ့ငွေကြီး ပြော ခဲ့တာကို မေခန်းတို့ မဖော်နိုင်စေဖို့အတွက် အပြန်အမ်းမှာ ကြေး၊ ဓားလှသတ်သမားတွေလှူတို့ ပြီးလုပ်ကြံခိုင်းတာ တွေ့ ကြိုရှင် ယစ်ချစ်ပဲကိုး’

ပန်းယိ မကျေနပ်ဖြစ်သွားသည်။

မေခန်းတို့မဖော်နိုင်စေဖို့အတွက် ကြေး၊ ဓားလှတို့လှူတို့ပေးတာ။

ထန်ဝါကို ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

‘ခင်ဗျား အော်ဆော်လှပဆန်တာအို’

၃၁၂ ၊ တက္ကသိုလ်သံယောဇဉ်

ခေတ်၏ မျက်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ စီးကျလာအောင် ဆည်း

သူက လူပဆန်ကား ကိုယ်သမီးအစဉ်ကိုအောင် သတ်ပေးလိုစိတ်ကြည်မီးဦးရှင်၊ ရှင်ကို ဘယ်အခါမှ မကျတူးဆဲတစ မှတ်ထားပါ။

ဒါ...ဒါ ကျုပ်ရဲ့သမီး စုတ်လား?

ကလေး...ရှင် မမို့လို့လား၊ ကျုပ်မမှ ရှင်ရဲ့ရှင်ခွေးလွယ်ထားပြီပေါ့၊ ထန်ကျားကျေးရွာကို လိမ္မော်ခရမ်းရှင်ရဲ့ ဝိသုဒ္ဓိပုံနဲ့ တွေ့ခဲ့ရယ်ဆိုတော့ ကျုပ်မ ပြောပြပါပြီ ဒါ...ဒါ

ထန်ပါ ခြေမကိုင်မိ အင်္ကျီမကိုင်မိ ပြန်နေပါသည်။

ခေတ်၏ မျက်ရည်များကို သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ယခင်က အဖေခေါ်လာ ချိုချိုဝဲဝဲ ကြီးပြင်းခဲ့ရအောင် ခေါ်သံတံတံကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလို့ အေးအကြီးကို စိတ်နဲ့ မနှစ်ခြိုက်ခဲ့တယ်၊ အပြုတစ်ခုခုလို့မမှတ်တယ်၊ ထူးကြီးပြင်းလာတာ အဖေလုပ်သူကို အတူချစ်တယ်လို့ အတွတ်တွတ် ပူဆာနေတာကြောင့် နေ့စဉ်ဆုံး ထန်ကျားကျေးရွာကို ဒေါ်ခဲတေး ဒီကိုရောက်ခပ်လမ်းမှာ ရှင်ရဲ့သား၊ ထန်ကိုးအကိုးပုံနဲ့အသိမ်းထားဘဲ ခပ်ကားခပ်ကား၊ ကြံစည်နဲ့ ယူထား၊ ထမ်းပေးခေါ်အ အဖေတုအကျေ အစ်ကိုဆိုပြီး အစ်ကိုရင်းလို သဘောထားခဲ့တာ၊ ဒါဝေမယ် ထန်ကိုးရဲ့ အကျင့်စရိတ်ကြောင့် အမုန်းကြီး မုန်းသွားပြီး တုရဲ့အ ဘာတရားကို ဘယ်လိုမှထိန်းမရခဲ့အံ့စွာ။

ခေတ်၏မျက်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ စီးကျလာအောင် ဆည်း ထန်ကိုးနှင့်အတူသာ ခပ်ကားခပ်ကား ဆက်ဆံခြင်းမရှိကြောင်း ယခုမှ သားလုံးသိလိုက်ကြလေသည်။

မေဝါးသည် မုန်းတီးမှုနှင့်အတူ ယခုမှ ဒေါင်းစစ်အား ထန်ကျားအား အောင်ကောင်းကြီး ခုက္ကမ်းခဲ့ပါသော ဆည်း

ယခု....

လူဆတ်စရာခဲ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ပြန်ပါသည်။

သို့သော်....

ကျုပ်ဟန်နှင့်မုန်းယိုတို့ တစ်ယောက်ကို အစ်မအစ်မကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထွင်းထန်အ မေးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဘယ်လိုသဘောရသလဲ’

ဖန်းယို ပခုံးတွန့်လို့ဆိုသည်။

‘ဒါ ကျုပ်တို့အပြုရှင်၊ ခုမယ်လိုစွဲမစုတ်တူး၊ သူတို့ဘဝအဆတ်ပြီ၊ အပြုရှင်ဒါဝေ’

ကျွမ်းမာန် သဘောတူလိုက်အသည်။

‘ကောင်းသားက’

‘ခင်မောင်ကလေး၊ ထန်ပါကို အမှားထင်အမှားထင် တစ်အပြိုင်ကလေး သူတို့ဘဝကြလေသည်။’

'မင်း...မင်းတို့ အယ်ထွေးကြမလို့ထို'
ထန်ပါက အထိတ်တလန့် လှမ်းပြေးလိုက်ဆောင်အည်း
ကြွားချင်အန် ဆောင်ဆိုက်ကြကေစစာရသည်။

အရှေ့ဘက်တွင် အရိုက်ဦး၏ ရောင်နီများ၊ ထူမီပေါ်
လားပြီဖြစ်၏။

တစ်ညတာအချိန်သည့် လျှင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးလွှားသည်
ထင်မှတ်ရအေးသည်။

ကျွန်းဟန်နှင့် ဖန်၊ယိုတို့သည် အပြင်ဘက်သို့ ရောက်လေ
ကြလျှင် အရှေ့ဘက် ထွက်မလွှားစော့ဘဲ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်
ကြလေသည်။

နှစ်လေး၏စားစားပြောစား လှုပ်ယှက်ရပ်နေ
လိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်—

'ထန်ခါ ရှင်ရဲရက်စက်ယုတ်စေ့မှုတွေကို ကျွန်ုပ်
နည်းနဲ့မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်စေရမှာ။'

တဲအိမ်ပျက်ကြီးအတွင်းမှ မေခန်း၏အသံ ထွက်ပေါ်
အစ၏။

'မေခန်း မင်းတို့ ငါ့ရဲဘကို ဖျက်ဆီးပို့အေးခဲ့အေးပဲ၊
မင်းကြောင့် ငါ့တစ်ပျက်စီးရပြီ၊ မင်းတို့ဘားအမိ အစော
ကြီးအစည်းအ လူ့အတ်သမားတွေရဲ့ အတ်ချစ်မိသွား
သင့်တော့'

ထန်ခါနှင့်မေခန်းတို့ အချင်းများအကြားသည်။

ထို့နောက်.... ?

'သေဝေအော့...'

စိုက်ခိုက်သတ်ပတ်သံများ ထူမီပေါ်အေးစေသည်။

ထန်ခါသည် ဒုက္ခိအဖြစ်နေသော မေခန်းအား ခေတု
ဇေယျာသဘောထားပြီး မေခန်းမှ သိုင်းပညာအတိမြောက်
ဆည့်လို့ မေ့လျော့နေ၏။

ရွှေမဆည့် ဒုက္ခိတပြစ်သော်လည်း ထန်ခါအား တုံ့ပြန်
နိုင်ခဲ့လေသည်။

တိုက်ခိုက်သတ်ပတ်သံများ အဆုံးဝပ်...

'အား...'

www.burmeseclassic.com

၃၁၆ အတ္ထုပ္ပတ္တိတိုက်စာအုပ်

ထမယ်လေး...

ငါ့အဖေက ကော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထုဆီပေါ်လှေ
ဆင်း

ငါ့အဖေက ပြန်သွားသော အထဲများ ထုဆီပေါ်
လှေဆင်း

တို့နှစ်ဦး...

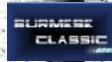
တရားများလုံး တိမ်ဆိပ်ပြိုသွား သွားအေးတော့
သည်

ကောဇာတိတရား အရောင်ခြင်သောတံတိုက် ဂန်ကျင်
တန်ခိုးလုံ၊ စာရေးလှပသောလှေသည်။

အေးပြည်လှေညှင်၊ ဝေဟင်္ဂတို့၏ခိုအိမ်နေစေ ပို့ ကျေး
ဇူးတင်အေးများကလည်း ပျံဝဲနေဆည်း။

ကျွန်းဟန်နှင့် ဖန်ယိုဘို့သည် ဆေးဆမ်းစေးအတိုင်း
ပျံ့ကျွန်းလျှင်လေး လျှောက်စားခဲ့ကြသည်။

ထန်ခက်ဟော့ပြန်ပေါ်ခဲ့သော ပြသနာများက
နည်း ကြေကွဲသံများပြင် ပြီးဆုံးသွားခဲ့သော်လည်း
ကျွန်းဟန်တို့သည် ထန်ခက်ဟော့ကို တွေ့ရိုင်းလုံမိကြ
ဖြစ်သည်။

ထန်ခက်ဟော့ကကြွေစင်း တွေးတောစဉ်းစားခြင်း ချွတ်
ဦးခေါင်းထဲမှ မေ့ပျောက်စိတ်ကြွေပြီ ဖြစ်သည်။

လမ်းခွဲဆေးဆေးအစုံသို့ ရောက်သောအခါ နှစ်
ယောက်သား ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြသည်။

ကျွန်းဟန်က ဖန်ယိုဘို့ကြည့်လိုက်မိလေသည်။
ဖန်ယိုပြုံးလှိုက်သည်။

ကျွန်းဟန် မင်းဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲဆိုအတိုင်း
ကောင်းတောင်းကြီး ဆင်တော့ပေးလှူပေးပါပြီ၊ မင်းတို့
ရှန်ဆူလို ဆင်တော့ပေးတော့ပါကွား၊ မင်းသာမှ စိုးရိမ်
ကြွေးငံကျနေပါနဲ့အော့

ထိုအခါကျွန်းလျှင် ကျွန်းဟန် မင်းသာ ဆွေးနေး
သည်။

ခင်...ခင်ဗျား တစ်ဆယ်ပြန်ဆေးလေး
'တစ်ဆယ်ပေါ့'

မင်းသာလိုက်စားဗျာ၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ရှန်ဆူလို
သင်တော့ပေးကြစေအတိုင်းဆိုရင် မိတ်ဆွေတွေအား မပြန်
နိုင်ဘူးလားဗျာ

ကျွန်းဟန်က မေးလိုက်တာအခါ ဖန်ယို အားပြန်
လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

၃၀၀ ဆန္ဒသို့ဆီသံဟာအောင်

‘သိပ်ပြန်နိုင်တာပေါ့၊ ခုချိန်ကပြီ၊ တို့နှစ်ယောက်
မိတ်ဆွေတွေ ပြန်သွားပြီလို့ မှတ်ထားလိုက်ဖါ’
ဖန်ဟိုဘ လာဖိတစ်ဖန် ဆန်ထုတ် ပေးလို့အပြီလျှင်
ထွင်းဖန်က အားပေးဆရာ မမ်းဆွေဆုပ်ကိုင် စိတ်မလ
တော့မည်။

ပြီးပါပြီ။

